

راڳه پرياتي

ٿل - ڪرشن جي آڇ جنم وٺڻ جو،
ڏينهن سڀاڳو آيو آ.

(۱)

روھڻي نڪتر ياد و ڪل ۾، چنڊر ونشي اشٽمي،
مٿرا نگر جي جيل جي آندڙ، رات آڏي جو ڄايو آ...

(۲)

وسديو ديو ڪي ڏسي لعل ڪي، بيحد گد گد ٿيڙا سي،
ديون ديوين دشين مڏين پي، جڻ جهڪار مڏايو آ...

(۳)

راڳ جوڳ

ڏل - تون مڙهجو مان ٽنهنجو رام،

سر نه ٿاوت آهي ٽنهن ۾.

۱- تون ساگر مان آهيان چولي،

تون وائي مان آهيان بولي،

تون ٿورو مان آهيان لام،

سر نه ٿاوت آهي ٽنهن ۾.

۲- تون سبي مان آهيان مولي،

تون ديهڪ مان آهيان حولي،

تون لڪو مان آهيان ڏام،

سر نه ٿاوت آهي ٽنهن ۾.

۳- تون اٺڪي مان اٺڪ اوهانڌو،

تون ٺڪي مان ٺڪ اوهانڌو،

تون سورج مان آهيان گهام،

سر نه ٿاوت آهي ٽنهن ۾.

۴- ڪهي ٿمڻون تون آهين م-ون ۾،

آنءِ وري سج آهيان تو ۾،

سرور لڪائي اڀا مام،

سر نه ٿاوت آهي ٽنهن ۾.

راڳ ٽلنگه لهرو

- ٽل - آهن مڏهڻا ستر، ٻوڏن برهم گيانِي،
ٻوڏن برهم گيانِي، ٻوڏن برهم گيانِي.
- ۱- برهم جا ٿي گياڻا، برهم جا ٿي ڏيانا،
رهن برهم راتا، ٻولن ٻي نا ٻائي...
- ۲- پيئن پريم پيال، سندن خيال اعلِي،
خُديءَ کان سي خالا، ڪميا جي سي ڪائي...
- ۳- سچڻ ٿي سڃاڻا، نماڻن نوازا،
دنيا کان سي آجا، وريڪي وگيانِي...
- ۴- ڪرڻ پنهنجو جنهن کي، ڇڏڻ ڪين نهن کي،
ڏين ذات اُن کي، رمز سان روحاني...
- ۵- ڪهي ڏهڻون نياڳي، وشين کان وڻاڳي،
سدا تن سڃاڳي، لالڻ ٿي لائاني...

*

مڙا منهنجا ڪر تون، گر منتر اُپياس،
اُپياس جي ڪرڻ سان، ٿي هردي ۾ پرڪاش،
گيان سندي پرڪاش سان، اوديا ٿيندءَ ناس،
جنم مرڻ جو ڦاس، ڏهڻون ڪٽڻ تڏهين.

راڳ ڪهاڇ

ڏل - دم تي نا اعتبار ڇڳياسو،
دم تي نا اعتبار.

۱- عمر دمن تي آهي رکيل،
سو ڳاڻاڻو سر تي لڪيل،
ڏهت وڌ ٽنهن مان ٽي نا هڪ ٻل،
جاڻي ڄاڻڻهار - ڇڳياسو...

۲- ٺاهر ٽن کان لڪري دم جو،
آنڌر اڃي يا ڪين آهي سو،
ٽنهن لاءِ وڃن مڃي سنگر جو،
دم دم حب اونڪار - ڇڳياسو...

۳- لڪري ٽن مان دم هي جنهن مهل،
روڪي سگهي نا ٽنهن ڪو ٽنهن مهل،
پتو پوي نا لڪري ڪنهن مهل،
هر دم رهڻ نيار - ڇڳياسو...

۴- ڀران آڀان جي گف آ ڇيسين،
حرم ڇڳي ڀر ڄاڻج ٽيسين،
ڳنڍ چڙي جهٽ مڙيو آيسين،
وقت ڏسي نا وار - ڇڳياسو...

۵- جهڻا ٽي ڪر مار نه رائي،
حل ٿوئي جهان حلاج ٻائي،
ڪهي ڏوٽون ڇپ نام سدائي،
آئس ٺاهو ويچار - ڇڳياسو...

۲- آئين اُڪيلو ويندين اُڪيلو،
چئن ڏينهن جو سارو ميلو،
ڪرمن موجب هرڪو ويندو،
پنهنجي پنهنجي راه - بنڊا ڪوئي...

۳- مرڻ مهل پي مري اُڪيلو،
سڙڻ مهل پي سڙي اُڪيلو،
دڪ پي پوڳي روئي اُڪيلو،
نيطن نير وهاء - بنڊا ڪوئي...

۴- جي ٿا پوڪن لُٽن اُهيئي،
بئي جو پوڪيل لُٽي نه ڪوئي،
تنهن ڪارڻ تون شپ ڪرمن جو،
توشو اڳ له ٿاه - بنڊا ڪوئي...

۵- سميت هوندي تو وٽ جيسين،
ڪندء ڪٽمبي خدمت تيسين،
سڄو ڏسي ڪو اچي نه ويجهو،
ظاهر جڳت منجهاء - بنڊا ڪوئي...

۵- چوڻ مڃي جي منهنجو موڙها،
چڏج آسرا جڳه جا ڪوڙا،
ڪهي ٽيمئون وٽ شرڻ هريءَ جي،
هت هت ٿئي سهاء - بنڊا ڪوئي...

- ۳۔ مون ٿي ڄاتو بار اٿن ٿي،
 ڪسو ٿهن ٿا روز ٻن ٿي،
 هاڻي سمجهم ٻيو ڪو آهي،
 بار اٿائڻ هار۔ اهو ڪاڙي ...
- ۴۔ اٿن جو آڪار ٻي ساڳو،
 ڏيئيءَ جو ڏيڏار ٻي ساڳو،
 سڀني اٿن کي حوريءَ پوري،
 قدرت جو ڪرٿار۔ اهو ڪاڙي ...
- ۵۔ ڪهي ٿمئون ڪيئن ٿهنڪي پاڻ،
 جنهن لاءِ مان ڏيوارو آهيان،
 جڳ سڄو هي سونهن جنهن سان،
 سرشتيءَ جو سينگار۔ اهو ڪاڙي ...

واڳ ڪڍيائت

- ٿل۔ ڪوئي ڪنهنجو ناهي،
 بدا ڪوئي ڪنهنجو ناهي،
 پت نا پيءُ جو پيءُ نا پت جو،
 ظاهر جڳ م آهي۔
- ۱۔ ڪال آهي سر ڪنهنجي ڪاهي،
 ڪو ٻي ٿهنڪي ڪن ڇڏائي،
 سڳو پنهنجي قسمت پوڳي،
 ڪري خوشي يا هاءِ۔ بدا ڪوئي ...

۳- ساگر نديون، سرگر هلندا،

پرٻت ڪاڻيون ترگر هلندا،
شاهه هلي سلطان - هٽڙي...

۴- ديؤ به هلندا، دائو هلندا،

مرون به هلندا، مانو هلندا،
هلندو ٻيڙو جوان - هٽڙي...

۵- ڪهي ڏيئون ڪل جڳت آست ٿي،

پار برهم پرميشور ست ٿي،
ايهو گروءَ جو گيان - هٽڙي...

راڳ ڪڍيات ۽ مارون

ٿل - ڪاڙي ويڙو يار اهو، ڪاڙي ويڙو يار،

اٺ ڪي مون ڪي جنهن نه ڪنيو ٿي،
جنهن نه ڪنيو ٿي بار...

۱- مون ٿي ڄاتو پير هلن ٿا،

اوکا سوکا گهاٽ ٽپن ٿا،

هاڻي سمجهيم پيو ڪو آهي،

پير هلائڻ هار - اهو ڪاڙي...

۲- مون ٿي ڄاتو اکيون ڏسن ٿيون،

طرحين طرحين جا روپ پسن ٿيون،

هاڻي سمجهيم پيو ڪو آهي،

روپ ٺهاري هار - اهو ڪاڙي...

۴۔ جن جن مڙي آهي مايا،

تن تن ڏاڍا ڏکڙا پايا،

پرو ٿي تن جو حال،

مورڪ ڇا نه ميڙين مال...

۵۔ مايا جي ڇڏ مڻا ڪوڙي،

ڪهي ٿوئون ڇپ لام ضروري،

لام آئي ننگ پال،

مورڪ ڇا نه ميڙين مال...

راڳ ڪڍيات

ڏل - ڪنهن جو نا ٿر ٿانءُ هنڙي،

ڪنهن جو نا ٿر ٿانءُ،

تون پي هلندي، مان پي هلندس،

هلندو سڄو جهان...

۱۔ مڙا قبول ڪيو ٿو ڇڏهن،

جنم ٺهي ڇڪ آئين ٿڏهن،

ڇو ٿو ڪر نه گمان - هنڙي...

۲۔ ٿارا به هلندا، ڪتبون به هلنديون،

بادل پڇاڻيون پتيون به هلنديون،

هلندا ڇنڊ ڇان - هنڙي...

۵۔ کهي ٿيئون ڪر سنگ وڃاري،
 ساد سنگ ٿي اُتم پياري،
 جڳ ڪان ڪري اُسنگ،
 من تون ستن جو ڪر سنگ...

واڳم گدييات

ڦل - ڇا لڻ ميڙين مال،
 مورڪ ڇا لڻ ميڙين مال،
 سان هلي نا ڪڇ پي نوسان،
 ڏس تون ڪري خيال...
 ۱۔ رانوَ سوني لڻڪا ٺاهي،
 مرڻ مهل تنهن ڪم نه آئي،
 ڪوڪندي ڪيڙو ڪال،
 مورڪ ڇا لڻ ميڙين مال...
 ۲۔ قارون چاليهه گنج ها جوڙيا،
 مرڻ مهل تنهن سڀئي چوڙيا،
 ظاهر اهو مثال،
 مورڪ ڇا لڻ ميڙين مال...
 ۳۔ سڪندر هو دنيا جو والي،
 مرڻ مهل تنهن هٿڙا خالي،
 ڇاڻي ٻيڙو بال،
 مورڪ ڇا لڻ ميڙين مال...

واڳو ڪنڀات

١۔ ستن جو ڪر سنگ،

من اون ستن جو ڪر سنگ،

ستن سنگ مان ٿي سڌارو،

ڪاري ڪوٽو سنگ...

١۔ ساڌ سنگس ۾ هڪو اهدو،

رنگ انهيءَ ۾ رنگي ويڌو،

ڪيٽ ٿي جهڻ ڀرنگ،

من اون ستن جو ڪر سنگ...

٢۔ ستن جو سنگ چنڊن آهي،

سڀني وٽن کي چنڊن ٻڌائي،

چاڙهي آتم رلڪ،

من اون ستن جو ڪر سنگ...

٣۔ ستن جو سنگ ڏيک آهي،

پيرم انڌرو ڇڏي مٿائي،

روشن ٿي اٽڪ اٽڪ،

من اون ستن جو ڪر سنگ...

٤۔ ستن جو سنگ پيرم پوار،

اوکٽ مٿي ڪري سولتن،

وڃي نه ميا ونگ،

من اون ستن جو ڪر سنگ...

راڳم گندياٺ

ڏل - آتم جو درشن ڪر من، آتم جو درشن،
درشن آتم جو تون پاڻي، رهج سدا پرسن.

۱- ڇم چون اڪيون ڏسندون ڇم ڪي،
ڏسي سگهن نا نج آتم ڪي،
پسج پاڻ ڪي ٻڌ نئن ۾،
پاڻي گيان انجن - ڪر من ...

۲- جسماني ڪل خيال هٽائج،
ملن واسنا مڙهي مٽائج،
سرت آتما ساڻ ملائج،
من ۾ رهج مگن - ڪر من ...

۳- نج آتم ڪي جنهن جن ڄاڻو،
تنهن سڀ ڄاڻو تنهن سڀ پاڻو،
پوي نه ڪرڻو ڪڇ پي تنهن ڪي،
ڪال ڪري نه هنن - ڪر من ...

۴- آتم درشن ٿي نا جيسين،
پورڻ شانت اچي نا تيسين،
آتم درشن باجهون ڪهنجو،
مٿي نه آواگون - ڪر من ...

۵- مانس تن جو ڪرم ضروري،
آتم درشن ڪرڻ حضوري،
ڪهي ڏيندڻ بن آتم درشن،
وڻڻ مانس تن - ڪر من ...

واڳه گديات

- ٿل - سب کي ماري ڪال ٻندا،
 سب کي ماري ڪال،
 ڪنهن کي بي غي ڪنهن جهڙيندو،
 بدو دھتي لوڙي نار - ٻندا سب کي ...
- ۱- ٻڌين ڪنهن سان ٻيلن بهارا،
 وڃن ڪوچ جا رور ٺارا،
 ساعد ٺڪي ڪو سال - ٻندا سب کي ...
- ۲- ڏسڻ اڪي سان لوڪ لڏيندا،
 مندر ساڙاون وڃن جهڙيندا،
 سنگ نه ڪنهن سان مال - ٻندا سب کي ...
- ۳- ٻڌين راجا، ڪٿي، ڪهائي،
 ڪنهن ڏينهن ڪال هڻي تن ڪائي،
 ڪري نه ڪنهن جو بهال - ٻندا سب کي ...
- ۴- چو هفت آيو سولي ويندو،
 قائم ڪنهن جو رهن ٿو ايندو،
 اهو دلها جو حال - ٻندا سب کي ...
- ۵- ڪهي ٽهڻون جهڙ آڪڙ ڪوڙي،
 لوڪي بي نغي ڪال ضروري،
 نام جيئي ليءَ نبال - ٻندا سب کي ...

- ۳- ٻڌي ٿي هسوار رهن جي،
 ماڻڪ موٽي لعل لهن سي،
 ڀريل رهي پندار،
 ره من ٻڌي ٿي هسوار.
- ۴- رانول جهڙو رنگ رچائي،
 من انهيءَ سان ڇڏج ملائي،
 قرب ڪري ڪرار،
 ره من ٻڌي ٿي هسوار.
- ۵- جيءُ جي دس ۾ ڪجهه پي ناهي،
 سڀ ڪجهه مالڪ ڪري ڪرائي،
 ڪوڙو ڇڏ آهنگار،
 ره من ٻڌي ٿي هسوار.
- ۶- ڪهي ڏمڻون ڇڏ هٿان ڪوڙي،
 ايشور انڇا ٿيندي پوري،
 ڪر نه سڄو تڪرار،
 ره من ٻڌي ٿي هسوار.

منڙا منهنجا جاڳ تون، پر ره ڦٽي پريات،
 جڳت پٽيءَ جاڳڻ جي، ڏني توکي ذات،
 رهي سنتن سنگ ۾، سڦل ڪر سوغات،
 سهي ڪر نج ذات، ڏمڻون پائي جهاتي جيءَ ۾.

۵- هو ستن سان لڏو جن لائي،
ڪائي ٻي نا ڪئي ڪمائي،
پاڻو هر ديدار جڳ ۾،
ستن جو سنگ سار.

۶- ڪهي ٿيمون سڀ ڪم وساري،
ستن جو سنگ ڪرئون بهاري،
بالن موڪل دوار جڳ ۾،
ستن جو سنگ سار.

راڳ ڪنڀات

ڦل - ٻڌي ٿي هسوار ره من،
ٻڌي ٿي هسوار،
خالي اڻا خيال اٿاري،
پاڻ نه ڪر بهزار.

۱- حڪم هڙيءَ جو هڙو آهي،
چارو ٻئي جو چڙو لاهي،
مالڪ آهه مشتار،

ره من ٻڌي ٿي هسوار،
۲- صبر شڪر ۾ رهج سدائي،
گهٽ وڌ منهن سان چڻه ٿا رائي،
هر دم شڪر گذار،

ره من ٻڌي ٿي هسوار.

زاڳم ڪڍڻاٽ

ٿل -- سنتن جو سنگ سار جڳ ۾،

سنتن جو سنگ سار،

جنهن جنهن سنگ ڪيو سنتن جو،

تنهنجو ٿيو نستان.

۱- ساڌ سنگ ۾ آيا جيئي،

اوچي پڌ تي پهتا سيئي،

اهڙا پرش اُٻار جڳ ۾،

سنتن جو سنگ سار.

۲- ڇا ڏنو ڇا سئو نائي،

ڇا ڪبير ڇا سڌو ڪاسائي،

پوچي ٿي سنسار جڳ ۾،

سنتن جو سنگ سار.

۳- ڇا نامو ٿولوچن واڻيو،

ڇا دادو ڇا رجب سڃاڻو،

سنت ڪرن سڃڪار جڳ ۾،

سنتن جو سنگ سار.

۴- والميڪ، نارد، روداسا،

سنتن ۾ ٿي ڪيڙا واسا،

جڳت ڪري جڳتار جڳ ۾،

سنتن جو سنگ سار.

- ۳۔ ٻوليون ڄاڻج ٻوڙ لڳون ٺوڻي،
 اٺيڻ ان کان اڳ ۾ اٺيڻي،
 اٺيڻ جا ڪر ستر،
 ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...
- ۴۔ مڻ مڻ ۽ مڻ مڻ پڙهڻ سان،
 شائست آجي نا ڪٽ ڪرڻ سان،
 آڪس سٺ سٺ سٺ،
 ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...
- ۵۔ پستڪ هڪ ۾ ڪيئي پرڪارا،
 دل ٽپنديءَ مان ٺڪا سارا،
 ٻولند نه ٻاهر دلير،
 ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...
- ۶۔ پڙهڻ سڻڻ جو ئي نه عادلي،
 وقتي پستڪ پڙه وڃي،
 ٿر ئي ويندو غم غم،
 ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...
- ۷۔ شد ڪروءِ هو پڙهڻ هميشه،
 سان رهي هو هر دم اوسان،
 نهن ۾ ڪر نه اولي، ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...
- ۸۔ ڪهي ٽهون ڪر ڪيان ٻرائي،
 آندو ٽس ٽون جهانِي ٻائي،
 سڀ ڪجهه اوڀر سهر، ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...

۵- ڪن جي گهر ۾ روز ڏياري،
ڪن جي گهر ۾ اوندهه ڪاري،
ڪن گهر شاديون جڳيا چنيون،
ڪن گهر روئن ريل - بند ڪرمن...
۶- جو جو جڳ ۾ ڏسين پيارا،
ڪرمن جا ڪل اُٿي نظارا،
ڪهي ڏينڻون ڪڇ ڏوهه ٺا پي جو،
پنهنجو ڪيڙو جهيل - بند ڪرمن...

راڳم کنڀات

ڌل - پڙهڻ سڻ جي هير چڏ من،
پڙهڻ سڻ جي هير،
پڙهندي سڻدي ڪهن نه ڪتيا،
پوئين جا هي ڏي ڀر.
۱- پوئين توکي صرف سڻائڻ،
نڪي ملائڻ نڪي ڏيکائڻ،
پهچڻ پنهنجا ٻيهر،
چڏ من پڙهڻ سڻ جي هير...
۲- پوئين ۾ نا اٿڪ اڀاڻا،
سوڌي له تون سار سياڻا،
ساجڻ سمجهڻ سوڀر،
چڏ من پڙهڻ سڻ جي هير...

راڳه ڪنڀات

ٿل - ڪرمڻ جو ڪل ڪل،

بندا ڪرمڻ جو ڪل ڪل،

ڪرمڻ سان تو ٿئي وڃوڙو،

ڪرمڻ سان ئي ميل - بندا ڪرمڻ...

۱- حاڪم ئي ڪي حاڪم هلائڻ،

مرعي موجب عيبنس آڙائڻ،

ڪوڙيءَ لاءِ ڪي گهمڻ گهمڻ پر،

ڪي ٿا يوڳن جيل - بندا ڪرمڻ...

۲- ڪي ٿا ڪاڍو چوڻ پڇائڻ،

ڪي ٿا چوڻ لاءِ واحهائڻ،

ڪي ٿا بچد هوجون ماڻڻ،

ڪن لاءِ آهي ڪُٺل - بندا ڪرمڻ...

۳- ڪي ٿا مٽلن اندر گهارڻ،

ڪي ٿا جهوڙن ماڻه گذارڻ،

ڪي ٿا ويٺي لڪ ڏ ڪمائڻ،

ڪن هو ٺڪري ٺل - بندا ڪرمڻ...

۴- ڪن ڪي آڏو ڏين هزارِي،

ڪن ڪي گهر کان ڪڍڻ ڏڪاري،

ڪي ٿا ڦرندا وڻن سوتلن،

ڪن جي ٻسڻ ٺيل - بندا ڪرمڻ...

- ۲- شام صبح جو ڏنڊوت ڪر تون،
سر پنهجي ڪر چرني ڌر تون،
ڪري پاپ جي ڀوت،
وٽ من سنگر جي تون اوت...
- ۳- سنگر کان وٺ نام آنادي،
جنم مرڻ جي مٿي اُڀاڏي،
ڏاڏن وڙيڪي ووت،
وٽ من سنگر جي تون اوت...
- ۴- سنگر کان وٺ گيان اشارو،
اهم برهم جو مار نغارو،
ڪفر سندا پڇ ڪوت،
وٽ من سنگر جي تون اوت...
- ۵- ڪهي ٿيئون ڪر ڪر جي شيوا،
ڄاڻي پورن پرش آيو،
ملندءِ سهڻي موت،
وٽ من سنگر جي تون اوت...

*

اُپني اُپني ڪرم ڦل، پوڳت همن سب ڪو،
ڪسڪو ديتون آهن، دوش نه ڪسڪا هوي،
ساجن تون هنستا رهي، نالي بجا بجاي،
رونا عاشق ڪي پلي، روتا نئن بهاي.

- ۵- ڪيئن ٿا سڄ چنڊ آبه ۾ ڇهڪن،
ڪيئن ٿا ٿارا بجليون ٽڪن،
ڪيئن لڳي طوفان،
ٺهڻجي قدوت تان قربان...
۶- ڪيئن ٿا ٻچ مان درخت اُڄن،
ڪيئن ٿا ٺن ۾ ڦل ڦول لڳن،
ڪيئن ٻڻي انسان،
ٺهڻجي قدوت تان قربان...
۷- ڪيئي ٿيئون ڪل قدوت ٺهڻجي،
تريي طالع نا بي ڪنهن هي،
گروءَ لکاو ڪستان،
ٺهڻجي قدوت تان قربان...

راڳ ڪنڀات

- ٿل - سگر هي وٺ اوت من تون،
سگر جي وٺ اوت،
هي تون ولدين اوت گروءَ جي،
لڳي نه ڄم جي جوت.
۱- شام صبح جو شڙا ٺاري،
گرمڪ هل تون گروءَ داري،
من نام ڄا نوت،
وٺ من سگر جي تون اوت...

راڳم کنڀات

ڏل - قدرت تان قربان تنهنجي،
 قدرت تان قربان،
 قادر تنهنجي قدرت آهي،
 اديت عاليشان.

۱- قدرت تنهنجي ڀل کي پائي،
 نوان نوان نت رنگ رچائي،
 بيحد تنهن جو بيان،
 تنهنجي قدرت تان قربان...

۲- قدرت تنهنجي رنگ رنگيلي،
 کائي ڳاڙهي کائي پيلي،
 بهر کڻي بيابان،
 تنهنجي قدرت تان قربان...

۳- قدرت جا ڪل عجب نظارا،
 من منهنجي کي لڳن پيارا،
 موهت سڄو جهان،
 تنهنجي قدرت تان قربان...

۴- ٻاڦ منجهان ڪيئن بادل بڻجن،
 ڪيئن ٿا بادل پاڻي ڀرڻ،
 ڪيئن ٿو اُڀري ڌان،
 تنهنجي قدرت تان قربان...

واڳم گدياٽ

- ۱۔ ساڪيءَ جو ديدار ڪر من،
ساڪيءَ جو ديدار،
دل جي ڪوليءَ اُندر اُٿئي،
ساڪي سرخ هار - ڪر من ..
- ۲۔ حال دنيا جا مڙهي مٽائي،
اُندر ڏس تون جهالي پالي،
معلوم ٿيندو پنهنجو پاڻهي،
چبتن جو چمڪار - ڪر من ...
- ۳۔ ساڪي لوسان ساڻ سدائي،
پل نه ٻري ٿي توکان جالي،
ساڪيءَ سان ٿي جاڳوس سڀني،
سڪس جو عهدوار - ڪر من ...
- ۴۔ ساڪي سڀ جو چاٽو آهي،
ساڪيءَ کان ڪجهه ڇپيل ناهي،
ڏس هار ٿي ساڪي سڀ جو،
ڏيک سڄو سسار - ڪر من ...
- ۵۔ ساڪي پنهنجو روپ اُٿئي،
پنهنجو لوڪي چاٽ نه ٿيئي،
ڪهي ٿيئون وٺي چاٽ گروءَ کان،
حالچ جاڻهار - ڪر من ...

- ۳۔ مالڪ سپ کان ڏاڍو آهي،
هن کي ڪنهن جي پرواهه ناهي،
ڪرڻيءَ موجب ڪري فيصلو،
پاءُ هجي يا سير - من تون ...
- ۴۔ وات ڪچڻ جي ناهي جڏهن سان،
سينو سهاڻ نه ڀلجي تنهن سان،
هر دم ڏڪندو رهج ڏيئي کان،
ڀلو اهو ٿي پير - من تون ...
- ۵۔ بي پوا ڪن ڪيئي خاٿون،
ٻڌي نه اُن جون ڪوئي دانهون،
پون وارن سان ڪري ڀلايون،
ڪامل مرد دلير - من تون ...
- ۶۔ ٿرڪي هڪڙو پير ڪٿائون،
سو ڏاڪا سو ڪري مٿائون،
تنهن لاءِ پير ڪري هڪ پختو،
پوءِ ڪٽج ٻيو پير - من تون ...
- ۷۔ ڪنبي واڙا پير پڻمڀر،
هلن نه هٿڙي ڪنهنجا ٽڪر،
ڪهي ڏهڻون وٽ راهه نياز جي،
نهن ۾ تنهنجو خٿر - من تون ...

- ۵۔ سترگر جو ديدار نهاري،
وڙا ڪيڻي حنم سڌاري،
پوت پريست کڳ ٻسون پڇي ٺاري،
آدم آڌارڻ هار - ڪر من ...
- ۶۔ سترگر صاحب ساڳيو آهي،
مرق انهي ۾ ڪج پي ٺاهي،
ڪهي ٽيمون ڳجه پهنجو ڏيڻ،
پاڻ آيو ڪرڻار - ڪر من ...

راڳ ڪلهيات

- ٿل - ڪنهي ڪنهي ڪڻا ٻي،
من ٿون ڪنهي ڪنهي ڪڻا ٻي،
ٻي ٻي جو ڪندو پڇاڻو - مالڪ مها سمير ...
- ۱۔ ڪڪ جي هٻان لڪ ٿ ٻيو ٿي،
عالمندن جو جوڻ اهو ٿي،
هڪ نهاري هلچ سيارڻي،
هٿن ڏکي ٺا ڪيو - من ٿون ...
- ۲۔ دين هڏي يا راجا راڻو،
مالڪ سڀ کان ڪري پڇاڻو،
ڇا ٿو ڏٺو، ٻڌو ۽ ٻولو،
ڇانو ڪڙو سر من ٿون ...

راڳ ڪڍڻ

ڏل - ستر جو ديدار ڪر،

من ستر جو ديدار،

ستر جي ديدار ڪرڻ سان،

ٿيندين باغ بهار.

۱- ستر جو ديدار سجاو،

ڪڏهن نه درشن ٿي آجاو،

من انڇت ڏل ٻائي سڀ ڪو،

آش پڇاڻ هار - ڪر من ...

۲- ستر جي ديدار منجهارا،

چمڪي ٿيچ برهم جو پيارا،

درشن سان غم مٽي وڃن ڪل،

آند آچي آڀار - ڪر من ...

۳- ستر جو ديدار جڳياسي،

دم دم ڪر ٿون ٻڌي پيا سي،

پرير جڳائي، مست ٻڌائي،

کولي آڻيه دوار - ڪر من ...

۴- ستر جو ديدار لاهي،

ڀاڳ پوري ڪنهن سو جهي ٻائي،

ديون جي پي درشن کان ٿي،

درشن گر جو سار - ڪر من ...

راڳ مارون

- ٿل - مورڪ ڪر نا موھ،
 توسان ڪوئي ساڻ هلي نا...
- ۱- موھ ڪري هن پنهنجو پائڻ،
 پنهنجو جالين نيهن لڳائين،
 ڊوهي ڪندء ڊوهه،
 توسان ڪوئي ساڻ هلي نا...
- ۲- ڏسن سوارڪ هوندو جيسين،
 ڪندء ٻار به توسان نيسين،
 اچي نه سڃي ڪان ڪوهه،
 توسان ڪوئي ساڻ هلي نا...
- ۳- ڪٿي ڪلهن تي مرگهت نهندء،
 لسا ڏيئي ساڙي ايندء،
 روئس تو لئ لوھه،
 توسان ڪوئي ساڻ هلي نا...
- ۴- ڏن هوندء ٿان پڳڙيون ڪندء،
 من مائت نارهي ئي ايندء،
 جهٽ هجي پلي ٻوهه،
 توسان ڪوئي ساڻ هلي نا...
- ۵- اچن هريء جو ڪر لون پائي،
 ڪهي ٽهڻون ئي آڻ سهائي،
 عاشق چون آڻوهه،
 توسان ڪوئي ساڻ هلي نا...

راڳ مارون

ڏل - ڪري ڪيلاري ڪيل،

أهو وري ڪاڏي ويڙو...

۱- جنهن ٿي ايڏا منڊل مڇايا،

جنهن ٿي ايڏا رنگ رڇايا،

جنهن ٿي ڪيڙا ڪيل،

أهو وري ڪاڏي ويڙو...

۲- جنهن ٿي مڙا ٻول اڇاريا،

جنهن ٿي گل جا ڪاڇ سنواريان،

جنهن ٿي هلائي ريل،

أهو وري ڪاڏي ويڙو...

۳- جنهن ٿي سڀ سان جوڙيا نانا،

جنهن ٿي سڪ سان پاڪر پاتا،

جنهن ٿي ميليا ميل،

أهو وري ڪاڏي ويڙو...

۴- ڪيل ڪيليندي غائب ٿيڙو،

پتو نه تنهنجو ڪنهن کي پيڙو،

گجهي وئي ڪنهن گل،

أهو وڏي ڪاڏي ويڙو...

۵- جنهن سان تن ٿي سويا پاڻي،

جنهن بن تن کي لائن چٽائي،

ڪهي ڏهنون هن ويل،

أهو وري ڪاڏي ويڙو...

راڳ مارون

ٿل - هرڪو آ مهمان،

ڪنهن کي هٿ رهڻو ناهي ...

۱- ڏينهن عمر جا جڏهن کڻن ٿا،

جر آجي جهٽ ڪلا گهٽن ٿا،

پس هر هجي پهلوان،

ڪنهن کي هٿ رهڻو ناهي ...

۲- پورو ٿئي جنهن ڊاڻو پاڻي،

هلي هٿائون آهرو پراڻي،

وهر هجي ودوان،

ڪنهن کي هٿ رهڻو ناهي ...

۳- ڪال جڏهن سر جنهن جي ڪاهي،

پل ۾ نهن کي جڏي ڪمراڻي،

دس هجي ڏلوان،

ڪنهن کي هٿ رهڻو ناهي ...

۴- آڇ ٿاين ڪنهن ڪال نه ٿارو،

مؤٽ سين کي آهي مارو،

گيانِي هجي گسوان،

ڪنهن کي هٿ رهڻو ناهي ...

۵- ڪهي ٽيمون جڏي پانور ڪوڙو،

ملڪ ماهر آلي سمورو،

ڪروء ڏنو آهو گبان،

ڪنهن کي هٿ رهڻو ناهي ...

زاڳم مارون

- ڏل - آنت سمڙي جو حال،
 ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
 ۱- ڪال جنهن تي زور لڳائي،
 هوش اُٺي ۽ ڇو ڇڏي اُڏائي،
 ڄم نه ڪري ڪڇ خيال،
 ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
 ۲- تن کي ٿاڻي هاڻ مروڙي،
 سواس هلي جيئن گهوڙو ڊوڙي،
 ٿيندو وڃي وڪڙال،
 ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
 ۳- ڪاڍا ڪنڀي پاڻ پڇاڙي،
 روئيندي نير اکين مان هاري،
 ڄم جي مار محال،
 ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
 ۴- ڄم جو جڏهين زور پوي ٿو،
 مل موٽر پي وهي وڃي ٿو،
 جيئن تنهن ته جنگال،
 ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
 ۵- ڪهي ٿيئون ڄپ نام هريءَ جو،
 راکو ٿيندو آنت گهڙيءَ جو،
 جهوڙي نا ڄم ڪال،
 ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...

راڳ مارون

- ٿل - ويا اڙامي هس،
 ڪري هي پڇرو خالي...
- ۱- پڄن ٿن جو پڇرو آهي،
 هس بنا نا شوپا ٻائي،
 ڏوڏڙ ۾ ئي ڏونس،
 ڪري هي پڇرو خالي...
- ۲- هس هيو پڇري ۾ حنين،
 چهي نه سگهو ئي ڪوئي نسين،
 ڪيٺان کائن ٿهن مس،
 ڪري هي پڇرو خالي...
- ۳- هس هوندي جن ٻڌا لي هٿڙا،
 ڏين آهي ئي هائي لڊڙا،
 حتم ڪري واپس وٺس،
 ڪري هي پڇرو خالي...
- ۴- ڪلا هس جي هڙي ساري،
 ٿهن بن پڇرو اوندهه ڪاري،
 لڳي اٿس حنين ڪس،
 ڪري هي پڇرو خالي...
- ۵- هس هوندي ڪر پڇرو سٿو،
 ڪهي ٽهڻون ڪر سڀ جو پلو،
 سمر هري وڏ هس،
 ڪري هي پڇرو خالي...

راڳ مارون

ڦل - هاندا هلن ٿا يار،
جيڪي هئا من جا ميلي...

۱- ڏسندي ڏسندي وڃن ٿا ڏيندا،
اڳ ۾ اباڻا وڃن ڇڏيندا،

ٿيندا وڃن ٿا ڌار،
جيڪي هئا من جا ميلي...

۲- وڃڻ مهل ٻي نا موڪلايو،
هڪڙو آکر ٻي نا ڳالهايو،

حڪم مڃي ٿيا تيار،
جيڪي هئا من جا ميلي...

۳- حڪم هريءَ جو جبرو آهي،
سگهي نه تنهن کي ڪو موٽائي،

ڇڏي هليا سنسار،
جيڪي هئا من جا ميلي...

۴- وڃن سڄڻ ٿا ڪري اڪيلو،
ڪهي ڏوٽون ٿي مشڪل ميلو،

روٽان تن لٽ ڌار،
جيڪي هئا من جا ميلي...

راڳه مارون

ٿل - وڃي لڏيندو لوڪ، ڏسجن من پاڻ اکين سان...

۱- ماڻهن به ويڙي پڙهين به ويڙو،

پڙهين ويڙي، پاڻين به ويڙو،

ڪنهن جو ٿر نا ٿوڪ،

ڏسجن من پاڻ اکين سان...

۲- هڪڙا ويڙا بيا وڃن ٿا،

ٿبان وڃڻ جون ٿباريون ڪن ٿا،

ڪنهن نا ماري جهوڪ،

ڏسجن من پاڻ اکين سان...

۳- ڪٿي ڪنهن ئي هلن پراڻي،

رام نام جي چولدا ناهي،

دلو پڄن ڪري ٿوڪ،

ڏسجن من پاڻ اکين سان...

۴- رڪن چڪيا ئي آڻي ڪاڻي،

ڏهن هٿن سان لبا پائي،

ڪرن ڏهائي شوڪ،

ڏسجن من پاڻ اکين سان...

۵- ڪهي ٽهڻون ڇڏ آسا هڪ جي،

سُرئي ڪر تون جهر جي دڳ هي،

اڳئي سڀ جو اوڪ،

ڏسجن من پاڻ اکين سان...

راڳ بسنت

ڏل - من ڪوئي نٿو ڪنهنجو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(۱)

ماءُ نه پنهنجي پيءُ نه پنهنجو، پنهنجي پيٽ نه پائي،
پٽر نه پنهنجو نار نه پنهنجي، جن سان ڀريت لڳائي،
رڳو سڀ ڪوئي ٿي مطلب جو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(۲)

ڪير وٺي هٿ آئين ساڻي، ڪير وٺي تون ويندين،
آئين اُڪيلو ويندين اُڪيلو، گر بن ڏکيو ٿيندين،
ستنام جي ٿيو سهنجو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(۳)

نانگو آئين نانگو ويندين، ساڻ نه هلندي پاڻي،
ڌرم ڪندين جي پنهنجي هٿ سان، ڪم ايندڙ سوچائي،
هٿڙي ڪندڙ نه نه آهنجو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(۴)

ڪهي ڏهڻون ٿي مهل اُڃان پي، ستگر جي پڙهه پاڻي،
ستگر بنا پيو جم اُڳيان ڪو، ڪين ڪي ٿيندڙ ساڻي،
هٿ زور هلي نا ٻئي جو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

۲۔ ستر بن هت رهڻ اُڪلو،

مون لاءِ اوکو آهي،

ستر جالي ويندس ٿاڻي،

قرب منجهائون ڪاهي،

پل ڪين سڪهان مان ٽڪڙي ري،

پر ڏاڍي ٽڪڙي ري ...

۳۔ هلندي ڏوٿن، جي مون روڪن،

ويندس ڪن ڏکي مان،

لوڪ لڄائون لاهي اوڏانهن،

ويندس سيگهه ڏکي مان،

مون پٺي ڀر جي ٽڪڙي ري،

پر ڏاڍي ٽڪڙي ري ...

۴۔ ڪهي ڏمڙون ڪجهه ڪن ڪبي ٿو،

ستر جي سڪ من ۾،

ستر جي پٺ خاص ڏسڻ لاءِ،

ٿار رجي ٿي ٿن ۾،

بي لاڳي دنيا ٽڪڙي ري،

پر ڏاڍي ٽڪڙي ري ..

۴- ٽڪو ڏنو، گر شش پنهجي کي،
 ڏيڄ رڃي ڪنگال کي،
 رستي ويندين ساڌو آهو،
 ٽڪو ڏنو ڀوپال کي،
 ترشنا وارو آهي ڪنگلو،
 ويدن جو ويچار ٿي -- لوپ ...
 ۵- ڪرم رهي نا ڌرم رهي نا،
 شرم رهي نا شان ڪو،
 ڪهي ڏيئون لويي نر جو،
 مرم رهي نا مان ڪو،
 گيان لڳي نا لويي نر کي،
 جيئن تنهن بيڪار ٿي -- لوپ ...

راڳم بسنت

ٿل - مونکي ستگر جي آ سڪڙي ري،
 پر ڏاڍي ٽڪڙي ري.
 ۱- گاڙي گهوڙو جي نا هوندو،
 پيرون سان پي هلندس،
 پنڌ ڪري جي پير پتون ٿيا،
 چيلھ اُٿي پي چلندس،
 دکان پوئتي وڪ نا هڪڙي ري،
 پر ڏاڍي ٽڪڙي ري ...

واڳو بلاول

ڏل - لوپ نه ڪر لوي جهڙا،

لوپ هم جو ڪار ٿي،

گيتا ۾ گهٽسام هيو آ،

لوپ لڙڪ جو دوار ٿي.

۱- لوپ جنهن جي من ۾ جاڳي،

پسي لاءِ پريشان سو،

ڏينهن ڏسي نا رات ڏسي نا،

هر ويسلي حيران سو،

پات پچ ڪي ڏسي نه لويي،

پسي ۾ تنهن بهار ٿي - لوپ ...

۲- ٺاه نه ڏاڍي جهڻ ڪالبن مان،

ڪامي نه جهڻ ڪام مان،

مارڻ مان جهڻ مؤبد نه ڏاڍي،

لوي نه ٿيڻ دام مان،

مات پتا، مت، ٺيڪي ڪون ڪي،

لالچ ڏس لاچار ٿي - لوپ ...

۳- ڪرم خرقا جي واجب ٺاهن،

سيئي لوپ ڪرائي،

هرې خاطر لويي واپس،

ساڻ ڪتي سان ڪائي،

لوپ پاپ جو باپ آڻي،

سڪت آڻا هار ٿي - لوپ ...

۳۔ ڪاوڙ وارو وڻي نه ڪنهن کي،

آوديا جو نشان ٿي،

ڪي چون هن ڪروڙ ڪني کي،

جهڳڙاڻو شيطان ٿي،

ڪي چون آ زهر برابر،

ڪي چون چنڊال ري...

۴۔ ڪهي ڏيڻون جي شانتي چاهين،

آندر ۾ انسان نون،

ڪاوڙ کي تان ڪي نس نس مان،

پائي گر جو گيان تون،

ڪاوڙ هوندي شانت اچي نا،

ڪاوڙ اڳن ڪرال ري...

*

ساجن ايها چاهيئي، جو ملا رهي هر ويل،

بچڙن کي ڪب نا ڪري، جيون نت بازي ڪيل.

ساجن ايها ڪيا ڪري، دل ۾ درد نه جاس،

مٿن تو روئي هي رهون، ان کي من ۾ هاس.

ري سڳي مٿن ساچ ڪهون، پريت ڪري مت ڪوٺ،

ساجن بڙا ڪنور هٿ، ملنا مشڪل هون.

۴۔ دان ڪرڻ هر نام جيٻڻ ۾،
 اُن ڪاٺڻ، اُشان ۾،
 دٻر ڪندين تان رهڻي ويندين،
 ڪهي ٿيڻون ارمان ۾،
 ڪنهن مهل ڪاٺي ڪنهن اُو ماري،
 پتو نه ڪوئي بهار آ...

راڳ، بلاول

ٿل - ڪاوڙ ڪر نا ڪڏهين ڪنهن سان،
 ڪاوڙ ٺهري ڪال ري،
 جنهن بي ڪاوڙ ڪئي ڪنهن سان،
 رو اُٺهيءَ جو حال ري...
 ۱۔ ڪاوڙ اُپري جنهن هڙي ۾،
 اوندهه اُس اُٺڪار ٿي،
 ٻلي سري ننڍي وڏي هو،
 تنهن کي نا ويچار ٿي،
 سولي لائين حريو حن،
 جيٻڻ نه لڳل بشتال ري...
 ۲۔ ديا ڌرم، ٻچ، نير، بگه،
 ڪاوڙ سان ڪل ٺاس ٿي،
 مٿان نه پندا ٿي آهاهين،
 ڪاوڙ جو جهه واس ٿي،
 وشوامتر جو رامائڻ ۾،
 ٻڙهي ڏسو احوال ري...

راڳم بلاول

ٿل - پڄڻ ڪرڻ ۾ دير نه ڪر تون،
دم تي نا اعتبار آ،

ڪال ڪلهن تي ويڙو تنهنجي،
مارڻ لاء تيار آ...

۱- ڪم ڇڏي سڙ پهلِي پريمي،
ڪم ڪجي اِشان جو،
ڪم هزارين ڇڏي سيال،

ڪم ڪجي جلاپان جو،
لکين ڪمن کي ڦٽو ڪري ڪر،
دان سندو ڪم سار آ...

۲- ڪم ڪروڙين ڇڏي جهاني،
سيوا جو ڪر ڪام تون،

دين دڪي ۽ ٻڌن ٻڌين کي،
ڏيڇ هلي آرام تون،
ڇڏي جڳت کي جپ پڳوت کي،

اُٿم لاهو ويچار آ...

۳- باهر تن کان نڪري دم جو،
اُندر - اچي يا ڪين سو،

پيل وات ۾ گرھ اُن جو،
اُندر وڃي يا ڪين سو،

هاڻي جو ڪم ڪر تون هاڻي،
پوءِ رڪڻ بيڪار آ...

راڳ ڪنسي

ٿل - سدا سترگي نه سنڀاريان،

نٿا ٺٻڙ ڪڍو نه نهاريان ...

۱- جڻن جڪوي پيءُ کي ساري،

جڻن حائرڪ ٺوڻڊ جناري،

ٺيڻن ٻل ٻل ٻرين پڪاريان - سدا ...

۲- جڻن ڪاليءَ کي گهڙو ڪائي،

ٺيڻن سڪ ڇو سوڙ ستائي،

وينو ڳڻتن ۾ چند ڳاريان - سدا ...

۳- اُهو آهي ڪو ٻرتر ٻارو،

ميلي سترگي ۽ هيٺاڙو،

ملي گر سان ڪشت نوازيان - سدا ...

۴- ڪهي ڏهڙون ٻوڙ گهران ٿو،

ٻيا درشن ڪي ۽ ٻر جهراڻ ٿو،

ڪري درشن دل کي ناريان - سدا ...

*

منڙا مڏهڻا جاڳ ٿون، پڏهڻو پاڻ سنڀار،

ڪر آهن، ڪاڏانهن آڻن، ڳالهه اڀا ويچار،

وٺي ڳبان گروءَ کان، ڪوڙو ڀرم نوار،

ڏهڙون نهي نهار، نه سمجهين ٺهيءَ سمجه کي.

راڳ ٽوڙي

ڏل - جڳت جو ڀريو پالڻ هار،

ڪاٺ پيٺ پهلِي پٺائي،

پوءِ رڇيو سنسار.

۱- گاهه پسن ڪي، اُن ماڻهن ڪي،

چاڪ ڪي جل ڌار،

جهڙو جنهنجو کاڌو آهي،

تهڙو ڏي ڏانار - جڳت ...

۲- ڪٺيءَ ڪي ڪٺ، هاڻيءَ ڪي مٺ،

اَلڪ ڏي نه آهار،

جيڏو جنهنجو کاڌو آهي،

تيڏو ڏي ڏانار - جڳت ...

۳- جيئو جبل ۾ رهن هزارين،

جبل ٿل ۾ نه اُڀار،

سائين ڪنهن ڪي ڇڏي ٿو،

جت ڪت لهي سنڀار - جڳت ...

۴- ڪهي ٿيئون سڀ ڇڏ ٿون چنتا،

من ۾ ٿي-رج ڌار،

سڀ جي چنتا آه اُنهيءَ ڪي،

جو جڳ جو سرڇڻهار - جڳت ...

۱. راجه وهاجه

ٿل - پڳتن ها پڳوان بهاري،

هاڻ اچي ٿو ڪڇ سوارِي ...

۱- پڳت نامي هي جاءِ بڻائي،

راج سبا به ڪانه ڪبائي،

پڳت ڪسر جو مان بهاري،

والڙل وڪرو پڳت سوارِي ...

۲- ٿرلوچن هي سڄا ڪباڻين،

اُتسريامي نالو رکباڻين،

رڪو سڻي جو شان بهاري،

راجا جو ڪل ڪوڙهه ٺواري ...

۳- ٿرسيءَ هي هر هندي سوارِي،

سائول شاهه جي صورت ڌاري،

مالڪ لسي مهربان بهاري،

ڏلي پڳت جون ٿاڻون چاري ...

۴- پڳتن ها هر ڪڇ ڪري ٿو،

ڪٿي ٿمڻون ڪل ڪست هري ٿو،

کبتا جو ڀرمان بهاري،

پڳتن لاءِ اوتار ٿو ڌاري ...

راڳ ڏوڙي

ڏل - جڳت جو ٻريو پالڻهار،
ڪائنات پيمڻ پھلي بڻائي،
پوءِ رچيو سسار.

۱- گاهه پسن ڪي، اُن ماڻهن ڪي،
چانڪ ڪي جل ڌار،
جهڙو جنهنجو کاڌو آهي،
تهڙو ڏي ڏانار - جڳت ...

۲- ڪٽليءَ ڪي ڪٽ، هاڻيءَ ڪي مٽ،
اُڪ ڏئي نه آهار،
جيڏو جنهنجو کاڌو آهي،
تيڏو ڏي دانار - جڳت ...

۳- جيئو جبل ۾ رهن هزارين،
جل ٿل ۾ نه اُٻار،
سائين ڪنهن ڪي ڇڏي ٿو،
جت ڪٽ لهي سيار - جڳت ...

۴- ڪهي ٿيئون سڀ ڇڏ ٿون چنتا،
من ۾ ڏيرج ڌار،
سڀ جي چنتا آه انهيءَ ڪي،
جو جڳه جو سرڇڻهار - جڳت ...

راڳ ڀيلو

ڏل - ڪر ڪار تون مهل سان،
 ٻي مهل ڪنهن نه ڪم جو،
 ٻن مهل جي ڪندين تون،
 ڪارڻا ٿي وهر جو...

(۱)

هرهڪ ڪرم جنهنجو، ٿي مهل سان ٻو ٿو،
 عامل ڏين انهيءَ کي، درجو ٻرڻ اُٿو جو...

(۲)

وهديوار جو هجي يا ٻگوان هي ٻچن جو،
 اوسر ڏسي ڪٿي ڪم، ٻرماڻ هي لڪم جو...

(۳)

ڪاٺ، ڪڙ ڪلاڻ، ٻولڻ ٻڌڻ ٻڌائڻ،
 سهڻو لڳي سمي سان، پنج پات ڪم ڌرم جو...

(۴)

جيئڻ، مڙڻ ۽ گڏجڻ، سوا سھانيو ٿي،
 وڻندڙ لڳي وقت سان، ميوو مڻو ڌرم جو...

(۵)

سرنڌڙ ڏيڻو ٿي سندر، ٻر رات جو هجي سو،
 ڏينهن ۾ ڏيڻو ٿي جت، سمجهڻ ڪٿڻ ڌرم جو...

(۶)

مانش جمر مليو ٿي، اپڪار جي ڪرڻ لاءِ،
جي تون ڪندين نه، توکي ملندءِ لھب آدم جو...

(۷)

ڪهي ڏهڻون اوڌ جنهن ڪي، آهي سمي جو ٻورو،
ملھ نا ڪري سگهان مان، ان جي تدمر تدمر جو...

واڳم ڀيلو

ڦل - ستسنگ جي نديءَ ۾، اِشان ڪر سويرو،
اِشان جي ڪرڻ سان، چر جو مٽي ٿو ڦيرو...

(۱)

ستسنگ جي نديءَ ۾، چل گيان جو ڏهي ٿو،
نهن ۾ ٿي ڏيڻ سان، من ڪين ٿي ٿو ميرو...

(۲)

شروڻ ڪرڻ وچن جو، پهچڻ اُٿي ڪناري،
ست وچن جو مڃڻ ٿي، پرويش ڪرڻ پيرو...

(۳)

ڏيڻ ٿي ندياسن، اسٽر رهڻ سماڏي،
شرڏا رکي ڪرن جي، ٿي ٻار ٽن جو پڙو...

(۴)

چار ٿي ملن پدارت، ستسنگ جي ڪرڻ سان،
ڪهي ڏهڻون ڪر سدا تون، پلجي نه ڀڄج پيرو...

راڳ ڀيلو

ٿل - ڪر ڪام ٿون مهل سان،
 ٻي مهل ڪنهن نه ڪم جو،
 ٽن مهل جي ڪندين ٿون،
 ڪارڻ ٻڌي وهم جو...

(۱)

هرهڪ ڪرم جنهنجو، ٿئي مهل سان ٻيو ٿو،
 عاقل ڏين انهيءَ کي، درجو ٻڌش اٿم جو...

(۲)

وهندوار جو هجي يا ڀڳوان جي ٻچن جو،
 اوسر ڏسي ڪچي ڪم، ڀرماڻ هي نڪم جو...

(۳)

ڪاٺ، ڪلڻ ڪلاٺ، ٻولڻ ٻڌڻ ٻڌاڻ،
 سهڻو لڳي سمي سان، ٻچ ڀاڻ ڪم ڌرم جو...

(۴)

جڻڻ، مرڻ ۽ گڏجڻ، سڄا سڃاڻي،
 وڻندڙ لڳي وقت سان، ميوو مڻو ڌرم جو...

(۵)

ٻرندڙ ڏيئو ٿي سندر، ٻر رات جو هجي سو،
 ڏينهن ۾ ڏيئو ٿري جت، سمجهڻ ڪٽڻ فرم جو...

راڳ ڀٺو

ڏل - چاهين پنهنجو جي ڀلو

نيت پنهنجي راس ڪر.

نيت کوڻي تون ڪري

ڪل نه پنهنجو ناس ڪر...

(۱)

راجا ڏاڙهون کائيندي، نيت کوڻي تنهن ڪئي،

رس نه آيس سو وري، ياد آهو انھاس ڪر...

(۲)

ڪورون پاندون سان ڪئي، نيت کوڻي ٿي گهڻي،

ڪورون سان ڇا ٿيو، ڀارت جو آڀياس ڪر...

(۳)

نيت مائيءَ پي ڪئي، نيت کوڻي سنت سان،

پٽڙا موٽا تنهن سندا، ڏکيو نه پنهنجو سواس ڪر...

(۴)

نيت کوڻي ڪرن جي، ڪڏهن نه تن جو ٿئي ڀلو،

روڻيءَ ڪارڻ رلن سي، واڻيءَ تي وشواس ڪر...

(۵)

نيت جن جي آ صفا، هٿ هٿ ان کي ٿي نغما،

ڪهي ڏهون ڏرمت ڇڏي، ڳرمت جو پرڪاش ڪر...

راڳ ٻيلو

ڏل - آند آئي آند ڀر، ٻاهر وڃي نه ڳولھج،
ناحق جھنگن جھون ڀر، پنھنجو پاڻ نه ڳولج...

(١)

آڪاس ڀر نه آند، پاڻال ڀر نه سڪ ٿي،
آند پاس تنھنجي، ڏولگر ڏاھا نه ڏولج...

(٢)

جھن ٻي لڏو هڙي ڪي، هردي منجهان لڏو ٿي،
تون ٻي نه ڳولھ ڪهر ڀر، وٽو ٽڪر نه ٽولج...

(٣)

سڪ روپ ٻرھ جھن، سوئي نه روپ تنھنجو،
اوکان جدا نه آند، پلتي پري نه ٽولج...

(٤)

سڳندي جھن ٿلن ڀر، ميناج ٿي شڪر ڀر،
آند ٺھن نه ٿو ڀر، ٿن مانھ ٿون ٽولج...

(٥)

ڪهي ٽيڙون اي جڳياسو، منھنجو وڃن مڃي ھي،
جايي ولي گروءَ کان، دل جو دوار ڪولج...

راجہ ڀلو

ڏل - چاهين پنهنجو جي ڀلو

نيت پنهنجي راس ڪر.

نيت کوٽي تون ڪري

ڪل نه پنهنجو ناس ڪر...

(۱)

راجا ڏاڙهون کائيندي، نيت کوٽي تنهن ڪئي،

رَس نه آيس سو وري، ياد اهو انھاس ڪر...

(۲)

ڪورون پاندون سان ڪئي، نيت کوٽي ٿي گھٽي،

ڪورون سان ڇا ٿيو، ڀارت جو آپياس ڪر...

(۳)

نيت مائيءَ پي ڪئي، نيت کوٽي سنت سان،

پٽڙا موٽا تنهن سندا، ڏکيو نه پنهنجو سواس ڪر...

(۴)

نيت کوٽي ڪرن جي، ڪڏهن نه تن جو ٿئي ڀلو.

روٽيءَ ڪارڻ رلن سي، واڻيءَ تي وشواس ڪر...

(۵)

نيت جن جي آ صفا، هِت هِت تن کي ٿي نغما،

ڪهي ڏهڻون ڏرمت ڇڏي، گُرمَت جو پرڪاش ڪر...

راڳ ٻهلو

ڏل - آند آئي آند ۾، ٻاهر وڃي نه ڳولج،
ناحق جهنگن ڇورن ۾، پنهنجو پاڻ نه ڏولج...

(۱)

آڪاس ۾ نه آند، پاڻال ۾ نه سڪ ٿي،
آند پاس نه پئجي، ڏونگر ڏاها نه ڏولج...

(۲)

ڇاهڻ پي لڏو هريءَ کي، هردي منجهان لڏو ٿي،
تون پي نه ڳوله ٿهر ۾، وٽس نڪر نه ٿولج...

(۳)

سڪ روپ ٻوڙ ڇڻ، سوئي نه روپ نه پئجي،
اوکان جدا نه آند، پلجي پري نه ٿولج...

(۴)

سڳندي جهڻ ٿلن ۾، مباح ٿي شڪر ۾،
آند لڻن نه ٿو ۾، ٿن ماڻه ٿون نه ٿولج...

(۵)

ڪڙي ٽهڙون اي جڳاسو، منهنجو وڃڻ مڃي جي،
ڇاڀي وٺي ڪروءَ کان، دل جو دوار ڪولج...

راڳ ڀٽو

ڏل - سمنان ڏي سڀن کي، ڀڳوان کي نهاري،
ڀڳوان بن نه خالي، آستان ڪو پياري ...

(۱)

گهٽ گهٽ هري وسي ٿو، سڪڙي نه سڀج ڪائي،
نامي، ڪبير، نانڪ، لائين چيو ڀڪاري ...

(۲)

سڀ چيو آئش منهنجي، آهن امر آناڊي،
گرشن چيو آر جن کي، پندرهين آڏيا منجهاري ...

(۳)

ڪهڙي به ويس آندر، آئي اچي آوهان وٽ،
آدر ڏيو آهيءَ کي، نفرت دلاڻ ناري ...

(۴)

آيل الله آهن، تنهن ۾ نه فرق ڪوئي،
چوڻي به عام ايه، آگم لائين اچاري ...

(۵)

بکيو هجي نه پوڄن، پياسو هجي ته پائي،
دوڪي هجي ته اوکو، ڪپڙو ڏجي اگهاڙي ...

(۶)

۶- بطبي اچي به جهڙو، آدر ڏجي به تهڙو،
ڪهي ٿيئون هلي اهڙو، ٻئي لوڪ ڪٿ سنواري ...

راڳ ڀماو

ٿل - غلغل ڇڏي آئي من، ستنام کي سڀارج،
ستنام کي سڀارج، ٻئي لوڪ ٿون سڌارج...

(۱)

ستنام ساکي مٿر، ستر سڄي سڌاڻو،
نهن کي جي جڀائي، آواگون نوارج...

(۲)

جڙو آئي آهولي، ستنام ياد جيئڻ کي،
ستنام جي ڀليل کي، مڙو چي ڀڪارج...

(۳)

ستنام کي ڇڏي هي، ڳالهيون ڪرڻ آهايون،
هه ٻي دڪي رهن سي، هه ٻي دڪي، بهارج...

(۴)

گذري ڇڏج گذاري، مڙي سمان ڇاڻي،
ٻاڻي ٻچل عمر سا، سترنگ ڀر گذارج...

(۵)

ڪهي ڏهڻون نا، وڻي ٿي هاڻي به مهل ٺوڪان،
ستر ستر ڇڏي، دم دم آندو آجارج...

راڳ ڀلو

ڏل - سندن جي ستسنگ جي، مهما - اُڀر آپار آ،
جيڪي آيا شرن ۾، تن جو ٿيڙو اُڌار آ...

(۱)

شڪر سڪادڪ رشي، شاستر ويد پراڻ ٿي،
جس ڳائڻ ستسنگ جو، پاڻو نا تن پار آ...

(۲)

ستسنگ جي هڪڙي گهڙي، ڌرتيءَ کي ٻيئي جهلي،
وشست وشوامتر جي، ڪٿا ايها اظهار آ...

(۳)

ايشور آ جيئن آسرو، چوراسي لک، جوڻ جو،
سريشت ڪرمن جو ٿيڻ، ستسنگ هي اُڌار آ...

(۴)

هر حال ۾، هر ڪال ۾، هر ديش هر جيو کي،
سندن جو ستسنگ هي، شائتي ڏيڻ هار آ...

(۵)

گياني ڌياني، رشي مٺي، سڀ بڻيا ستسنگ مان،
ڪهي ڏيڻون ستسنگ کي، منهنجو سدائينسڪار آ...

راڳ ڀماو

ٿل - جڳتي وٺي ڪروڙ کان، اوئڪار ڪي اچارڇ،
اوئڪار ڪي اچارڇ، مانس جنم سڌارڇ...

(۱)

اوئڪار ڏٺس اندر، ڪر ابر آئيا ڪي،
نچ ٻرهم لڪس ڪرڪي، ڊڙڏا ٻرهم ٺوارڇ...

(۲)

اوئڪار ٿي ٿي هندوڙو، سوانس ڏسيءَ ٻڌل سو،
جهولم چڙهي هندوڙي، ٺٺ مڙج ٻر گسارڇ...

(۳)

اوئڪار اٿم ڏس ٿي، ڀڙ آڏ سڀ ڏسن ڪسان،
خود ٻنڀڇ ڏس ٻرهم چو، ڀڙ ٻن ڪي پٺارڇ...

(۴)

اوئڪار ٻيچ مٽر، سڀ ڪسي اڳي رهي سو،
ٺٺن ڪسي سمر سڌا ٺون، مٽر ٻيا وسارڇ...

(۵)

اوئڪار جا آٻاسڪ، واپس ڪڏهن نه ايندا،
ٺٺن ٺٺن ٽٽيون ٻرهم ٻر، وشواس اٻهو ڌارڇ...

(۵)

جهڙو سندن نانءُ آ، تهڙو آندڙي سڀن،
 مهڻا ڪهڙي مان ڇوان،
 پريمين جو آڌار آ - سوامي سروانند کي ...

(۶)

دنيا جي ڪنڊ ڪرڇ ۾، نالو سائينءَ جو وڃي،
 شائتي پرڪاش جتي ڪٿي،
 سنگر جو جڻڪار آ - سوامي سروانند کي ...

راڳ ڏيڻو

ٿل - ٺاڪر ٺهينجي نام جي، مهڻا اُگم اُلاه آ،
 نالو ٺهينجو جو ڇڄي، تنهن جي وه وه واه آ.

(۱)

ٺاڪر ٺهينجي نام کي، هر دم سڪ سان جنهن ڇڄي،
 جڳت سارو تنهن مڃي، سوئي پيو واه آ...

(۲)

ڇوراسي لڪ جوڻيون، ان جي آڳيا ۾ رهن،
 حڪم ٺهينجو جو مڃي، سوئي شهنشاه آ...

(۳)

رڌيون سڌيون ٿو ٺڌيون، حاضر رهندي تنهن آڳيان،
 ٺاڪر ٺهينجي نام جو، جنهنجي چٽ ۾ چاه آ...

(۴)

من ٻڌ وائي وڃ سان، نالو ٺهينجو جو ڇڄي،
 ڪهي ٿيڻون تنهن مٿان، صدي منهنجو ساه آ...

راڳر ڀڳو

ٿل - سوامي سرواڻند کي،

مڏهجي سدا نمڪار آ،

ستگر ٿيڻو نرام جي، گاديءَ جو سردار آ.

(۱)

ڪڇڻي ٻڏڻي (ڇڻي)، سڻي سائينءَ جي سڻي،
ڪمبا ڏيروح سولتا،

گهان سندر ڀنڊار آ - سوامي سرواڻند کي ...

(۲)

ستگر ٿيڻو نرام ڀي، خوف ڀڏهجي ان ۾ رکي،
جي لا مولڪان سڄ ڀڄو،

ايشور حو اڳڙار آ - سوامي سرواڻند کي ...

(۳)

موهن موليءَ سان جهڻ، مسف گبو گل ارح کي،
مڙيءَ واليءَ سان ٿيڻ،

موهيو سڄو سنسار آ - سوامي سرواڻند کي ...

(۴)

ٿارن ۾ جيڻ ڇنڊر مان، سونهن سڀني کان سٺو،
ستن ۾ سونهن ٿيڻ،

سنگت جو سڀڳار آ - سوامي سرواڻند کي ...

راڳ سارنگ

ٿل - جڳ سارو ٿي ڪوڙ،

سڄو هڪ رام ٿي ...

۱- مائڙ پيئر پائڙ پائيا،

ماما مائڙ پٽ ۽ پوٽا،

پيڙي ۽ وارو پور - سڄو هڪ رام ٿي ...

۲- باغ باغيچا محل منوهر،

ماڻڪ موٽي لعل جواهر،

جادو ۽ چو ته ظهور، سڄو هڪ رام ٿي ...

۳- هاڻي گهوڙا موٽر ڪاريون،

سندر وستر سندر ناريون،

سڀني جو ته شعور - سڄو هڪ رام ٿي ...

۴- هيءَ شيءِ تنهنجي هيءَ شيءِ منهنجي،

هيءَ شيءِ هن جي هيءَ شيءِ هن جي،

هڙئي مڻي جو سور، سڄو هڪ رام ٿي ...

۵- ڪهي ٿيئون ڇڏ ڪوڙو لاڙو،

لون ۽ لون ۽ ڀر چپ رام پيارو،

سڀني سڪن جو مور، سڄو هڪ رام ٿي ...

واڳ سارنگ

ڏل - سڻا ڪر ڪل سواس، جڀي ڪر ٿام ڪي،
جڀي ڪر ٿام ڪي، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۱- ٿام ڪون ڪان وٺي بهارا،
سرو سواسن سان ڪر وارا،
سڪ هو ٻارهن ماس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۲- سورهان ڪڍو ۽ ويه هزارا،
سواس هلن ڏي پنهنجي رات منجهارا،
اٿس چون اٿاس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۳- سواس سڀني آئي اولڪي،
مت نه ٿيندي موليٰ مالڪي،
ڪو نه ورت ٿاس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۴- سواس سرور جا ٿيا آهن،
پنهنجن ٻن ڪنهن ڪم جا ناهن،
مرگهت ڪن واس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۵- ڪهي ٿيئون دم ٿن ڪي جڀين،
سرو ڪر جو ڪر ٿون ٿين،
ڪر جا ڪٽه ٿاس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

راڳ سارنگم

ٿل - جڳ سارو ٿي ڪوڙ،

سڄو هڪ رام ٿي ...

۱- مائڻ پيئر پائڻ پائيا،

ماما مائڻ پٽ ۽ پوٽا،

پيڙي ۽ وارو پور - سڄو هڪ رام ٿي ...

۲- باغ باغيچا محل مندر،

ماڻڪ موٽي لعل جواهر،

جادو ۽ جو نه ظهور، سڄو هڪ رام ٿي ...

۳- هاڻي گهوڙا موٽر ڪاريون،

سندر وستر سندر ٽاريون،

سڀني جو نه شعور - سڄو هڪ رام ٿي ...

۴- هيءَ شيءِ تڏهنجي هيءَ شيءِ منهنجي،

هيءَ شيءِ هن جي هيءَ شيءِ هن جي،

مڙئي مٽي جو سور، سڄو هڪ رام ٿي ...

۵- ڪهي ٽيمئون چڏ ڪوڙو لاڙو،

لون ۽ لون ۽ ڀر چپ رام پيارو،

سڀني سڪن جو مور، سڄو هڪ رام ٿي ...

راڳ سارنگ

ٿل - سٿلا ڪر ڪل سواس، جڀي ڪر ٿام ڪي،
جڀي ڪر ٿام ڪي، جڀي هر ٿام ڪي ...

۱- ٿام ڪرڻ کان وٺي ٻارا،
سمرو سواسن سان هر وارا،
سڪ هو ٻارهن ماس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۲- سورهان ٿو ۽ ويه هزارا،
سواس هلن ڏي ڏهن واس منجهارا،
ٿين چون ٿا ٿاس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۳- سواس سڀني آلي اموڪي،
مت نه ٿيندي مولي مائڪي،
ڪو نه وٺڻ ٿاس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۴- سواس سرور جا ٿيا آهن،
ٿين ٻن ٽن ڪڏهن ڪم جا ٿا آهن،
مرڻهت ٻر ڪن واس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

۵- ڪهي ٿيئون دم ٿن ٻر جيئن،
سمرو هو جو ڪر ٿون ٿيئن،
ٻر جا ڪٽبه ٿاس، جڀي ڪر ٿام ڪي ...

- ۳- گھري نه جاڻون، ست آ موڙهي،
 ڪندين پورائي سڄڻ سموري،
 بک جو پوت پڄاءِ تون، مهر ڪر...
- ۴- ڏس نه اُسانجي ڪا به ڪچائي،
 ڪهي ڏيڻون ڪر سڄڻ پلائي،
 پنهنجو ننگ نپاءِ، مهر ڪر...

راڳ سارنگم

- ڦل - ستگر کان وٺ گيان، مڪت جي چاهين...
- ۱- شردا سان هل گروه دٿاري،
 تن، من، ڌن ڏي گر کي پياري،
 سري ڪر قربان، مڪت جي چاهين...
- ۲- مڪتي ڏيندڙ ستگر آهي،
 ستگر بن ڪو مڪت نه پائي،
 ستگر جو ڌر ڌيان، مڪت جي چاهين...
- ۳- ستگر جنهن کي گيان ڏئي ٿو،
 ڀرم انهيءَ جو دُور ٿئي ٿو،
 گر جو مڃ فرمان، مڪت جي چاهين...
- ۴- ڪهي ڏيڻون ڇڏ ڏر نا گر جو،
 ستگر واقف اٿئي ڌر جو،
 گر کي لک پڳوان، مڪت جي چاهين...

راڳ سارنگ

ٿل - ڀلو ڪجانءِ ڀڳوان، سنگت ساريءَ جو.

۱- سنگت جو ٿون آهين سائين،

پوڙو سڀ جي آس پڄائين،

ڪرنا ڪر ڪلٻان، سنگت ساريءَ جو...

۲- سدا سنگت کي ڏي ٿون سميت،

ڪوري ڪڍ ٿون ٿن جي ڪميت،

رهي ڏرم ڀر ڏيان، سنگت ساريءَ جو...

۳- سنگت تنهنجي ٿون سنگت جو،

رنگ لڳائج رام رنگت جو،

ميٽج سڀ اڳيان، سنگت ساريءَ جو...

۴- ڪهي ڏهڻون هي عرض اڳهائج،

سنتن جو نسا جبل ملائج،

وڌي سدا گڏ گبان، سنگت ساريءَ جو...

راڳ سارنگ

ٿل - مالڪ مينهن وساءِ، مهر ڪر ملڪ تي...

۱- مينهن وسائي ملڪ وسائج،

چوراسيءَ کي روز رسائج،

سڀ جا پراڻ پڇاءِ، مهر ڪر...

۲- ڄمون کي جل ڪي ڇترو،

ڏسج وقت سر نر لپترو،

پوري پوک پڇاءِ، مهر ڪر...

راڳ سارنگ

ڏل - آيا سنت سڄان، ڀلا آڄ ڀاڳ ٿيا،
ڀلا آڄ ڀاڳ ٿيا، ڀلا آڄ ڪرم ٿيا.

۱- ستن آئي آند ٿيڙا،

دڪ سڀيئي دور ٿي ويڙا،
مليا سڪ نه مهان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

۲- رات ڏينهن ٿي جن کي ساريم،

اچڻ جون ٿي راهون نهاريم،
مليا سي مهروان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

۳- ديا جا هٿ سر ٿي ڌريائون،

نظر سان نهال ڪيائون،
رهيو نه غير گمان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

۴- جدم جدم جا ڪرم ڪيائون،

پيد ڀوم جي ٻاڙ پٽيائون،
ٿيڙا سڀ ڪليان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

۵- ڪهي ڏهنون سر نٿن ٿان گهوريان،

مرڻ گهڙيءَ تائين منهن نا موڙيان،
سدا وڃان قربان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

راڳ ڪوهڙي

ٿل - عمر ٿاڻيندي، سڪ ٻاڻيندي،
 صاحبن جن سنار م...

(۱)

عمر ٿاڻي مردانگي، چنڊ ٻاڻيندي،
 سڪ ٻاڻيندي، صاحبن جن سنار م...

(۲)

صاحب جي سرڪار جو، پٺ ٻاڻيندي،
 سڪ ٻاڻيندي، صاحبن جن سنار م...

(۳)

ڀاڻو مڇي اڳواڻ جو، جس ٻاڻيندي،
 سڪ ٻاڻيندي، صاحبن جن سنار م...

(۴)

ڪهي ٿيڻون گر شد سان، لڏو ٻاڻيندي،
 سڪ ٻاڻيندي، صاحبن جن سنار م...

■

مٿا مڇيا جاڳ لون، ڪو لون سج سڄي،
 سکر ستن سکر م، زالون ڏهڻان رهي،
 مڪئيءَ جي ل مڪئيءَ کي، له ولوڙي مڇي،
 لي اٿا ويل رهي، ٿيڻون ٻڙن بسا جي.

راڳ سارنگ

ٿل - آيا سنت سجان، پلا آڃ پاڳ ٿيا،
پلا آڃ پاڳ ٿيا، پلا آڃ ڪرم ٿيا.

۱- ستن آئي آند ٿيڙا،
دڪ سڀي دور ٿي ويڙا،

مليا سڪ ته مهان، پلا آڃ پاڳ...

۲- رات ڏينهن ٿي جن ڪي ساريم،
اچڻ جون ٿي راهون نهاريم،

مليا سي مهران، پلا آڃ پاڳ...

۳- ديا جا هٿ سر ٿي ڌريائون،
نظر ساڻ نهال ڪيائون،

رهيو نه غير گمان، پلا آڃ پاڳ...

۴- جنم جنم جا ڪرم ڪيائون،
پيد ڀرم جي پاڙ پڻيائون،

ٿيڙا سڀ ڪليان، پلا آڃ پاڳ...

۵- ڪهي ڏيئون سر تن تان گهوريان،
مرڻ گهڙي تائين منهن نا موڙيان،

سدا وچان قربان، پلا آڃ پاڳ...

راڳ ڪوهماڙي

- ٿل - ٽيهڙو هڙي ڪج ٻي ڪونهي،
 جو ڪج آ ڪرڻار جو ...
- ۱- جڳ ساري ڪي ڪڇن آ جوڙيو،
 جڳ ٽيهڻ جوڙڻ هار جو ...
- ۲- جو هن جڳ ڪي پالي ٻوڙي،
 ملڪ آهيءَ منار جو ...
- ۳- ڪڇن مان جڳ هيءَ پندا ٿڙو،
 صاحب سو سٺار جو ...
- ۴- ڪارڻ جا ڪل ڪاوح چٽن،
 نير اهو ويچار جو ...
- ۵- ڪهي ٿيئون چڏ مٽا ڪوڙي،
 سرڻ ڪر سٺ سار جو ...

راڳ ڪوهماڙي

- ٿل - لعل لڏو ٿي، ساٿ چڏو ٿي،
 ٻانڙو ڪر ٿا ٻانڙو ...
- ۱- مڙ پڇاڻان ڏوڙي، مڙه ڪڏو ٿي،
 ساٿ چڏو ٿي ...
- ۲- پتن ڪنڊين جي ڪيتر، ٻالڏو پڇو ٿي،
 ساٿ چڏو ٿي ...
- ۳- شهر چڏي شلمان ٻي، گهر آڏو ٿي،
 ساٿ چڏو ٿي ...
- ۴- ڪهي ٿيئون سر ڪال جو، واهو پڇو ٿي،
 ساٿ چڏو ٿي ...

راڳ ڪوهماڙي

ڏل - ڌرم ڌاريندين، ٻيڙو ٿاريندين،
پڙ ساگر جي پيڙ مان ...

۱- ڌرم سنگي تي جيو جو، سنگي ساريندين،
ٻيڙو ٿاريندين ...

۲- ڌرمي پرشن جي سنگ ۾، گڏ گهاريندين،
ٻيڙو ٿاريندين ...

۳- هلندي ڌرمي وات ۾، هٿمان هاريندين،
ٻيڙو ٿاريندين ...

۴- ڪهي ڏهڻون ڇڏ ڌرم نا، قول پاڙيندين،
ٻيڙو ٿاريندين ...

راڳ ڪوهماڙي

ڏل - پڇن ڪرڻو ٿي، جيئري مرڻو ٿي،
سنگر جي آڀڻ سان ...

۱- پڇن ڪري پڳوان جو، پار ٽرڻو ٿي،
جيئري مرڻو ٿي ...

۲- پار برهم جي روپ جو، ڌيان ڌرڻو ٿي،
جيئري مرڻو ٿي ...

۳- گيان وٺي گرد يو کان، هٿمان هرڻو ٿي،
جيئري مرڻو ٿي ...

۴- ڪهي ڏهڻون گر شبد جو، پاٺ پڙهڻو ٿي،
جيئري مرڻو ٿي ...

راڳ ڪوهياري

ٿل - ٺهڻجو هنري ڪم پي ڪونهي،

جو ڪم آ ڪرڻار جو...

۱- جڳ ساري کي جنهن آ جوڙي،

جڳ ٺهڻ جوڙڻ هار جو...

۲- جو هن جڳ کي پالي پوشي،

ملڪ انهيءَ منار جو...

۳- جنهن مان جڳ هيءَ پندا ٿيڙو،

صاحب سو سسار جو...

۴- ڪارڻ جا ڪل ڪارج چڻن،

ليڙ لاهو ويچار جو...

۵- ڪهي ڏهڻون ڇڏ مٽا ڪوڙي،

سمرڻ ڪر سب سار جو...

راڳ ڪوهياري

ٿل - لعل لڏو ٿي، ساڻ ڇڏو ٿي،

بالور ڪر ٿا بالورا...

۱- مڙ پڇاڻان ڏوڙ، مڙه ڪڏو ٿي،

ساڻ ڇڏو ٿي...

۲- اٿن ڪنڊين جي ڪيترا، پالڻو پڇو ٿي،

ساڻ ڇڏو ٿي...

۳- شهر ڇڏي شلمان ۾، گهر آڏو ٿي،

ساڻ ڇڏو ٿي...

۴- ڪهي ڏهڻون سر ڪال جو، واهو وڃو ٿي،

ساڻ ڇڏو ٿي...

- ۱- ٻول ڪنول ڪان وانڙي،
ڪو ڪاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...
۱۱- ڪهي ڏيئون گريو ڪان،
گجهه ناهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - ستگر جي آڇ پوڄا ڪريو،
پريم رکي من پيارا، شرڌا وارا...

۱- گروه پوڄا جو ڏينهن آڇ آهي،
گر کي پوڄيو پريم لڳائي،
سمجهي هر اوتارا - شرڌا وارا...

۲- ستگر اڳيان آريون ڳايو،
گهند وڃائي چنور جهلايو،
جڻ جڻ جا هڻو نه نعرا - شرڌا وارا...

۳- ستگر کي آڇ پوڄيو جنهن آ،
سال سڄو جڻ پوڄيو تنهن آ،
چون شاستر سارا - شرڌا وارا...

۴- ڪهي ڏيئون من بل بهاري،
گر کي پوڄن جي هر واري،
تن جا پاڳ پلارا - شرڌا وارا...

راڳ ڪوهماڙي

ٿل - ڪن لائي ٻڌ، من لائي ٻڌ،

ڳالهيون پنهنجي ڳوٺ جون.

۱- ڳوٺ نه تنهنجو هي آلي،

وينجهائي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۲- تنهي ڪن کان سو ٻڙي،

سر لاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۳- اتي غم ڏانءُ لنگر جو،

غم ٺاهي ٻڌ، من لاهي ٻڌ...

۴- ٻولي ٻن جي ٺا آلي،

هڪ آهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۵- شهر سواميءَ ۾ ٻڌ ٺا،

ڏکي ڏاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۶- سج چنڊ جو ٺا ڪپ آلي،

جپ جاھي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۷- ٺون، مان، هي، هو ٺا آلي،

ڊب ڏاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۸- مڃا انهيءَ ڳوٺ جي،

ويد ڳائي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۹- رهن عجائب ساز ٺا،

منهن ٻائي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۳۔ ڪرڻ ڪارڻ جيڏيون،

ڏونگر ڏوريندس، اور اوريندس ...

۴۔ مايا جي مهاڃار ڪان،

منهن موڙيندس، اور اوريندس ...

۵۔ ڪهي ڏيڻون نت پريم جو،

چرخو چوريندس، اور اوريندس ...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - گر ٿيندين تون، گهر ايندين تون،

ستگر جي اپديش سان ...

۱۔ بي خوديءَ جي بحر ۾،

ٽپي ڏيندين تون، گهر ايندين تون ...

۲۔ وحدت واري ورونه ۾،

طالب رهندين تون، گهر ايندين تون ...

۳۔ ٽرنن جي قند کان چٽي،

پڪ پيئندين تون، گهر ايندين تون ...

۴۔ صدق صوري سادگي،

نال نيندين تون، گهر ايندين تون ...

۵۔ ڪهي ڏيڻون گر شرن ۾،

وڃر ويندين تون، گهر ايندين تون ...

راڳ ڪوههاري

- ٿل - ٻڌن ٿوڙج ٿون، سڀا چوڙج ٿون،
 ڪيان وٺي ڳوڏيو ڪان ...
- ۱- ڪوڙي هن سڀا ڪان،
 مٿن موڙج ٿون، سڀا چوڙج ٿون ...
- ۲- ٿرڻن جي ڪل ٺوڄ جو،
 ڪنڌ ڪوڙج ٿون، سڀا چوڙج ٿون ...
- ۳- وحدت جي درياهه ۾،
 ٻائي ٺوڙج ٿون، سڀا چوڙج ٿون ...
- ۴- جيءُ ٻوهم جي ٻيڊ جو،
 ڀانڊو ٺوڙج ٿون، سڀا چوڙج ٿون ...
- ۵- ڪهي ٿمڻون نچ رومب سان،
 ورتي ٺوڙج ٿون، سڀا چوڙج ٿون ...

راڳ ڪوههاري

- ٿل - مالها سوريٽس، اور اوريندس،
 ڪرڻ جي مان ٿام هي ...
- ۱- ڪرڻ جي ديدار ٿان،
 سر گهوريندس، اور اوريندس ...
- ۲- ڪرڻ جي چرڻ سان،
 جيءُ چوڙيندس، اور اوريندس ...

راڳ ڪوههاري

ڏل - ڀاڳ ورنڊو آ، ڪاڄ سرنڊو آ،

ستگر جي آسپس سان ...

۱- ٻڌندڙ ٻڙو سمند مان،

پار ٿرندو آ، ڪاڄ سرنڊو آ ...

۲- ڪهڙو ڀي ڪريل هجي،

چوٽ چڙهندو آ، ڪاڄ سرنڊو آ ...

۳- ورهين جي وٺ سڪل ۾،

ڦل ٿرندو آ، ڪاڄ سرنڊو آ ...

۴- ڪهي ٽهڻون ڪرمن سڌو،

ليڪ ٿرندو آ، ڪاڄ سرنڊو آ ...

راڳ ڪوههاري

ڏل - ٻلهاري مان، لڪ واري مان،

ستگر جي دٻدار ٿان ...

۱- ستگر پورڻ برهم ٿي،

سساري مان، ٻلهاري مان ...

۲- ستگر دٻون دٻو ٿي،

پوڄاري مان، ٻلهاري مان ...

۳- ستگر ساگر گئن جو،

اوڳٺ هاري مان، ٻلهاري مان ...

۴- ٽيڻون ستگر شاهه ٿي،

بيڪاري مان، ٻلهاري مان ...

راڳ تلنگ لهرو

- ٿل - ڪلي ڪلي ڪنهن خبر نه پاتو،
 روئي رڀڄهاڻج رام آڏا...
 ۱- گهڙي پلڪ جو ڪم نه هتي ٿي،
 روئي آئون يام آڏا...
 ۲- روئي ٻاجهون هي نه ملي ها،
 ڪن ها جو مائام آڏا...
 ۳- ڪٿ به ڪٿ نه روئندو ره آئون،
 ملندء پوءِ انعام آڏا...
 ۴- ڪهي ٿوئون ماي دود مدن سان،
 روئي جو سڪ ڪام آڏا...

راڳ تلنگ لهرو

- ٿل - ڪنهن من ڪبتو، ڪنهن جڳ ڪبتو،
 من کي ٻيوين جيست بندا...
 ۱- من ڪبتي تن جڳ نه ڪبتو،
 اها اصل کان نيت بندا...
 ۲- سگر ٻاجهون نا من ٿي،
 رمز پري اها ريت بندا...
 ۳- پاڳن سان گردو ملي ٿو،
 سگر سان ڪر پريت بندا...
 ۴- ڪهي ٿوئون من جتن چاهين،
 گر ٿي ڪر پريت بندا...

راڳه ڪوهماڙي

ڏل - ڀاڳه ورنندو آ، ڪاڄ سرنندو آ،

ستگر جي آسيس سان ...

۱- ٻڌندڙ ٻيڙو سمنڊ مان،

پار ترندو آ، ڪاڄ سرنندو آ ...

۲- ڪهڙو پي ڪريل هجي،

چوت چڙهندو آ، ڪاڄ سرنندو آ ...

۳- ورهين جي وڻ سڪل ۾،

ڦل ڦرنندو آ، ڪاڄ سرنندو آ ...

۴- ڪهي ڏيئڙون ڪرمن سندن،

ليڪ ڦرنندو آ، ڪاڄ سرنندو آ ...

راڳه ڪوهماڙي

ڏل - ٻلهاري مان، لڪ واري مان،

ستگر جي ديدار تان ...

۱- ستگر پورڻ ٻرهم ٿي،

سڀاري مان، ٻلهاري مان ...

۲- ستگر ديون ديوت ٿي،

پوڄاري مان، ٻلهاري مان ...

۳- ستگر ساگر گهن جو،

اوڳ ٺاري مان، ٻلهاري مان ...

۴- ڏيئڙون ستگر شاهه ٿي،

بيڪاري مان، ٻلهاري مان ...

راڳ تلنگ لهرو

- ٿل - ڪلي ڪلي ڪنهن خبر نه ٿاڻو،
روئي ويجهائج رام ادا...
۱- ٿڌي پلڪ جو ڪم نه هتي ٿي،
روئي آئون ٻار ادا...
۲- رونا ٻاجهون جي نه ملي ها،
ڪن ها جو مائا ادا...
۳- ڪٽ به ڪٽ به روئيندو ره آئون،
ملندء پوءِ انعام ادا...
۴- ڪهي ڏهڻون مائي دود مڏن سان،
روئي جو سڪ ڪار ادا...

راڳ تلنگ لهرو

- ٿل - ڪنهن من ڪهڙو، ڪنهن ڪجهه ڪهڙو،
من کي ٻيڙين ڪهڙو بندا...
۱- من هتي ٻن ڪجهه نه ڪهڙو،
اها اصل کان ڪهڙو بندا...
۲- سنگر ٻاجهون نا من ٿي،
روڙ ٻري اڪا ريت بندا...
۳- ٻاڳن سان ڪريو ملي ٿو،
سنگر سان ڪر ريت بندا...
۴- ڪهي ڏهڻون من ڪهڙو ڪهڙو،
ڪر ٿي ڪر ريت بندا...

راڳ ڪوهماڙي

ڏل - پاڳ ورنڊو آ، ڪاج سرنڊو آ،

ستگر جي آسپس سان ...

۱- ٻڌندڙ ٻيڙو سمنڊ مان،

ٻار ٿرندو آ، ڪاج سرنڊو آ ...

۲- ڪهڙو ڀي ڪريل هجي،

چوٽ چڙهندو آ، ڪاج سرنڊو آ ...

۳- ورهين جي وٺا سڪل ۾،

ڦل ڦرندو آ، ڪاج سرنڊو آ ...

۴- ڪهي ٽيڻون ڪرمن سندن،

ليڪ ڦرندو آ، ڪاج سرنڊو آ ...

راڳ ڪوهماڙي

ڏل - ٻلهاري مان، لڪ واري مان،

ستگر جي دٻدار تان ...

۱- ستگر پورڻ برهم ٿي،

سنساري مان، ٻلهاري مان ...

۲- ستگر ديون ديؤ ٿي،

پوڄاري مان، ٻلهاري مان ...

۳- ستگر ساگر گڻن جو،

اوڳٺ هاري مان، ٻلهاري مان ...

۴- ٽيڻون ستگر شاهه ٿي،

بيڪاري مان، ٻلهاري مان ...

راڳ ٿلنگ لهرو

- ٿل - کلي کلي ڪنهن خبر نه پالو،
 روئي ريجھائج رام ادا...
 ۱- گھڙي پلڪ ڇو ڪر نه هتي ٿي،
 روئي آلون ٻار ادا...
 ۲- روئي ٻاڏيون جي نه ملي ها،
 ڪن ها ڇو مائو ادا...
 ۳- ڪٽ نه ڪٽ نه روئندو رھ آون،
 ملندء پوءِ انعام ادا...
 ۴- ڪهي ڏهڻون ماري دود معدن سان،
 روئي ڇو سڪ ڪار ادا...

راڳ ٿلنگ لهرو

- ٿل - ڪنهن من ڪيتو، ڪنهن ڪجهه ڪيتو،
 من کي پھرين ڇهه ٻڌا...
 ۱- من ڪيتي ٻن ڪجهه نه ڪيتو،
 اها اصل کان ٺھه ٻڌا...
 ۲- سنگر ٻاڏيون ٺا من ٿي،
 رڙ پري اها ريت ٻڌا...
 ۳- ٻاڏيون سان گڏو ملي ٿو،
 سنگر سان ڪر ريت ٻڌا...
 ۴- ڪهي ڏهڻون من جيتو چاهين،
 گر ٿي ڪر ريت ٻڌا...

راڳ تڻنگ لهر

ٿل - ساڌ سنگت ۾ ويهي سڪ سان،
رام نام گڻ گايو، آند پايو.

۱- مانس ديهي مند بهاري،
سڳندي تنهن ۾ پگتيءَ واري،
سڳنديءَ کي ڦهلايو، آند پايو.

۲- نيمن جا نور، شونق جون چيريون،
پائي پيرن پايو ڦيريون،
ستگر کي سرچايو، آند پايو.

۳- دل جي ڍولڪ مردنگ من جو،
برهم جو باجو ڀاڻوس ن جو،
سڪ جا ساز وڄايو، آند پايو.

۴- گهي ڏهڻون ڪر سنگ سنتن جو،
ڌيان ڌرج تون گر چرن جو،
جيون سڦل بڻايو، آند پايو.

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،
سيل، صبر، ستوش کي، دل جي اندر ڌار،
گر منتر جي مام سان، من مورڪ کي مار،
تنهنجي ٿي چڪار، ڏهڻون لوڪ ٺهي ۾.

راجہ تلنگ لہرو

ٲل ۔ مالڪ سان جي ملڻ گھري ٿو،
مايا ڪر نه ٻاري ادا،

رام رهي يا ڏينهن رهي هب،
چال ٻنهي جي نپاري ادا.

۱۔ مالڪ گھر يا مايا گھر ٿون،
چاهه وڪي هڪ پاسي ڇو ٿون،

سگر سڪيا موجب سر ٿون،
ٻوٽو ٺهائجي چڪاري ادا ۔ مالڪ سان...

۲۔ مالڪ مايا گڏ نا رهندو،
ساهه ٻنهي جو وڏو نه لهندو،

سند ساڌ وٺو ائين چونڌو،
هڪ سان وڪ ٿون ٻاري ادا ۔ مالڪ سان...

۳۔ جانا ٻنهي صاحب سچ ٿي،
ڪايا مايا ڪوڙي ڪچ ٿي،

ڪڍي ٽرڪ جو مايا مچ ٿي،
سمر هري سڪ ڪاري ادا ۔ مالڪ سان...

۴۔ ڪهي ڏهون ڪڍ من مان مٽيا،
گر ٻوري کان وٺ ٿون مٽيا،

ستن واري وڪ ٿون مٽيا،
ڪتدين بازي هاري ادا ۔ مالڪ سان...

راڳ ٽلنگه لهرو

ڏل - مایا سان من میل نہ پنهنجو،
مایا کان رھہ دُور سدا.

۱- مایا مالڪ کان من موڙي،
جيون کي ٿي جڳہ ۾ جوڙي،
طلب وارن جا ٽڪيا ٽوڙي،
من نہ ڪري مغرور سدا - مایا کان ...

۲- مایا کيل خوديء جا کيلي،
بيحد باغ برھہ جا پيلي،
محبت وارو میل نا ميلي،
ڪري ڇڏي ڇڪ چور سدا - مایا کان ...

۳- اچڻ مهل پي ڌوئي دڪ ڏي،
وڃڻ مهل پي ڏاٽڻ ڏک ڏي،
رڪڻ مهل پي ڪين ڪي سک ڏي،
موڳي ڪري مجبور سدا - مایا کان ...

۴- مایا جو سڀ ڌوڙ ڌنڌو ٿي،
پاپ نہ ڪر تنهن لاءِ اُٺو ٿي،

ڪهي ٿيئون قل نيڪ مندو ٿي،
رھج پڄن ڀرپور سدا - مایا کان ...

راڳ تليگه لورو

ٿل - جڻائي ڀالي جيءَ ٻڌهجي م،
جائڻج جاڻڻهار ڪي.

۱- جاڻڻهارو ساڳي آڻي،
ساڳيءَ جو ٻو ساڳي ٺٽي،
سوڙي لڏ ٺڏهن سار ڪي - جهاني ...

۲- حاڻ آهيءَ هي جاڻي انڪي،
ٺڏهن بن حاڻي ٻو نا ٺڏهن ڪي،
ڀرڪج اڻڪڻهار ڪي - جهاني ...

۳- حاڻ آهيءَ کان آڻڪ، نه جاڻج،
جاڻ آهيءَ هر روت پڇاڻج،
سمجهه انهيءَ اسرار ڪي - جهاني ...

۴- گر بن جاڻ ڏئي نا ڪوئي،
جاڻ ڏئي جو مگر سوئي،
چڏ نا ڏ-ر آڏار ڪي - جهاني ...

۵- جاڻڻهارڀ ڪي جنهن جاو،
ڪهي ٽمڻون ٺڏهن سڀ ڪجهه ٻاو،
پڇي ٻڌ نرڌار ڪي - جهاني ...

راڳ ڌلنگه لهرو

ڌل - مایا سان من میل نہ پنهنجو،
مایا کان رھہ دُور سدا.

۱- مایا مالڪ کان من موڙي،
جيئون کي ٿي جڳہ ۾ جوڙي،
طلب وارن جا تڪيا ٽوڙي،
من نہ ڪري مغرور سدا - مایا کان ...

۲- مایا کيل خوديء جا کيلي،
بيحد باغ برھہ جا پيلي،
محبت وارو میل نا ميلي،
ڪري ڇڏي ڇڪ چور سدا - مایا کان ...

۳- اچڻ مهل پي ڌوئي ڏک ڏي،
وڃڻ مهل پي ڏانڻ ڏک ڏي،
رڪڻ مهل پي ڪين ڪي سک ڏي،
موڳي ڪري مجبور سدا - مایا کان ...

۴- مایا جو سڀ ڌوڙ ڌنڌو ٿي،
پاپ نہ ڪر تنهن لاءِ اُٺو ٿي،
ڪهي ڏيئون ڦل نيٺ مندو ٿي،
رھج پڄن ڀرپور سدا - مایا کان ...

۷- رام سڄي هو جنهن تي رايو
 ڪهي ٽهڻون لهن نظري آيو،
 پاڻ ڪري ديدارو - آهي گهٽ...

راڳ ٽلنگه لهرو

- ٽل - ٽڙ ڏسڻ ۾ هيٺو ٿي،
 ۱- ڏسي گودڙي گهند نه ڪرئون،
 خوف رکي سر جون ڏرئون،
 هي سڪو ڇڪ جهڙو ٿي - ٽڙ ڏسڻ...
 ۲- ڪٽبا ڪڪن جي ڏسي اڳهاڙو،
 ڪر نه ڦٽرن کان ڪينارو،
 ڀلو انهيءَ مان ٿيڻو ٿي - ٽڙ ڏسڻ...
 ۳- ڪري ڦٽرن کي نون آڙي،
 هنڙا جوڙي لهي بهاري،
 اُهو رس هي ٻيڻو ٿي - ٽڙ ڏسڻ...
 ۴- ٽڙ مٺاڻ هو ڪري نولي،
 الله انهن جي پاڙ اڪولي،
 ٽيچ ٽڙ ۾ ٿيڻو ٿي - ٽڙ ڏسڻ...
 ۵- ڌڙح ڀلي نه ڪمان ڪيون نون،
 ڌڙجانءِ ٽڙ ڌان ڪيون نون،
 ڪهي ٽهڻون ٽل ڪٽو ٿي - ٽڙ ڏسڻ...

راڳ ٿلنگ لهرو

ٿل - فٽر آلهه، مڃ، آلهه فٽر مڃ،
فرق نه تنهن ۾ ڪوئي آدا ...

۱- فٽر آلهه جي صورت سمجهو،
آلهه فٽر بڻيوئي آدا ...

۲- ظاهر فٽر تي آلهه باطوني،
شم هڪ نالا ڏوئي آدا ...

۳- آلهه سڃاڻڻ جي تون طلبين،
فٽر ڪنجي سڄ سوئي آدا ...

۴- فٽر آلهه ۾ فرق جو ڄاڻي،
پت انهيءَ جي ڪوئي آدا ...

۵- ڪهي ڏيئون تون پير فٽر جا،
پيءُ پريت سان ڏوئي آدا ...

راڳ ٿلنگ لهرو

ٿل - من تي ڪر اعتبار نه ڪڏهين،
من ٿي ڏوڪي باز سدا ...

۱- من تي جنهن اعتبار ڪيو ٿي،
من جو سو موٽاج سدا ...

۲- من تي نت هوشيار رهي جو،
من تي تنهنجو راج سدا ...

۳- گر چرن سان من جنهن جوڙيو،
سري اُن جو ڪاج سدا ...

۴- ڪهي ڏيئون جنهن من کي جيتيو،
ملي تنهن مهر اج سدا ...

۷۔ رام سڄي جو ڇهن ٿي رايو،
 ڪهي ٽهڻون ٽهڻن نظري آيو،
 پاڻ ڪري ديدارو۔ آهي گهٽ...

راڳ ٺلنگه لهرو

ٺل۔ مٿڙ ڏسڻ ۾ هيٺو ٿي،
 ٻو لوڪ ڪنو دل بڻو ٿي،
 ۱۔ ڏسي گودڙي گهمند نه ڪرئون،
 خوف وڪي سر چرلن ڌرئون،
 هي سڪيو هڪ جيتو ٿي۔ مٿڙ ڏسڻ...
 ۲۔ ڪٺا ڪڪن جي ڏسي اُڳهاڙو،
 ڪر نه ٺهڻن کان ڪمنارو،
 پلو انهيءَ مان ٺهڻو ٿي۔ مٿڙ ڏسڻ...
 ۳۔ ڪري ٺهڻن کي ٺون آڙي،
 هنڙا جوڙي ٺهي ٺهاري،
 اُمر ۾ ڏس جي پيٺو ٿي۔ مٿڙ ڏسڻ...
 ۴۔ مٿڙ مٿان جو ڪري ٺولي،
 اُلھ انهن جي پاڙ اُکولي،
 بيم مٿڙ ۾ ٺهڻو ٿي۔ مٿڙ ڏسڻ...
 ۵۔ ڏرج پلي نه ڪمان ڪئون ٺون،
 ڏرجانءِ مٿڙ زان ڪئون ٺون،
 ڪهي ٽهڻون ٺل ڪهڻو ٿي۔ مٿڙ ڏسڻ...

راڳم ڏندگم لهرو

ڏل - جت ڪت رام پيارو،

آهي گهٽ گهٽ ڪيلڻ هارو.

۱- پاڻ پڊت ٿي پوئي واڃي،

پاڻ شروٽو ٿي رنگ راڃي،

پاڻ قلم ليڪارو - آهي گهٽ...

۲- پاڻ ئي سودو، پاڻ ئي هٿ ٿئي،

پاڻ ئي نارازي، پاڻ ئي وت ٿئي،

پاڻ ئي نورڻ وارو - آهي گهٽ...

۳- پاڻ پشپ ٿي سڳندي ڏئي ٿو،

پاڻ پنڊر ٿي واس وٺي ٿو،

مالهي پاڻ موچارو - آهي گهٽ...

۴- پاڻ ئي روئي، پاڻ ئي کلي ٿو،

پاڻ ئي وڇڙي پاڻ ملي ٿو،

پاڻ ڏني پينارو - آهي گهٽ...

۵- پاڻ ئي سگر، پاڻ ئي چيلو،

پاڻ ئي خلقت پاڻ اڪيلو،

پاڻ ئي چندر ڇمڪارو - آهي گهٽ...

۶- پاڻ ئي سورج، پاڻ ئي چايا،

پاڻ ئي مالڪ، پاڻ ئي مايا،

پاڻ ئي تيج اُٺارو - آهي گهٽ...

راڳ تڙنگ لهر

ڏل - منهنجي هاڻي رڪ نون لاج هري،
شرط توهانجي آيو آهيان،
سرهڻي ڪر هيءَ گهڙي ...

۱- ديس ڇڏي ڀر ديس ڀاري،
ايس تنهنجي سچڻ مهاري،
شان سيا ۾ رڪڇ مراري،
ورام تنهنجي دوري - منهنجي هاڻي ...

۲- ڏسي سيا کي ٿو گهرايان،
ڪنهن سيا جو هيءَ لپايان،
اڻ نه پاڻ ۾ ايڏو پائيان،
ڪر ڪا ڪر ڀا ڌري - منهنجي هاڻي ...

۳- نونل ڇو نل آهس نون هي،
نرجهل ڇو جهل آهين نون هي،
نرڦلن ڇو ڦل پي نون هي،
ايس ٿو در لڙي - منهنجي هاڻي ...

۴- ڪهي ڏهءِون ننگ هاڻي پهنجو،
اهنجي مان ڪم ڪر نون منهنجو،
ڇوڙو ٽوڙو آهيان تنهنجو،
ڪٺ نون منهنجي ڀري - منهنجي هاڻي ...

راڳ ٽلنگه

ٽل - ڪر نه مسافر ايڏو ماڻو،
هٿڙي تنهنجو ٿر نا ٿاڻو.

۱- راوڻ چيرو جوڌو هيڙو،
ڪال به پنهنجي وس جنهن ڪيڙو،
سو پي وڙو ڪري لاڏاڻو - هٿڙي تنهنجو...

۲- عمر هئي جن ڪلپ هزارا،
مايا جا جن پيريل پندارا،
سي پي ڇڏي ويا پنهنجو لڪاڻو - هٿڙي تنهنجو...

۳- آئين اڪيلو ويندين اڪيلو،
گهڙي پلڪ جو چاٽج ميلو،
رهي نه ڪوئي راجا راڻو - هٿڙي تنهنجو...

۴- ڪال بلي ڪنهن ڪين ڇڏي ٿو،
ڪهي ڏيڻون نيئي خاڪ گڏي ٿو،
پورو ٿي جڏهن ٻاٽي داڻو - هٿڙي تنهنجو...

*

منڙا منهنجا ڄاڻ ٿون، گر جو گولو ٿي،
در نه ڇڏجانءِ گر جو، ڦوٽ چوڙي توڙي جي،
رهي ڪُن جي سنگ، پر، پر جي سرڪي پي،
اٿي اوسر هي، وئرت مٿان وڃائين.

راڳ ڦلنگ

ڦل - آئي من ٻريو پالڻ هار
دوئيءَ جي ڪر وئي نه حساب
سمو سدا ڪر تار.

۱- جنهن ناڪر هن جڳهه تي ناهو،
پالڻ جو ٻي تنهن ڪي ساڻو،
ارڪي ٻي تنهن ڪن پلايو،
آئل رکڇ آڻتار - آئي من ...

۲- ٻرميسور جو آڪڊ پندارو،
هلي ٻيو ڏينهن راتو يارو،
جنهن مان کائي او جڳهه سارو،
ٻريو رهي تمار - آئي من ...

۳- چل واسن ڪي ڏئي ٿو چل ٻي،
ٿل واسن ڪي ڏئي ٿو ٿل ٻي،
نپ واسن ڪي ڏئي ٿو نپ ٻي،
هرهند ڏئي ڏاتار - آئي من ...

۴- ٻيٽ آلدري ڏئي ٿاڙي، دواڙي،
جمن بعد ڏئي ٿنن دٿاري،
عور سڄي ڏئي ٿم نه ٿاڙي،
دين بندو دٿار - آئي من ...

۵- ڪڇي ڏهنون سڀ مهنڀا من ٿون،
جنهنجو کائڻ ٿو نه ان ٿون،
تنهن اينور جو ڪو سمرڻ ٿون،
نهنجو ٿي نهار - آئي من ...

راڳ قلمگ

ڏل - جنهن تي ٻا-ٻو پڙجي،

پنهنجي ٻاجھ ٿو ڪري،

سهجي تنهن سيوک جو، ڪاڄ ٿو سري ...

۱- ڀڳت ڪيشو ٿي راضي ٿيڙو،

ڪارج اُن جو پورو ڪيڙو،

جڏهن ننگ ڪوئي پنهنجو،

نام تي ڌري - سهجي ...

۲- ڀڳت ڪبير جو يگه ڪرايو،

لوڪ ٽنهي ۾ نانءُ ڪڍايو،

جڏهن ڪوئي پرايوءَ جي،

شرن ٿو پڙي - سهجي ...

۳- ڀڳت ڏني جي ٻوڪ پڇائي،

ڪدوءَ منجهان تنهن ڪٽڪ بڻائي،

جڏهن ڪوئي پرايوءَ ڏي،

پير ٿو پري - سهجي ...

۴- پاڻ ڪرن جي هوت حوالي،

سڀ ڪجهه تن جو سائين سنڀالي،

ڪهي ڏيئون ائين پڻ،

گيتا اچري - سهجي ...

۴۔ مڃن عرض هي مالڪ منهنجو،
 وارن وڃڻ سانگيڙا پنهنجو،
 خوش ٿيندس ٿڌهن، سانگي رهندا ٿڌهن،
 نٿو لائي، گڏ سانگي...
 ۵۔ ڪٿي ٿيئون ٿو پور پڇاڻ،
 آڃان سانگن کي ڪنهن مان رهاڻ،
 سگ سانگن وٺي، گڏ ڪهڙا ڳڻي،
 حال پائي، گڏ سانگي...

راڳ ڦلنگ

۱۔ ڦل - هي نون شائي سکر کي چاهين،
 پرپوءِ سان سکر ڪر بهار سدا...
 ۲۔ پرپوءِ - نهي عي پرپوءِ وڪن ٿا،
 ٿي جو ٿي نه اڏار سدا...
 ۳۔ ڪنهن عي نه مرڻا مڃي،
 ڪنهن سکر نامر اچار سدا...
 ۴۔ ڪنهن عي نه پرپوءِ لڳائي،
 ٿي سکر نه سدا...
 ۵۔ ڪنهن عي نه سکر وٺو،
 پرپوءِ سکر سدا...

راڳ ڦلنگ

ڏل - مالڪ مھر ڪيو،

مون تي باجه ڪيو تہ لھائي،
گڏ سانگي هجن تہ سدائي.

من ۾ پياس رهي،

دل ۾ آس رهي تہ لھائي،
گڏ سانگي هجن تہ سدائي.

۱- ڏسي سانگين کي نيٺ نرن ٿا،

گل بوٽيل خوش ٿي لڙن ٿا،

ٻي پريم ڌري، رهي مستي چڙهي

شهناهي، گڏ سانگي...

۲- جڏهن چون سانگيڙا رچون ٿا،

تڏهن ٻاهرينءَ طرح تہ مڃون ٿا،

من ڪين مڃي تہ ڪو سانگي وڃي،

چوان ڄاڻي، گڏ سانگي...

۳- وڃڻ سانگين جو ڪين وٺي ٿو،

ڄڻ تير هيٺين ڪو هڻي ٿو،

سگهان ڪين چئي، روئن نيٺ ٻئي،

تہ لاهي، گڏ سانگي...

راڳ قلدگ

ٿل - سگر مولکان من هيءُ ڪٻڻ مري،
خمر نه آهي، من هيءُ چاهي،

ڏس نون مهر ڪري.

۱- شر هجي ٿان پڇري پايان،

سڀ هجي ٿان من اڃايان،

آهي بهي ڪان ڀري،

سگر مولکان من هيءُ ڪٻڻ مري.

۲- بئل هجي ٿان ڪلي ٻڌايان،

اٺ هجي ٺاڪهي پايان،

واڳ بهي ٺا وري،

سگر مولکان من هيءُ ڪٻڻ مري.

۳- ٻڌي هجي ٿان چار وڇايان،

هائي هجي ٿان ڪندو لڳايان،

ڏاڏو بهي ٺا ڏري،

سگر مولکان من هيءُ ڪٻڻ مري.

۴- ڪهي ٽهڻون من وس ڪٻڻ ٽهندو،

آدي گهر ۾ سو ڪيئن ايندو،

ڏيان برهم ڪٻڻ ڏري،

سگر مولکان من هيءُ ڪٻڻ مري.

۵- ڪهي ڏيڻون سمرون جي ريتي،
ستگر کان سڪ رکي پريتِي،
نرمل نام جيڻ جي نيتي،
ڏاڻر جي هيءَ ڏات - منهنجا من ...

راڳ قلمگه

ڦل - آيا گهر ۾ ساڙو - پرميشور جا پمارا .

(۱)

گهمڻ ٺاهي ٿولا، ڪڍڻ ڀرم ڀولا،
هڻي گيان گولا، پڇن ڪوت پارا - آيا ...

(۲)

پاڻن جاني پيرا، وسڻ اهي ويڙها،
مٿا رهن ميڙا، ست ٿي ڏينهن سارا - آيا ...

(۳)

آهن ڀاڳ شالي، سندن منهن ۾ لالي،
چڏڻ ڪنهن نه خالي، ڀريل تن پندارا - آيا ...

(۴)

ڪهي ڏيڻون سوامي، هيٺن جا ٿي حامي،
ڪيان مان نمائي، ڪشڻ ڪٽڻ هارا - آيا ...

راڳ تلنگ

ٿل - سرون ڪر ڏينهن رات منهنجا من!
سرون سائينءِ جو ڪر سڪ سان،
بي نه ڪر ڪا تائب، منهنجا من...

۱- سرون سائينءِ جو سڪ ڏيندءِ،
دل جا ڪٿي ڪست ڪيندءِ،
وري نه ويجهو سڪت ايندءِ،
سدا رهي ڪنائب - منهنجا من...

۲- سرب لڳائج هر سرون ۾،
سو لا ڦرو آطع من ۾،
سور هرڀءِ کي سڀ سوانن ۾،
دورن ملندءِ دائب - منهنجا من...

۳- ليل ڌار هيون سرون ڪوئون،
ڏيان ڪڇونءِ حبان دل ۾ ڌرئون،
سمند گاج حبان نام اڇوئون،
واني نه ڪر بي وائب - منهنجا من...

۴- ڪونج پچن کي جڻن سياري،
چاٿرڪ جڻن بوند چناري،
ڪامڻ جڻن ڪنڀ کي ساري،
لونءِ لونءِ ۾ ڪر لائب - منهنجا من...

۵۔ ڪهي ٽيمٽون سهرن جي ريتي،
 سنگر کان سڪ رکي پريتِي،
 نرم نام جوڻ جي نيتِي،
 ڏاٽر جي هيءَ ڏاٽ - منهنجا من ...

راڳ، قلمگ،

ڏل - آيا گهر ۾ ساڌو - پرميشور جا پيارا.

(۱)

گهمڻ ٺاهي ٽولا، ڪڍڻ پير ۾ ٻولا،
 هٽي گيان گولا، ٻڃڻ ڪوٽ پارا - آيا ...

(۲)

پائن ڄاڻي پيرا، وسڻ آهي ويڙها،
 مٽا رهن ميڙا، ست ئي ڏينهن سارا - آيا ...

(۳)

آهن پاڳ، شالي، سندن منهن ۾ لالي،
 ڇڏڻ ڪنهن نه خالي، پريل تن پندارا - آيا ...

(۴)

ڪهي ٽيمٽون سوامي، هيٺن جا ٿي حامي،
 ڪيان مان نمائي، ڪشڻ ڪٽڻ هارا - آيا ...

راڻي قلندڙ

ڏل - سرون ڪر ڏيهن رات منهنجا من!
سرون سائينءَ جو ڪر سڪ سان،
بي نه ڪر ڪا تائ، منهنجا من...

۱- سمرڻ سائينءَ جو سڪ ڏيندءِ،
دل جا ڪٿي ڪست ڪٽيندءِ،
وري نه ويٺو سڪت ايندءِ،
سدا رهي ڪٽلاٺ - منهنجا من...

۲- سرف لڳائج هر سمرڻ ۾،
بهو ٿا ڦرنو آڻج من ۾،
سمر هريءَ کي سڀ سوانن ۾،
درشن ملندءِ دامت - منهنجا من...

۳- ٿل ڌار جيون سرون ڪو ٿون،
ڏيان ڪڇونءَ جيان دل ۾ ڌر ٿون،
سمند گاج جيان ٿام اچر ٿون،
واڻي نه ڪر بي وات - منهنجا من...

۴- ڪونج بچن کي جڀن سنڀاري،
جاڻوڪ جڀن هوند چناري،
ڪامن جڀن ڪست کي ساري،
اونءَ لونءَ ۾ ڪر لات - منهنجا من...

راڳه قلندگه

ڏل - آيو آن ٺهندجي پاس،

ستگر سائين آيو آن ٺهندجي پاس،

ڪرپا ڪرڪي داس ٺهندجي جا،

ڪم ڪندي ڪل راس.

۱- چون شاستر سنت پڪاري،

جيڪو ايندو گروه داري،

ستگر ٺهندجا ڪاج سنواري،

ساڪه ٻڌم ايها خاص - ستگر سائين...

۲- آس وندو ٿي آيس شرطي،

ستگر رڪه اون پنهنجي چرني،

جم جي جيئن پوي نه پرڻي،

ڪٿان ايها شاباس - ستگر سائين...

۳- ڇڏي آسرا ڪل سنساري،

ولم آسرو ٺهندجو ڀاري،

داس پنهنجي جو ٿي رڪواري،

هر ويلى هر سواس - ستگر سائين...

۴- ڪهي ڏيئون ڏي سميت سڃائي،

سرت شبد ۾ رهي سمائي،

رهي نه آس جڳت جي ڪائي،

پهچان هري نواس - ستگر سائين...

واڳ ٿلنگ

ٿل - سمر سدا ٿون هرې منهنجا من،

سمر سدا ٿون هرې،

هر سمرڻ جي مهل اها ٿي،

پوئين ۾ ڏس پڙهي.

۱- هر سمرن جو ڪم هي ٻارا،

ٿي نه سگهي ٻيءَ حورڻ منهنجارا،

نهن ڪارڻ نه ڪو گهنوارا،

سمرڻ جي هيءَ گهڙي - سمر سدا...

۲- جوراسي لڪ جوڻيون آهن،

مانس حورڻيءَ مت سي لاهن،

شاستر ٻي جس نهن جو ڳائڻ،

لالن جي ٿي لڙي - سمر سدا...

۳- جو ڪج بڻجڻ چاهين من ۾،

سو ٿون بڻندين مانس ٿن ۾،

شرڻ وڃن پڻ ڪو چوڻ ۾،

ويندين چوڪ چڙهي - سمر سدا...

۴- سر ٿن ۾ ٿي نهن ڪمائي،

نن جوڻين ۾ ٿي نه پائي،

ڪهي ٿيئون هر سمر سدائي،

ويندين سر ٿوڻ - سمر سدا...

راڳم قلدگم

ٿل - ڇڏي آيمان ڪريو سيرا،

سڄي گرد پڙ جي پياري،

ڏٺي ستنام جي سڪيا،

پسرم سنسا ڇڏي ساڙي.

۱- ڪرڻا سيرا عرض آهي،

سڄي گر جي جگياسن کي،

هريءَ کان وڌ گرو ڄاڻي،

ڪيو سيرا شردا ڌاري - ڇڏي آيمان ...

۲- بنا سيرا نه ڪنهن پانا،

گرن کان من گهري مطلب،

جنين سيرا تين پايا،

ڏسو اڻهاڻ وڃاري - ڇڏي آيمان ...

۳- اڌالڪ، آيميو، شيري،

پون پت، رام، ڪڇ، ڪوشن،

گهريو جيڪي مليو ان کي،

ڪئي سيرا گروءَ داري - ڇڏي آيمان ...

۴- ڪهي ڏيئون اڃان پي ٿي،

ٺهل جي مهل لائاني،

ڪري سيرا ڪڇ بازي،

وڃائج وقت نا ٿاري - ڇڏي آيمان ...

واڳ ٿلڳ

ٿل - ڇو تو ڳولهن، ڇو تو ڳولهن،
پرو ٿنهنجي پاس آئي.

۱- بندران ڏي وڃي ٿڏهن،
ڪرشن هٽڙي ڪمن هڃي،
ڪرشن اوسان سان سڌا،
جمن چايا هو ڪڏ واس آئي - ڇو تو ...

۲- اڳوڻا پر ڏي وڃي ٿڏهن،
رام سڀا هت ڪمن ملن،
رام سڀا ڪڏ اوسان جمن،
سڄ سان ڪڏ پرڪاش آئي - ڇو تو ...

۳- ڪاشي ڏي ٿان وڃي ٿڏهن،
شو جي ٿوڪان ڌار هڃي،

دٻه شوالي پر شو جمن،
ٿن پر ٿت جمن سواس آئي - ڇو تو ...

۴- پري پاڻ کان پريو ڳولهن،
اڳوڻا هو اهو چهن وڏو،
ڪهي ٿمڻون سو تو پر آهي،

پڪو اهو وشواس آئي - ڇو تو ...

راڳ قلدگم

ڏل - هر هر نام جيڪو جن، هر هر نام جيڪي،
ستن ديهن ۽ نون ڪنڊن ۾، سو نر ڪين ڇڏي.

(۱)

سو وٺراڳي سو اٺراڳي، لوڪ ٻنهي ۾ سو وڏ ڀاڳي،
هر هر نام جيڪو سان، ڪل جنهن ٻنڌن ڇڏ يا ڪٽي،

(۲)

هر چرن سان لنو جي لائي، سڪ سميت تنهن شائني پائي،
نرڪ اڳن جي تيز تپت ۾، سو نر ڪين ٿي.

(۳)

هر هر نام خزانو پاري، وڌندو ڏينهنون ڏهاڙي،
کائي خرچي دنيا ساري، تڏهن به ڪين ڪڍي.

(۴)

ڪهي ڏيئون هر نام خزانو، پائي ڪوهر داس نماڻو،
گر ڪرپالو جنهن سيوک جي، پرچي پئي ٺهي.

※

منڙا منهنجا جاڳ تون، ستگر کان وٺ گيان،
گيان وٺي گرديو کان، مڙي ڇڏ اڳيان،
مرم رکي تون من ۾، سمر شري ڀڳوان،
تنهنجو ٿئي ڪلياڻ، ڏيئون لوڪ ٺهي ۾.

راڳ تليگه لورو

- ٿل - مان مان ساري جڳه کي ماريو،
 مان کي ڪنهن نه ماريو آ ...
- ۱- مان مان ڪر ڪر راون مريو،
 لڪا ڇڙهه کي ساڙيو آ ...
- ۲- مان مان ڪر ڪر هرنڪش مٿو،
 ماس نهن - سان ڦاريو آ ...
- ۳- مان مان ڪر دريوڏن مٿو،
 وڻ ۾ روئي پڪاريو آ ...
- ۴- مان مان ڪر ڪر ڪس مريو،
 لڙ اڪن مان هاريو آ ...
- ۵- مان مان کي هن ۾ ڀر رکيو،
 ٿن کي ڏٺي ڏڪاريو آ ...
- ۶- ڪهي ٿمڻون جنهن مان کي ماريو،
 ٻوٽو کي سو ٻاريو آ ...

*

منڙا منهنجا ڇاڳ ٿون، ڪر نام حبيب جو ڪم،
 نام حبيب هي ڪم ۾، وجهه نه ڏيو هڪ دم،
 ڪا نه ٻوي ڪا ڪال هي، ڪنهن ڪن ڪري مٽم،
 ٿيئون ڪري آدم، سر سائينءَ کي سدا.

۶- ڪهي ڏمئون تون ساڪي آهين،
 ڀلي ڀلائي تون تون ناهين،
 گروءَ ڏنو هي گيان گنڀير،
 ساڪي ان کان اڻي نيارو.

راڳ جوڳ

ڏل - تن نان مان قربان پياري،
 تن من ڏن جن سڦلو ڪيڙو.
 ۱- سڦو ڪن سڦو سان تن کي،

سڦو ڪن هر سمري من کي،
 ڏن سڦو ڏئي دان پياري - تن من ...

۲- سڦو ڪن مک نام اڇاري،
 سڦل نئن ڪن سنت نهاري،
 چت سڦو ڌر ڌيان پياري - تن من ...

۳- سڦل پير ڪن هلي ستسنگ ۾،
 سڦل سواس ڪن ڇڇي هر رنگ ۾،
 ٻڌ سڦلي گه، گيان پياري - تن من ...

۴- ڪهي ڏمئون جي پراڻڪاري،
 سڦل حياتي تن جي ساري،
 آستتي ڪري جهان پياري - تن من ...

راڳه جوڳه

ٿل - جڻي مري ٿو هيءُ شريو،
ساڳي ان کان آئي نيارو.

۱- تن هي ٻار، ٻڌو ۽ حوانو،
ڪٿي اُرمين جو ٿي آستانو،
دڪه سڳو پوڳو لاءِ تن ڪري،

ساڳي ان کان آئي نيارو.

۲- سڱڪلپ وڪلپ من جي آندو،
سڱڪلپ کان من ناهي ٻاهر،

من سمند سڱڪلپ ٿي ٿي،
ساڳي ان کان آئي نيارو.

۳- هٿمان مٿا ٻڌ ٻر آهي،
هٿمان کان ٻڌ ٻاهر ناهي،

ٻڌ ٻڌس ٻر هٿمان ٿي،
ساڳي ان کان آئي نيارو.

۴- جڻ جي آندو جئون سارو،
جئون کان جڻ ناهي ٺارو،

جئون هو جڻ ٻارو چي،
ساڳي ان کان آئي ٺارو.

۵- هل چل ٻراڻن آندو چاڻج،
ٿي جو ٿيو ٻراڻ پڇاڻج،

ڪاٺيون آندريون ٻراڻ آهي،
ساڳي ان کان آئي نيارو.

داڳه جوڳه

ڏل - محبت جي مارڱه ۾، ڪامل هل تون ڪاهي،
ڪامل هل تون ڪاهي، سانگو سر جو لاهي.
(۱)

محبت جو مارڱه ٿي، وار سڀهي کان سنهڙو،
تلوارن کان طالب، تيج نڪو ٿي تڪڙو،
رڪڄانءَ پير تون سوچي، خوف ڪرڻ جو آهي.
(۲)

ڪيئي ڪيهر ڪيئي چيتا، ڪيئي ڀالو ڪن پئم پئم،
محبت کان موڙڻ لاءِ، ڪيئي ڪوڪر ڪن ڪن ڪن ڪن،
ڊڄجانءِ نا ڪنهن ڊپ ۾، چڙهي توڙي سر ڦاهي.
(۳)

هليو هل وات محبت جي، ڪنڌ نه موڙج ڪڏهين،
رهج رضا تي راضي، اُچي سر ڪا بٽي جڏهين،
ڪج نا خيال خواريءَ جو، نباهڃ نينهن تون ٺاهي.
(۴)

هليا جيڪي هن دڳه ۾، ڪئي نا جان تن پياري،
مهڻا بديون سهي، سر تي نڀايئون يار سان ياري،
رڪن هڪ پياس پيارل جي، ڪفر جا ڪوت ڪل ڊاهي.
(۵)

ڪهي ڏيئون هن دڳه ۾، هوڏ چڙي هل هلندو،
ڀاڻ ڀلي غم کائي، چاهه رکي چل چلندو،
پوندين پاس پرين کي، چڏج نا در، ڏڪن چاهي.

راڳ جوڳ

- ڏل - ماڻها ۾ نا ٿبو مٿان،
 چئن ڏينهن جو ماڻا چٽڪو،
 ۱- ماڻا بٽليءَ جو ٿي چٽڪو،
 پل پل ۾ ڪري بي هنڌ ٽٽڪو،
 غافل ٿينهن ٿي ڪري گمان،
 آڻا ڪال حونا سر ڪٽڪو - چئن ڏينهن ...
- ۲- ماڻا ٺاڳ ٺل ڏسائي،
 پيهڪا ٻڙا پاڻ ٿي کائي،
 سوئي پڇي ٿو صرف سڃاڻ،
 لڪ ٽپي جو کائي جهٽڪو، چئن ڏينهن ...
- ۳- ماڻا جا هي جڳ ۾ رنگ ٿي،
 ٺرڪ وڃڻ جا ڪل سي رنگ ٿي،
 هوس ٿينهن لاءِ ٿي حيران،
 حنم مرڻ جو ڪٿ نا ڪٽڪو - چئن ڏينهن ...
- ۴- ماڻا سالڻ نا ٿي ڪٽهڻي،
 چاه ڪري جو مڪت نه ٿي هڻي،
 شرط هريءَ هي ٿي ڪلڀاڻ،
 گها وارو پڙهي ڏس ڪٽڪو - چئن ڏينهن ...
- ۵- ماڻا وارا روئس سدائي،
 ڏلم آڪن سان ڪٽي پائي،
 ڪهي ٽيمون جن ڪر جو گبان،
 کائڻ نا سي هر جو گهٽڪو - چئن ڏينهن ...

۹

ڊاگم جوڳم

ڦل - وڃن مڃي جي منهنجو يار،
ڀڄن ڪري ڪر جنم سڃاڻو.

۱- ڏاڍن کي پي تن هي پيارو،
هريءَ ملڻ جا رک وڀڄار،
هريءَ بنا ٿي جنم آڃاڻو - ڀڄن ڪري ...

۲- مانس تن بن ڀڄن نه ٿيندءِ،
ويل وقت ڦر هٿ نا ايندءِ،
ڪريل ڦل جيئن لڳي نه ڌار،

۳- چڙهي جبل تي چوان پڪاري،
ڀڄن ڪوٺ ۾ دٻو نه لايو - ڀڄن ڪري ...
ڪن کولي سڀ ٻڌو پياري،

۴- پوءِ مٿان ڪا ڏيو معيار،
ڪنهن به آساني ڪين چٽايو - ڀڄن ڪري ...
ڀڄن اڳي پي هاڻ چوان ٿو،
پوءِ به چوندس قياس ڪيان ٿو،

۵- ڀڄن بنا جسم ڏيندڙ مار،
ڏيندڙ اُتري نير وهايو - ڀڄن ڪري ...
ڪهي ڏينئون نا آرس ڪر تون،
مهل آڃان ٿي سمر هري تون،

رهي گروءَ جي شرط منجهار،
مانس چولو سڦل بڻايو - ڀڄن ڪري ...

۱- ڪهي ڏهڻون ڇڏ ڪرم ڪڙو،
 چوڻ ڪروءِ جا پڪڙ سوارو،
 هر يگتيءَ جو ٻوڻج پيءُ،
 هر يگتي هر سان ملائي - ڪرم...

راڳ جوڳ

ٿل - من ٻهڻي کي من سان مار،
 جڳت وٺي ٻورن سگر کان.

۱- مٽر کي مٽر سان موڙج،
 لٽر کي لٽر سان ٽوڙج،
 پٽر کي پٽر سان ٽار - جڳت وٺي...

۲- چٻ سڙيءَ کي سڇڻ سڙيءَ سان،
 چٻ رڙيءَ کي اُٺ رڙيءَ سان،
 هٿمان سان هٿمان کي هار - جڳت وٺي...

۳- ڪڍ ڪڍي کي ڪڍو ماري،
 ڏنڊي سان ڇڏ ڏنڊو ٽاري،
 ٺن سان ٺن هي مثل نوار - جڳت وٺي...

۴- ڪهي ڏهڻون ستن جي اُڪتي،
 مڪتيءَ سان ئي ٽپندءِ مڪتي،
 آٺ سان آٺ کي ٽپار - جڳت وٺي...

راڳ ڇوڳ

ٿل - پڄڻ ڪر راءِ جو سڀاڻا ...

۱- وڃڻ ڏئي جيئن آڻس جڳ ۾،

پڄڻ نه سو ڪم ڪڙو،

ڪڙو جواب تون ڏيندين آڙي،

جاني لڃڻ پڇاڻا - پڄڻ ڪر ...

۲- ڏن ڏوليءَ ۾، مٿر مائي،

ناري گهر هي در لي،

رهن حبو سان آس نائين،

نبيبي سند لڻاڻا - پڄڻ ڪر ...

۳- رڃ هي پاڻيءَ وانگر دنيا،

اڃ نه ميني ڪنهن هي،

رنگ دنيا جا چمڪن لائين،

نمڪن جيئن ٽانڊاڻا - پڄڻ ڪر ...

۴- وري وري ٻيا ملن پدارت،

ڏن آڌڪ مٿ مندر،

ڪبي ٿمڻون نر مانس چولو،

وري ملي نا اُٻاڻا - پڄڻ ڪر ...

ڏاڳ جوڳ

ڦل - ڪرمن جي اَنوسار ساڃن،
ڄمي مري ٿو جيئو جڳت ۾

۱- ڏيھ ڇڏڻا ڪي چون مرڻا ٿا،
ڏيھ وٺڻا ڪي چون ڄمڻا ٿا،
سو ڪير نڻ جي ڪار ساڃن،

۲- اوڪ ٻيڙي ٻيو لوڪ وٺائي،
اٿان موجب جيئو چولو پائي،
شاستر اڙهي نهار ساڃن،
ڄمي مري ٿو جيئو جڳت ۾ ...

۳- مايا رڇت پڌارت جيئي،
سڀ جيون ڪي ملن مڙيئي،
عملن جي آڌار ساڃن،

۴- جنم مرڻ ٿي جيئو جو تيسين،
ڪرمن جو ڦل رهندو جيسين،
ممتا موھ، نوار ساڃن،
ڄمي مري ٿو جيئو جڳت ۾ ...

۵- ڪهي ٿيئون مت گر جي مڃ تون،
ڪرم ڀرم جو پانڊو ٻڃ تون،
ڪر هر نام اچار ساڃن،
ڄمي مري ٿو جيئو جڳت ۾ ...

راڳ جوڳ

ڏل - پاڻ سڃاڻي ڇو انسان،
جنم مرڻ ۾ سو نا ايندو.

۱- ڪرم ڪرڻ سان جنم نه مٽي،
ڄم هي ڦاسي مور نه ڪٽي،
آلتو باندی ئي آڻجان،

جنم مرڻ جون سختيون سهندو - جنم مرڻ...
۲- ويد شاستر چون پرانا،

رشي مٽي پڻ ست سڃاڻا،
جنم مرڻ جو بچ آڳيان،

پاڻ سڃاڻڻ سان سو ويندو - جنم مرڻ...
۳- ارهر سڃاڻڻ ڇو ڇاهي،

پاڻ سڃاڻي ٻهراون لاهي،
پاڻ سڃاڻڻ نا آسان،

گر ڪرنا سان ڪم سد آيندو - جنم مرڻ...
۴- ارهر آتما هڪ ئي آهي،

وار وڻي ٻي تنهن ۾ ناهي،
يبد مڇي ڇو سو نبادان،

هر هر ڄمندو موندو رهندو - جنم مرڻ...
۵- پاڻ سڃاڻي سو گر ڳبائي،

ويد وويڪي مها وڳبائي،
ڪهي ڏهڻون پرگهت ڀڳوان،

تنهن پٺيان جڳ سارو ٿرندو - جنم مرڻ...

راڳ جوڳ

ٿل - جڳت جا ڪم مڙهي سولا،

ٻچن جو ڪم اٿي اڏلو.

۱- ڪرڻ واپار ڪروڙن جا،

ڪڍڻ ڪولون ڪارخانا،

هنر حڪمت سڳا سولو - ٻچن جو ڪم ...

۲- پڙهڻ وديا، لکڻ ساگر،

چڙهڻ آڪاش سوريءَ تي،

ڪٽڻ سر تي حل سولو - ٻچن جو ڪم ...

۳- کائڻ، پيئڻ، سمهڻ جاڳڻ،

هڻڻ ڪٻاڻڻ، گهمڻ اڀاڳڻ،

وڃائڻ پڻ ڳائڻ سولو - ٻچن جو ڪم ...

۴- ڪرڻ ڪِر تان، سڙڻ آڱر،

ڏهر پيئڻ، مڙڻ نڪر،

هرڻ آندڻ ڳرڻ سولو - ٻچن جو ڪم ...

۵- ڪرڻ اُشان، ٽپ، ٽرڪ،

ڏيڻ ڏن دان مندر،

ڪٽي ٽهڻون ٽي سڀ سولو - ٻچن جو ڪم ...

راڳ جوڳ

- ڏل - دانا ڏي مون دان سوامي،
 ڌوڙي ستن جي چرڻن جي .
- ۱- ملي ڌوڙ سر تلڪ لڳايان،
 کوٽا مڙيئي اُنگ مٿايان،
 ڪر پا جو نيشان - سوامي ...
- ۲- اُمرت ٻوٽي رڃ ستن جي،
 پيڙ هري، تن، من، اندرين جي،
 من مان ڪڍي گمان - سوامي ...
- ۳- ماڻڪ موتين کان وڌ ڌوڙي،
 ڌوڙيءَ مت نا ٻي ڪا ڌوڙي،
 ڌن ۾ ڌن ٻرڌان - سوامي ...
- ۴- چرڻ ڌوڙ جو ٻوسي پياري،
 شد ڪري تنهن پاپ ناري،
 تاري سڄو جهان - سوامي ...
- ۵- گنگا آدي تيرت پاري،
 ستن جي رڃ چاهن ساري،
 تيرڻ لاءِ نشان - سوامي ...
- ۶- ڪهي ڏيئون رڃ جنهن پل پايان،
 پاڳ ڀلو مان تنهن دن پايان،
 ڪل جو ڪري ڪلياڻ - سوامي ...

۶۔ مٿي هو ٿان سو ٿي ڇانهن،
هٻڪ لٻڙ ٿي ڪڇ نه ٿانهن،
ڪرڻ ڪن ٻج ڪور سون،
هي ڇاهن ڪلڀاڻ ٿون پنهنجو،
۷۔ سکر جي آڱا ۾ هل ٿون،
اصلی من هي چئي نه چل ٿون،
ڪٿي ٿمڻون هيءَ ڪو نه وڃي،
هي ڇاهن ڪلڀاڻ ٿون پنهنجو.

راڳ جوڳ

ٿل - هيءَ جو ڪر ڪلڀاڻ سوامي،
ٿو ٿن هيءَ جو سو نا ڪولي،
۱۔ اصل اوهاڻ جو هاڻي نه آهي،
پوءِ نه ٿيندو داس چوالي،
هيءَ جو ٿون جهنڊان سوامي - ٿو ٿن ...
۲۔ او مان ٿڙو ٿو ۾ ٿولي،
آش ٿو ۾ ٿو ٿي،
هيءَ جو ٿون آستان سوامي - ٿو ٿن ...
۳۔ ٿو ۾ هيءَ ۾ وٽ نا ڪئي،
مڇي ٿو ۾ ڪري هيءَ ٿي،
هيءَ مان ڪه آڱيان سوامي - ٿو ٿن ...
۴۔ ڪٿي ٿمڻون ڪر پاڻ ٿي ٿو،
آوڪي هيءَ جا ٿو نه ٿي ٿو،
هيءَ کي ٿي ٿي ٿي سوامي - ٿو ٿن ...

راڳ جوڳ

ڏل - دانا ڏي مون دان سوامي،

ڏوڙي ستنن جي چرنن جي .

۱- ملي ڏوڙ سر تلڪ لڳايان،

کوٽا مڙهي انگ مٿايان،

ڪرپا جو نشان - سوامي ...

۲- امرت ٻوٽي رڃ ستنن جي،

پيڙ هري، تن، من، اندرين جي،

من مان ڪڍي گمان - سوامي ...

۳- ماڻڪ موتين کان وڌ ڏوڙي،

ڏوڙيءَ مت نا ٻي ڪا موڙي،

ڌن ۾ ڌن ٻڙڌان - سوامي ...

۴- چرڻ ڏوڙ جو ٻرسي پياري،

شد ڪري تنهن پاپ نوازي،

تاري سڄو جهان - سوامي ...

۵- گنگا آدي تيرت پياري،

ستنن جي رڃ چاهن ساري،

تيرتن لاءِ اُشنان - سوامي ...

۶- ڪهي ڏيڻون رڃ جنهن پل پايان،

پاڳ ڀلو مان تنهن دن پايان،

ڪل جو ڪري ڪلياڻ - سوامي ...

٦- مٿي هونان سوئي چيائين،
 هٻڪ لهن تي ڪج نه ڏنائين،
 ڪرڻ ڪن پن ڪرم سور،
 جي جاعن ڪلياڻ تون پنهنجو.
 ٧- ستر جي آڱا ۾ هل تون،
 اصلي من جي چئي نه جل تون،
 ڪهي ڏيئون هيءُ ڪو نه وڃي،
 جي جاعن ڪلياڻ تون پنهنجو.

راڻو جوڳو

ٿل - هيءُ جو ڪر ڪلياڻ سوامي،
 تون جيءُ جو ٻو نه ڪوئي.
 ١- اصل اوهان جو هاڻي نه آهي،
 پوءِ به پنهنجو داس چوائي،
 هيءُ جو تون جهنڊان سوامي - تون ...
 ٢- تون مان ٿڙو تون ڏرئي،
 آخر تو ۾ ٻيو نه ٿي،
 هيءُ جو تون اُستان سوامي - تون ...
 ٣- تون جيءُ ۾ وٽ نه ڪائي،
 مڇي ٻوڙ ڪري هيءُ جدائي،
 هيءُ مان ڪڍ اڳيان سوامي - تون ...
 ٤- ڪهي ڏيئون ڪر پاڻ ٻئي تون،
 اوکڻ جيءُ جا ڏس نه ڏئي تون،
 جيءُ کي ڏي نه گيان سوامي - تون ...

راڳ جوڳ

ڏل - دانا ڏي مون دان سوامي،

ڌوڙي ستن جي چرن جي .

۱- ملي ڌوڙ سر ڏک لڳايان،

کوٽا مڙهي انگ مٿيان،

ڪرپا جو نشان - سوامي ...

۲- اُمرت ٻوٽي رڃ ستن جي،

بيڙ هري، تن، من، اندرين جي،

من مان ڪڍي گمان - سوامي ...

۳- مالڪ موئين کان وڌ ڌوڙي،

ڌوڙي، مت نا بي ڪا ڌوڙي،

ڌن یر ڌن یر ڌان - سوامي ...

۴- چوڙ ڌوڙ جو ڀوسي پياري،

شد ڪري تنهن پاپ ناري،

تاري سڄو جهان - سوامي ...

۵- گنگا آدي تيرت پياري،

ستن جي رڃ چاهن ساري،

تيرتن لاءِ اُشنان - سوامي ...

۶- ڪهي ڏمڻون رڃ جنهن پل پايان،

پاڳ ڀلو مان تنهن دن پايان،

ڪل جو ڪري ڪلياڻ - سوامي ...

- ٦- مٿي هٻو ٿان سڙ ٿي ڇائين،
هٻڪ ٺهڻ ٿي ڪم نه ڏنائين،
ڪرڻ ڪن ٻج ڪرم سولر،
جي ڄاهين ڪلياڻ ٿون پنهجو.
٧- سگر هي آڱيا ٻر هل ٿون،
اصلي من هي چئي نه جل ٿون،
ڪهي ٽيمڻون هيءَ ڪو نه وڃي،
جي ڄاهين ڪلياڻ ٿون پنهجو.

راڳ جوڳ

- ٿل - هيءَ هو ڪر ڪلياڻ سوامي،
ٿو ٻن هيءَ هو ٺو ٺا ڪولي.
١- اصل اوهان جو هاڻي به آهي،
پوءِ به ٺهندو داس چوالي،
هيءَ هو ٿون حيدران سوامي - ٿو ٻن ...
٢- ٿو مان ٺڙو ٿو ٻر ڏرڻي،
آخر ٺو ٻر ٻريو ٺه ٿي،
هيءَ جو ٿون آستان سوامي - ٿو ٻن ...
٣- ٿو ٻر هيءَ ٻر وٽ ٺا ڪائي،
مڇي ٻر ڪري جيءُ جدائي،
هيءَ مان ڪڍ آڳيان سوامي - ٿو ٻن ...
٤- ڪهي ٽيمڻون ڪر پاڻ ٻڙي ٿون،
اوکڻ جيءَ جا ڏس نه ڏٺي ٿون،
هيءَ کي ڏي ٺج ڪيان سوامي - ٿو ٻن ...

- ۶۔ اڃا جڻ جي ٿي نا پوري،
 پٽن ڪندي پي رهي اُڏوري،
 ايندور اڃا ٿي بلوان،
 سگهي نه نهنن کي ڪوبه هٿائي۔ سڀ ڪم ...
- ۷۔ سڀ ڪجهه ڪرڻ ڪرائڻ وارو،
 ڪهي ڏمڻون ٿي ايندور سارو،
 سمجهي ڪر ڪان اهو ڪيان،
 ڪوڙو جذ آيان مٿائي۔ سڀ ڪم ..

راڳم حوڙم

- ٿل۔ منهنجي رهجي اچي شل رام سان،
 ٻيو ڪم نه آ ڪنهن عام سان.
- ۱۔ آڻ لاهائي لڻا ايها،
 من اندر ۾ مٿا ايها،
 شل نهنن نيڻجي نام سان.
- ۲۔ اٽم ارادو سگر سائين،
 رسي اچي شل آخر ٿائين،
 سڪ پوري سندو شام سان.
- ۳۔ ڪهي ڏمڻون لائين چٽ ۾ جاعيان،
 مڙ ڪوڙي ٿائين نهنن نيپان،
 سري رام سچي سڪ ڏام سان.

راڳ جوڳ

ڏل - ايسور کي جو ڄاڻي،

سو لسان ٿي بهارا، سو ڏوان ٿي بهارا.

(۱)

سو بلوان سو ڪلاوان، سو بت وان ٿي بهارا،

سو ڏوان، سو ڪڙوان، سو ڪٽ وان ٿي بهارا،

جبي جو لار پگوت جو، ڄاڻي سڀ حوت سندسارا،

(۲)

ڏن ڏن ماءُ پيءُ ٽيهڙو، ڏن ڏن ٻيڻ ٽيهڙو،

ڏن ڏن ڪل ٽيهڙو، ڏن ڏن ڏن ڏائي،

پگوت پگوان جو پورو، جبي جنهن ونس منجهارا،

(۳)

ڏن ڏن ٽيهڙي آڙو، ڏن سوڀا ڏن ڪايا،

وڃي لولهن پگتيءَ ۾، موڃي نا جنهن کي مالا،

ڏن ڏن سائي ڏرلي، پگتن حس پگ ڏارا،

(۴)

ڪهي ٿيڻون ٻلي گهٽ ڏاڍ،

هتي ڏن هن رنگ ڪارو،

پڄڻ نرلپ سان سولي، لڳي پوءِ کي بهارو،

بنا پگتيءَ پوءِ هي، سونهن نا روت سبگارا.

ڊاڳه جوڳه

ڏل - روئسان آئون يار پياري،
آ ستر سائين تنهنجي سڪ ۾،

۱- ڏينهن ڏکڻ ۾ گذري ڏاڙ،
رات روئندي گذري ستر،
ڪين اچي آرام - پياري.....

۲- هر هر آيو کڙڪي ڪوليان،
واڙون تنهنجون ويٺو ڳولهيان،
نيٺن نند هرام - پياري.....

۳- سڪڙي تنهنجي سڄڻ ستائي،
پل پل پاسا ڏسان ورائي،
ڪين وڻي ڏن ڌام - پياري.....

۴- ڪهي ڏيئون مان توکي ساريان،
پل پل لاءِ پيو نه پڪاريان،
درشن ڏيو سڪ ڌام - پياري.....

•

منڙا منهنجا جاڳن ٿون، جاڳي پيءُ ٿون هر رس،
هر رس جي پيٽ مان، ايندءِ سواد سرس،
رهي ستن سنگ ۾، ڪڇ پيٽ جو وس،
تنهنجو ٿئي جس، ڏيئون لوڪ ٽنهي ۾.

راڳ جوڳ

ٿل - ڪرو هن آيا ڏي آيا...

۱- سڄ هي اُڀوڻ سان گل جمن،
ڪڙي پون چوڌاري،
ستڪر هي نمن درشن ڪشي،
سڀ جا من هوشاڻا - ڪرو هن ...

۲- گھنڊ ٿڌڙا، شڪ نندارا،
چپانجهن جا جهنگارا،
ڏڪڙ، دندوڙا، مردنگ مڀي،
ستن منگل مڻا - ڪرو هن ...

۳- روشن محل ٿو آج سارو،
روشن ڏهه نه ٿي سائون،
لس لس ڀر ڏن ٿام هي باهي،
انگ انگ آند چايا - ڪرو هن ...

۴- سڦي ڪاڻا، سڦي مڻا،
سواس ٿي سڀ سڦا،
ڪهي ٿيئون ٿي آشا پوري،
ٿيڙا پاڳه سوايا - ڪرو هن ...

راڳ جوڳه

ڦل - روئان آئون يار پياري،
آ ستر سائين تنهنجي سڪ ۾،

۱- ڏينهن ڏک ۾ گذري ڏال،
رات روئندي گذري ستر،
ڪين اچي آرام - پياري.....

۲- هر هر اتيو کڙڪي ڪوليان،
واڙون تنهنجون ويٺو ڳولهيان،
نيٺن نند هرام - پياري.....

۳- سڪڙي تنهنجي سچڻ ستائي،
پل پل پاسا ڏسان ورائي،
ڪين وڻي ڏن ڌام - پياري.....

۴- ڪهي ڏهڻون مان توکي ساريان،
پل پل تو لاءِ پيو نه پڪاريان،
درشن ڏيو سڪ ڌام - پياري.....

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، جاڳي پيءُ تون هر رس،
هر رس جي پيٺ مان، ايندءِ سواد سرس،
رهي ستن سنگ ۾، ڪج پيٺ جو وس،
تنهنجو ٿي جس، ڏهڻون لوڪ ٺهي ۾.

راڳ جوڳھ

ٿل - ڪرو هن آبا ڏي آبا...

۱- سچ هي ايڙ سان گل جڻن،
ڪڙي پون چوڌاري،
ستگر هي ٿيڻ درشن ڪشي،
سڀ جا من هوشاڻا - ڪرو هن ...

۲- گھڻ ڳوڙيالا، شڪ نندارا،
جهانجهن ها جهنگارا،
ڏڪڙ، دندوڙا، مردلڪ مڇي،
سستن منگل مڻاڻا - ڪرو هن ...

۳- روشن محل ٿيو آح سارو،
روشن ڏهه نه ڏسائون،
لس لس بر ڏن نام هي باهي،
اٺڪ اٺڪ آندڻ چاڻا - ڪرو هن ...

۴- سڦلي ڪاڀا، سڦلي ماڀا،
سواس ٿڀا سڀ سڦلا،
ڪهي ڏيئون ٿي آشا پوري،
تڀڙا پاڳه سواڀا - ڪرو هن ...

راڳ جوڳ

ڏل - جي چاهين ٿي راضي رام،

پاڙ سڄي سان ڪر تون پڳتي.

۱- جنهن ڀل نانءُ هريءَ جو وسري،

سو ڀل ڄاڻج وٿرت گذري،

تنهن لڙ ٿي دل ۾ دڪ جام،

ورڪت وشين سان ڪر ورتي - پاڙ سڄي ...

۲- وڳهن وجهي جو هر سمرون ۾،

دشمن ڄاڻج تنهن کي من ۾،

هردم تنهن کان رهه اهرام،

ساد سنگت ۾ دڪ تون سرتي - پاڙ سڄي ...

۳- تن، من، ڌن، اُن جيون، ڀل جو،

مات پتا پٽ ساجن ڪل سو،

سڄڻ سنگي گر سو اڀرام،

جنهن سنگ هر ۾ وڌي پرتي - پاڙ سڄي ...

۴- سندر نانا وستو سيئي،

پڄن ڪرڻ ۾ سهاڪ جيئي،

ڪهي ڏيڏون تن کي پرنام،

هر هر سمرون جن جي ڪرتي - پاڙ سڄي ...

راڳ جوڳ

ٿل - آيو آ لوڏانهن جيءَ سوامي،

ڪري پالرا پوري پنهنجي.

۱- جهڙو جهڙو آهي ٿيندو،

لو ٻن پريو نا بي ڪيندو،

هيءَ جو ٿون ٿي بيءَ سوامي - ٿو ٻن ...

۲- حڪم مڃي جڳ آيو جهڙو،

حڪم مڃي ٻنڌ لوڏانهن پڙو،

روح ٿي راضي ٿيءَ سوامي - ٿو ٻن ...

۳- پٺر وانگي وحى وهايو،

ڪڪ پٺليءَ جان ڪري ڪرايو،

لبوس آهي هيءَ سوامي - ٿو ٻن ...

۴- ڪهي ٿيئون ٿون عرض اُڪهانج،

اوڳا مڃي ڪڪ لڳانج،

هيءَ هو مڃج سيءَ سوامي - ٿو ٻن ...

*

مٽڙا مڃنجا جاڳ ٿون، غفلت جي ٽنڊ ڇڏ،

ستگر جي سبب شد سان، سهجي سرتي ڪڏ،

آسٺ سنگر ديؤ حو، اُڪڙين اُندر اُڏ،

ساه ساه ٻر سڏ، ٿيئون ستگر ڪي سدا.

راڳ جوڳ

ڏل - شانتِيءَ جو ڏي سنگر، دان،

شانتِيءَ جو مان سوالِي آهيان.

۱- شانتِيءَ جو ڏي پوچن پايان،

شانتِيءَ جو مان جيون چاهيان،

شانتِيءَ وارو ڏي بهران - شانتِيءَ جو...

۲- شانتِيءَ جو ڏي پيمان پاڻي،

شانتِيءَ جي نت ٻوليان پاڻي،

شانتِيءَ وارو ڏي آستان - شانتِيءَ جو...

۳- شانتِيءَ جا ڏي مانت مڙهي،

شانتِيءَ جا ڏي سڳا سنيهي،

شانتِيءَ وارو ڏي نيشان - شانتِيءَ جو...

۴- تن ۾ شانتِي، من ۾ شانتِي،

شانتِيءَ جي ڏي منهن ۾ ڪرانتِي،

شانتِيءَ جو ڏي ٻڌ ۾ گيان - شانتِيءَ جو...

۵- ڪهي ڏهڙون ڏي ڦل شانتِيءَ جو،

ٻاجھ ڪري ڏي ٻل شانتِيءَ جو،

شانتِيءَ جو ڏي سڀ سامان - شانتِيءَ جو...

راڳه جوڳه

ٿل - موخن من هو چور پيارا،
منهنجي من کي جنهن کي چورايو،

۱- چور هڪ ۾ ڏس ڪهڙائي،
اهڙو بهو نسا جهڙو ڪڍائي،
سڀ چورن ۾ زور - منهنجي من کي ...

۲- چور ڪون بيا لند ۾ حوري،
شمار ڪري ٿو جڳندي حوري،
ڪن ڪري نسا شور - منهنجي من کي ...

۳- ٿو ڪو چورن کي ڇڏن بچائي،
شمار حور کي هرڪو گهرائي،
ٿن من هي ڪن گهور - منهنجي من کي ...

۴- شمار سندر آ چور نرالو،
جنهن جي ڏس لاءِ هڪ مٿوالو،
چور نه من چور مور - منهنجي من کي ...

۵- شمار سندر ڪري چوري جنهنجي،
ڪهي ٿهڻون تي مها نهنجي،
ويڏن هو کي نٿور - منهنجي من کي ...

راڳ جوڳ

ڏل - ڏيا ڪري گرد يو سڌاءِ

ڪهڙي ڪم لڌ آيس جڳ ۾.

۱- فائدي ڪارڻ آئين جڳ ۾،

پر تو مڙ وڃايو دڳ ۾،

ملي گروءَ سان مڙ بچاءِ،

نرڪن جي نه نه سڙندين آڳ ۾ - ڏيا ڪري ...

۲- ڪهڙو مڙ بچائڻ پيارا،

آيس هن سستار منجهارا،

بلڪل کولي سو سمجھاءِ،

مڙ بچائي رهان سرڳ ۾ - ڏيا ڪري ...

۳- ساڪي هوندي جيئو سڏايو،

انهيءَ طرح تو مڙ گنوايو،

جيئو پاڙ کي نرڪ مٽاءِ،

برهم ڀاونا پر رڳ رڳ ۾ - ڏيا ڪري ...

۴- ڪهي ڏيهون جي ساگر بڻندين،

ڪڏهن نه گرم ڪندو ٿيندين،

سار شبد سان سرڪ ملاءِ،

مهاپرشن واري هل دڳ ۾ - ڏيا ڪري ...

راڳ جوڳ

- ٿڌ - ولي ڪرن کان گيان، منهنجا من،
 پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.
- ۱- نلهي ۾ ڪجهه وجهي هنڌاڻا،
 هڪڙي هٿ سان ڪٽج سياڻا،
 اٽڪل سان آسان، منهنجا من،
 پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.
- ۲- ٻن ڏهوڙن سان گاڏي هالي،
 سوار ملائي هڪڙو ساڻي،
 ظاهر ڏسي دهان، منهنجا من،
 پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.
- ۳- هڪ جي اڏائي ڪارج ڪهي،
 سگر سنواري سالڪ سڀئي،
 ڪنن حوى نادان، منهنجا من،
 پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.
- ۴- ڏج ڪمن کي وقت ورهائي،
 گرم ڪوب ٿي سانگهه رسائي،
 واريون چو وگيان، منهنجا من،
 پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.
- ۵- ڪهي ڏهڙون ناچڪي ڇڏيون،
 هڪ ۾ هي من هر سان گڏيون،
 لهنجو آي ڪلنڀ، منهنجا من،
 پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

راڳ جوڳ

ڏل - ديا ڪري گردو سٺاءِ

ڪهڙي ڪم لڌ آيس جڳ ۾.

۱- فائدي ڪارڻ آئين جڳ ۾

پس تو مڙ وڃايو دڳ ۾

ملي گروءَ سان مڙ بچاءِ

نرڪن جي نه ته سڙندين آڳ ۾ - ديا ڪري ...

۲- ڪهڙو مڙ بچائڻ پيارا

آيس هن سنسار منجهارا

بلڪل کولي سو سمجهاءِ

مڙ بچائي رهان سرڳ ۾ - ديا ڪري ...

۳- ساڪي هوندي جيؤ سڏايو

انهيءَ طرح تو مڙ گنوايو

جيؤ پاڙ کي ترٽ مٽاءِ

برهم پاونا پير رڳ رڳ ۾ - ديا ڪري ...

۴- ڪهي ڏيهئون جي ساگر بڻندين

ڪڏهن نه گرمڪ گندو ٿيندين

سار شيد سان سرت ملاءِ

مهاپرشن واري هل دڳ ۾ - ديا ڪري ...

راڳ جوڳ

ٿل - وٺي ڪرن کان گبان، منهنجا من،

پنهجا بيهي لوڪ سڌارح.

۱- ٽيلهي ۾ ڪجهه وجهي هنڌاڻا،

هڪڙي هٿ سان ڪٽج سڀاڻا،

اٽڪل سان آسان، منهنجا من،

پنهجا بيهي لوڪ سڌارح.

۲- ٻن ٽهوڙن سان گاڏي هالي،

سوار ملائي هڪڙو سالي،

طاعو ڏسي جهان، منهنجا من،

پنهجا بيهي لوڪ سڌارح.

۳- هڪ جي نڍاي ڪارح ڪئي،

سگر سنواري سالڪ سڀي،

ڪنن جوي ٿاڊان، منهنجا من،

پنهجا بيهي لوڪ سڌارح.

۴- ڏح ڪمن کي وقت ورهائي،

گرمڪ وٺ ٻئي سانگه، رسائي،

وايون جو وگبان، منهنجا من،

پنهجا بيهي لوڪ سڌارح.

۵- ڪهي ٽهڻون ٿا هڪ کي ڇڏ ٿون،

هڪ ۾ هي من هر سان گڏ ٿون،

نهنجو ئي ڪلباڻ، منهنجا من،

پنهجا بيهي لوڪ سڌارح.

راڳ جوڳ

- ڏل - ماما کان من ٻڌندجو موڙ،
جي. چاهين جيءُ جوڙڻ هر سان.
- ۱- جيءُ نه جڳهه کان مڙندو جيسين،
جڙندو هر سان مور نه ٿيسين،
ننهن لاءِ جڳهه جا نانا ٿوڙ - جي چاهين ...
- ۲- به نه هندائڻا هڪ هٿ ايندا،
به نه ملڪ جا مالڪ ٿيندا،
هڪڙو ٻوندءِ هڪ ئي اور - جي چاهين ...
- ۳- به نه ميان ۾ منجهر لهندا،
به نه پيلي ۾ شينهن ٿي رهندا،
هڪ هٿ سان هڪ مالها سور - جي چاهين ...
- ۴- جنهن ٻل مک سان چاچا چئبو،
ننهن مهل ڪاڪا چئي نه سگهيو،
هڪ هٿ سان هڪ چرخو چور - جي چاهين ...
- ۵- ٻن ٻيڙين تي جيئي چڙهيا،
ڏم نديءَ کان سي نا ترپا،
هڪ ئي ٻيڙيءَ تي پڳ کوڙ - جي چاهين ...
- ۶- دل آ هڪڙي هڪ سان لائج،
ٻن سان لائي دل نه وچائج،
ڪهي ڏمئون لئين ٻهجي ٿوڙ - جي چاهين ...

۶۔ واه واه ڪرڻ تنهنجو درشن،
 ڪهي ٿهڻون ڏسي من ٿئي ڀرسن،
 درشن ۾ آرام ڀاري،
 ماکي ۽ مجريءَ کان پي مڙو.

راڳ جوڳ

ڦل - سرت ڏئي سڻ. سکا سبڪ،
 هوڏ ڇڏي وٽ سج جو سڏو.
 ۱۔ سڏا دنيا جا ڪل ڪوڙا،
 ٿين نه پورا رهن اڏورا،
 ڏکيو ڪندءِ سي ٺوڪي ٺهڪ.
 ۲۔ سڏو سج جو ٿئي نا اوڻو،
 دن دن دوڻو وڏي ڇوڻو،
 ڪڏهن نه ڪڍڻي پوندءِ بس.
 ۳۔ ڪام ڪروڙ لب آڏو ايندءِ،
 سڏو سج جو ڪرڻ نه ڏيندءِ،
 سڀل صر سان ٿن ڪر هٻڪ.
 ۴۔ ستن وٽ ٿي سج جو سڏو،
 سر ڏيندين ٿا ٺوڪي ملندو،
 ڏاڙ سان ٿئي تنهنجي ڏيپ.
 ۵۔ ڪهي ٿهڻون وٽ سر سان سج کي،
 مٿت ملي نه وٽ نا ڪج کي،
 ڇبت هجي يا سانوڻ جيپ.

راڳ جوڳو

ٿل - مايا کان من بندھجو موڙ،
جي چاهين جيءَ جوڙڻ هر سان.

۱- جيءَ نه جڳو کان مڙندو جيسين،
جڙندو هر سان مور نه تيسين،

نهن لاءِ جڳو جا ٿا ٿوڙ - جي چاهين ...
۲- به نه هندا ٿا هڪ هڪ ايندا،
به نه ملڪ جا مالڪ ٿيندا،

حلقو ٻوندءِ هڪ ئي اور - جي چاهين ...
۳- به نه ميان ۾ خنجر ٺهندا،
به نه پيلي ۾ شينهن ٿي رهندا،

هڪ هڪ سان هڪ مالها سور - جي چاهين ...
۴- جنهن ٻل مک سان چاچا چئو،
نهن مهل ڪاڪا چئي نه سگهيو،

هڪ هڪ سان هڪ چرخو چور - جي چاهين ...
۵- ٻن ٻيڙين تي چيئي چڙهيا،
ڏاڙ نديءَ کان سي نا ٿريا،

هڪ ئي ٻيڙيءَ تي ڀڳو کوڙ - جي چاهين ...
۶- دل آ هڪڙي هڪ سان لائج،
ٻن سان لائي دل نه وائج،

ڪهي ڏيئون ٿاين پهچي ٿوڙ - جي چاهين ...

۶- واھ واھ ڪرڻ ٿيندڙو درشن،
ڪهي ڏيئون ڏسي من ٿئي ڀرسن،
درشن بر آرام ڀاري،
ماڪي ۽ مصريءَ کان ٻي مڙو.

راڳ جوڳ

ڏل - سرت ڏئي سڄ سڀا سيم،
هون چڱي وقت سڄ جو سڏو.
۱- سڏا دنيا جا ڪل ڪوڙا،
لڳن نه پورا رهن آڏورا،
ڏکيو ڪندڙ سي ٿو ڪي ٿيندڙ.
۲- سودو سڄ جو ٿي نسا اوڻو،
دن دن دوڻو وڌي چڻوڻو،
ڪڏهن نه ڪڍي پوندي پٺ.
۳- ڪام ڪروڙ لب آڏو ايندي،
سودو سڄ جو ڪوڙ نه ڏيندي،
سڀل سر سان ٿي ڪر هٻڪ.
۴- سڀن وقت ٿي سڄ جو سودو،
سر ڏيندي ٿي ٿو ڪي ملندو،
ڏاڙ سان ٿي ٿيندي ڏيک.
۵- ڪهي ڏيئون وقت سر سان سڄ کي،
مشت ملي نه رڳو نسا ڪڇ کي،
جهت هجي يا سانوڙ جهٽ.

راڳ جوڳ

ڏل - ماما کان من پنهنجو موڙ،
جي چاهين جيءُ جوڙڻ هر سان.

۱- جيءُ نه جڳهه کان مڙندو جيسين،
جڙندو هر سان مور نه نيسين،

نهن لاءِ جڳهه جا نانا ٿوڙ - جي چاهين ...
۲- نه هندو ٿا هڪ هڪ ايندا،
به نه ملڪ جا مالڪ ٿيندا،

هائو پونءِ هڪ ئي اور - جي چاهين ...
۳- به نه ميان ۾ خنجر نهندا،
به نه پيلي ۾ شينهن ٿي رهندا،

هڪ هڪ سان هڪ مالها سور - جي چاهين ...
۴- جنهن ڀل مک سان چاچا چئبو،
نهن مهل ڪاڪا چئي نه سگهيو،

هڪ هڪ سان هڪ چرخو چور - جي چاهين ...
۵- ٻن ٻيڙين تي جيئي چڙهيا،
ڏل ٺنڊيءَ کان سي نا ٿريا،

هڪ ئي ٻيڙيءَ تي پڳهه ڪوڙ - جي چاهين ...
۶- دل آ هڪڙي هڪ سان لائج،
ٻن سان لائي دل نه وڃائج،

ڪهي ٽيڻون ٽئين پهچي ٿوڙ - جي چاهين ...

۶- واھ واھ ڪرڻ تنهنجو درشن،
 ڪهي ٿيئون ڏسي من ٿي ٻرسن،
 درشن ۾ آرام ٻاري،
 ماکيءَ مصرعيءَ کان بي منزل.

راڳ جوڳ

ڏل - سرت ڏلي سرت. سڳا سبت،
 هوڏ چڏي وٽ سج جو سڏو.
 ۱- سڏا ڏنا ها ڪل ڪوڙا،
 ٿن نه پورا رهن اڏورا،
 ڏکيو ڪندءَ سي ٿوڪي لبت.
 ۲- سودو سج جو ٿي نا اوڻو،
 دن دن دوڻو وڏي چوڻو،
 ڪڏهن نه ڪڍي ٻوندءَ پبت.
 ۳- ڪام ڪروڙ لب آڏو ايندءَ،
 سودو سج جو ڪرڻ نه ڏيندءَ،
 سيل صبر سان ٿن ڪو هبت.
 ۴- سنڌن وٽ ٿي سج جو سودو،
 سر ڏيندين نا ٿوڪي ملندو،
 ڏاڻو سان ٿي تنهنجي ڏبت.
 ۵- ڪهي ٿيئون وٽ سر سان سج کي،
 مٿت ملي نه به وٽ نا ڪج کي،
 چبت هجي يا ساڻوڻ جيت.

راڳ ڇوڪڙو

ڏل - ڪرشن تنهنجو نانءُ پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان پي منڙو.

۱- واه واه ڪرشن تنهنجو نالو،
امرت جو ڇٽ ڀريل پيالو،
سمرڻ ۾ سڪ جام پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان پي منڙو.

۲- واه واه ڪرشن تنهنجي مولي،
سڀ سازن ۾ سندر سريلي،
تاز مٺي نه تمام پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان پي منڙو.

۳- واه واه ڪرشن تنهنجي ڀولي،
ماڻڪ موئين کان به اُمولي،
پريم ڀريو پيغام پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان پي منڙو.

۴- واه واه ڪرشن تنهنجي ليلان،
عجب عجائب شام شبيلا،
ليلان سڪ جو ڌام پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان پي منڙو.

۵- واه واه ڪرشن راس رچائي،
طرحين طرحين جا ناچ نچائي،
رنگ رچيئه اُڀرام پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان پي منڙو.

٧- سڄي ڪرڻي ٻڌا سمر مراد ٿي،

سڌو سنگت ڪر نٿو ٻاري،

ڪٿي ڏهڻون ٿي ٻڌو ٻار - جنهن ڏيکار ٿو...

راڳ جوڳ

ٿل - آئين جنهن ڪم لاءِ ساڃن،

ڪم آهو ڪر ٻيڙي ٻارا،

١- ڪم انهيءَ ۾ ڏار نه وجهه ٿون،

لهو چئي نه لاءِ سج ٿون،

وڃل نه ٿين وڃاءِ ساڃن - ڪم آهو ڪر...

٢- ڪم انهيءَ کي ڏي اڳواڻي،

ٿين ۾ ٿينجي آه ٻلائي،

آهو عرف هڏاءِ ساڃن - ڪم آهو ڪر...

٣- ڪم سان جو ڪر ٿون هاڻي،

هاڻي جو ڪم ڏک نه سڃاڻي،

ٻيا سڀ خيال هٽاءِ ساڃن - ڪم آهو ڪر...

٤- ٻڌا ٻڌا لاءِ ڌار نه ٿي،

ڪم انهيءَ ۾ لائج من ڪي،

مالش جنر ماڻهءِ ساڃن - ڪم آهو ڪر...

٥- آڳي ٻوڙ ڪم ڪرڻو آڻي،

ڪٿي ڏهڻون ٿي ٻڌو آڻي،

اڀڙو ڪين چواءِ ساڃن - ڪم آهو ڪر...

داڳه جوڳه

ڏڻ - سترگر صاحب نان بلهار،

جنهن ڏيکاريو ڪنڀ جو ميلو.

۱- ڪنڀ جو ميلو آهي جهڙو،

لوڪ ٽنهي ۾ نا ڪو آهڙو،

مالڪ جنهنجو آ ڪرنا - جنهن ڏيکاريو...

۲- واھ گنگا جو سيتل پاڻي،

واھ جمنا جو نرمل پاڻي،

واھ سرسوتيءَ جي ڇپيل ڌار - جنهن ڏيکاريو...

۳- گڏي ٽنهي کي چون سنگم ٿا،

مهما شاستر چون اُگر ٿا،

ملي ٽنهيءَ سان موڪش دوار - جنهن ڏيکاريو...

۴- چڙهي ايتڙين تي ڪن اُشانا،

لکين ياتري سنت سڃاتا،

ڪير چڙهائن ڦول آپارا - جنهن ڏيکاريو...

۵- آيا سادو سنت آپارا،

پن پن پيشن پنشن وارا،

پاپ ڪٿي تن جو ديدار - جنهن ڏيکاريو...

۶- ستسنگ جا ديهارا اُدارا،

تنهن ۾ پنڊت سنت سڃارا،

ڪر ڪتا ڌرمي پرچار - جنهن ڏيکاريو...

راڳه جوڳه

ٿل - ديپه نڪريءَ ۾ آئي چور،
گمان ٿندي سان تن کي تارح.

۱- رات اُتاري عامل جاني،
آچن شهر ۾ رڪه هي ڪاٺي،

ملي مچائڻ گمان ٿندي سان تن کي تارح.

۲- ڪليل عيون گهر جا دروازا،
فرح کان سي وهن نه آيا،

قري سچو ڪن دشت ڪنور،
گمان ٿندي سان تن کي تارح.

۳- گر بل نائي ڪچ هوشاوي،
ڪو چورن هي منڊلي ساري،

پرڻه نئي سمجه منهنجا مور،
گمان ٿندي سان تن کي تارح.

۴- چور وڪار ٿي ڪنڊين حبس،
ڪه جي ٿيند ڪنڊين ٿا ٿيس،

انن چورن ٿا سٺ ڪروڙا،
گمان ٿندي سان تن کي تارح.

۵- گمان ٿندي سکر کان پائي،
ڪهي ٿيئون ڇڏ شور بچائي،

۱. ڪم ۾ ڪر ڪه ٿا نور،
گمان ٿندي سان تن کي تارح.

راڳ جوڳ

ڏل - اُن جل. آ ٻلوان پياري،

نوان نوان ٿو ملڪ ڏيکاري.

۱- ڏيه ڏنا نا جيڪي ڏاڏي،

اُن جل وٺي هلي ٿو ٿاڏي،

ڏسي ٿيان حيران، پياري.

۲- داڻي داڻي تي نالو آهي،

جنهنجو نالو سوئي کائي،

ٻيو نه کائي انسان، پياري.

۳- چوڻو جاتي چڱو آهي،

ڪنهن نموني اُت پهچائي،

جيئن نڪو طوفان، پياري.

۴- اُن جل ٻيئي طاقت وارا،

جيئو ڪيا جنهن وس ۾ سارا،

پسون پڪي حيوان، پياري.

۵- جن جو ڪڏهن خيال نه آيو،

اُن جل تن سان ميل ملايو،

ڪهي ڏيئون قربان، پياري.

*

منڙا منهنجا جاڳ نون، آهين هت مهمان،

تن جو، ڏن جو، ڪل جو، ڪوڙو ڇڏ ايمان،

ساڻ نه هلندءِ ڪڇ پي، مايا هتر مڪان،

سمر سري پڳوان، نه ڏيئون چئين ڪال کان.

راڳ بهاري

ٿل - پنهنجو آلم روپ بهارج، خوش نه گذارج.

۱- اوڍيا جو چڏ پڙدو لاهي،

اصلي صورت ڏسئون ناهي،

اها ڳالهه ڳجهي نه وڃارج - خوش نه گذارج ...

۲- روپ ڏسي ٻيا ڀوڻا ٿيندو،

پتڪي جهر آهولڪ وڃندو،

تون سڪ سو روپ سڀارج - خوش نه گذارج ...

۳- روپ آٿلر پنهنجو جالين،

ڌرم آهيءَ جا پاڻ ۾ آئين،

اهو ڪوڙو ڀرم نارج - خوش نه گذارج ...

۴- ڪهي ڏمڻون ڪر شبد ڪمائي،

پسج پاڻ کي ڏيان لڳائي،

ٻيا ڪم سڀئي وسارج - خوش نه گذارج ...

مڙا منهنجا جاڳئون، هيءَ هريءَ سان جوڙ،

ساڄا جي مهاڄار کان، منهنجو پنهنجو موڙ،

گهر ڏن مائت مٽ مان، هلندو ٿا ٿوڙ،

اور ڪروءَ سان اور، نه ملندو ماڳ مڪو جو.

داجه بهاري

ٿل - ٿهر گهادر لون، هر وار لون،
 باهر مکتا ڏي نه چڙي.

۱- اٿنر مکتا پر ٿي سکه ٿي،
 باهر مکتا پر ٿي دکه ٿي،

سنتن شاسترن جو هي رخ ٿي،
 سرت شد سان چڙ ڳڏي - باهر مکتا...

۲- ويهن حبڪي آسن ماري،
 اچن آئي نت اوک هراري،

در در هي ٿا پنن پاري،
 گولي ان کي ڪوڏ ٿڌي - باهر مکتا...

۳- جونس اندر ڪوڏيون ٿوڪا،
 لڳن ٿهر جا حيرا جهوڪا،

سار اندر رٿن آلوڪا،
 ٿي ڏئي ڏس هيڪ وڏي - باهر مکتا...

۴- اندر هٿن هي ويهن سدائي،
 ٿن جي آهي لک نه ڪمائي،

ڏين گهڻين جي هوڪا پائي،
 هرڪه شنه لاءِ ٿهن نه سڏي - باهر مکتا...

۵- جهڙو سکه چوڀاري پر،
 ٿهڙو سکه نه بخاري پر،

ڪهي ٿهڙون ٿن باري پر،
 عاشق پنهنجي ويهه نه آڏي - باهر مکتا...

راڳ ٻهاڙي

ڏل - تو ٻن منهنجو ٻيو نا ڪوئي،
منهنجو آڻه هڪ رام تون.

۱- ڪنهن کي تن جو آڻي آسرو،
ڪنهن کي ڏن جو آڻي آسرو،
مون لاءِ سندر شيام تون - تو ٻن منهنجو ...

۲- ڪنهن کي چپ جو آڻي آسرو،
ڪنهن کي تپ جو آڻي آسرو،
مون لاءِ نرمل نام تون - تو ٻن منهنجو ...

۳- ڪنهن کي پترن سندو آسرو،
ڪنهن کي مترن سندو آسرو،
مون لاءِ سڪ و شرام تون - تو ٻن منهنجو ...

۴- ڪنهن کي ديون سندو آسرو،
ڪنهن کي ويدن سندو آسرو،
مون لاءِ مڪتي نام تون - تو ٻن منهنجو ...

۵- سڀ ڪجهه آهين تون ئي منهنجو،
ڪهي ڏيئون آڻ آهيان تنهنجو،
مون لاءِ پورن ڪام تون - تو ٻن منهنجو ...

راڻي بهاري

ٿل - ڏينهن ٻار ٿون هٿ ٻار ٿون،
اڏا جو آهڪار ڪرين.

۱- ڪال وڌي هڪ آهي هستي،
سڀ جي لاهي ڪنهن ڏينهن مستي،
لهنجي بي ٿي اڳي هستي،
وٽس جو وسار ڪرين - ڏينهن...

۲- جو ٻيو سو اوس ٿي پڄندو،
جو ٽيو سو اوس ٿي ڪرندو،
جو ٻيو سو اوس ٿي مرندو،
ڇا جي لاءِ اڀار ڪرين - ڏينهن...

۳- مندر ساڙيون ڇا لاءِ لاهين،
وڏا وڏا واپار وڌائين،
چار گڙيون مهمان ٿون آهين،
ڇو نه ڦٽا جنگال ڪرين - ڏينهن...

۴- خالي آئين، خالي ويهين،
ڪوڏي ساڻ نه هڪڙي نيندين،
هٿون جي مالا هلي، ڇڏيندين،
ناحق جو ٺڪرار ڪرين - ڏينهن...

۵- ڪهي ٽهڻون ڇڏ هيري لاسا،
رام ملڻ جي ڪر ٿون منسا،
ڪيان وٺي ڪنهن مان منسا،
ڇو نه سچو اڀڪار ڪرين - ڏينهن...

راڳ ٻھاري

ڏل - هل پريم سان نت نيم سان،

سنتن جي ستسنگ ۾.

۱- نيم رکي جي نيمي ايندين،

ڪتا ٻڌڻ ۾ سرتي ڏيندين،

پرميشور جو پيارو ٿيندين،

رنگجي پوندين رنگ ۾ - هل...

۲- نينهن نيم سان جنهن جو ٿيندو،

سڪت تنهن سر نا ڪو ايندو،

جي ايندو تان دور ٿي ويندو،

رام رکي جهر جهنگ ۾ - هل...

۳- جن جن نيم نپايو آ،

نريش پد تن پايو آ،

نالو آمر بڻايو آ،

پڙهي ڏسو پوسنگ ۾ - هل...

۴- ڪهي ٿيئون رک نيم تون،

ٽارج ڪڏهن نه ٿيم تون،

پائيندين خود کيم تون،

ايشور ميلي انگ ۾ - هل...

راڳ ٻهاڙي

ٿل - اُڄن ٿا سڄڻ سي، جني هي مان آهيان،
پيرن واڌايون، خوشيون ٿي مڻايان.

(۱)

لڏي سار سانگس، ننگ پنهجو حاڻي،
حسن ڪس لائي، ڀلايان ٿي ڀايان - اُڄن...

(۲)

هرارين انهن حا، مٿان مون ٿوڙا،
سڳيان ڪڍڻ لاهي، نهي سر نوايان - اُڄن...

(۳)

هلو ٻرهي گڏهي، ونڻ لسه ٻرين هي،
وڃن نعل باحا، ڪنجون مان وهايان - اُڄن...

(۴)

ڪهي ٽهڻون سڀني، اڳڻ ميهڙي آيا،
اڏيون آڄ مان پنهجا، ڀلا ڀاڳه ڀانڀان - اُڄن...

مڙا ميهڙا جاڳ ٿون، ڇڏ ڪوڙا ڪل ڏنڌا،
ڪڍڻ به وٺيو ڪين ڪي، آڄ ٿاڻس ٿان مان اُنڌا،
وٽر وڌنڌا ويڌيءَ پات ڪرم حا ڪنڌا،
ڀلو چاهين جي نڌا، پڄن ڪر ڀڳوان جو.

راڳ بهاري

ڏل - مالڪ مونسان ساڻ رهي ٿو،

اچي ڏسڻ ۾ ڇاڪون نا،

من ۾ اهو عجب رهي ٿو،

اچي ڏسڻ ۾ ڇاڪون نا.

۱- ويد شاستر سنت چون پيا،

سمجھڻ ۾ پيائين اچي،

جس سجي سان مليو رهي ٿو،

اچي ڏسڻ ۾ ڇاڪون نا.

۲- ڇت منهنجي ۾ چاهه ملڻ جو،

خانود پي خود ڄاڻي ٿو،

خانود کي پي خيال رهي ٿو،

اچي ڏسڻ ۾ ڇاڪون نا.

۳- ويجهن کان پي ويجهو ٻڌو،

ظاهرن کان پي ظاهر آهي،

رڳ رڳ اندر رام رهي ٿو،

اچي ڏسڻ ۾ ڇاڪون نا.

۴- مزو اچي ٿو شايد تنهن کي،

پنهجو پاڻ ڇپائڻ ۾،

ڪهي ڏيڻون نت ساڻ رهي ٿو،

اچي ڏسڻ ۾ ڇاڪون نا.

راڳ بهاري

ڏل - اڄن نا سڄڻ سي، جتي جي مان آهسان،
يمير واڌايون، خوشيون ٿي مڻايان.

(۱)

لڏي سار سانگس، ننگ پهنجو چاٽي،
هيس ڪن لائي، پلايان ٿي پايان - اڄن...

(۲)

هزارين انهن ها، مٿان مون ٿي ٿورا،
سگهان ڪهن لاهي، ٺهي سر نوايان - اڄن...

(۳)

هلو پرامي گڏهي، وٺڻ ٿي پون جي،
وڃن پل پاڇا، ڪنڇيون مان وڃايان - اڄن...

(۴)

ڪهي ٿيئون سڄي، اڳڻ مهندي آيا،
اڏيون آڇ مان پهنجا، پلا پاڳه يانبان - اڄن...

■

مٿا مهنجا جاڳ ٿون، ڇڏ ڪوڙا ڪل ڏنڌا،
ڪهن نه وٺيو ڪن ڪي، آڇ ٿاڻن مان اٿڌا،
وٽر وڌنڌا ويندي، پات ڪرم جا ڪڏا،
پلو چاهين جي ننڍا، پڄڻ ڪر ڀڳوان جو.

(۶)

ڪهي ٿيڻون ستر جي سڱ ۾،
 ڪيان سڌا رس پيش ٿون،
 ڪال ڪرار جو خوف مٽائي، ٿرڻ جڳ ۾ جيءُ ٿون،
 نت پانچ پد نماڻا - ڪٿا ڪيان...

راڳ بهاري

ڦل - ويهي گذارچ رات جوڳي،
 جوڳين واري جهنڊ ۾.

۱- جوڳين جي مجلس جي ساعت،
 ڄاڻڻ سڪ اوڪاٽ - ويهي.....

۲- جاڳي جوڳي محب مٺائڻ،
 ٿون پي لڏو ڪا لال - ويهي.....

۳- وره وٺيون ڀري وراهن،
 من ڪا ڏيئين ڏات - ويهي.....

۴- مات ڪري ٻڌ اولي ٿن جي،
 ڀول نه پي ڪا بات - ويهي.....

۵- ڪهي ٿيڻون ڪن وايون وصل جون،
 پره ڦٽي ڀرياٽ - ويهي.....

• راڳ ٻياري

ٿل - ٻيھڻي من ھو ڏيئي ڏيان،

ڪٿا ڪان جي ٻڌو.

(۱)

حاطل مائر ڪيان اُٿي، رستو اُڏين اُنوب ٿي،

روئي روئي ڪيان چون ٻيو، ڪيان برهم سروب ٿي،

اُٿي برهم ٻوٽو ڪان - ڪٿا ڪان...

(۲)

ڪيان جڳت پر ڪئي، اُٿي، مڌي، ڪشڪ جي،

برهم ڪيان کي سڀ ڪيان پر، جالڻ مڻا سروب جي،

اڻو ويدن ھو واکيان - ڪٿا ڪان...

(۳)

ڪيان لکائي ھو ڪي، ٻيھڻي نڃ ٻوڪاش سان،

نڌن ڪائي مڪھ ڪري ٿو، اُٿي ڪي اُٿياس سان،

اُٿي سڪ ھو ڪان نڌان - ڪٿا ڪان...

(۴)

ڪرم ڪرڻ سان ھرو ٿي، شڌھري پر ڪان ٿي،

ڪان ٿي سان برهم مٿن ٿا، دور ديھ اُٿياس ٿي،

مٿي جڳت سھت اُٿيان - ڪٿا ڪان...

(۵)

برهم ڪيان چون اُٿي، ڪي، ڪنھن کي برهم ڪيان ٿي،

چوراسي لڪ ھو ٿون اُن ھو، ڪم مڃن نرمان ٿي،

ڪنھن کي ديو ڏين سمنان - ڪٿا ڪان...

راڳ ٻهاري .

ٿل - جنهن کي پرميشور جي اوت آ،
تنهن کي لڳي نه ڪائي چوت آ.

۱- ٻڌم ڪٿائون ڪيئي ڪنن سان،
ڀاڳ ڀلايا هر ڀڳتن سان،
جنهن جي مالڪڙي نت موت آ - تنهن کي ...

۲- ڪائي پي هر ڀڳت پڪاري،
اُتي اچي هر ڀڄ سوارِي،
جنهن جي من ۾ ڪو نا ڪوت آ - تنهن کي ...

۳- هڙمان ممتا موه مٽائي،
ستن سان گڏ هر گن ڳائي،
جنهن کي مليل گر جو ووت آ - تنهن کي ...

۴- ڪهي ٿمڙون تنهن پڙ نا ڪوئي،
شرن رام جي آيو جوئي،
جنهن کي نام سڄي جو نوت آ - تنهن کي ...

*

منڙا منهنجا مڃ تون، سنگر جو شپ وڃن،
ڪو نه وشين سنگ ۾، مانس جنم رتن،
مالڪ جي نه ملڻ لاءِ، ڪر ڪو جهد جتن،
تنهنجو اڳتي وطن، ٿمڙون ٽڪو نا هتي.

راڳ ٻارڙي

ٿل - سسار عسي مهاڃار ٿي،
نئين کان من ٿون رهڻ ٻري.

۱- سسار سڄو هي رنگ رنگهارو،
اچي ڏسڻ ۾ ٿوب چسارو،
مگر آلي هي آندڙ ڪٽسارو،

هو چڙهي سو مشع مري.
۲- سون جو سسار آلي،

ڳهر ڳهر ۾ آزار آلي،
ڪنهن تي من نه آزار آلي،
هرڪو روئي ٿو ٻري.

۳- جي هن مند ۾ ڦاٽا ٿي،
درد ٻري ٿي ڦاٽا ٿي،
سٿن جا هن سالا ٿي،

ٻڙو ٿي هو ٻار ٿري.
۴- مڪ جهلي جهٽال پٻاير،

ڪرم ڦٽو مٿي-ار ۾ آير،
دوڪي ۾ گل وقت وڃاير،

سوچ ڪري ٿو هٻانءَ سڙي.
۵- ڦاسڻ هڪ ۾ اچي سولي،

چنڊ انهيءَ کان بلڪل اولو،
ڪهي ٽهون نئون پٽ نا ٻولو،

مگر جهن ٿي مهر ڪري.

راڳ بهاري

ڏل - تون جيئو مسافر آهين، هي جڳت مسافر خانو،
 ٿر هت رهڻو ناهين.

۱- ٿي تن نا تنهنجو ساٿي،
 جنهن پالي ڪيڙو هاڻي،
 سو قائم رهڻو نا ٿي،
 ڇو تنهن سان نينهن لڳائين - تون جيئو...

۲- ٿي ڏن نا تنهنجو سنگي،
 جو گهرين گروءَ کان منگي،
 ڏئي اُت ڪال ۾ تنگي،
 ڇو تنهن لاءِ پاپ ڪمائين - تون جيئو...

۳- گهر مات پتا پت ناري،
 ٿي چولي تن جي ياري،
 گل ٻائي ممتا جاري،
 ڇو پنهنجو پاڻ ڦاسائين - تون جيئو...

۴- ڪهي ڏمئون جڳت پزارو،
 ٿي سڀني وانگر سارو،
 ڇڏي چولي جڳ جو لاڙو،
 ڇو نه ستگر سان لنو لائين - تون جيئو...

راڳ ٻھاري

ٿل - گر ديال تون رکبال تون،

منهنجو گر ڪو ڀاڳ ڀلو.

۱- ستر شاهن شاه تون،

بسڪ سوراھ تون،

هيئن جو همراھ تون،

لوڪ ٻڌي پر آھن جھلو - گر ديال تون...

۲- ستر اکر آناھ تون،

بي واھن جو واھ تون،

دبا سندو درياھ تون،

ساڻو منهنجو گر ٿو سارو - گر ديال تون...

۳- وچن پر ويساھ ڏي،

چرون ڪمل پر حاھ ڏي،

نام جيئڻ جو راھ ڏي،

جنم مرڻ جو مٺ ملو - گر ديال تون...

۴- ستن جو مستڪ ڏي،

من جيئڻ جو رنگ ڏي،

ڪهي ٽيئون هر رنگ ڏي،

من مورڪ کي هٿ ٿو ڪلو - گر ديال تون...

- ۵- ڏسي سرهي ڦولن جي سڳندي،
وئي پيرون جي مٽ ٿي ته اُنڌي،
جي تون وشي وشي وڌائيندين،
تان قابو پاڻ ڪرائيندين.
- ۶- ڇڏ آسڪتي، جڳهه ڀوڳن جي،
ڪر سمن، سنگت جوڳن جي،
ڪهي ڏيئون موهه مٽائيندين،
تان آتم پد ڪي پائيندين.

راڳهه پهاڙي

- ڏل - ڪرمن جي اُنوساري،
رڇيو هر جڳت سمورو.
- ۱- جا جا پيتا ڏسو جڳت ۾،
ڪرمن جي بلهاري.
- ۲- مانس تن ۾ ڪرم ڪرڻ جو،
جيئو آهي اڌ ڪاري.
- ۳- ڪرم ڪيل ٿي سڦل جيئو جو،
مانس ديهه منجهاري.
- ۴- ڪرم جڳت ۾ ڪرڻ ضروري،
سوچي ڪر سنساري.
- ۵- ڪهي ڏيئون ڪر ڪرم اهوئي،
ڪاٿي جو جم جاري.

راڳه پهاڙي

ٿل - جي ٺون پيهڻو پاڻ پلائيبدن،
 تان رح ۾ پاڻ ولائيبدن،

جي ٺون هيري پاڻ هلائيبدن،
 تان سوريءَ پاڻ چڙهائيبدن.

۱- ٻڌي سر موليءَ ۽ نادان جو،
 واو پلجي ٺن مرگ نائڪن هو،

هي ٺون راڳه ٻڌي لڏو لائيبدن،
 تان ٿل ۾ پاڻ ٿسائيبدن.

۲- ٽسي ٻلي هانڱ هي ڪوڙي،
 وئي هائيءَ هي منڍي موڙهي،

هي ٺون ڪامي ڪام وڌائيبدن،
 تان ڪڏ ۾ پاڻ ڪسائيبدن.

۳- ٽسي سندر حوالي ٿيڻ هي،
 وئي سڙي پلجي پسڪن،

جي ٺون روپ ٽسي هڙائيبدن،
 تان جهري پاڻ هلائيبدن.

۴- ٽسي چوڳ، آڻي، ٿل، پکڙن کي،
 رهيو ڪيان نه ڪي، منج، سدون کي

جي ٺون لوپ ٽسي لڏائيبدن،
 تان موڳا پاڻ مارائيبدن.

راڳ ٻهاڙي

ڏل - رابر سان ملاء، مونکي شيام سان ملاء،
ايها ارداس گرو، ايها ارداس.

(۱)

سانول سان سک آهي، درشن لڌ دل چاهي،
جيڪو ڏيندو ڏس آهي، تنهن تان گهوريان سيس لاهي،
ويندس مان اوڏانهن ڪاهي، جتي منهنجو شيام آهي،
پسڻ جي پياس، گرو پسڻ جي پياس.

(۲)

موٽي نڪي اعل گهران، مڏيون نڪي مال گهران،
راڳ نڪي نال گهران، رس نه رسال گهران،
سرڳ نه پاڻال گهران، نڪي گهڻا سوال گهران،
درشن جي خواهش، گرو درشن جي خواهش.

(۳)

موهن منار آهي، هر گوپند غمڻار آهي،
سانورو سردار آهي، هردي جو هار آهي،
ڪرڻ ڪرڻار آهي، پراڻن آڌار آهي،
تنهن جي آڀلاش گرو، تنهن جي آڀلاش.

(۴)

ڪهي ڏيئون ڳولهيئندس، ٽڪر به ٽوليئندس،
فارق ٿي ٽوليئندس، ڏونگر پي ڏوليئندس،
جهولي منجهه جهوليئندس، ٻول منا ٻوليئندس،
اندر ۾ آش گرو، اندر ۾ آش.

راڳ ٻهاڙي

ٿل - ٻڌو ٿم اچن ٿا، ٻڌن ٻڌن وارا،
سڀاڙي ٿي جن کي، سڌا هڻن منجهارا.

(۱)

ٻڌم ڳالهه جڏهن، ٻڌن جي اچڻ جي،
لڏهن کان اُڌر ٻڌ، خوشيءَ جا خومارا.

(۲)

ٻڌن جي اچڻ جي، ڏني مصر جهن آ،
گهوريان موٽي لڏهن ٿا، ڏهن جا هٿسارا.

(۳)

ڇڙهي جهن گاڏيءَ ٿي، اچن ٻڌن مون ڏانهن،
ڇمبان لڏهن گاڏيءَ جا، ڦٽا ڦوڙ وارا.

(۴)

هٿا هٿ اٿئي، شير کان لڏ سڀري،
ڪهي ڏهنون آيا، ٻڌن کان ٻڌارا.

مڙا منهنجا جاڳه ٿون، آڳاٽون پنهنجون ڪول،
ڇڙهي ٻاڙيءَ پٺيان، روح لڏ پنهنجو ڍول،
ڇڏي انگن هو، ٻڌن پنهنجي کي ڳول،
ٿل ٻڌ ٿول، لڏ ٻڌ ٿئي ٻڌن جو.

راڳ بهاري

ڏل - رار سان ملاء، مونکي شيام سان ملاء،
ايها ارداس گرو، ايها ارداس.

(۱)

سائول سان سک آهي، درشن لڌ دل چاهي،
جيڪو ڏيندو ڏس آهي، تنهن ٿان گهوريان سيس لاهي،
ويندس مان اوڏانهن ڪاهي، جتي منهنجو شيام آهي،
پسٺ جي پياس، گرو پسٺ جي پياس.

(۲)

موتي نڪي لعل گهران، مڏيون نڪي مال گهران،
راڳ نڪي نال گهران، رس نه رسال گهران،
سرڳ نه پاڻال گهران، نڪي گهڻا سوال گهران،
درشن جي خواهش، گرو درشن جي خواهش.

(۳)

موهن منار آهي، هر گوپند غمٿار آهي،
سانورو سردار آهي، هردي جو هار آهي،
ڪرڻ ڪرٿار آهي، پراڻن آڌار آهي،
تنهن جي آيلاش گرو، تنهن جي آيلاش.

(۴)

ڪهي ڏيئون ڳولهيئدس، ٽڪر به ٽوليئدس،
فارق ٿي ٽوليئدس، ڏونگر پي ڏوليئدس،
جهولي منجهه جهوليئدس، ٻول منا ٻوليئدس،
اندر ٻر آس گرو، اندر ٻر آس.

راجہ پہاڑی

ٲٲل۔ بالڪ ٻاوان ٿي ۽ ٻٽر ٻٻاوان ٿي ۽
لولي هيءَ لعل ڏيانءَ، لولي هيءَ لعل ڏيانءَ۔

(۱)

ڪامل ڪلاوان ٿي ۽، ڏاٽا ڊٻاوان ٿي ۽
وٻڙ وڊوان ٿي ۽، گهاٽي گٽوان ٿي ۽
ڌرمي ڏٺوان ٿي ۽، مرمي مهروان ٿي ۽
لولي هيءَ لعل ڏيانءَ.....

(۲)

جوشبلاو جوان ٿي ۽، سورجھ شڪتوان ٿي ۽
عادل اٺسان ٿي ۽، سهارو سستان ٿي ۽
ٻڙمي ٻڙڏان ٿي ۽، ڪل ڪو لسان ٿي ۽
لولي هيءَ لعل ڏيانءَ.....

(۳)

ٻيٽم ٻڙهڻچاري ٿي ۽، اُڙجن ڏٺس ڌاري ٿي ۽
رام آڱهاڪاري ٿي ۽، ٻيٽم ڪاري ٿي ۽
وڪرم اٻڪاري ٿي ۽، ڪرڻ حبان اداري ٿي ۽
لولي هيءَ لعل ڏيانءَ.....

(۴)

ڊسٽن لاءِ ڪال ٿي ۽، ڌرم رکهاڻ ٿي ۽
ڪال کان اُڪال ٿي ۽، گيان ٻر گُلال ٿي ۽
ڪهي ٽيٺون لعل ٿي ۽، نام ٻر ٺهاڻ ٿي ۽
لولي هيءَ لعل ڏيانءَ.....

راڳ ٻهاري

ڏل - جڳت مسافر خانو آ،

✓

۱- تنهن ۾ جيئو مسافر آهي ري ...
هڪڙا اچن ٿا ٽيڙ رڪن ٿا،

هڪڙا وڃن لاءِ ٽيڙ ٻڌن ٿا،
هڪڙا پھلي ٿيا روانا،

رھڻو ڪنھن کي ناھي ري ...

۲- رھي راتڙي وڃن سوڀرو،

چون سنگين کي پٽيو ڏيرو،

هٿڙي ڪنھن جو ٿر نا ڏيرو،

هرڪو سمر سنياھي ري ...

۳- رھي گھڙي ڪو يا دن سارو،

اڳي پوءِ ٿئي سڀڪو نيارو،

گھڙيءَ پاڪ جو ميلو سارو،

ڏلو سياڻن ناھي ري ...

۴- ڪھي ڏيئون ڪر ديا ڌرم پڇ،

توسان اوڏانهن ساڻ ھلي،

جي نون ممتا ڪندين ڪنھن ۾،

پوندين ڄم جي ڦاھي ري ...

راڳ بهاري

رڳل - بالڪ بلوان ٿي ۽ پتر بهوان ٿي ۽
لولي هي ۽ لعل ڏيان ۽ لولي هي ۽ لعل ڏيان ۽.

(۱)

ڪامل ڪلاوان ٿي ۽ داتا دهاوان ٿي ۽
وڀڙ وڌوان ٿي ۽ گياني گڙوان ٿي ۽
ڌرمي ڏنوان ٿي ۽ مرمي مهروان ٿي ۽
لولي هي ۽ لعل ڏيان ۽.....

(۲)

جوشيلو جوان ٿي ۽ سورهيه شڪتيوان ٿي ۽
عادل انسان ٿي ۽ سائر ستان ٿي ۽
برامي برڌان ٿي ۽ ڪل هو نيشان ٿي ۽
لولي هي ۽ لعل ڏيان ۽.....

(۳)

پيسم برهمڇاري ٿي ۽ ارڇن ڌنڌ ڌاري ٿي ۽
رام آڳياڪاري ٿي ۽ پرم ڪاري ٿي ۽
وڪرم اڀڪاري ٿي ۽ ڪرڻ حبان اداري ٿي ۽
لولي هي ۽ لعل ڏيان ۽.....

(۴)

دشمن لاءِ ڪال ٿي ۽ ڌرم رکمال ٿي ۽
ڪال کان اڪال ٿي ۽ گبان ۾ گلال ٿي ۽
ڪهي ٽيمڻون لعل ٿي ۽ نام ۾ نهال ٿي ۽
لولي هي ۽ لعل ڏيان ۽.....

راڳه پهاڙي

ڦل - هل بندراين ڏي، سانوڻ به آيو آ،
ملي سنڻن پاڻ ۾، جهولو به جهولايو آ...
(۱)

جهولو چندن ڪاٺ جو، سهڻو آهي ٺاڪ جو،
ڪاريگر وشو ڪرما، پاڻ ته بڻايو آ...
(۲)

راڏا گوري ڪرڻ ڪارو، ڀڳتن کي لڳي پيارو،
جهولي آندڙ جوڙي کي، لاڏ سان لڏايو آ...
(۳)

جنم اشتهي ڄاڻ آهي، مانن مردن مڙج لائي،
هري ونش، وشو پراڻ، پاڪ ته رکايو آ...
(۴)

جهولي کي جهولائڻ جي، ڀاڳن وارا آهن سي،
ڏڏ پٽ ڏن ڏيئي، پندار پرايو آ...
(۴)

ماڻ آيا سنت آيا، ڪهي ڏيئون مهنت آيا،
يون به گلن جو ميهڙو وسايو آ...

راڳ بهاري

ٿل - رڳ من بهاري شردا ڌاري،

سگر جي هل تون درباري.

۱- سگر جو آمد روشن ٿيندو،

بجند ٿوڪي آند ايندو،

پاڻ ڀرمندو آدي ايسور،

آيو آگر روپ سنواري - سگر جي هل ...

۲- سگر جنهن تي راضي ٿي ٿو،

نهن کي پنهنجو پند ڏئي ٿو،

چون لڳائي شد سڻائي،

ڪهڻي وينو پاي ٿاري - سگر جي هل ...

۳- سرگڻ مورچ سگر آهي،

نرگڻ مورچ برهم حوالي،

اڻي هڪ جالچ ڦرن نه آڻچ،

جو صاحب سوگر آڪاري - سگر جي هل ...

۴- ڪهڻي ٿيئون ڪر اڳيان ره تون،

شيو ڪندي شاسن سه تون،

جي اوت سهندين سڀ ڪجهه لهندين،

ماڻڪ موٽي لعل اُپاري - سگر جي هل ...

د اځم په اړي

ځل - تنهنجو صاحب تو وټ آهي،

باهر چوټو ځولهي دي.

۱- ناپي اندر ټي کستوري،

بن بن ږ چو ټولين دي،

بالک تنهنجي اټي بگل ږ،

سځن ږ چو ټولين دي - باهر چوټو...

۲- پاڼي تنهنجي پيرون هيٺان،

ډچ ږ روح چو ټولين دي،

وار وټي نا تو ږ، تنهن ږ،

ډونگر ږ چو ټولين دي - باهر چوټو...

۳- جانب جي ټي جاء جي ږ،

ټکرن ږ چو ټولين دي،

پير پري نا پريتم توکان،

کرڙا چا لاء کولين دي - باهر چوټو...

۴- کهي ټيټون ټي مکڻ مهڼي ږ،

ناحق نير ولوڙين دي،

ستگر مان سځ پوند ساري،

مورک سان چو ټولين دي - باهر چوټو...

راڳ بهاري

ٿل - جڳ سارو چالڄ جهڳڙو،

هن جهڳڙي ۾ ٿي رڳڙو،

۱- اٿي جو ايش ۾ جهڳڙو،

ڪري گر بن ڪير لسرو،

هيءُ اُهي اصل کان لڳڙو - جڳ.....

۲- ٽن گڻن ۾ جهڳڙو ٻاري،

سڌ بندنن کي هيءُ ساري،

وڃي دن دن ٿيندو اڳڙو - جڳ.....

۳- اُلي جهڳڙو پنجن ٽن ۾،

ڪل مذهب ڌرم ٽن ۾

نڌو اُح ٽائن ڪهر نا پڳڙو - جڳ.....

۴- اُلي جهڳڙو سڀ ڏيڻ ۾،

سڀ پٽن ۽ پڙن ۾،

سڀ خوش ٿي مارن ڪڳڙو - جڳ.....

۵- هي جهڳڙو ڏهڻون اُلاڏي،

ڪوئي چنڊو سمن نڀاڏي،

جنهن ٻڌو گبان جو سڳڙو - جڳ.....

راڳ بهاري

ڏل - نه تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين،
آئين پي اُڪيلو، اُڪيلو ئي ويندين.

(۱)

مٺيون بند هيڙيون، چمڻ مهل تنهنڄون،
ڪري خالي هٿڙا، روانو تون ٿيندين -
نه تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

(۲)

ڌرم، دان، سوا، ڪيڻ ڪين ڪڇ پي،
ڪهڙو جمن اڳيان، جواب تون ته ڏيندين -
نه تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

(۳)

ڪندين ڪرم جهڙو، ملي قل به تهڙو،
ليڪو پاپ پڇ جو، اُٿي تون پريندين -
نه تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

(۴)

اڃان پي مهل ٿي، پڄڻ جي ڪرڻ جي،
ڪهي ڏيئون پڄڻ ڪر، وري هت نه ايندين -
نه تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

راڻي ٻياري

ٿل ۽ ٻياري مڊيٽو ٻوٽو لڳو، موليٰ ٻياري موهن سان،
ڪٿا ڌاري ڪوشن سان ...

۱- ڪٿا جو لي ڪان سٺو،
ٻياري سان مون آ ڏلو،
لڳي ڏي وڏي وڃن سان،
ڪٿا ڌاري ڪوشن سان ...

۲- موهن ۽ مون ڏرس ڏلو،
لڳو مڊيٽي من کي مڊو،
ملي ويا لڳ لڳ سان،
ڪٿا ڌاري ڪوشن سان ...

۳- رانول راس مڊل وڃي،
ٽولون ٺاهي ٻوڪو اچي
ڳالن سر وڃي ٺلن سان،
ڪٿا ڌاري ڪوشن سان ...

۴- رانول رانول مڙج مڃي،
راڻا ڪوشن سان لڳي،
ڪري ڇو ڇو ڇو سان،
ڪٿا ڌاري ڪوشن سان ...

۵- ڪٿي ڏهڻون آس آلم،
من م اڻها ٻاس آلم،
رڃان ٿل سان ساڄن سان،
ڪٿا ڌاري ڪوشن سان ...

۵۔ جنهن جي پاون گيتا واڻي اُٿي،
 جنهن جي راڌا سندر راڻي اُٿي،
 ڪهي ڏمڙون سارنگ پاڻي اُٿي،
 جيڪو پڙ جل تارڻ هارو آ...

راڳ ٻهاڙي

ڦل۔ منهنجي سترگر سڻ وينتي، ڪيئن رام ملي مونسان؟
 ڏس ڏس ڏس گرو اها ورڻي.

(۱)

ٻڌ جيءُ ڏيئي جهڳٽي، سري رام ملي توسان،
 ڪر پاڙ ڀري پڳٽي.

(۲)

ڪيئن ٻاڻان هر پڳٽي؟ ڏي سترگر ڏس ڪوئي،
 ڪيان اها مان ڪرڻي.

(۳)

ملي پڳٽي نچ تنهن کي، شري رگهندن راجهي،
 ڏي ڏيا ڪري جنهن کي.

(۴)

ڪيئن راجهي رگهندن، ڪهي ڏمڙون مان منهنجو،
 ڪر ايشور کي ارڻن.

راڳ ٻھاري

ٿل - منهنجو موهن موليءَ وارو آ،

جڳو گوگل جو ٿل وارو آ،

آءُ چئي آئيءَ هي ماڻايون ٿا،

جڳو پڳن جو رڪارو آ...

۱- جنهن هي صورت سڄ کان سهڻي ٿي،

جنهن جي مورن چند کان سهڻي ٿي،

جنهن جي نولي ڪنڊ کان مڙي ٿي،

جڳو من کي موهڻ وارو آ...

۲- جنهنجو ڪرڻ ڪنهن نام آلي،

جنهنجو گوگل سندر نام آلي،

جنهنجو دشت سنگهارڻ ڪام آلي،

جڳو گوڙن جو عمارو آ...

۳- جنهن جي ٻنهي ڏيکي ماءُ آلي،

وسداو پتا لندرا آلي،

جنهن جو روپي لندن پاءُ آلي،

جڳو يادو ڪل هر سهارو آ...

۴- جڳو ٻنهي ٻن ٻڃائي ٿو،

۽ سندر راس ڇڏائي ٿو،

۽ مڙي مڙج مڙي ٿو،

جڳو سڪن جو سبگارو آ...

راڳ بهاري

ٿل - منهنجو موهن مرليءَ وارو آ،

جڳو ڳوڪل جو گلزارو آ،

اُڇ ڇني انهيءَ هي ٻاٻيون ٿا،

جڳو ڀڳتن جو رڪوارو آ...

۱- جنهن هي صورت سج کان سهڻي ٿي،

جنهن هي مورت چنڊ کان سهڻي ٿي،

جنهن هي ٻولي کنڊ کان مڙي ٿي،

جڳو من کي موهڻ وارو آ...

۲- جنهنجو ڪرشن ڪعبو نام آلي،

جنهنجو ڳوڪل سندر نام آلي،

جنهنجو دشت سنگهارڻ ڪام آلي،

جڳو ڳوٺن جو غمٽارو آ...

۳- جنهن هي بشو مس ديوڪي ماءُ آلي،

وسديو ٻٽا ٽنڊرا آلي،

جنهن جو روھڻي ٽنڊن پاڻ آلي،

جڳو ياد رک ڪل جو سهارو آ...

۴- جڳو ٻنهي ٻن ٻڃائي ٿو،

۽ سندر راس ڇڏائي ٿو،

۽ مڙي مڙج مڇائي ٿو،

جڳو سڪين جو سبڪارو آ...

راڳ ٻهاڙي

ٿل - ڪم ڪاج تون مهراج تون،

ميا ڪري مسڪينن جا.

۱- شرط اوهانجي آيا آهيون،

هر هر تو در سيس نوايون،

هٿڙا جوڙي ٿا ٻاڏايون،

عرض اگاهه آڏين جا.....

۲- سڀ ڪچ ڪرڻ ڪرائڻ هارو،

تون ئي سمرت ٺاڪر پارو،

دين ديالو ديا پندارو،

درد دفع ڪر دينن جا.....

۳- اڳي به ڪاج سنواريا تو،

هاڻي به ڪاج سنوارج تون،

پوءِ به ڪاج سنواريندين تون،

ستگر پنهنجي سيوڪن جا.....

۴- ڪارج تنهنجا آسان به تنهنجا،

ڪاج سنوارج ڄاڻي پنهنجا،

ديا تنهنجيءَ سان ٿيندا سهنجا،

وڃن اهي ٿي ويدن جا.....

۵- ڪهي ٿيئون تر طاقت ناهي،

فقط آسرو تنهنجو آهي،

بهار رکيوسين توتي لاهي،

ڪم پورا ڪر پريمين جا.....

راڳ بهاري

ٿل - منهنجو عرض ڪرڻ توکي،

ڪنهن شانت اچي من ۾،

ڏي سگر ڏس مونکي...

(۱)

بسڌ جهلا صفت ڏيئي، ٿڌي شانت اچي من ۾،

جڏي ڪامنا ڪنهن ڪل ٿي.

(۲)

بڌ روشن سو منهنجو، ڪنهن مڪتي ٿي منهنجي؟

ڪر ورتل در لهنجو.

(۳)

سڀ سکيا شين منهنجي، پنهنجو پاڻ پڇاڻجئون،

ٿي مڪتي پڪ لهنجي.

(۴)

ڪنهن پاڻ ڄاڻان پنهنجو؟ وڌ ڪيان سڃي ڪر ڪان،

ٿي پاڻ بسڌ سهندو.

(۵)

ڪنهن ڪر وسڻو ملندو؟ ڪهي ڏمڻون جهڳاسو ڇو،

جڏي پاڻ اچي ڪلندو.

(۶)

ڪنهن ڪر ڇو ٿي درشن؟ ڪهي ڏمڻون جهڳاسو ٿي،

جڏي ٻڙو ٿي ٻڙس.

راڳ ٻهاڙي

- ٿل - ڪم ڪاڄ تون مهراج تون،
 ميا ڪري مسڪينن جا.
- ۱- شرط اوهانجي آيا آهيون،
 هر هر تو در سيس نوايون،
 هٿڙا جوڙي ٿا ٻاڏايون،
 عرض آگاهه اڏين جا.....
- ۲- سڀ ڪچ ڪرڻ ڪرائڻ هارو،
 تون ئي سمرت ٺاڪر پارو،
 دين ديالو ديا پندارو،
 درد دفع ڪر دينن جا.....
- ۳- آڳي به ڪاڄ سنواريا تو،
 هاڻي به ڪاڄ سنوارج تون،
 پوءِ به ڪاڄ سنواريندين تون،
 سنگر پنهنجي سيوڪن جا.....
- ۴- ڪارج تنهنجا آسان به تنهنجا،
 ڪاڄ سنوارج ڄاڻي پنهنجا،
 ديا تنهنجيءَ سان ٿيندا سهنجا،
 وڃن رهي ٿي ويدن جا.....
- ۵- ڪهي ٿيئون تر طاقت ناهي،
 فقط آسرو تنهنجو آهي،
 بار رکيوسين توتي لاهي،
 ڪم پورا ڪر پريمين جا.....

راڳ بهاري

ٿل - منهنجو عرض ڪرو ٿو ڪي،

ڪيئن شانت آجي من ۾،

ڏي سنگر ڏس مون ڪي...

(۱)

بد جلاعت ڏهني، ٿڌي شانت آجي من ۾،

جڏي ڪامنا ڪڍين ڪل ٿي.

(۲)

نڌ ارشن بسو منهنجو، ڪيئن مڪتي ٿي منهنجي؟

ڪر وڌم در ٿيندو.

(۳)

سڻ سڪا شش منهنجي، ٻڌندو پاڻ پڇاڻجئون،

ٿي مڪتي پڪ ٿيندو.

(۴)

ڪيئن پاڻ ڄاڻان پڻندو؟ وڌ ڪيان سڃي ڪر ڪان،

ٿي پاڻ پڻ سڻندو.

(۵)

ڪيئن ڪرو سڄو ملندو؟ ڪهي ٿمڻون جڳاسو،

هڏي ٻاڳ آجي ڪلندو.

(۶)

ڪيئن ڪر ڇو ٿي درشن؟ ڪهي ٿمڻون جڳاسو،

جڏي ٻريو ٿي ٻرسن.

راڳ ٻهاڙي

ٿل - ڪم ڪاڄ تون مهراج تون،

ميا ڪري مسڪينن جا.

۱- شرط اوهانجي آيا آهيون،

هر هر تو در سيس نوايون،

هٿڙا جوڙي ٿا ٻڌايون،

عرض اگاهه آڏين جا.....

۲- سڀ ڪچ ڪرڻ ڪرائڻ هارو،

تون ئي سمرڻ ٺاڪر پارو،

دين ديالو ديا پندارو،

درد دفع ڪر دينن جا.....

۳- اڳي به ڪاڄ سنواريا تو،

هاڻي به ڪاڄ سنوارج تون،

پوءِ به ڪاڄ سنواريندين تون،

ستگر پنهنجي سڀوڪن جا.....

۴- ڪارج تنهنجا آسان به تنهنجا،

ڪاڄ سنوارج جاڻي پنهنجا،

ديا تنهنجيءَ سان ٿيندا سهنجا،

وڃن اهي ٿي ويدن جا.....

۵- ڪهي ٿيڻون تر طاقت ناهي،

فقط آسرو تنهنجو آهي،

بار رکيوسين توتي لاهي،

ڪم پورا ڪر پريمين جا.....

واڳ بهاري

ڏل - منهنجو عرض ڪر وٺو ڪي،
ڪيئن شائبه اچي من ۾،
ڏي سگر ڏس مون ڪي...

(۱)

بڌ جهلا صفت ڏيئي، ٿڌي شائبه اچي من ۾،
جڏي ڪاميا ڪڍين ڪل ٿي،
(۲)

بڌ روشن بهو منهنجو، ڪيئن مڪتي ٿي منهنجي؟
ڪر وڌيڪ در ٺهنجو،
(۳)

سڀ سڪا شس منهنجي، پنهجو پاڻ پڇاڻج ٿو،
ٿي مڪني پڪ ٺهنجي،
(۴)

ڪيئن پاڻ ڄاڻان پنهجو؟ وٺ ڪيائون سڄي ڪر کان،
ٿي پاڻ پڇاڻج سڀ،
(۵)

ڪيئن ڪر وٺو ملندو؟ ڪهي ڏهنون جڳاسوءَ جو،
جڏي ٻاڳ اچي ڪلندو،
(۶)

ڪيئن ڪر ڇو ٿي درشن؟ ڪهي ڏهنون جڳاسوءَ ٿي،
جڏي ٻڙيو ٿي ٻرسن.

واڳه ٻهاڙي

ڏل - ڪم ڪاج تون مهراج تون،
ميا ڪري مسڪينن جا.

۱- شرط اوهانجي آيا آهيون،
هر هر تو در سيس نوايون،
هٿڙا جوڙي ٿا ٻاڏايون،
عرض اگاهه اڏين جا

۲- سڀ ڪچ ڪرڻ ڪرائڻ هارو،
تون ئي سمرت ٺاڪر پارو،
دين ديالو ديا پندارو،
درد دفع ڪر دينن جا

۳- آڳي به ڪاج سنواريا تو،
هاڻي به ڪاج سنوارج تون،
پوءِ به ڪاج سنواريندين تون،
ستگر پنهنجي سيوڪن جا

۴- ڪارج تنهنجا اسان به تنهنجا،
ڪاج سنوارج جاڻي پنهنجا،
ديا تنهنجيءَ سان ٿيندا سهنجا،
وڃن اهي ٿي ويدن جا

۵- ڪهي ڏيئون تر طاقت ناهي،
فقط آسرو تنهنجو آهي،
بار رکيوسين توتي لاهي،
ڪم پورا ڪر پريمين جا

راڳ بهاري

ڏل - منهنجو عرض ڪرو ٿوڪي،

ڪنهن شائست اچي من ۾،

ڏي سگر ڏس موٽڪي...

(١)

هڏ جهلا جهٽ ڏيئي، ڏڏي شائست اچي من ۾،

جڏي ڪامنا ڪڍين ڪل ٿي.

(٢)

هڏ ڀرڻ ٻيو منهنجو، ڪنهن مڪتي ٿي منهنجي؟

ڪر ورڻم در ٺهنجو.

(٣)

سٺا سڪا شش منهنجي، پهنجو پاڻ ٻچاڻج لون،

ٺي مڪتي پڪ ٺهنجي.

(٤)

ڪنهن پاڻ ڄاڻان پهنجو؟ وٽ ڪيان سڃي ڪر ڪان،

ٺي پاڻ ٻسٺ سهنجو.

(٥)

ڪنهن ڪرو سڄو ملندو؟ ڪهي ڏهنون جهڳٻا سوءِ هو،

هڏي ڀاڳ اچي ڪلندو.

(٦)

ڪنهن ڪر جهڙي درشن؟ ڪهي ڏهنون جهڳٻا سوءِ ٿي،

جڏي ٻريو ٿي ٻرسن.

راڳ بهاري

ڏل - گوڀند جو ٿي نانءُ مٺو،
جي تون سڪ سان سنڀاريندين،

نه ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۱- ميران سندر شيام چيو،
زهر مان ٿي اُمرت پيو،
اهڙو وشواس ڌاريندين،

نه ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۲- رام پهلاج رڻيو، کشت ڪرتار ڪڻيو،
پل پل رام پڪاريندين،
نه ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۳- نامي رام نام چيو،
تنهن جو جس ڪين چيو،
گهٽ گهٽ نام نهاريندين،

نه ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۴- ڪبير هر نام ڳڌو،
تنهن جو ڪل ڪاج سڌو،
هردي هر نام وهاريندين،

نه ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۵- ڪهي ڏيئون ستسنگ ۾،
رنگج ٻڌي هر رنگ ۾،
ممتا من جي نواريندين،

نه ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

راجہ بہاری

ٲل ۔ کال کھن کی کبن چڙی،
راجا هجي ٲوڙي راني،

هٲي ٲو کال ٲن کالي،

۱۔ جي جي هٲ آيا ٲي،

سي سي هٲ رهٲا ٲي،

دانا هجي ٲوڙي داني،

هٲي ٲو کال ٲن کالي،

۲۔ کال کنڊون کونہ چي،

کھن ڏيھن مؤٲ ماري گھٽي،

پندٲ ٲوڙي هجي گباني،

هٲي ٲو کال ٲن کالي،

۳۔ ٲوڙي همؤ کالي چي،

کال بهجي کٲڌ کبي،

ڌرمي ٲوڙي هجي ڏباني،

هٲي ٲو کال ٲن کالي،

۴۔ کال کل ناس کري،

کھن ٲي پي نہ ٲباس کري،

پيري ٲوڙي هجي جواني،

هٲي ٲو کال ٲن کالي،

۵۔ کهي ٲيڏون سمر هري،

سٲلي کر ٲون هيءُ گھڙي،

ڙهي نا کو ٲو ٲباني،

هٲي ٲو کال ٲن کالي،

راڳ بهاري

ڏل - گو بند جو ٿي نانءُ مڏو،
جيئون سڪ سان سنڀاريندين،

تهه ٻيڙو پنهنجوئون تاريندين...

۱- ميران سندر شيام چيو،
زهر مان ٿي اُمرت پيو،

اهڙو وشواس ڌاريندين،

تهه ٻيڙو پنهنجوئون تاريندين...

۲- رام پهلاج رڻيو، کشت ڪرتار ڪيو،

پل پل رام پڪاريندين،

تهه ٻيڙو پنهنجوئون تاريندين...

۳- نامي رام نام چيو،

تنهن جو جس ڪين چيو،

گهٽ گهٽ نام نهاريندين،

تهه ٻيڙو پنهنجوئون تاريندين...

۴- ڪبير هر نام ڳڏو،

تنهن جو ڪل ڪاڄ سڏو،

هردي هر نام وهاريندين،

تهه ٻيڙو پنهنجوئون تاريندين...

۵- ڪهي ڏيئون ستسنگ ۾،

رنگ ٻڏي هر رنگ ۾،

ممتا من جي نواريندين،

تهه ٻيڙو پنهنجوئون تاريندين...

راڳ بهاري

ٿل - ڪال ڪنهن کي ڪين ڇڏي،
راجا هجي توڙي راني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪالي،

۱- هي جي هٿ آيا ٿي،

سي سي هٿ رهڻا ٿي،

دانا هجي توڙي دالي،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪالي،

۲- ڪال ڪڍون ڪونه ڇڏي،

ڪنهن ڏينهن مؤدب ماري ٿي،

پندوب توڙي هجي گهاني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪالي،

۳- توڙي جهڙو ڪالي ڇڏي،

ڪال ڇڏي ڪڍ ڪبي،

ڌرمي توڙي هجي ڌنالي،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪالي،

۴- ڪال ڪل ٺاس ڪري،

ڪنهن ٿي ٻي نه ٺاس ڪري،

ٻيري توڙي هجي جواني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪالي،

۵- ڪهي ٿيئون سهر هري،

سڻي ڪر ٿو هيءَ گهڙي،

ڙهي نا ڪو ٿو ٺاهي،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪالي،

راڳ بهاري

ڏل - گو بند جو ٿي نانءُ مٺو،

جي تون سڪ سان سنڀاريندين،

تہ ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۱- ميران سندر شيام چيو،

زهر مان ٿي اُمرت پيو،

اُھڙو وشواس ڌاريندين،

تہ ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۲- رام بهلاج رڻيو، کشت ڪرتار ڪٿيو،

ڀل ڀل رام پڪاريندين،

تہ ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۳- نامي رام نام چيو،

تنهن جو جس ڪين چيو،

گهٽ گهٽ نام ٺهاريندين،

تہ ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۴- ڪبير هر نام ڳڌو،

تنهن جو ڪل ڪاج سڌو،

هردي هر نام وهاريندين،

تہ ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

۵- ڪهي ڏيئون ستسنگ ۾،

رنگج ٻڌي هر رنگ ۾،

ممتا من جي ٺهاريندين،

تہ ٻيڙو پنهنجو تون تاريندين...

راڳ بهاري

ٿل - ڪال ڪڍڻ کي ڪيڻ چڏي،
راڻا هجي توڙي راڻي،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪاڻي.

۱- جي جي هه آيا ٿي،

سي سي هه رهڻا نٿي،

ڏانا هجي توڙي ڏالي،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪاڻي.

۲- ڪال ڪڍڻ ڪونه ڇڏي،

ڪڍڻ ڏهڻن مڙس ماري ٿهڻي،

پڊت توڙي هجي گياني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪاڻي.

۳- توڙي جهڙو ڪاڻي ڇي،

ڪال ڇڄي ڪڍ ڪهي،

ڏرمي توڙي هجي ڏهاني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪاڻي.

۴- ڪال ڪل ٿاس ڪري،

ڪڍڻ ٿي ٻي نه قياس ڪري،

ٻري توڙي هجي جواني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪاڻي.

۵- ڪهي ٿيڻون سُر هري،

سڻي ڪر ٿون هيءُ ٿڌي،

رڙهي نا ڪو ٿر ٿاني،

هڻي ٿو ڪال ٽن ڪاڻي.

۵۔ ستگر بن ٻي ساڌن سان،
 ڪڏهن نه ڪنهن برهم گيان ٿي،
 ڪهي ڏمئون بن برهم گيان نا،
 حاصل ٻڌ نرباط ٿي،
 ٿي ۽ ستگر جو دربان، لئين شاستر ٿا چون.

راڳ بهاري

ڏل - شڪر ڪر شڪر ڏئي ۽ جي ڌاري،
 شڪر سان صبر کي رکج هردي ڌاري.

(۱)

ملن توڙي پڳڙا بنا لوڻ روئي،
 خوشي ۽ ساڻ ڪانچ چهاڙي چهاڙي - شڪر...

(۲)

سهج ڪشت آيل صبر ساڻ سر ٿي،
 ڪج نه دور ٿن کي ڪرامت ڏيکاري - شڪر...

(۳)

صبر شڪر جنهن کي، چون سنت ٽنهن کي،
 مڃن لوڪ ان کي پرين پاس ويهاري - شڪر...

(۴)

بنا صبر شڪر جي وڻي جي ۽ نه ڪنهن کي،
 بي شڪر بدن کي ڏئي پي ڌڪاري - شڪر...

(۵)

ڪهي ڏمئون جي تون مڃين ڳاله منهنجي،
 بڻي ۽ سان بڻيو ره، هلج هوڏ هاري - شڪر...

واځه بهارۍ

ټل - بهدا گر بن ټي ټا گهان،
الښ شاستر ټا چون.

۱- ويد شاستر پراځ سمرسون،
ود بانون ژده بهار دى،

متر لټر حتر پښدين،
بدمه پلندن بهار دى،

پر پټي نه سمر سوان،
الښ شاستر ټا چون.

۲- سرور ساگر ننداون چورل،
کتر ډار پراځ دى،

مندر مږهيون کرمه پټي،
وچن کړي اځه ټاگه دى،

پر پټي نه دايه آهان،
الښ شاستر ټا چون.

۳- کرم ډورم ځکه لمر ورمه پټ،
ټسما پوځا چاپ دى،

ولده ټولي کرم کړل سان،
پټي وچن سب باب دى،

پر مټي نه لمر آهان،
الښ شاستر ټا چون.

۴- مټو کورالي وار دکالي،
لنگن دهي يا ولسن م،

دهي اداسي يا سباسي،
پر لمر پرکاشي پيشن م،

پر مټي نه کرم گهان،
الښ شاستر ټا چون.

۵۔ اُمر انهن جا نالا رهندا،
کهي ٿيئون ڪوٺائن اندر،
ڪوي ڪرن برڪاش پي،
نن اٿل رهن نيشان - ڪن جي.....

راڳهه ٻهاڙي

ٿل - ڪرو ويٽي سڀا منهنجي، ڪيئن من منهنجو موندو؟
ڏس جڳتي ڪا سهنجي.

(۱)

من مارڻا جي چاهين، ڪڍ هٿمان ڪي من مان،
هي جڳتي ڪا ناهين.

(۲)

گرو هٿمان ڪيئن ويڏي؟ جڏي ٿيندي من اندر،
سڄي هٿمان هي ايندي.

(۳)

ڪيئن هٿمان نه ايندي؟ سڄي ستر جي ٽوٽي،
جڏي مهر نظر آيندي.

(۴)

ڪڏي مهر گرو ڪندو؟ ڪهي ٿيئون ستر جو،
من داس جڏهن ٿيندو.

داڳر ٻهاڙي

ٿل - آهڙا ٻلي جاوا انسان،

ڪن جي ستن هي سوا.

۱- ستر، ستن دايو ڏيڙن،

مات پتا ۽ وڏڙن جي،

پريم دڪي ڪن سوا هر دم،

دين دڪي ۽ جڏڙن جي،

وچان ٽن ٽن مان قربان - ڪن جي.....

۲- سڻو جهڻ آهي ٽن هو،

جي آسا عيش عام لاءِ،

مرڻ به سڻو آهي ٽن هو،

هي آسا مرلي دام لاءِ،

آلي سڻا ٽن جا پيران - ڪن جي.....

۳- ٽن ٻي سڻو، من ٻي سڻو،

ڏن ٻي سڻو حاڻ ٽيهن،

جهون هي اٻڪار ڪرڻ لاءِ،

اُڀرو پيهنجو پاڻ جهڻ،

سڀ سڻا ٽن سامان - ڪن جي.....

۴- هن ٻي ڪڙا، هاڻي ڪرڻ ٿا،

پوءِ ڪندا اٻڪار جي،

وار وار ٻهار وچان مان،

ڏرم سندا ڏڪوار جي،

ڏي جهڳٽ انهن کي مان - ڪن جي.....

۵- پريم ڪري ڪس لوڪ ٽنهي کي،
 پاڻ سوتستر ڄاڻ تون،
 ڪهي ڏيئون هر پريم رکي نت،
 موج هريءَ جي ماڻ تون،
 ڇڏي جهڪ سندو جنگال - ڪٿا پريم ...

ڊاڳ ٻهاڙي

ڏل - جيڪو من پنهنجو ماري، سو پاڻ ٿري جڳ کان،
 پيو ڪل سارو تاري - جيڪو من ...
 (۱)

جڳ جيتيو تنهن سارو، جنهن جيتيو من پنهنجو،
 وٺي ستگر جو لاڙو - جيڪو من
 (۲)

سڀ ساڌن تنهن سڦلا، جنهن من جي منهن ماري،
 وٺي گر کان گيان ڪلا - جيڪو من
 (۳)

رهي رڌ سڌ ڪس تنهن جي، جنهن گيان وٺي گر کان،
 من ڪيڙو ڪس پنهنجي - جيڪو من
 (۴)

ڪري ڪال نه ڪچ تنهن کي، من جيتو جي جڳتي،
 ڏني گر پوري جنهن کي - جيڪو من
 (۵)

ڪهي ڏيئون ڌن سوئي، جنهن پريم جي پاڻيءَ سان،
 من صاف ڪيو ڌوئي - جيڪو من

راڻو ڀواري

ٿل - پنهنجي من جو ڌڻي مڃال،
ڪٿا پريم جي ٻڌو.

۱- ڪٿا پريم جي مڌر سواڊي،
اُمرڪا کان وڌ ڄاڻ ٿون،
ٻڌي ڪمن سان گروءِ دواڙي،
هردي اُندر آڻ ٿون،
لوڪي چهي نه ڪڏهن ڪال - ڪٿا پريم ...

۲- پريم هريءَ جو روپ اُٿئي،
هري پريم سوروب ٿي،
پريم هريءَ ۾ فرق نه ڪوئي،
سئي اُچروڇ روپ ٿي،
اُٿي مهما پريم وشال - ڪٿا پريم ...

۳- پريم ڏسي ٿي سنگر رامي،
ڏيڻو دلچ، انسان ٻي،
سڀ مهبت وڌوان آياڻا،
پنهنجي پکي حيوان ٻي،
ملي پريم ڪري نندل - ڪٿا پريم ...

۴- ڪٿا پريم جي ٿي اُنءِ آهي،
لهي سگهان ٿا پار مان،
چوڻ ٻيا پڻ ڪين رهي من،
نهن لاءِ ڪيان اُچار مان،
ڪري پريمين جي پُربال - ڪٿا پريم ...

۵۔ پرير ڪري ڏس لوڪ ٽنهي کي،
 پاڻ سوتنتر ڄاڻ ٿون،
 ڪهي ٽيڙون هر پرير رکي ٿي،
 موج هريءَ جي ماڻ ٿون،
 ڇڏي جڳت سندو جنگل - ڪٿا پرير ...

راڳهه پهاڙي

ڏل - جيڪو من پنهنجو ماري، سو پاڻ ٿري جڳهه کان،
 ٻيو ڪل سارو ٿاري - جيڪو من ...
 (۱)

جڳهه جيتو تنهن سارو، جنهن جيتو من پنهنجو،
 وٺي سگر جو لاڙو - جيڪو من
 (۲)

سڀ ساڌن تنهن سڦلا، جنهن من جي منهن ماري،
 وٺي گر کان گيان ڪلا - جيڪو من
 (۳)

دهي رڌ سڌ ڏس تنهن جي، جنهن گيان وٺي گر کان،
 من ڪيڙو ڏس پنهنجي - جيڪو من
 (۴)

ڪري ڪال نه ڪچ ٽنهي، من جيتو جي جڳتي،
 ڏني گر پوري جنهن کي - جيڪو من
 (۵)

ڪهي ٽيڙون ڏن سوئي، جنهن پرير جي پاڻيءَ سان،
 من صاف ڪيو ڏوٽي - جيڪو من
 (۶)

۴۔ جا جا مايا جي آ رچنا،

خوف آندو سا ڄاڻ تون،

ڪهي ڏهڻون هڪ ڀر کان ٻاهر،

پار بهم پهچاڻ تون،

نت ان جو نام اچار،

جنهن کان جهان ٿو ڏکي...

راڳ بهاري

ڏل۔ منهنجي وينتي هيءَ آهي، سڪ ڪاڻي مون ملندو،

ڏي سنگر ڏس ٺاهي...

(۱)

سڻ سڻوڪ ڪن کولي، سڪ سنڻن جي سنگ ۾،

سڻ سنڻن کي ڳولهي.

(۲)

ڪهڙي سنڻن نيشاني؟ ڪن ڀلو سڄي جڳ جو،

مني ٻولن نٽ واڻي.

(۳)

ڪيئن رهجي سنڻن ۾؟ ڪن آڳيا سا مڃجي،

ڏي ورتي وچن ۾.

(۴)

ڇا گهرجي سنڻن کان؟ ڪهي ڏهڻون گهر اهو،

ٿيان دور نه چرڻن کان.

۵۔ ڪي ٽيمٽون ندين ڪاڙ ۾،
 سڄي سڙاڻج ڀر ۾ ڪي،
 ماڻش ڇولو سڙو ٿيندو،
 ڇڏ ٿيون ميا ڀر ۾ ڪي،
 اهو ستن سڌو سڌو ۾ پڙهجي ڪن...

راڻو ٻهاري

ٿل۔ ڪرو آيس اود واري، ڏس ٻاڇه ڪري،
 مان آهين ڇا ٻياري؟

(۱)

هيءَ ڏاهي ٿون ناهين، ٿو ڪن رهي ڪا،
 ٿون اُچر اُسر آهين.

(۲)

ٻڌ لوڪي ٿا حاٿي، ٿون حاٿين ٿو ٻڌ ڪي،
 ٿئن وڃن ٿو واکاڻين.

(۳)

ٿون ٿنڀن کان ٿياري، سڪ روپ اُڪند آهين،
 ۽ ٻيڙن جو ٻيڙو.

(۴)

ڪي ٽيمٽون ٿون من ٿا، ٿون ساڪي چيئن آهن،
 بنا ٻاڙ ڪي ٿون ٿا.

راڳ بهاري

- ٿل - موٽي ڪرڻا ڪٿي ران،
ڪارج پورو ٿي ويو.
- ۱- آدي ڪال کان پلھي گهر مان،
آيس مان سنار م،
وات لڏي ٿي نا مون گهر جي،
پرميس پسي انڌڪار م،
هاڻي سگر ملو شام - ڪارج.....
- ۲- سرت شدمان، نرت روت سان،
ورلي سڌ ويچار سان،
ميل ٽپي جو بڻجي ويڙو،
پوري گر جي پيار سان،
هاڻي پاتو مون نچ ڌام - ڪارج.....
- ۳- ڌرماء هو زور هلي نا،
ليڪو سچو خلاعي آ،
باب پڇ جي پڇ اٿي نا،
حائي منجهو واس آ،
هاڻي من م آ آرام - ڪارج.....
- ۴- ڪٿي ٿمڻون هر ڪرڻا ڪرڪي،
ميلو سگر ڏيو سان،
ڏيا ڪري گر پور مٽايو،
مليو الڪ آپسو سان،
هاڻي رهيو نا ڪوئي ڪار - ڪارج.....

راڳ بهاري

- ڏل - سڄو سنڌن جو آپديش،
 پنهنجي ڪنن سان ٻڌو.
- ۱- ٺاڪر ٺاهيو آئي ڪنن کي،
 شبد سٺ جي واسطي،
 شبد گروه جو سٺج ڪنن سان،
 گيان ٿيڻ جي واسطي،
 ٿي گيان سان دور ڪليش - پنهنجي ڪنن...
- ۲- شبد گروه جو سٺي ڪنن سان،
 هر هر مڪر سان ڳاء ٿون،
 ڳائي ڳائي شبد گروه جو،
 هردي مانهر هندا ٿون،
 اچي ايشور جو آديش - پنهنجي ڪنن...
- ۳- شروڻ جهڙو ڪندين ڪنن سان،
 ٺهڙو ٿي ويچار ري،
 ويچارڻ جي موجب ٿي ڪل،
 اندرين جو آچار ري،
 ٿي تنهن موجب پرويش - پنهنجي ڪنن...
- ۴- سڀ ساڌن ۾ شروڻ ساڌن،
 پهريون نمبر جاڻ ري،
 شروڻ پٺيان ٻيا سڀ ساڌن،
 ويدن جو واکاڻ ري،
 ائين آگم ڪن آديش - پنهنجي ڪنن...

راڳ بهاري

ٿل - ميهنجي رسنا چپ تون رام،
 تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۱- ڀر ڀروءَ توکي پندا ڪٻڙو،
 رام جهڻو جي واسطي،
 پاڻ جهڻ ۽ ٻين هٻالڇ،
 ڀار تنهن هي واسطي،
 ڪر دم دم اهو ڪار،
 تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۲- آڻندي وهندي رام رام چپ،
 ڪڙندي پي چپ رام ڪ
 ڪالهندي پڙندي رام رام چپ،
 سمهندي پي
 چپ ٿڌڙيءَ ٿڌڙيءَ ٿڌڙيءَ
 تنهن ۾

۳- گهٽ گهٽ آڻڻ ڪوبند چاڻي،
 بولي مٿو
 ڪاوڙ ساڙو رکي آڻڻ
 ۽

ڪڍ مهن مان آ

۴۔ پچر پرائي ڪرڻ ڇڏي ڏي،
لڪي گهٽو ڳالهائ تون،
ستگر ستن ڄڻا پڙه چرتر،
گيت هريءَ جا ڳاء تون،
ڪر پريءَ کي پرڻام،
تنهن ۾ تنهنجو آ پلڻو.

۵۔ ڪوڙي واڻي منهن سان ٻولي،
ڪنهنجي دل نه دکاء تون،
ڪوڙيون سوڙيون چغليون ماري،
بي جو گهر نه ڦٽاء تون،
ڏي پريم سندو پيغام،
تنهن ۾ تنهنجو آ پلڻو.

۶۔ ساد سنگت ۾ ويهي سڪ سان،
رام نام رس پيءُ تون،
ڪهي ڏيئون ڏي آدرسپ کي،
آءُ ويه ڇڻ جيءُ تون،
ٿي نيڪي تنهنجي جسام،
تنهن ۾ تنهنجو آ پلڻو.

*

منڙا منهنجا ڄاڻ تون، ٿي ستن جو سنگ سار،
موه ڇڏي پريوار جو، ستن سان ڪر پيار،
ڇڏج نه ستن کي ڪڏهن، بک اڄ ڪجهه هوار،
ڪهي ڏيئون بهار، اهڙن ستن سان وڃان.

راڳ بهاري

ٿل - منهنجي وسنا چپ تون رام،

تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۱- پرايوءَ توکي ڀندا ڪٻڙو،

رام جهڙي جي واسطي،

پيار ڇڄي ۽ ٻين حياتي،

پيار ٿيڻ جي واسطي،

ڪر دم دم ايسو ڪار،

تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۲- آئندي وهندي رام رام چپ،

گهمندي پي چپ رام کي،

کائيندي پڙهندي رام رام چپ،

سمهندي پي چپ رام کي،

چپ ڳيڙي ۽ ڳيڙي ۽ گهٽسام،

تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۳- گهٽ گهٽ اندر گوڀند جالڻي،

ٻولي مڙي ٻول ٿون،

ڪاوڙ ساڙو رکي اندر ۾،

عيب نه ڪندڻجو ڪول تون.

ڪڍ مهن مان اڪر نه ڪار،

تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۴- رنگ ٻرنگي مانڊا، ٺاهي،
 سنگت رکائي پاٽ ٿي،
 جهانجه، وڃائي ڏنيون لڳائي،
 هوج مڇائي ساٿ ٿي،
 سنت صبح جو ڪرن ڪٿائون،
 ٻڌن پريمي مات ٿي،
 ڪن گوهند جو گڏاڻا - ڪٿا ڪٿي...
 ۵- ڪهي ڏيئون هي مهڻو ڪٿي جو،
 پاڳ ڀريل ڀل آيو ري،
 غفلت نڊ مان سڀ جيون ڪي،
 جنهن نه اچي جاڳايو ري،
 جپ ۾، ٽپ ۾، دان ڌرم ۾،
 وڙن مانھ لڳايو ري،
 وڃان ڪٿي مٿان قربان - ڪٿا ڪٿي...
 *

منڙا منھنجا جاڳ ٿون، ستن سنگ ۾ گهار،
 ڪال جاڳي ڪلهن تي، صاحب ڪي نه سنيار،
 منڙو ٻولج سڀ سان، خوف ڏٺي جو ڌار،
 پرن پرين سان پاڙ، ڏيئون نام جيٺ جو.

راڳ بهاري

ڏل - پنهنجو ڀورو ڏئي ڏيان،

ڪٿا ڪٿي ۽ هي ٻڌو،

۱- اُمرت ويلي ڪٿا ٻڌڻ سان،

شانت اچي ٿي هي ۽ ڪي،

غثمت روپي نند مان جاڳي،

سرت سڀيالي پي ۽ ڪي،

هردي مان ٿي ڪڍي پڄاڻي،

هر ڏوٽن هي سي ۽ ڪي،

ڪري ڪروڙن جو ڪلهاڻ - ڪٿا ڪٿي ۽...

۲- ڪٿا ڪٿي ۽ هي اُٿي ڀوترو،

ستن ڏنڙي ساڪ ٿي،

ڇڙي ٿڙي نا هي ۽ حالم،

ويڏن جو حرا واک ٿي،

ڪم مٿي سم ڏاٿي،

هرمنڊ منهنجي هاڪ ٿي،

ڏسي ڇڙ حسن جو گبان - ڪٿا ڪٿي ۽ ..

۳- ڪٿا ڪٿي ۽ هي سؤءِ سٿائي،

سيتي روشن ڪي بهار سان،

نارڊ ڀرتوءِ ڪي سمجهائي،

شاستر هي ويچار سان،

سپاما ڪي شلم سٿائي،

گبان پري ۽ گشار سان،

اها آن ۽ ڪان وڪبان - ڪٿا ڪٿي ۽...

راجہ پھاڙي

ڏل - بددا ڪوڙو ٿي سنسار، مٿان تنهن ۾ تون ڦسين.

(۱)

ڪوڙي آکر جي معدي اڀا، ڏسڻ مائڙ آه ري،
ورتمان ۾ اچي ڏسڻ ۾، پوءِ آڳي جو نانھ ري،
ڪڇ سري نا ڪم ڪار - بددا...

(۲)

بازيگر جي بازيءَ جيان، سڀني جو سامان ري،
واريءَ ۾ جل جيئن ڏسجي، جوڻو ٿيڻ جھان ري،
جيئن جادوءَ جو جنسار - بددا...

(۳)

سنت چون ٿا ڪتن ڪٿائون، ڏام اکين سان پاڻ مون،
جڳھ هي ڪوڙو ٿن ڪالن ۾، گروءَ جاڳايو ڄاڻ مون،
آڻي ڄم جو ڦهليل ڄار - بددا...

(۴)

رنگ دنيا جا ڏسي رسيلا، تنهن تي ڀل نا بازورا،
ڪهي ڏيئڻون جي ڀومي ڀليا، رليما سي ئي آورا،
چڏ موھ ممت آھنڪار - بددا...

*

منڙا منهنجا سڪ سان، سنتن ڏي تون هل،
سيوا سنتن جي ڪري، مڪتيءَ جو وٽ ڦل،
سنتن جي آڳيا ۾، چاه رکي نت چل،
ڏيئڻون هڪڙو ڀل، چڏجانءِ نا سنتن کي.

راڳ بهاري

ڏل - مڀڻجو ويلو ٽپڙو پاڳي، سري ڪرشن مون ڏلو،
واهه واهه موهن مون ڏلو.

(۱)

مٿا پر کان سڌراين ڏي، ويندي ويندي وات لي،
موليءَ وارو موهن ڏنم، گوگل هي گهاٽ ئي،
آلي ڪيلي پيو ڦاڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۲)

رات جاندلي پورلماسي، حمنا هڙي اوڇ ۾،
راس سڌل ۾ راس ڪندو مون موهن ڏلو مڙج ۾،
آلي ڳائي پيو راڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۳)

ڳالن وارو ڳانئون جاري، ايندو ڏنم شام جو،
موهن مڙي ۽ مولِيءَ سان من، موهو ساري ڳام جو،
ڪندو گوپن سان اُٺراڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۴)

ڪروڙ پاندڙ لڏڪر بڻي، ڪرڪٽر مبدان آ،
نئين هي روح ۾ ڪيان ڏيندو، ڏلو مون ڀڳوان آ،
ڪهي ڏمئون هڙس راڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

د اڳه پهاڙي

ڏل - بنددا ڪوڙو ٿي سنسار، مٿان تنهن ۾ تون ڦسڻ
(۱)

ڪوڙي اکر جي معدي اها، ڏسڻ مائڙ آهه ري،
ورتمان ۾ اچي ڏسڻ ۾، پوءِ اڳي جو ٺاهه ري،
ڪڇ سري نا ڪم ڪار - بنددا...
(۲)

بازيگر جي بازيءَ جيان، سڀني جو سامان ري،
واريءَ ۾ جل جيئن ڏسجي، جوڻو ٿيڻ جهان ري،
جيئن جادوءَ جو جنسار - بنددا...
(۳)

سنت چون ٿا کتن ڪٿائون، ڏنم اکين سان پاڻ مون،
جڳهه هي ڪوڙو ٿن ڪالن ۾، گروءَ جا ٿاڀو جان مون،
اٿي جم جو ڦهليل چار - بنددا...
(۴)

رنگ دنيا جا ڏسي رسيلا، تنهن تي ڀل نا بازورا،
ڪهي ڏيئون جي ڀرمي ڀلڻا، رلڻا سي ئي آورا،
چڏ موه ممت آهنڪار - بنددا...
*

منڙا منهنجا سڪ سان، سنتن ڏي تون هل،
سيوا سنتن جي ڪري، مڪتيءَ جو وٽ ڦل،
منتن جي آڳيا ۾، چاهه رکي نت چل،
ڏيئون هڪڙو ڀل، چڏجانءِ نا سنتن کي.

راڳن بهاري

ڏل - منهنجو ڀلو ٿڌو ڀاڳ، سري ڪرشن مون ڏلو،
واه واه موهن مون ڏلو.

(۱)

مٿرا پر کان بند رابن ڏي، ويدي ويدي وات تي،
مريءَ وارو موهن ڏم، گوگل جي گهاٽ تي،
آلي ڪلي ٻيو ڦاڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۲)

رات چالدي پورن ماسي، حمنا همڙي اوج ۾،
راس منڊل ۾ راس ڪندو مون موهن ڏلو مڙج ۾،
آلي ڳالي ٻيو راڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۳)

گالن وارو گائون چاري، اهدو ڏلم شام جو،
موهن مڙيءَ مريءَ سان من، موهيو ساري گام جو،
ڪندو گوپن سان آڻاڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۴)

ڪورو پانڊر لشڪر بڻي، ڪرڪنر مبدان آ،
نهن جي روح ۾ گبان ڏهندو، ڏلو مون ڀڳوان آ،
ڪهي ڏيئون هيڙس واڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

راڳ بهاري

ڏل - منهنجو ڀلو ٿيڙو ڀاڳ، سري ڪرشن مون ڏلو،
واهه واهه موهن مون ڏلو.

(۱)

منرا برڪان بندراين ڏي، ويندي ويندي وات ٿي،
موليٰ وارو موهن ڏنم، گوگل جي گهاٽ ٿي،
اٺي ڪٻلي ٻيو ڦاڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۲)

راب چاندني پورنامسي، حمنا هڙي اڻج م،
راس مندل ۾ راس ڪندو مون موهن ڏلو مڙج ۾،
اٺي گائي ٻيو راڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۳)

گائين وارو گائون حاري، ايندو ڏنم شام جو،
موهن مڙي ۽ مولِي سان من، موهيو ساري گام جو،
ڪندو گوپين سان اٺراڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

(۴)

ڪورڙ پاندڙ لڪر سٺي، ڪرڪيتر ميدان آ،
لنهن جي وح ۾ گيان ڏيندو، ڏلو مون ڀڳوان آ،
ڪهي ڏهڻون هڙس واڳ - سري ڪرشن مون ڏلو...

د اڳم ٻهاري

ٿل - من رام نام لک سار، ائين شاستر ٿا چون.
(١)

پار پتيءَ کي شڪر چيڙو، پوسان ويهي ڪاءُ تون،
وشنو سڀسڙ جي سر ڇاڻج، رام نام رک پاڻ تون،
ملي شوسان ڪيو آهار - ائين شاستر

(٢)

لڳو ورهائڻ تڻ پاڻن ۾، رامائڻ گڻ ڪاڻ جي،
اُڪر بچيا به رام نام جا، ورتا شڪر پاڻ جي،
ايها ڪٿا اُتشي نروار - ائين شاستر

(٣)

راج سپا ۾ هندومان کي، هار ڏنو پرسڪار جي،
پڇڻ لڳو ڪن لائي لائي، موئين وارو هار جي،
چيو رام بنان بيڪار - ائين شاستر

(٤)

رام نام ٿي جيون جن جو، رام سکن جو مور ٿي،
ڪهي ڏمڻون جي رام وسارن،

نن جي منهن ۾ ڌوڙ ٿي،
سڀ سنڌن ڪيو اُچار - ائين شاستر

راڳ بهاري

ٿل - ڏاڍي صاحب هي سرڪار،
منهنجي ٿوبه ڌاري آ،

(۱)

ڇا هئا ناندو وڃر بهادر، دان ڪندڙ ڌرمالما،
داون ٻي سنگار ڪوئي، ڪرشن جن جي آتما،
پري نر انهن هي نار - منهنجي

(۲)

ڇا هو راجا ٿل دميتي، شاعي جنهن جو شان هو،
لکين خزانا ٺوڪر جهنڪي، سڪن سڌو سامان هو،
ٿو وڃن لاءِ بهار - منهنجي

(۳)

ڇا هو راجا هرشچندر به، مها ٻلي ٻلوان هو،
سنت سيا به جرجا جنهن هي ستواڍي سلطان هو،
ڪٻي ٻيڻ واري ڪار - منهنجي

(۴)

ڇا هئي غلطي ٿري نرڳ جي، گرگت بڻبو ٿال به،
ڪهي ڏمڻون ڪنهن زور هلي ٿا، هر اڳيان هر حال به،
ڪڙري صاحب جي درٻار - منهنجي

د اڳه پهاڙي

ڏل - من سوچ تون ڪچ لوچ تون ،
ويني ويندءِ ڪوهه ڪٿي .

(۱)

ڪرم ڪري جو پهرين آئين ،
تنهن جو ڦل تون هٿڙي کائين ،
هاڻي جو ڦل اڳتي پائين ،
جهڏ ڪري وٺ جيءُ جڻي - من سوچ ...

(۲)

دل جا تہ تون دليل اڏائي ،
وٽرٽ ڇڏ نا وقت وڃائي ،
آدم ڪري وٺ ڪچ تہ ڪمائي ،
خالي ڪر نا مٿاڪڻي من سوچ ...

(۳)

ڪوٽ لوڻ جي ڇڏي ڪٽائي ،
قدر ڪٽي جو سيٺ بڻائي ،
چوڻ وڌن جو ايهو آهي ،
سستن جي وڃي هڙ تہ لٽي من سوچ ...

(۴)

ڪهي ڏمڻون ڇڏ آرس پائي ،
همت رکي ڪر نيڪ ڪمائي ،
پاڳ به توسان ڪري پلائي ،
پوندين سورن کان تہ ڇٽي من سوچ ...

راڳ ٻياري

ڦل - گر وڃن هو، هر رتن هو، سمرڻ ڪو وڃياري سان.
(۱)

نام هر ڪي جا سڀ ڪڍ ڪاري،
گهٽ وڌ سمجهڻ اڻ ڪڍ ٻاري
تڏهن نه اڀا نهن نه آڀاري،
گر وڌي ڪو ٻياد سان - گر وڃن جو...
(۲)

جڳت سڙائي ستر ڇڏين،
سمرڻ ڪو ٿوڻ من سان نهن
پالهندڻ ڦل پورو ٿين،
رهج سرشت وڃياري سان - گر وڃن جو..
(۳)

نام سولنتر سڏن آهي، نندن نهن ٻه ڪوئي ٺاهي
جو سمر ٻه سو مڪتي پائي،
ملي وڃي ڪرلار سان - گر وڃن جو...
(۴)

نام سمر ٻه ڏسجي چوڻو، طاقت ٻه پر آهي موڻو
تاري نام ڪرو ڪوڻو،
سمر من جي ٻياد سان - گر وڃن جو...
(۵)

نام ناميءَ کان ڌار نه ٿي، ناميءَ جو آڪار آڻي
ڪهي ٿيڻون ڳالھ سار ڪئي،
سمر ڊگن جي تار سان - گر وڃن جو...

راڳه ٻهاڙي

ڏل - وٽ گيان تون، سڪه ڌيان تون،
پورن سنگر ديو کان.

۱- ڌيان ڌڻيءَ جو ڌرڻ ضروري،
ڌيان بنا ٿي ڪنهن نا پوري

ملي ڌيان ۾ هوت حضوري،
چڻي پوين لب ليؤ کان - وٽ گيان تون...

۲- نر گڻي سر گڻي ڌيان اُٿي،
ڌيان عجائب آهن ٻيئي

جو گر ڏي سو گر من ڏيئي،
واقف ٿيندين پيو کان - وٽ گيان تون...

۳- پورن ڌيان چون سو آهي،
ڌيانا، ڌيئيه روپ بن جاوي

ڇهن ڌيئيه جا پاڙ ۾ پائي،
ڇنڇ نه سرتي سيؤ کان - وٽ گيان تون...

۴- اُنڪه ڌيان جا آهن ڪيئي،
پوءِ لڳن جي سانڍج سيئي

مرڻ گهڙي تائين پالڻ ويهي،
تلج نه ڪڏهين ٿيو کان - وٽ گيان تون...

۵- پورن پريتي تنهنجي جنهن ۾،
سرت، نرت رڪ ورتي تنهن ۾

ڪهي ڏيئون ٿي آند ان ۾،
هٿج نه انهيءَ ايو کان - وٽ گيان تون...

راجہ بہاری

٧٧ - ڪر ٻارئون، ستڪارئون، آئي ڳهر ۽ ڀمان جو.

(1)

اُچي اوچتو آنتي ڪپري، آڻڻ ان چوڌوش آندڙ،
آڏڙ ڏيڄ وڃاري پڙ، مرض ڏوڏو انسان جو - ڪو...

(۲)

برھمن کتري، - سو د واري، بھڻھ مورک ٻڌو ٻولاري،
اڳا اڳي هي ڪوھتاري، آدرڇ اُن دان جو - ڪر...

(7)

اُٹھی، کی انسان نہ جاؤ، برکتش دینے لگاواں بچاؤ،
 ہارم جو ایسا براؤ، پوٹا وہد ترائو - کو...

(f)

اُٹھی ۽ چوٹی آدرجائی، رڌوڻ ۽ ڇڏوڻ ڪن واسو لائي،
سر ڏر مٿي هن ٻي آب آئي، ٻار سو ڪلياڻ جو - ڪر...

(c)

آلتیء حوصہ آدرناعی، یکجہ پشن حو سو گھر آشی،
کھی ڈیڈون بڑے ہستک لاعی،

کمر ایو نادان چو - کر...

داڳم بهاري

ڏل - پنهنجو من ڇٽ ڏيئي يار، ڪٿا ڪال جي ٻڌو.

(۱)

ڪال ڪري نا پرواهه ڪنهنجي، ڏاڍو بي پرواهه سو،
بنا ڀڄڻ جي بنا ڪڇڻ جي، ڪڍي اوچتو ساهه سو،
ڪري ڪال نه ڪو ويچار - ڪٿا ...

(۲)

مهل ڏسي نا جاء ڏسي نا، ڏسي نه آهي ڪير ري،
مريض ۽ موجب ماري سڀڪي، ڪري مٽي ۽ جوڊير ري،
اٿي ٿهري ڪال ٿهار - ڪٿا ...

(۳)

جمن ڪاسائي ڪرا ڪائي، ڪارائي جمن ڪاڻ ري،
جمن پانڌ وڙي ڪٽي پٽ ڪي، پالي جمن پاٺ ري،
ٿن ڪال ڪٽي ڪاپار - ڪٿا ...

(۴)

ديھ ڌري جو آيو جڳهه پر، تنهن کي ماري ڪال ٿو،
ڪال ڇڏي نا ڪنهن کي هرگز، کولي چوان احوال ٿو،
هڪ نريڻ ٿي نرھڪار - ڪٿا ...

(۵)

ڪنبي ڪال کان دامن پڪڙج، پورڻ پُرش اُڪال جي،
ڪهي ڏيڻون تنهن ڪال نه ماري راکوگر گوڀال جي،
ايها گيانن جي گفتار - ڪٿا ...

راڳ بهاري

- ڏل - جي تون ٻرير رکي ٻرجائيندين،
 تان ٻرمبورو کي پائيندين،
 پنهنجو من هو مان مٽائيندين،
 تان سانول کي سرچائيندين - هي تون...
 ۱- اڪي روپ وڻي اڪي رنگ وڻي،
 اڪي ٻروءَ کي ڪو ڊنگ وڻي،
 ڪوڙي هڙمان هوڏ هٽائيندين،
 تان رانول کي ريجھائيندين - هي تون...
 ۲- اڪي ڏاٽ وڻي اڪي ٻاٽ وڻي،
 اڪي ڪرشن کي ڪرامات وڻي،
 پنهنجي نسل صاف بڻائيندين،
 تان گوشت کي گل لائيندين - هي تون...
 ۳- اڪي جهڙ وڻي اڪي جوڳ وڻي،
 اڪي ڀڳونت کي ڪو ڀوڳ وڻي،
 جڏي گرب هر گڻ ڳائيندين،
 تان ڀڳونت هي من پائيندين - هي تون...
 ۴- سدا ٻرير وارن ٻريو پاڻو آ،
 سڄي سڪ وارن نه سڃاڻو آ،
 ڪهي ڏهڙون نينهن نپائيندين،
 تان موهن کي نه مٽائيندين - هي تون .

راڳ بهاري

ڏل - ڏالر منهنجي ڏوري تنهنجي هٿ ۾ آهي.

مارين يا جيئارين، ٻوڙين يا ترائي - ڏائر...

(۱)

مالڪ منهنجو تون آهه، خالق منهنجو تون آهه،

پالڪ منهنجو تون آهين، ٻيو ڪوئي ناهي - ڏائر...

(۲)

ڏلم بند دٺارا، دنيا ۾ مان سارا،

ولي گر سهارا، آيس توڙي ڪاهي - ڏائر...

(۳)

ڪرڻ جي نه طاقت رهي آهه مون ۾،

سڄو بار پنهنجو، رکير ٿولي لاهي - ڏائر...

(۴)

ڪهي ڏيئون هٿڙا ڏئي تار ٻيڙو،

وتم شرط تنهنجي ڏنوڏس نه ڏاهي - ڏائر...

*

ماري آديسن ٿي اٺيو سنڌ ۾،

لعل رتن وچن سندا آندا اٺان تن،

تن جو ميل اُمول ڪيو سمجهي صرائن،

مهما تن جي ڪن، ڏيئون ٿيئي لوڪ ٿا.

ڏڏ - ڀاوي ڪنهن تان نا ٿري،
ڄا جوڙي جا ڪر تار ري
پتن هزارين ڪو ڪري،
مٽي نه هوئڻ هار ري - ڀاوي ...
(۱)
ساهيڪ اهڙا سمجه، اوھڙي، ساڌن اوھڙا ٿا ملن،
ڀاوي جهڙي بڻجي آھ،
تھڙو ٿئي وھنوار ري - ڀاوي ...

(۲)
برھما راوڻ کي چيو، دشرٽ مان جو پٽ ٿئي،
موت تنھنجو ان هٿان،
ليڪ نه ميٽڻ هار ري - ڀاوي ...
(۳)

پريڪٽ کي لستري چيو، وڃ نه دڪن ديش ڏي،
ڪين مڙيو اوڏانهن ويو،
موت ڪيو هموار ري - ڀاوي ...
(۴)

جنميجي کي وياس چيو، ڀاوي توتي بڻجي آھ،
ونج گھوڙو ڪينڪي،
ٿڃ نه تنهن هسوار ري - ڀاوي ...
(۵)

ڪٿي ڪيوتڙ ڪٿي پلو، ڪيئن دساو ڳرڙ وڃي،
ڪهڻا ٿيئون رام جي، ليلا آپر آپار ري - ڀاوي ...

راڳ ٻهاري

ٿل - اُمر ڪٿا سڻ ڪرڏا وارا،
من جا ميني ڀرم وڪارا.

(۱)

اُمر ڪٿا سڻ من ڇٽ لائي،
اُمر ڪٿا ٿي اُمر ٻڌائي،
ڪٿي ڄمڻ جا بدن سارا - اُمر...

(۲)

اُمر ڪٿا مڃاڻو سڻائي،
ٻارڻيءَ کي ٺنڌڙي آڻي،
ٻڌي آئي شڪڊو ٻيڙا - اُمر...

(۳)

شڏ پي ٺنڻ کي سڳي نه ماري،
اُمر ڪٿا هردي ۾ هو ڌاري،
اُمر رس هي آهي ڌارا - اُمر...

(۴)

اُمر ٻوش هي چرچا جا ٿي،
اُمر ڪٿا سڄ جڳ ۾ سا ٿي،
ڪٿي ڏهڻون ڪن سنڌ سڄارا - اُمر...

ڏل - سنياري ٿو منڙو پرين کي سدائي،
گهڻا ڏينهن گذريا، رهي مون جدائي،
(۱)

بدن منهنجو هٽي، نه هرڪو ڏسي ٿو،
مگر منهنجو منڙو پرين ڏي وسي ٿو،
پلايان نه پلجن، جتي لنوڙي لائي - سنياري ...
(۲)

گهڙي هڪ ٿي گذري، ورهه ڏي ڏيکائي،
پرين جي وچوڙي، آندڙ آڱ لائي،
ملڻ لاءِ ترقي، وڻي پي نه وائي - سنياري ...
(۳)

وڃڻ لاءِ سواري، هجي جي نه ڪائي،
وڃان پيرين پنڌ پي، پرين ڏي مان مائي،
وهڻ منهنجو وهڻ ٿيو، ڳجهي تار آئي - سنياري ...
(۴)

ڪهي ڏينهن پل پل پرين کي ڀڪاريان،
ملن شال مونسان نه گڏجي گذاريان،
پري ٿيان نه پل هڪ، آندڙ رهائي - سنياري ...

راڳ ڏناسري

ٿل - سانگي چوٽا وچن ري جيجل،
ڏسن آسان بر کي اوڻايون.

۱- آهن آسان بر کي اوڻايون،
ڪهڙيون ٻڌائي ڪهڙيون ٻڌايون،
ڏوهه نه ڪو سانگين - ري جيجل

۲- عرض ڪر مان ڪٿي واري،
سانگيڙا نه به ڪرن بهاري،
مٿيون ڪن مڃن - ري جيجل

۳- ڪر اٻاڙو رهڻ لاءِ ڪٿي،
سانگين اڳيان هلن نه سٺي،
پنهنجي ڪا باجهه ڪرن - ري جيجل

۴- آخر هو هي عرض اڳيائين،
ڪٿي ڏمڻون نه ڏان پلائين،
پرو ڪن پچن - ري جيجل

*

مڙا منهنجا جاڳ ٿون، سائينءَ کي نه سڀار،
وڃو وروڙ وشن خون، ڳالهيون سڀ وسار،
صورت سگر ڏيڙ هي، کڻي نيل نهار،
سڙو ليهجو ٻار، ڪٿي ڏمڻون ٿي پلڪ بر.

راڳ ڌناسري

- ڏل - ستن ن وٿان جهڄل،
 سارو هيءُ سنسار تي ٻانڀان .
- ۱- سٺ جتي آف مڃا ملهجن،
 ستن ن شمنان - جهڄل
- ۲- سٺ جتي آف وسندي آهي،
 ستن ن سانان - جهڄل
- ۳- سٺ جتي آف نام جون خوشيون،
 ستن ن ارمان - جهڄل
- ۴- ڪهي ٿيئون مڪ ستن یر ٿي،
 ستن ن دک کان - جهڄل

مٿا منهنجا ھاڳ تون، ڏيان ڏي ٻڌ ٻار،
 ڪوڙي هن سنسار جا، ڪوڙا ٿي ڪل ٻار،
 ٺهينجي ڦاسائڻ لاءِ، موھ وڃايا ھار،
 کڻي لڙڪي ٿو، ٿيئون ڪت موھ ڄار ڪي.

مٿا منهنجا سمجھ تون، سمجھڻ جي هيءُ ويل،
 ويل وٺي تان پٺتي، روٽو پوندءِ ويل،
 روٽ مان ڪڍ نا ٿئي، ساهن جاڳ سوئل،
 ستن سان ڪر ميل، نه ٿيئون چئن سورن کان.

راڳ ڌناسري

ٿل - ڇڪ آ ڏکيو وارو
سکي سو ٿام جهي.

۱- پنهنجي پاڻي هٿڪو ڏکيو
ڪوئي نه چئي آسمان سڪيو
موڙهه ڏکي ڳڻ وارو، سڪي سو ٿام جهي.

۲- راجا ڏکيو راج ڪرڻ ۾
خلق ڏکي آ حڪم مڃڻ ۾
دين ڏکي ڏن وارو، سڪي سو ٿام جهي.

۳- ديو ڏيٺ انسان ڏکي ٿي،
يوڻ ڀريت حيوان ڏکي ٿي،
پسن پکين ڏک ڀارو، سڪي سو ٿام جهي.

۴- ڪرمن وس جنهن ڏيهي ڌاري،
ڪهي ڏهڻون سو آ ڏڪاري،
سنن ٿاڻن اڇاريو، سڪي سو ٿام جهي.

•

منڙا منهنجا ڇاڳ ٿون، مٿگر کان وٺي کان،
گيان وٺي ڪرديو کان، مٿي ڇڏي اڳيان،
سرم رکي ٿون م م، سرم شري پڳوان،
ٽنڊي ٿي ڪلاڻ، ڏهڻون لوڪ ٽنڊي ۾،

راڳ ڌناسري

ٿل - پڳوت جو پٽ ڌار منهنجا من،
پو ڌارڻ سان پٽ نا ٿيندء.

۱- حاضر حاضر هر کي ڄاڻي،
پو سان ڪر ڪل ڪار - منهنجا من ...

۲- جيسين جيترو آهين جڳهه ۾،
پسو ۾ تيسين گهار - منهنجا من ...

۳- پو جو جامو پالي هيءَ ٿي،
ڄم جو سيءُ نوار - منهنجا من ...

۴- پو هو ٻيهر پختو ٿي،
پنهنجي ٻوڪ سيار - منهنجا من ...

۵- هيءَ جي آنتيءَ خاطر هر دم،
پو جو سبق سڳار - منهنجا من ...

۶- ڪهي ٿيئون ره پو ۾ هر دم،
ٻڙو ٿيندءَ پار - منهنجا من ...

مڙا منهنجا ڇاڳه ٿون، عثلت جي نند ڇڏي
ستگر جي سب شبد سان، سهجي سري گڏي
آسٽ ستگر ديو جو اکوڙين اندر اُڏي
ساهه ساهه ۾ سڏي، ٿيئون ستگر کي سڏا.

راڳ ڏناسري

- ٿل - ڏوليءَ کان رهه دور مري من ...
- ۱- ڏوليءَ سان تون دل ٿا لالچ،
آئي نورو ڪوڙ - مري من ...
- ۲- ڏوليءَ سان دل هن آ لائي،
تن لي وڃايو مور - مري من ...
- ۳- ڏوليءَ مان سڪ ڪڍڻ ٿا ٻائو،
ڄاڻ مٿي جو سور - مري من ...
- ۴- ڪهي ڏمڻون هرنام بنا لي،
ڏندا مڙهي ڏوڙ - مري من ...

راڳ ڏناسري

- ٿل - ستنام ساڳي ٻول مڻهجا من ...
- ۱- گهڙيءَ گهڙيءَ ڇپ ستنام ساڳي،
ڀاڳ پنهجي کي ڪول - مڻهجا من ...
- ۲- ستنام ساڳيءَ سان لئسو لالچ،
روح ڏسن م نه رول - مڻهجا من ...
- ۳- ستنام ساڳي ڪون لئسو،
ڇڻوڇو مول نه رول - مڻهجا من ...
- ۴- ڪهي ڏمڻون گرداو ڏنو مون،
وڃان ڪون ٿان گهول - مڻهجا من ...

راڳ ڏناسري

ڏل - ڏوليءَ کان دھ دور مري من ...

۱- ڏوليءَ سان تون دل نا لائج،

اٿئي نسورو ڪوڙ - مري من ...

۲- ڏوليءَ سان دل جن آ لائي،

تن لي وڃايو مور - مري من ...

۳- ڏوليءَ مان سڪ ڪيئن نا پائو،

ڄاڻ مٽي جو سور - مري من ...

۴- ڪهي ڏيئون هرنام بنا ئي،

ڏندا مڙهي ڏوڙ - مري من ...

راڳ ڏناسري

ڏل - ستنام ساڪي سول منهنجا من ...

۱- گهڙيءَ گهڙيءَ جب ستنام ساڪي،

ڀاڳ پنهنجي کي کول - منهنجا من ...

۲- ستنام ساڪيءَ سان لسو لائج،

روح رسن ۾ نه ڏول - منهنجا من ...

۳- ستنام ساڪي ٿئون نرالو،

جنهنجو مول نه ٿول - منهنجا من ...

۴- ڪهي ڏيئون گرديو ڏلو مون،

وڃان ڪرن ٿان گهول - منهنجا من ...

۱۰۰ دڙاڻي

۱- مایا ۾ سڪ نٿي ري منهنجا من،
مایا جو چڏ ممت مٽائي.

۲- وڏا وڏا جي مایاڌاري،
پدمن هوندي روئن زاري،
ڏاڍي ڏک ۾ آئي ري - منهنجا من ...

۳- سون وارن کي سون سون جا،
لکن وارن کي پور لکن جا،
هوڏڻ ڏي نا هتي ري - منهنجا من ...

۴- ٿن کان ۾ مایا ڏک ڏي،
ڪنهن به سمي نا مایا سڪ ڏي،
سون جي ٿي ستي ري - منهنجا من ...

۵- مایا ايندي چنڊا ايندي،
سڪ جو جيٺ ڳهڙي نه ڏيندي،
چنڊا جي ٿي پتي ري - منهنجا من ...

۶- مایا دوکي بازو آهي،
ڪنهن سان پي نا توڙ ٺيائي،
سارو هلي نا کتي ري - منهنجا من ...

۷- مایا سان جو پريت لڳائي،
ڪهي ڏيئون تنهن پشون بڻائي،
ڪت ڪن ائين ڪتي ري - منهنجا من ..

راڳ آسا

ٿل - دم تي نا اعتبار جڳياسو، دم تي نا اعتبار.

۱- عمر دم تي آهي رکيل،

سو ڳاڻاڻو سر تي لکيل،

گهٽ وڌ تنهن مان ٿئي نه هڪ ٻل،

جاڻي حاٿڻهار - جڳياسو...

۲- ٻاهر ٿن کان نڪري دم جو،

اُندر آهي يا ڪمن آهي سو،

تنهن لاءِ وڃن مڃي سگر جو،

دم دم ڇپ اونڪار - جڳياسو...

۳- نڪري ٿن مان دم هي جنهن مهل،

روڪي سگهي نا تنهن ڪو تنهن مهل،

پتو پوي نا نڪري ڪنهن مهل،

هر دم رهج تبار - جڳياسو...

۴- ٻران اٻان جي گڏ آ جيسين،

حبوت جڳهه پر ڇاڻج ٿيسين،

ڳنڍ جڙي جهٽ مرنجو آسڻ،

وقت ڏسڻ نا وار - جڳياسو...

۵- جڳڻ تي ڪر مار نه رائي،

جل فوٽي جيان حاٿج پائي،

ڪهي ٽهڻون ڇپ نام سدائي،

اُٺر اهو ويچار - جڳياسو...

واڳه آسا

ڏل - سرت شد جي شاديءَ جون آڇ
ورڙيون واڏايون.

(۱)

ديا ڪري ڪردو سڄي ڪارج بڻايو،
سرت شد جي شاديءَ جو آڇ مل ملايو،
سڄن ستن ساڻ ملي منگل منايون ...

(۲)

ڌرتيءَ کان آڪاس تائين وڃت وڃن ٿا،
رنگ برنگي جڳهه جڳهه ٿي سا سڄن ٿا،
گليءَ گليءَ ۾ آڙيون ڳائڻ ڏيک ڄڳايون

(۳)

سڪون سهيلون ملي گيت شاديءَ جا ڳائڻ ٿيون،
پر پر آندو سي ٺي ٺي ٺي آندو پائڻ ٿيون،
پن پيارن پر پر دس ساڻ هلايون

(۴)

ڪهي ٽمٽون آڇ ڪل ٿي منهنجا ڪارج سڀا ٿي،
عالي هرڏا گبان گڏن سان مسجد ٻڌا ٿي،
مانس چم سڙل ٿيو منهنجو اڳهون ڪمايون

د اڳه آسا

ټل - بري پاڻ کان پريو ڪي، چو ڳولهيڻ اباڻا،
ساڃن تنهنجي سيني ۾ ڏس، سوڌي سياڻا.

(۱)

اڳي ۽ ۾ جيئن اوشٽائي، ماڳي ۽ منائي،
پاڻي ۽ ۾ جيئن سیتلتائي، مڙچن ڪ-ڙائي،
تيئن نارائڻ تو ۾ آهي، نيهي نماڻا.

(۲)

جيئن چاندني چند جي آندڙ، ٽمڪڻ تارن ۾،
جيئن روشني سڄ جي آندڙ، بوسڻ بدلن ۾،
تيئن تنهنجي انگ ۾ آهي، پريتم پواڻا.

(۳)

جيئن ترون ۾ نيل سمايل، گيه ۾ چڪائي،
جيئن گلن ۾ سڳند سمايل، ڪائين ڪنائين،
تيئن تنهنجي جيءَ سان جڙيل، آدي اباڻا.

(۴)

باهر ڳولھڻ پرميشور ڪي، اٿي آجايو،
ڪهي ڏيئون خود گهر ۾ ڳولھڻ، ٿيندءَ سڄايو،
ائين چون ٿا آهي جي ٿي، سائينءَ سيباڻا.

راڳ آسا

ٿل - اُمرت واري اُمرت جهڙي هاڻي ٻول ٿون،
اُمرت هاڻي اولي پنهنجي، قسمت ڪول ٿون.

(۱)

اُمرت وارا ڇهن طرحن جي، سڀ ٿون ساڻا،
جاڳي ٿنهن ۾ چپ ٻوڙ ڪي، ٺهي نماڻا،
ڄاڻ ڏي ٿنهن ۾ سمجهن، چنن نه ڏول ٿون.

(۲)

اُمرت ٻي ٿي ڇهن طرحن جا، شاجو ڇون ٿا،
ٻوڙ سڌا رس ٻي ٻوڙي، اُمر ٻڻن ٿا،
سندن مان سو اُمرت ملندو، چل نه جهول ٿون.

(۳)

واڻي ٻي آ ڇهن طرحن جي، سوامي سمجهائين،
ساڻ سنگت ۾ ڪولي ٿنهن جو، مطلب ٻڌائين،
ٻڌي ڪنن سان مطلب آهو، من ۾ ٽول ٿون.

(۴)

ڪي ٿمڻون جن اُمرت ٻڌو، اُمرت ويل ۾،
اُمرت واري ۾ چن چنجنجو، سندن ٿيل ۾،
اُمرت چنن جي ڇوڏي، ڇڏي ڪول ٿون.

راڳ آسا

ڦل - ٻري پاڻ کان ٻريو ڪي، جو ڳولھين لڙاڻا،
ساڄن ٺهنجڻي سيني ٻڙڙس، سوڌي سياڻا.

(۱)

اڳي ۽ ٻي جيئن اوڻتائي، ماڳي ۽ مائي،
پاڻي ۽ ٻي جيئن سڀتائي، سرڇن ڪ-ڙائي،
نيسن نارائڻ تو ٻي آهي، نيهي نماڻا.

(۲)

جيئن ڇانڊي ڇنڊ جي آندو، ٽڪڻ ٽارن ٻي،
جيئن روشني سڄ جي آندو، ٻرڻ بدلن ٻي،
نيسن ٺهنجڻي اڻڪ ٻي آهي، ٻريتم ٻوڙا.

(۳)

جيئن ٺون ٻي ٺيل سڀايل، ڪيھ ٻي چڪائي،
جيئن گلن ٻي سڳند سڀايل، ڪاين ڪنائڻي،
نيسن ٺهنجڻي جي ۽ سان جڙيل، آدي آباڻا.

(۴)

ٻاهر ڳولھڻ ٻريشور ڪي، اٿي آڃايو،
ڪهي ڏيھون خود گھر ٻي ڳولھڻ، ٿيندءَ سڃايو،
لئين چون ٿا آهي جي ٿي، سائينءَ سڀاڻا.

راڳ آسا

ٿل - اُمرت واري اُمرت جهڙي باڻي نول لون،
اُمرت باڻي بولي پنهنجي، قسمت ڪول لون.

(۱)

اُمرت ويلا جهن طرحن جي، سڻ لون سڀاڻا،
حاجي تنهن ۾ چپ پريو ڪي، ٺهي ٺماڻا،
عشقت رويي ٺنڊ ۾ سهين، حشر لڏ رول لون.

(۲)

اُمرت پي ٿي جهن طرحن جا، شابتري چون ٿا،
پوڻ سڌا رس پسي پريو، اُمر پڻ ٿا،
سنتن مان سو اُمرت ملند، جبل نه جهول لون.

(۳)

واڻي پي آ جهن طرحن جي، سوامي سمجهائين،
ساڌ سنگت ۾ کولي تنهن جو، مطلب ٻڌائين،
ٻڌي ڪنن سان مطلب آهي، من ۾ نول لون.

(۴)

ڪهي ٽهڻون جن اُمرت پيتو، اُمرت ويل ۾،
اُمرت واري ۾ چپ جهنڊو، سنتن آهل ۾،
اهڙن سنتن جن جي هردم، رهج ڪول لون.

راڳ آسا

ڏل - پري پاڻ کان پريو ڪي، چو ڳولهيڻ اباڻا،
ساڄن تنهنجي سيني ۾ ڏس، سوڌي سڀاڻا.

(۱)

اڳي ۽ ۾ جيئن اوشڻائي، ماڪي ۽ منائي،
پاڻي ۽ ۾ جيئن سڀلتائي، مڙچن ڪڙائي،
نيئن نارالڻ تو ۾ آهي، ٺهي نماڻا.

(۲)

جيئن چاندني چند جي اندر، ٽمڪ ٿارن ۾،
جيئن روشني سڄ جي اندر، بوسا بدن ۾،
نيئن تنهنجي انگ ۾ ٿي، پريتم پراڻا.

(۳)

جيئن ٿون ۾ تيل سڀايل، گيه ۾ چڪائي،
جيئن گلن ۾ سڳند سڀايل، ڪاٺين ڪنائين،
نيئن تنهنجي جي ۽ سان چڙيل، آدي اباڻا.

(۴)

باهر ڳولھڻ پرميشور ڪي، اٿي اڃايو،
ڪهي ڏيئون خود گهر ۾ ڳولھڻ، ٿيندءَ سڃايو،
اٿين چون ٿا آهي جي ٿي، سائينءَ سڀاڻا.

واڳ آسا

ٿل - اُمرت واري اُمرت ڇوڙي ٻاڻي اول نون،
اُمرت ٻاڻي ٻولي پنهجي، قسمت ڪول نون.

(۱)

اُمرت وٺا ڇهن طرحن جي، سڻ اُون سڻاڻا،
جاڳي ٺهن ۾ ڇپ ٻريو ڪي، ٺهي ٺماڻا،
غش ڍوي ٺڌ ۾ سمهن، جمر نه ڍول اُون.

(۲)

اُمرت بي ٿي ڇوڻ طرحن جا، شابتر چون ٿا،
ٻرام سڌا ڍس ٻي ٻريو، اُمر ٻڻن ٿا،
سنتن مان سو اُمرت ملند، جبل نه جهول اُون.

(۳)

واڻي بي آ ڇهن طرحن جي، سوامي سمجهائين،
ساڌ سنگت ۾ ڪولي ٺهن هو، مطلب ٻڌائين،
ٻڌي ڪن سان مطلب آهو، من ۾ ٿول اُون.

(۴)

ڪهي ٿيئون جن اُمرت پتو، اُمرت ويل ۾،
اُمرت واڻي ۾ ڇپ جهنجو، سنتن ٿول ۾،
اهڙن سنت جنن جي هردم، رهج ڪول اُون.

داڳم آسا

ڦل - منهنجو سرهو ڪڇانءِ آنت ڪال تو
آهين سنگر دين د
(۱)

بالا ٻن مان سڪ ۾ ڳياري، جوين ۾ ڏک ڪين
ڪڇ پيري ۾ چڱو حال تون - منهنجو.....
(۲)

پيريءَ جا ٻن ڏسي نظارا، ٿر ٿر سواس ڪين ٿا
ڦڇ آنت سمي دڪال تون - منهنجو.....
(۳)

سنتن اڳيان گرو دٿاري، شير ڇڏيان مان اور اچار
ڦڇ خود مستيءَ جو خيال تون - منهنجو.....
(۴)

گهي ڏهنون گت ۾ جو جهيڙو،
جنم مرون جو مڻج ڦيرو
دک سنگر پنهنجي ٿال تون - منهنجو.....

*

منڙا منهنجا ڄاڻا تون، تي سنتن سنگر سڄو
اُڙي سنتن سنگر ۾، نير دڪي نت اچو
شرڏا سان اچي ڪري، آهر رنگ رڄو
ونرت ڇو ٿا پڇو، پوڳن سدي باهه ۾

راجہ پھروہ

٧٧- ستگر لبرایری یعدارا، کاوب خرچم کیی ز کؤئی،
دن دن مژھی بیارا.

۱۔ جا جا وستو ڪر ٿري سي،
ايڪه بار چٽه جاوي،
سا سا وستو هوڻ نه ڪمٽي،

٢- دین و دین پر جو جو ڏنڌا،
نام ٿڀي سي چالي،
سو سو ڏنڌا ٻڙي نه ٻيچي،

۳۔ گام جسی تر، دام جسی تر،
نام تر، پڑ حاوی،
تا پر رهنی والون کا نت،

۴۔ جھن جھن پانو ڙي هڻن ٿيا،
 ٽهن ٽهن مڪل هووي،
 ساڄ ڏيڀ پڻ ٽون ڪندن ۾،

هووي چٽ چٽڪارا - ستر ٽرا ...
۵- چو چو سانجھي نني آپڪا،
پاڳوان سن جاوي،

کہتا ڈیٹون کاریہ لہری،
گرو سنواری سارا۔ ستر لہرا...

راڳه پيروي

ڏل - ستگر تيرا هورڪو وارا، اڙڪي گهڙي نه ڏيکڻ ڏيوي،
ستگر ڏيا پندارا.

۱- آڱي راکي، پيچي راکي،
اُڙڌ اُڙڌ گر راکي،
اُڙڌ گر تڄهڪو راکي،
راکي گر چوڌارا - ستگر تيرا ...

۲- دن ڪو راکي، نش ڪو راکي،
شام صبح گر راکي،
آف ٻهر گر تڄهڪو راکي،
راکي گر هر وارا - ستگر تيرا ...

۳- جل ۾ راکي، ٿل ۾ راکي،
نپ ۾ پي گر راکي،
ٽين لوڪ ۾ نشچي هووي،
راڪا گرو تمهारा - ستگر تيرا ...

۴- تن ڪو راکي، ڏن ڪو راکي،
من ٻڌ ڪو گر راکي،
سڀ وستن ڪو ستگر راکي،
ستگر پڻ ٻلهارا - ستگر تيرا ...

۵- پاپ سي راکي، ٽاپ سي راکي،
شير ساپ سي راکي،
سڀ وگهنون سي هر دم راکي،
ڪهي ڏمڻون گر پيارا - ستگر تيرا ...

(۶)

سنتن جو ستسنگ ڪرڻ جي،
يڙ ساگر کان ٻار نرون سي،
جنهنجو موڙهن سان سهڻا آ - تنهنجو...

(۷)

اُندر ٻاهر نرمل هي ٿي،
برمبشور هي مورچي سي ٿي،
جنهن جو هر ٿي نا اُٺار آ - تنهنجو...

(۸)

نوءِ وشه کان هي وٺائجي،
هر هر سمون سي وڌائجي،
جنهن ۾ سج چو نا ويچار آ - تنهنجو...

(۹)

ٻاڻ لکن ۽ لکن عام ڪي،
ڪهي ٿڌيون سي وٺڻ رام ڪي،
جنهن ۾ ديه سڌو اُهنڪار آ - تنهنجو...

*

مٿا منهنجا ڇاڻ ٿون، ڪر نام حسڻو ڪم،
نام حسڻو هي ڪم ۾، وجه نه ڏير هڪ دم،
ڪل نه پوي ڪا ڪال هي، ڪنهن کن ڪري ختم،
ن ڪري آدم، سمو سائين ڪي سدا.

وانه پدروي

ٿل - سکر بيهتي ٻاٻه ڪري،
ڪو سڀ هو پاڳ ٻٽارو.

(۱)

آڇ ڏن اٽڪ جي ڏي ٿا ڪوٽي،
جهان دو ٿاڻ وڃي ٿو موني،
سجدو ٿا ٿا ٻٽارو - سکر ..

(۲)

سڀ ٿرڻ هو ٿي ٿا ٻٽارو،
لوڪ ٻڌي، ۾ ڪو ٿا ٻٽارو،
پکڙيا ڪاڇ سڌارو - سکر ...

(۳)

اُسرڻ وٺي ڏي ٿا ٻٽارو،
ٿاڻ جي ماڻ ٿاڻ وڌاڻي،
ڊکڙا درد سڌارو - سکر ...

(۴)

سڀ سڄي، هو داڻ ڪهڙاڻ او،
ڪٿي ٽوٽون ڪڍا ڪهڙاڻ او،
مالش ڪم سڌارو - سکر ...

۳۔ مري وئي تي ماڻا نه ڪر تون،

موٽي سو نا ايندو،

ايندڙ تي اعتبار نه ڪر تون،

سنگي نه تو سان ٿيندو،

اڄ جو ڪم تون رک نه سڀيان ٿي،

ٻوٽو اڃان جو ڄمندو،

ڇڏي حال کي حال نه ٿارج،

ٻوٽو مٿان پڇتائين - جو ڪڇ...

۴۔ ڪهي ڏيڻون ڇڏ ٻوٽو اڳي کي،

سمنڪ ٿيڃ ٻٽي سان،

ٻٽي اندر سڀ ڪارج ٻٽجن،

رهجي اچي ڏٺي سان،

پيٽ ٻٽي جي ڪرڻ گياني،

هيرو لعل مٽي سان،

بندا ٻٽيو رهج ٻٽي سان،

جي تون سياڻو آهين - جو ڪڇ...

*

ڪهي ڏيڻون گر چاهتي، هر ڪا هو ديدار،

نرميل من ڪو ڪيچئي، چوڙ ملن آهڪار.

راڳ ڀيروِي

ٿل - هو ڪڇ ڪرڻو ٿي ڪر هاڻي،
 رڪ نه سڀاڻي ٿاڻن،
 ڪنهن نه سڀاڻي ڪي نه ڏٺو آ،
 هنن اکين سان سائين.

۱- مهل وٺي جا گذري ٿين ڪي،
 تون بي چڙ نه گذاري،
 ياد ڪندين جي گذريءَ ڪي تون،
 ماس چڙينده ڳاري،
 مورڪ ٺهڻ ڪي چون ساڻا،
 گذريءَ ڪي هو ساري،
 گذريءَ ڪي ڀڻ ڀوڻ جون سڀ،
 ڀرپڻ هڻي ٿين ٺاهين - هو ڪڇ...

۲- حال بنا ٿي حال نه ڪهنڇو،
 حال جوان مان کولي،
 حال برابر بهو نه زمانو،
 طالب ڏس تون ٽولي،
 جو ڪڇ ٿڀو ٿيئي حال ۾،
 عئل به ٿاڻن ٻولي،
 مهل حال هي آئي اُمولڪ،
 وڻڻ متان وڃائين - جو ڪڇ...

۳- ڪرم ڪندڻ جي ڪهڙا پي هت،

ڄاڻن تنهن کي چوڏ هان،
چتر گپت ڪل لکي وهي ٿي،
ڪڍي هلن سڀ اوڏانهن،
ڌرماءِ وقت ليکو ٿيندءِ،

جيڪي رهندءِ اوڏانهن،
ان جي موجب ڏين ٿيڻا،

بيوس ٿي پوڳيندين - مورڪ ...
۴- وجهي زنجير ڳچي ۾ ڪڏهين،

اٿو هت لڙڪائين،
گرم ٿيئي سان ڇڪڙي ڪڏهين،
بيحد جان جلائين،
گهاٽي اندر پيڙي ڪڏهين،

ڪنڀي ٺرڪ ۾ پائين،
جر دوتن جون مارون کائي،
زار زار پيو روئندڻ - مورڪ ..

۵- ڪهي ڏيئرون اون ڳالهه ٺهي ۾،
ٺر پي شڪ نا پانج،

ڪري اڀاڻي وقت آمولڪ،
پاڻ ۾ نه ڪڍائج،
ستگر ستن سان ملي ڪڇ،
پڇ جا ڪرم ڪمائج،

ٺرڪن جا دڪ مور نه ڏسندڻ،
جي تون نام چپيندين - مورڪ ...

راڳ ڀروي

ڏل - مورڪ مڙا پاپ نه ڪر تون،
 ڏاڍو ڏکيو ٿيندس،
 اڳيان توکان مالڪ پڇيند،
 ڪپڙو خواب تون ڏيندس،
 ۱- ڏاڍي ٿي سوڪار ڏئيءَ جي،
 غافل ٿين ڪان ڏک تون،
 تر تر جو غم ليڪو وٺند،
 سمجه ٿو ٿين ۾ شڪ تون،
 هڪ هڪ ڀر ڀروڙي ڪٿا تون،
 ڪا نه ٿي جو حق تون،
 گهٽ وڌ ڪنهن سان ڪج پي ڪن ٿا،
 ڀورو حساب ڀريندس - مورڪ ..
 ۲- ڏانه پام ڪو سائينءَ اڳيان،
 زور هلي ٿا ڪوئي،
 ڀريو ڪنهن جو وٺي نه پاسو،
 سڀ ڪنهن سان ساڳوئي،
 ڀر نثر نه در سائينءَ جي،
 ٺوٺهه ڪن ٿا روئي،
 ڇڙو ٿي هٿ به ڀوڪيندس،
 ٿڌو ٿي هٿ لڏيندس - مورڪ ...

- ۳۔ گرم ڪندين جي ڪهڙا پي هت،
 ڄاڻن تنهن کي چوڏهان،
 چتر گيت ڪل لکي وهيءَ تي،
 ڪٽي هلن سڀ اوڏانهن،
 ڌرمراءِ وٽ ليڪو ٿيندءِ،
 جيڪي رهندءِ توڏانهن،
 ان جي موجب ڏين فيصا،
 بيوس ٿي پوڳيندين - مورڪه ...
- ۴۔ وجهي زنجير گچي ۽ ڪڏهين،
 اُبتو هت لٽڪائين،
 گرم ٿيبي سان جڪڙي ڪڏهين،
 بيحد جان جلائين،
 گهاٽي اندر پيڙي ڪڏهين،
 ڪيبي ٽرڪ ۾ پائين،
 جبر دوئن جون مارون ڪائي،
 زار زار پيو روئيندين - مورڪه ..
- ۵۔ ڪهي ڏيڻئون تون ڳالهه انهيءَ ۾،
 ٽر پي شڪ نا پائنج،
 ڪري اڀاڻپ وقت آمولڪ،
 پاپن ۾ نه گدوائج،
 سنگر ستنن سان ملي ڪچ،
 پچ جا ڪرم ڪمائج،
 ٽر گن جا دڪه مور نه ڏسندين،
 جي تون نام چپيندين - مورڪه ...

راڳه ڀيروِي

۱۰

ڏل - مورڪه مڙا پاپ نه ڪر تون،
 ڏاڍو ڏکيو ٿيندس،
 اڳيان توکان مالڪ پيڇندو،
 ڪهڙو جواب تون ڏيندين،
 ۱- ڏاڍي ٿي - سرڪار ڏئي ڇي،
 غافل ٿين ڪان ڏک تون،
 تر تر جو هٿ لڳو وٺندو،
 سمجهه نه ٿين ڀر شڪ تون،
 هڪ هڪ ڀر ڀروڙي ڪن تون،
 ڪا نه ٿي جو حق تون،
 گهٽ وڌ ڪنهن سان ڪڇ ٿي ڪن ٿا،
 اوڍو حساب ڀريندين - مورڪه ...
 ۲- ڏاڍا پاپ جو سائين اڳيان،
 زور هلي نا ڪولي،
 ڀراو ڪنهن جو ولي نه پاسو،
 سڀ ڪنهن سان ساڳو ٿي،
 ڀر نثر نه ڀر سائين ڇي،
 توبه ڪن ٿا روئي،
 جهڙو ٿي هٿ ڀڄ پوکيندين،
 اهڙو ٿي هٿ لڏيندين - مورڪه ...

۳۔ گرم ڪندين جي ڪهڙا پئي هت،

جاڻن تنهن کي چوڏهان،

چتر گيت ڪل لکي وهي ٿي،

ڪٿي هلن سڀ اوڏانهن،

ڌرماءِ وٽ ليڪو ٿيندءِ،

جيڪي رهندءِ توڏانهن،

اُن جي موجب ڏين فيصا،

بيوس ٿي پوڳيندين - مورڪه ...

۴۔ وجهي زنجير گچي ۽ ڪڏهين،

اُبتو هت لٽڪائين،

گرم ٿيئي سان جڪڙي ڪڏهين،

بيحد جان جلائين،

گهاٽي اندر پيڙي ڪڏهين،

ڪيئي ٺرڪ ۾ پائين،

جر دوتن جون مارون کائي،

زار زار پيو روئيندين - مورڪه ..

۵۔ ڪهي ڏيڻئون تون ڳالهه انهيءَ ۾،

ٿر پي شڪ نا پائنج،

ڪري اڀاڻپ وقت اُمولڪ،

پاڻن ۾ نه گدوائج،

ستگر ستن ساڻ ملي ڪچ،

پڇ جا ڪرم ڪمائج،

ٺرڪن جا ڊڪه مور نه ڏسندين،

جي تون نام چپيندين - مورڪه ...

راڳه پيروي

ڏل - مورڪه مٺڙا پاپ نه ڪرئون،

ڏاڍو ڏکيو ٿينديس،

اڳيان لوڪان مالڪ پڇيندي،

ڪهڙو جواب ٿون ڏيندين.

۱- ڏاڍي ٿي سرڪار ڏيئي جي،

غافل ٿين ڪان ڏک ٿون،

ٿر ٿر جو هٿ ليڪر وٺندي،

سمجه ٿي ٿين ۽ شڪ ٿون،

هڪ هڪ پير پروڙي ڪٺا ٿون،

ڪاء نه اچي ڇو ڇي ٿون،

گهٽ وڌ ڪنهن سان ڪجھ به ڪن ٿا،

پورو حساب پويندين - مورڪه ...

۲- دامن پاپ ڇو سائينءَ اڳيان،

ڏور هلي ٿا ڪرڻي،

پريو ڪنهن ڇو وٺي نه پاسو،

سڀ ڪنهن سان ساڳوئي،

پير ڦير ٿي ڏر سائينءَ جي،

ٿوبهر ڪن ٿا روئي،

جهڙو ٿي هڪ اچ پوکيندين،

جهڙو ٿي هٿ لڏيندين - مورڪه ...

راڳ ڀيروِي

ٿل - منهنجو ساجن مونسان سان آ

اهو ڪروءِ ڄاڻايو ڄاڻ آ.

۱- اڪڙين اوڏا جيئن ٿارا،

سان رهن ٿيئن سڄڻ سونهارا،

جيئن ڇنڊ سان گڏ ڇانڊاڻ آ - منهنجو.....

۲- ماس هڏن سان گڏ آ جيئن،

مالڪ مونسان گڏ آ ٿيئن،

جيئن گل سان گڏ سرهاڻ آ - منهنجو.....

۳- ڀري ڀري ٿي جيئهي ڄاڻ،

سڀ کان ويجهو تنهنڪي ڀاڻ،

جن منڊ سان گڏ ماڻڊاڻ آ - منهنجو.....

۴- پير هاڻي پير نا ڀاڻ،

ساجن سان گڏ هر دم آهيان،

ڪهي ڏيئون گڏ جن ڀاڻ آ - منهنجو.....

منڙا منهنجا جاڳ ٿون، ڪر ٿون سچ جي ڪار،

سيل صبر سنڌوش کي، دل جي آندڙ ڌار،

گر منتر جي مام سان، من هورڪه کي مار،

تنهنجي ٿي چڪار، ڏيئون ٿيئي لوڪن ڀر.

راڳ پھروي

ٿل - جوڳي منهنجي هيءَ جا جيتارا.

۱- جوڳين کي تون پت ٿا جيڇل،
هوڳي هيئن سدائين،

جوڳين باجهان دم ٿا جيتان،
هوڳي پراڻ آڌارا - جوڳي ...

۲- جوڳين کي تون گهٽ ٿا ڄاڻج،
هوڳي هيءَ جا راکا،
هوڳي منهنجا سڳا منهنجي،
جوڳي پرم پيارا - جوڳي ...

۳- جوڳين وٽ ٿا پئسو توڙي،
ٿڌن به جڳ جا والي،
مٽيءَ منجهان ڪن ماڻڪ پندا،
قدرت جا ڪوٽارا - جوڳي ...

۴- موليءَ سان هي لالڪ ٿسائن،
سي ٿا جوڳي ڄاڻج،
گر منر سان من جن روڪيو،
جوڳي سي اوٽارا - جوڳي ...

۵- جوڳي پڇائي جوڳي ٿيڙا،
من اندرئين کي جهٽي،
ڪهي تبتون ڪن آس نه ڪونهجي،
جڳ کان رهن ٺهرا - جوڳي ..

راڳ ٻهروڀ

ٿل - جوڳي منهنجي جيءَ جا جيتارا.

۱- جوڳين کي اون ٻت ٿا جيجل،
جوڳي جهڻ سدا بن،

جوڳين ٻاجهان دم ٿا هيٺان،
جوڳي پراڻ آڏارا - جوڳي ...

۲- جوڳين کي اون گهٽ ٿا چالڻ،
جوڳي جيءَ جا راکا،
جوڳي منهنجا سڳا سڀي،

جوڳي ٻرم ٻهرا - جوڳي ...

۳- جوڳين وٽ ٿا پسر اوڙي،
ٿڌن ۾ جڳ جا والي،

مٽيءَ منجهان ڪن ماڻڪ پيدا،
قدرت جا ڪوتارا - جوڳي ...

۴- موليءَ سان هي ٺاڳ ٺسان،
سي ٿا جوڳي چالڻ،

گر منتر سان من هن روڪو،
جوڳي سي اولارا - جوڳي ...

۵- جوڳ- ٻچائي جوڳي ٺوڙا،
من لدرين کي جيتي،

ڪهي تبتون ڪن آڻ نه ڪهنجي،
جڳ کان رهن ٻهرا - جوڳي ..

ڊاگم پيروي

ڏل - منهنجو ساجن مونسان ساڻ آ.

اهو گروه جابلو چاڻ آ.

۱- اڪثرين اوڏا جيئن ٿارا،

ساڻ رهن ٿيئن سڄڻ سونهارا،

جيئن چند سان گڏ چانڊاڻ آ - منهنجو.....

۲- ماس هڏن سان گڏ آ جيئن،

مالڪ مونسان گڏ آ ٿيئن،

جيئن گل سان گڏ سرهاڻ آ - منهنجو.....

۳- پري پري ٿي جنهنڪي جاتم،

سڀ کان ويجهو تنهنڪي پاتم،

جئن مند سان گڏ مانڊاڻ آ - منهنجو.....

۴- پيئر هاڻي پم نا پايان،

ساجن سان گڏ هر دم آهيان،

ڪهي ڏيئون گڏ جئن پاڻ آ - منهنجو.....

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،

سيل صبر ستوش ڪي، دل جي اندر ڌار،

گر منتر جي مام سان، من مورڪي ڪي مار،

تنهنجي ٿئي جڻڪار، ڏيئون ٿي لوڪن ۾.

راڳ ٻهرو

ٿل - جوڳي منهنجي هيءَ جا هيٺارا.

۱- جوڳين کي لون ٻٽ نا هٻيل،
جوڳي جيئن سدالين،

جوڳين باهڻان دم نا جهٽان،
جوڳي پراڻ آڏارا - جوڳي ...

۲- جوڳين کي لون گهٽ نا چالنج،
جوڳي هيءَ ها راکا،
جوڳي منهنجا سڳا منهنجي،

جوڳي ٻرم ٻيارا - جوڳي ...

۳- جوڳين وقت نا پئسو اوڙي،
لڏن ٻه جڳه جا والي،

مٽيءَ منجهان ڪن مالڪ ٻڌا،
قدردم ها ڪوتارا - جوڳي ...

۴- موليءَ سان هي ٺالڪ ٺالين،
سي لا جوڳي جهالنج،

گُر مٽر سان من جن روڪو،
جوڳي سي اولارا - جوڳي ...

۵- چوڳه پڇائي جوڳي لڙا،
من لڏارين کي عيتي،

ڪهي ٽنڊون ڪن آڻ نه ڪنهندي،
جڳه کان وهن لٻارا - جوڳي ..

راڳم ڀيروِي

ڏل - منهنجو ساجن مونسان ساڻ آ،

اهو گروه ڄاڻايو ڄاڻ آ.

۱- اڪثرين اوڏا جيئن ٿارا،

ساڻ رهن ٿيئن سڄڻ سونهارا،

جيئن چنڊ سان گڏ ڇانڊاڻ آ - منهنجو.....

۲- ماس هڏن سان گڏ آ جيئن،

مالڪ مونسان گڏ آ ٿيئن،

جيئن گل سان گڏ سرهاڻ آ - منهنجو.....

۳- ڀري ڀري ٿي جنهنڪي ڄاڻم،

سڀ کان ويجهو تنهنڪي پاڻم،

جڻ مند سان گڏ ماڻڊاڻ آ - منهنجو.....

۴- پير هاڻي پڻ نا پايان،

ساجن سان گڏ هر دم آهيان،

ڪهي ڏيئون گڏ جڻ پاڻ آ - منهنجو.....

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،

سيل صبر ستوش ڪي، دل جي آندڙ ڌار،

گر منتر جي مار سان، من مورڪه ڪي مار،

تنهنجي ٿئي چڪار، ڏيئون ٿنهي لوڪن ۾.

راگہ پروی

ٲل - جوگی منہجی حیء جا حیٹارا.

۱- جوگین کی لون ٲت نا جیتل،
جوگی حین سدان،

جوگین ہاجھان دم لا جیٹان،
جوگی ٲراٹ آڈارا - جوگی ...

۲- جوگین کی لون گیت نا جالٹ،
جوگی حیء جا راکا،
جوگی منہجی گکا منہجی،
جوگی بوم ٲارا - جوگی ...

۳- جوگین وٹ نا ٲسو لڑا،
نڈھن ٲہ جگہ حا والی،
منیء منجیان کن مائے ٲدا،
دورٹ جا کولارا - جوگی ...

۴- بولیء سات عن ننگ قسان،
سی نا صوگی جالٹ،
گر منتر سات عن روکو،
جوگی سی اولارا - جوگی ...

۵- جوگہ ٲچائی جوگی لڑا،
من لڈوین کسی جیتی،
کھی تہون کن آس نہ کدہجی،
بگ کان وین لڑا - جوگی ..

راڳ ڀيروِي

ٿڌ - مڙي وارا مل تون مونسان،
ڪين وطن ٻيا ماڻهو ڇڳ ڄا،
ننهن لڳو آ تونسان - مڙي.....

۱- ماءُ وڻي نا پيءُ وڻي نا، ڀيڻ وڻي ڀائي،
ڀُٽر وڻي نا نار وڻي نا،
موهن تون ئي وطنسان - مڙي.....

۲- موهن تنهنجي خاص ملڻ ڄا،
جي جي سڌن آهن،
تن مان ڪوئي هڪ نا مون،
در تي ويڙو وٺسان - مڙي.....

۳- ديو وڻي نا ديوي ڪاڻي، ڀيل وڻي نا نلسي،
مندڙ وطن نا مڙهيون مونڪي،
نو لاءِ پتن ڪريسان - مڙي.....

۴- گهر سان ٿوڙيم پر سان ٿوڙيم،
ٿوڙيم تن من ڌن سان،
سڀ ٿوڙي هڪ تونسان جوڙيم،
مهر ڪري تون ملسان - مڙي.....

۵- جيئڻ منهنجو موهن تونسان،
مرڻ به موهن تونسان،
ڪهي ٿيئون آ سڀ ڪڇ تونسان،
تو بن دم نا جيئسان - مڙي.....

راڄ ڀيرو

ڏڻ - آئين اڪيلو ويندين اڪيلو،
ساڻ جو سان هلي نه ڪوئي،

مطلب جو هي مبلو - آهي.....

۱- ماءُ هلي ناهي ۽ هلي ناهي هلي ناهي،
پتر هلي ناهي هلي ناهي،

هلي نه چلي چيلو - آهي.....

۲- مڪر ڪري سڀ مٿا مٿا، روئن پاڻي هاري،
ساڻ مڙي ناهي ڪنهن سان ڪوئي،

جولو جگه جهملو - آهي.....

۳- باب ڪري هن ڪنهن کي،
ڪون بهار منجهان پالن،

لکڙا ڏيئي ساڙن آهي،

ڪوڙو ڪتب ڪيلو - آهي.....

۴- مٿي پڇاڻان ڇاڙهي ڪاٺي، رام رام سنگه بولن،
جيئري ڪن اڀريس نه اهڙو،

ملڪ آئي مڪريلو - آهي.....

۵- پڳڙيون ڪن ٿا نئين ڏهاڙي، گنگا موڪلن ڪورو،
بارهن ڏينهن ڪن بارهو ڏينهن،

ظاهر ڪري منهن پيلو - آهي...

۶- ڪهي ڏهڻون مون ڏنو ويڃاري،
سڪ جا سڀني سالي،

سکر باجهون آڻي سمي ڀري،

ٻو ناهي ڪري سهيلو - آهي.....

راڳ ڀيرو

ٿل - ڀڳوت گيتا پڙه تون پيارا،
پڙهندي سڀني شانت اچي ٿي،
من جا مڻ مونجهارا - ڀڳوت.....

۱- گيتا جهڙو پستڪ ٻيو ڪونهي لوڪن ۾ ناهي،
من موهن جي منهن جا موٽي،
جنهن ۾ پيريل سارا - ڀڳوت.....

۲- گيتا پڙه تون گيتا سڀ تون،
گيتا لک تون هٿ سان،

گيتا گيتا منهن سان چڻ تون،
گيتا گيان ويچارا - ڀڳوت.....

۳- گيتا تون ٿي ڪيئي جڳت ۾، شڪر گيتا آڏو،
ڀڳوت گيتا تن سڀني کان،
اوچي سمجه اڏارا - ڀڳوت.....

۴- ويدن روپي ساگر آندو، گيتا اميرت آهي،
سنت سيا مل اميرت ڪڍيو،

۵- جيئري مت ڏي مٿي گت ڏي،
پيشن ديو دلارا - ڀڳوت.....

ڀوت پريت کان راڳي،
ڪهي ٿيئون ڪل پتر اڏاري،
گيتا مڪت دٿارا - ڀڳوت.....

واڳ ڀروي

ٿل - حو هٽ آيو سوئي ويٺو،

جڳت مسارخائي آندو،

ٿر نا ڪوئي رهندو - جو ...

۱- ڪالهه ويو ڪو هاڻ وڃي ٿو،

ويٺو ڪوئي سڀاڻي،

ڏاڍي ڏيري سيڪو ويٺو،

وارو سڀ سر ايندو - جو.....

۲- سوين ورهيه يا ورهيه هزارين،

لکين ورهيه ڪو هيئي،

جي جي جڳهه ۾ نيٺ مري سو،

رهڻ نه ڪنهنجو ٿيندو - جو.....

۳- ديون کان جن ورهئا ورتا،

امر رهڻ لاءِ جڳهه ۾،

ڪن رهائي سي پي جڳهه ۾،

ڪنهن نا ڪال ڇڏيندو - جو.....

۴- جيئن هي ڇڏ ڇوڻي آشا،

رهڻو ڪوئي لاهين،

ٽنڊون ڪر پڄڻ هريءَ جو،

ڪم آهڻي ايندو - جو.....

راڳه پهر وي

ڏل - ڀڳوت گيتا پڙه تون پيارا،

پڙهندي سڀني شانت اچي ٿي
۱- گيتا جهڙو پستڪ پيو ڪونهي لوڪن ۾ ناهي،
من جا مڻ مونجهارا - ڀڳوت.....

من موهن جي منهن جا موٽي،
جنهن ۾ پريل سارا - ڀڳوت.....

۲- گيتا پڙه تون گيتا سڀ تون،
گيتا لک تون هٿ سان،

گيتا گيتا منهن سان چڻ تون،
گيتا گيان ويچارا - ڀڳوت.....

۳- گيتا تون ٿي ڪيئي جڳت ۾، شڪر گيتا آڏو،
ڀڳوت گيتا تن سڀني کان،

۴- ويدن دويي ساگر آندو، گيتا اُمرت آهي،
سنت سڀا مل اُمرت ڪڍيو،
اوچي سمجه اُدارا - ڀڳوت.....

پيشن ديو دلارا - ڀڳوت.....
۵- مت ڏي مٿي گت ڏي،

ڀوت ٻريت کان راڳي،
ڀڳون گل پتر اُڌاري،
گيتا مڪت دلارا - ڀڳوت.....

واڳ ۱۰۷

ٿل ~ جو هٿ آيو سولي ويندو،
 هڪ ماسرخالي آندو،
 آڙ لٽا ڪولي رهندو ~ هو ~...

۱- ڪالھ ويو ڪو خان وڃي آيو،
 ويندو ڪولي سڀالي،
 ٿڌي ٿڌي سيڪو ويندو،
 وارو سڀ سر ايندو ~ هو ~...

۲- سون ورهه يا ورهه هزارين،
 لکين ورهه ڪو چئي،
 هي جي هڪ پر لٽ مري سوي،
 رهڻ لڳو ڪنهن ڪنهن ~ هو ~...

۳- ڏاڍن کان جن ورهه ورتا،
 اُسر رهڻ لٽ هڪ پر،
 ڪنهن رهيا ئي سي ئي هڪ پر،
 ڪنهن لٽ ڪال ڇڏيندو ~ هو ~...

۴- جيئن هي ڇڏ ڇولي آڻا،
 رهڻو ڪولي لاهين،
 ڪهي ٿيندو ڪر پڄڻ هريءَ جو،
 ڪر آهولي ايندو ~ هو ~...

راڳم پيو وي

ڏل - منهنجو ستر سٽج سوال تون،

ڪر ٿاڙ ڏي نه ٺهال تون

۱- سميت ڏي ڪر سميت وارو،

سٽن ۾ جئن ٿيان سوڀارو،

آهين ڪر ڪندڙ ڪر بال تون - منهنجو.....

۲- پگت ڏي ڪر پگتيءَ وارو،

ٻوڙو ڪي جئن لکان پيارو،

آهين ديئا ٿاڙ ديال تون - منهنجو.....

۳- ڪيان ڏي ڪر ڪر ڪر موني،

جئن وٿان مان ستر ٺوڪي،

آهين اي عال ڪو حال تون - منهنجو.....

۴- ڪهي ڏهڙون ڪو عرض اڳيان،

ستر پنهجي ڪري لکان،

آهين ٻوڙ ٻوڙ اڪال تون - منهنجو.....

۵

ڪهي ٿيون ڪر چاهتي، گوڀد ڪا هو ڪيان،

ڪر ڪي سڀوا ڪيچي، من ڪا آجي گمان.

ڪهي ٿيون ڪر چاهتي، پوڄون هر ڪي ڌار،

سمرو نت هر ٺاڙ ڪو، ڇوڙ جڳت ڪي ڪار.

راڳ ڀيرو

ٿل - نو ڇڙو ٿو ٿو اوڪ ٿيڻي ۾

مڇر ڪندڙ مڏار نه ڪو.

مڇر ڪندڙ مڏار نه ڪو، دها ڪندڙ ڏانار نه ڪو.

۱- نو ڇڙو ٿا ڏاڏا ڪولي،

مڇر ڇڙو ڀنڀار نه ڪو،

آپس ٻڪا وٺي ٿو ڪاڻ ڪاڻ،

نو ڇڙو ٿو ڏوڏ نه ڪو.

۲- نو ڇڙو ٿا ٻيٽ ڪولي،

مڇر ڇڙو ٻيٽڪار نه ڪو،

آپس ڪميا وٺي ٿو ڪاڻ ڪاڻ،

نو ڇڙو ڏانار نه ڪو.

۳- نو ڇڙو ٿا ٿيالي ڪولي،

مڇر ڇڙو ٿيالي ڪو،

آپس ٿيالي وٺي ٿو ڪاڻ ڪاڻ،

نو ڇڙو ڀنڀار نه ڪو.

۴- نو ڇڙو ٿا سڙت ڪولي،

مڇر ڇڙو سڙت ڪو،

ڪٿي ٿيڻون ماڻ ڪولي،

نو ڇڙو آڏار نه ڪو.

راڳ ڀيروِي

ڏل - ستر سوامي، اُنترامي،

عرض منهنجو منظور ڪر.

۱- جا اُوديا ڏي ڏسڻ نه مونکي،

گهر ۾ هوندي ڳوبند ڪي،

ديا ڪري گر تنهن ڌوئيءَ کي،

دل منهنجيءَ مان دور ڪيو.

۲- جنهن اُوديا ڪنگال بڻايو،

گهر ۾ هوندي دولت جي،

باهه ڪري گر تنهن ڏالت کي،

ڏيل منهنجي مان ڏور ڪيو.

۳- جنهن اُوديا نج روپ پلائي،

جيو پڻي ۾ آندو آهي،

مهر ڪري تنهن مڪراييءَ کي،

ماري چڪناچور ڪيو.

۴- ڪهي ٿيئون جنهن اُوديا مونکي،

جنم کان پڻڪايو آهي،

ڪرپا ڪري تنهن ڪپڻ کي،

ڪُئي سَئي ڪافور ڪيو.

راڳ ڀروي

ڏل - وڃن گروءَ جو جن ٿي مڃبو،
تن جو پڪ ڪلباڻ ٿبو.

۱- وڃن گروءَ جو چور ڀوميا،
ڀولڻ سڃي سان تنهن مڃبو،
لوڻا هڪمدي هڪج نه ڪنائين،
راڃا جو ٻرڏان ٿبو - وڃن گروءَ جو...

۲- وڃن گروءَ جو ٽڪر مڃبو،
حرم ٺٽون تنهن خود سمجهبو،
گرم لوه سان هٿ نه سڙبو،
راڃا در ٻروان ٿبو - وڃن گروءَ جو...

۳- وڃن گروءَ جو ٻڌو چور ٿي،
ديون کي نا پاڇو ڪو،
لڳو ڪپڙو ٻڄيو مڙو کان،
سنتن تان قربان ٿيو - وڃن گروءَ جو...

۴- وڃن گروءَ جو جن ٿي مڃبو،
اولڃي ٻڌ کي پهنا سي،
ڪهي ڏهڻون من ڏسهن اکين سان،
هٿ هٿ ٿن سڏمان ٿبو - وڃن گروءَ جو...

ڏڙ - سڪ وادن کي سچ ٻچ سرليون،
راڳ، ٻيروي
سمهڻا ڪين سهائي ڏي
(۱)

سڪ وادن لاءِ سمهڻا عيب ٿي، لکيو ڪتابن لاهي ڏي،
سڪ وارا جي سمهي رهن ٿا، ڄاڻڻ ڪن ته آهي ڏي.
(۲)

ورده وصل ۾ سمهن نه عاشق، ڏلو اکين آزمائي ڏي،
محب ملي ٿا ڀڄن ويڙڙا جي، ورده به نند ڦٽائي ڏي.
(۳)

سسئي سمهي پئي بي خبري، وڃي پنهل وڃائي ڏي،
وڃي پائي وجهه نندڙيءَ جو، ويڙس پنهل پڇائي ڏي.
(۴)

آيو ڏيا وائي پيا سڀيئي، پريو ۽ پنهان ڪاهي ڏي،
لوڪ نند ۾ رار ڏسي جهٽ، پار وڃو ڪسڪائي ڏي.
(۵)

ڪهي ڏيئون جو عاشق هر دم، پس پرين جو چاهي ڏي،
مان، من مان، نيٺن مان، ڇڏ خيال نند جو لاهي ڏي.

راڳ ٻياري

ڏل - ٻيلي ٻار ڪڇي، ٻوٽ ٻئي کي چئجي اي سڀاڻا،
اٽس چون ٿا سٺ سڀاڻا.

۱- جيڪو ٻار ڪاڳل ٻڪ آهي،
سگهي ٻئي کي اهو ڄاڻائي،
سهيل ٻار رهجي، ڪنهن ٻئي کي چئي - ٻڌ وانا
اٽس چون ٿا سٺ سڀاڻا.

۲- جيڪو ٻار ٿارون ٻڪ آهي،
سگهي ٻئي کي اهو ٿرائي،
ڄاڻي خود ٿري، ٿاري ٻئي ڪنهن وري - وڌ وانا
اٽس چون ٿا سٺ سڀاڻا.

۳- جيڪو ٻار ٻيٽل ٻڪ آهي،
سگهي ٻئي کي اهو ڇڏائي،
هڻجي ٻار ٻڌل، ڪندو ٻئي ڪنهن ٻيٽل - ڳڻ وانا
اٽس چون ٿا سٺ سڀاڻا.

۴- خود سٺ ڇڏو ڳڙ ڇڏهن،
ڇو ٻالڪ کي ڇڏ ٿڏهن،
ڪهي ٿڏهنون اٽس، ڪم من ۾ من - ڇڏ ٻيٽا
اٽس چون ٿا سٺ سڀاڻا.

ڏڌل - سڪ واري کي سچ پچ سرتيون،
سمهڙا ڪين سهائي ڏي.

(۱)

سڪ واري لاءِ سمهڙا عيب ٿي، لکيو ڪتابن ٺاهي ڏي،
سڪ وارا جي سمهي رهڻ تان، جاڳڻ ڪن لاءِ آهي ڏي.

(۲)

ورده وصل ۾ سمهن نه عاشق، ڏٺو اکين آزمائي ڏي،
محب ملي تان پڻ وڇڙڻ جي، ورده به نند ڦٽائي ڏي.

(۳)

سسئي سمهي پئي بي خبري، ويٺي پنهل وڃائي ڏي،
ويڙين پائي وجهه نندڙيءَ جو، ويڙس پنهل پڇائي ڏي.

(۴)

ايوڌيا واسي پيا سڀيئي، پريو ۽ پٺيان ڪاهي ڏي،
لوڪ نند ۾ رام ڏسي جهٽ، پاڻ ويو ڪسڪائي ڏي.

(۵)

ڪهي ڏيڻون جو عاشق هر دم، پسڻ پرين جو چاهي ڏي،
مان، من مان، نيٺن مان، ڇڏ خيال نند جو لاهي ڏي.

راجہ پروي

ٿل - پنهنجو پاڻ پلج، پوءِ پني کي جهلج اي بهارا،
لائن چون ٿا سمن سڃارا.

۱- وڻي ڳالهه نه ٿو کي جاني،
ڪر پلجي نه ساڄن سالي،
پني ڏي ڪنن لهار، پنهنجو پاڻ سنڀار - سمجه وارا
لائن چون ٿا سمن سڃارا.

۲- آڇ چوڻ جو وقت ڪنهن ناهي،
جو چولندو سو وڙو ٻسالي،
ننهن کان مات پلي، اڀا نه ڪڍي - عئل وارا
لائن چون ٿا سمن سڃارا.

۳- جهڻ اٿئي وڻي نه ڪريڻ کي،
نهن سڪا وڻي نه ڏرجن کي،
ڇا ڇهرڪيءَ جو ڇا باندر ڪمو - اڻهارا
لائن چون ٿا سمن سڃارا.

۴- ڏي سڪا جي ڪوئي ٿو ڪنهن کي،
لڳي ڪاوڙ ۽ نيسو ٿو ڪنهن کي،
اُردو ڪنن مڃن، اُٿو باسڻ پڇن - گيدوارا
لائن چون ٿا سمن سڃارا.

۵- هرڪوئي ٿو سير سڏائي،
ڪوئي ٿو ٻاءُ چوائي،
ڪنهنجي ڪانه هلي، هرڪو پاڻ پلي - اي سونهارا
لائن چون ٿا سمن سڃارا.

راڳ ڀيرو

ڏل - اڇو ٻرير رکي، نت نيم رکي، ستسنگ ۾،
اڇي من کي رنگيو هر رنگ ۾

۱- ستسنگ ۾ اڇڻ سنو آ،
مان به خوب اڇي نه ڏنو آ،
تن جا پاپ مڻ، من جا پاپ مڻ،
جيئن گنگ ۾

۲- ستسنگ ۾ جي ڀي اڇن ٿا،
سي رام جي رنگ ۾ ڇن ٿا،
توڙي اوچ هجن، توڙي نيچ هجن،
ڪنهن ڀنگ ۾

۳- ستسنگ ۾ مهل سان ايندڙ،
تو پاڳن وارا ٿيندڙ،
من ۾ شانت اڇي، منهن ۾ ڪرانت اڇي،
هر رنگ ۾

۴- ستسنگ جي مهل نه ٿاريو،
اڇي نيم سان جنم سڌاريو،
جيئري جڳت ملي، مئي مڪت ملي،
سُ اُمنگ ۾

۵- ستسنگ جي مهما ڇا ڳايان،
ڪهي ڏهنون نه پار ڪو پايان،
ڏاڻ پنهجي اکين، ويا سڌري لکين،
پرسنگ ۾

راڳ ڀروي

- ٿل - درد ڀريءَ هن دل ميهڻيءَ کي،
ڪمر آڇي سمجهائي ڏي،
دل جو درد مٽائي ڏي...
- ۱- ڄم ڳهڙو کي دل پيهڻيءَ کي،
چڏ ٿون محال هٽائي ڏي،
ڪهڻي ٻولھون پڙهي ٻڌايم،
لڏهن به درد دکائي ڏي - دل جو درد...
- ۲- لکن درياهن جي مان وڃ م،
ڏلم ٽپڪا لائي ڏي،
چندن ڳهڙو کي بيم ڪهڻي،
باهه نه سگهي اڇائي ڏي - دل جو درد...
- ۳- ڪهڻي طبيبن ڏٺون دواون،
بيمر ٻائي پڙهائي ڏي،
سرق درد به ٻيو نه ڪوئي،
ويتو سو ستائي ڏي - دل جو درد...
- ۴- ڏين دلاسا ڪهڻي ماڻهو،
دل لڏا ڏيروح ٻائي ڏي،
دل جي دک کي دل ئي ڄاڻي،
ڪنهن کي چوان ستائي ڏي - دل جو درد...
- ۵- ڪهي ڦيڻون هن درد منديءَ جو،
دارون گر وٽ آهي ڏي،
ڪري ڪرڻا گر دارون ڏيئي،
دل جو درد چٽائي ڏي - دل جو درد...

راڳ ڀيرو

ڏل - ڄاڻڻ هارو چون جنهين کي،
سو تون آهين پاڻ مٺا...

۱- ڄاڻڻ هاري کي هي ڄاڻڻ،
ايها پنهنجي ڄاڻ آڻي،
ڄاڻڻ هاري ٻاجهون جڳهه،
بي سڀ ڄاڻ اڄاڻ مٺا - ڄاڻڻ هارو...

۲- من ٻڌ، اندريون، پراڻ پڄيئي،
ڄاڻڻ هاري کي نا ڄاڻڻ،
ڄاڻڻ هاري کي ان سڀ جي،
پوري نت پهچاڻ مٺا - ڄاڻڻ هارو...

۳- ڄاڻڻ هارو الڳ نه توکان،
سو تنهنجو نڄ روپ آڻي،
رشي، مني سڀ ڏين سنديشو،
شاهد ويد پراڻ مٺا - ڄاڻڻ هارو...

۴- نام روپ جي پڙدي پٺيان،
سڀ ڪجهه وينو پاڻ ڪري،
گيان بنان ٿئي ڪريا نه ڪائي،
گيائين جو واکاڻ مٺا - ڄاڻڻ هارو...

۵- ڄاڻڻ هارو ڄاڻڻ چاهين،
ڪهي ڏيڻون پڄ ڄاڻڻ کان،
ڄاڻڻ هاري جو ٿي ڄاڻو،
ستگر پرش سڄان مٺا - ڄاڻڻ هارو...

راڳ ڀروڻي

ڏل - من ڪوٽ نه ڪرئون ڪوٽا،
جر جا سهندن سوتا،

۱- ڪوٽ ڪري خوراڪون کائي،
پيت پوين ٿو ڏوٿا،
ڌرمراء هٿ لپڪو ڀڄندڙ،
گهاٽي ۾ ڏئي گهوٽا - هر جا...

۲- ڪاٻا مالا ڪوڙي جالڻ،
حل جا حش ٿوٽا،
ڪوٽ ڪري چو ڪنهن لاء پهنڊڇو،
حشر وڃائين ٿوٽا - هر جا...

۳- ڪوٽ ڪندي ڪج ڪڍ ڪريون ٿا،
مورڪ من جا موٽا،
لرڪ اُگس ۾ ٿوڙهن چلندڻ،
جيش ٿئي ٿي ڏوٽا - هر جا...

۴- ڪوٽ خراب ڪيا ٿر ڪڍي،
مورڪ غافل ڇوٽا،
ڪهي ٽهڻون هي سڪ ڪي چاهين،
سج هي وڌ ڪون اوٽا - هر جا...

راڳ ڀيروِي

ڏل - نا تون نا تون اي مورڪ مٽڙا،

کوٽا ڪرم ڪماء.

۱- صاحب توکان ليڪو ڀڄندو،

تڏهن ڪي چوندڻ چا،

شپ ڪرم جو وکر نه ورته،

نرڪي ملندءِ جاءِ - نا تون نا تون ...

۲- پر ناريءَ سان ڀاپ ڪري جو،

تنهن ڪي ملي سزا،

جر لوڪ ۾ تڏهن ڀاڳي ڪي،

ساڙيندا وڃ باهه - نا تون نا تون ...

۳- غريب سان جو ظلم ڪري ٿو،

دل ڪي ٻٽر بڻائي،

گهور نرڪ ۾ تنهن ڪي وجهندا،

شاسترون لائين آلاءِ - نا تون نا تون ...

۴- ڪهي ڏيئون ڪپ ڪرم ڇڏي،

تون شپ ڪرم چٽ لاءِ،

ستسنگ شيوا سمرن سان،

تون سرور سکن ڪي پاءِ - نا تون نا تون ...

راجہ پروی

ٲل - من کوٹ نہ کر تون کوٹا

جر جا سٹھدین سوتا

۱- کوٹ کرے خواکوٹ کائی

ہیت یوین تو ڈوٹا

ڈرمراء حت لیکو پٹندہ

تہائی م ڈائی قہوتا - جر جا...

۲- کاب : کوٹائی مٹھ

عس جا جیش قولتا

توہ کرے جو نہیں نہ پہنچتو

عس و جیش ہوتا - جر جا...

۳- توہ گھڈے کچ عوف کرے لٹا

ہوڑسہ مع جا مولتا

چکے خیر م ٹوٹیں چنڈہن

جیش گئی ئی ہوتا - جر جا...

۴- توہ ہوسہ کھو تو کھینی

ہوڑسہ شامل ہوتا

کھیر تھوڑی ہی سہ گئی چاہیں

سچ ہی وٹ تون اوتا - جر جا...

راڳه پهر ډي

ڏل - هر دم هر دم قادر،

تنهنجي قدرت تان قربان.

۱- قادر تنهنجي قدرت سان،

هي قدرت ڇڏيو جهان،

قدرت ۾ بڻ ٻيءَ قدرت جو،

قائم آ سامان - تنهنجي قدرت ...

۲- قدرت وڻ ٿڻ، گل ڦل،

قدرت سڀ سرهاڻ،

قدرت پوئڻا، قدرت مالي،

قدرت جو گلستان - تنهنجي قدرت ...

۳- قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،

قدرت آسمان،

قدرت سج چنڊ، قدرت تاري،

قدرت جو گل شان - تنهنجي قدرت ...

۴- گهي ٿيڻون ڌن قدرت تنهنجي،

ڌن ڌن تون پگوان،

قدرت جا گل کونڪ نھاري،

هر ڪو ٿي حيران - تنهنجي قدرت ...

راڳ ڀيرو

ٿل - تون ٻريو لاج ٻڄائين، دين د ڀالو آهين.

۱- دشت اچي ٿا ڌرم وڃائين،
شرم وڃائين سائين،
مايا ڪايا جو ڊپ ڏاڍو،
تماس نه ٿي رائي - دين د ڀالو...

۲- ماڻهو اوکا ڪر ٿي اوکا،
ڪنن مڃل ٻن آڻي،
ٻريو هاڻي باجهه پنهنجيءَ سان،
ڪر تون سڳهه سڻائي - دين د ڀال...

۳- ٿي جو ٻل ٿا، من جو ٻل ٿا،
سمجهه هلي ٿا ڪاڻي،
حاکم جو ٻي ٻل ٿا ڪوئي،
آءُ پوءِ شرڻائي - دين د ڀالو...

۴- سمه سڄي ڏي سڀ جي من ۾،
ڪنهن سان ڪن نه ٻرائي،
ڪهي ڏهڻون تون ٻريو سڀ جو،
انهو عرص اڳهائي - دين د ڀال...

راڳه ٲهروي

ٲل - هر دم هر دم قادر،

تنهنجي قدرت تان قربان.

۱- قادر تنهنجي قدرت سان،

هي قدرت رچيو جهان،

قدرت ۾ ٻڍ ٻيءَ قدرت جو،

قائم آ سامان - تنهنجي قدرت ...

۲- قدرت وڍ ٲڻ، گل ٲل،

قدرت سڀ سرهاڻ،

قدرت ٲوئڻا، قدرت مالهِي،

قدرت جو گلستان - تنهنجي قدرت ...

۳- قدرت ڌرتي، قدرت ٲاڻي،

قدرت آسمان،

قدرت سج چنڊ، قدرت تاري،

قدرت جو گل شان - تنهنجي قدرت ...

۴- ڪهي ٲيمون ڏن قدرت تنهنجي،

ڏن ڏن تون ٻڳوان،

قدرت جا گل ڪوئڪ ٺهاري،

هرڪو ٺهي حيران - تنهنجي قدرت ...

راڳ ڀيرو

ٿل - تون ٻريو لاج بچائڻ، دين ڊيالو آهين.

۱- دشت اچي ٿا ڌرم وڃائين،

شرم وڃائڻ سائين،

مايا ڪايا جو ڊڌ ڏاڍو،

نياس نه ٿي رائي - دين ڊيالو...

۲- ماڻهو اوکا ڪم ٿي اوکا،

ڪن مهل ٿي آئي،

ٻراو هاڻي باهه ٻنهنجيءَ سان،

ڪر تون سڳهه سڻائي - دين ڊيالو...

۳- ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي،

سجھ هلي نا ڪائي،

حاکم جو پي ٿي نا ڪوئي،

آءُ ٻيو سڻائي - دين ڊيالو...

۴- سم سم سم سم سم سم سم،

ڪنهن سان ڪن نه ٻرائي،

ڪهي ٻڌڻون تون ٻريو سم جو،

ايهو عرض اڳهائي - دين ڊيالو...

راڳ ڀروي

ڏل - هر دم هر دم قادر،

ٺهينجي قدرت تان قربان.

۱- قادر ٺهينجي قدرت سان،

هي قدرت رچيو جهان،

قدرت پر بنا آهيءَ قدرت جو،

قائم آ سامان - ٺهينجي قدرت...

۲- قدرت وٺا ٿيا، گل ڦل،

قدرت سڀ سرهاڻا،

قدرت ڀوئڻا، قدرت مالهي،

قدرت جو گلستان - ٺهينجي قدرت...

۳- قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،

قدرت آسمان،

قدرت سڄي ڇنڊ، قدرت ٽاري،

قدرت جو ڪل شان - ٺهينجي قدرت...

۴- ڪهي ڏهڻون ڏن قدرت ٺهينجي،

ڏن ڏن تون ڀڳوان،

قدرت جا ڪل ڪوٺڪ ٺهاري،

هر ڪو ٿئي حيران - ٺهينجي قدرت...

واڳ ۽ ڀروڙي

ٿل - ٿون ٿرو لاج ٻڃائڻ، ڏين ڏيالا آهن.

۱- ڏشت اچي ٿا ڏرم وڃائين،

شرم وڃائڻ سائين،

مايا ڪايا هو ڏپ ڏاڍو،

ٿياس نه ٿن ڪي رائي - ڏين ڏيالاو...

۲- ماڻهو اوکا ڪم ٿن اوکا،

ڪن مهل ٻن آلي،

ٻرو هاڻي ٻاڇه ٻهڻجيءَ سان،

ڪر ٿون سڳو سڻائي - ڏين ڏيالاو...

۳- ٿن هو بل ٿا، من هو بل ٿا،

سمجھ هلي ٿا ڪالي،

حاکم هو ٻي بل ٿا ڪوئي،

آءُ ٻيو سڻائي - ڏين ڏيالاو...

۴- سمجھ سڄي ڏي سڀ هي من ٻر،

ڪنهن سان ڪن نه ٻرائي،

ڪهي ڏهڻون ٿون ٻرو سڀ جو،

اڻو عرض اڳهائي - ڏين ڏيالاو...

راڳ ڀروِي

ڏل - هر دم هر دم قادر،

تنهنجي قدرت تان قربان.

۱- قادر تنهنجي قدرت سان،

هي قدرت رڇيو جهان،

قدرت ۾ بڻ ٻيءَ قدرت جو،

قائم آ سامان - تنهنجي قدرت ...

۲- قدرت وڻ ٿڻ، گل ڦل،

قدرت سڀ سرهاڻ،

قدرت پوئڻرا، قدرت مالهي،

قدرت جو گلستان - تنهنجي قدرت ...

۳- قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،

قدرت آسمان،

قدرت سڄي ڇنڊ، قدرت ٺاري،

قدرت جو گل شان - تنهنجي قدرت ...

۴- ڪهي ڏيئون ڏن قدرت تنهنجي،

ڏن ڏن ٺون ڀڳوان،

قدرت جا گل ڪونٽڪ ٺهاري،

هرڪو ٿئي حيران - تنهنجي قدرت ...

۵- اوجھ لڳن ٿيون ٻيون مالهاڻون،
 سگهي نه ڪوئي سنڀالي،
 رام جي مالها جيءَ جو راکو،
 من نا ٿيھن کان موڙج - رام ٿام...

۶- پتن ڪڍي به ٻيون مالهاڻون،
 دھسن نه سان سڌائي،
 ڪهي ٿيھون سنگ رام جي مالها،
 چاھ رکي سا چورج - رام ٿام...

راڳم ڀيروِي

ڦل - اٿي جلدي ٻياري جسو رام ٿاما،
 سڄو ٻوٽو ڌاري ھيو رام ٿاما،
 ۱- اڳيان وات اوکي سڄي لي اُٿانگي،
 اٿن من وڀاري جسو رام ٿاما،
 ۲- پٿر پي سمنڊ ۾ ٿريا رام بل سان،
 ٻرم کي ٿواري ھيو رام ٿاما،
 ۳- ھي رام ھوئي سڳي ٿي نه سولي،
 وشن کي وساري ھيو رام ٿاما،
 ۴- وھن ڪرو ڌاري ٻرم ڇڏ ٿواري،
 ٿيھون ڪهي پڪاري ھيو رام ٿاما.

راڳ پيروي

ڏڻ - گر ڪرپا هي ڪرڻ مراري،
ڪرڻ مراري آهيان ڪرڻ تمهاري، گر ڪرپا هي ...

۱- ڪرڻ اوهان جي، جي جي آيا،
نن جا تو سڀ ڪشت مڻايا،
چاڻي تنهن کي دنيا ساري،

۲- پڳت بهلاد تو شرن آيو،
گر ڪرپا هي ڪرڻ مراري،
ڪشت ڪئي تنهن ڪنڻ لڳايو،

برج بچايو تو برج بهاري،
گر ڪرپا هي ڪرڻ مراري،
ڪشت ڪئي تنهن ڪنڻ لڳايو،

۳- هاڻيءَ کي واڳوءَ ورايو،
هاڻي تنهنجي ڪرڻ ۾ آيو،
پاڻ اچي تنهن وٽا ٿاري،

۴- پانڊون ورتي دامن تنهنجي،
گر ڪرپا هي ڪرڻ مراري،
هر دم رکيا ڪيڙي نن جي،

دروڀدا جي لاج سنواري،
گر ڪرپا هي ڪرڻ مراري،
ڪشت ڪئي تنهنجي ڪرڻ ۾ آيو،

۵- گهي ڏيئون آءُ آهيان تنهنجو،
تو بن موهن ٻيو نا منهنجو،
ديا ڪري رک ڪرڻ منجهاري،

گر ڪرپا هي ڪرڻ مراري،
ڪشت ڪئي تنهنجي ڪرڻ ۾ آيو،
پاڻ اچي تنهنجي ڪرڻ ۾ آيو،

۵- بوجهه لڳن ٿيون ٻيون مالهاڻون،
 سگهي نه ڪوئي سنڀالي،
 رام جي مالها جيءَ جو راکو،
 من ٿا ٿين کان موڙج - رام ٿام...

۶- پتن ڪئي به ٻيون مالهاڻون،
 رهن نه ساڻ سدائي،
 ڪهي ٿينون سنگهه رام جي مالها،
 چاهه رکي سا چورج - رام ٿام...

راڳ ڀروڙي

- ۱- ٿل - آئي حلدی ٻاري جيهو رام ٿاما،
 سڄو ٻرير ڌاري جيهو رام ٿاما.
- ۲- اڳيان وات اوکي سڄهي ٿي اٿلنگي،
 ائين من وڀاري جيهو رام ٿاما.
- ۳- ٻڙ هي سمند ۾ ٿريا رام بل سان،
 ٻرڻ کي ٺواري جيهو رام ٿاما.
- ۴- جهي رام جوئي سڪي ٿي نه سوئي،
 وڻين کي وساري جيهو رام ٿاما.
- ۵- وڃن گروءَ ڌاري ٻرڻ جهڙ ٺواري،
 ٿينون ڪهي پڪاري جيهو رام ٿاما.

راڳ، ڀروِي

ڦل - رام نام جي مالها سورج، رام نام جي مالها سوري،
جر جا ٻنڌن آوڙج - رام نام...

۱- ٿلي آدي ٻيون مالهائون،
ڪيئي نمونسا آهن،
رام جي مالها سڀ کان نيڪي،
جيءُ انهيءَ سان جوڙج - رام نام...

۲- ڇڻ ٿيئون ٻيون مالهائون،
اڪثر ٿين پراڻيون،
رام جي مالها نئين، نئين سر،
خيال انهيءَ سان ڪوڙج - رام نام...

۳- خطري وارن ٻيون مالهائون،
چور وڃن چورائي،
رام جي مالها ٿريءَ آهي،
اور انهيءَ سان اوڙج - رام نام...

۴- ملن خرچ سان ٻيون مالهائون،
ڌن وارو ڪو ٻائي،
رام جي مالها سستي سولي،
تنهن کي ڪڏهن نه ڇوڙج - رام نام...

راڳ ڀيروِي

ٿل - جنم لهي آج چوڪي آيو، ٿيمڻ وٺرام آنالو جنهنجو،

سڀ جي من ۾ ڇاپو.

۱- جبلارام کي ڏين واڌايون،

بار ٻڌا نر نارايون،

شهر ڪنڊوءَ جي گليءَ گليءَ ۾،

ڏاڍو آند ڇاپو - سڀ...

۲- جنم لهن سان ئي روشنائي،

اوديا اوئدهه ويڙي،

سورج والڪر اڀري جڳ ۾،

ڪل اٺڪار مٽايو - سڀ...

۳- گوال ٻال جي ڪرشن جا هٿا،

ان مان هڪڙو هي هي،

موهن والڪر نڀن ٻڄائي،

سڀ کي مس ٻڌايو - سڀ...

۴- جڳ جي ٺارڻ خاطر چوڪي،

حڪم هريءَ سان آيو،

رام ناسم جي پڙي جاڙهي،

سارو ساٿ ٺرايو - سڀ...

۵- شانتِي پرڪاش چئي هٿ چوڙي،

اهو عرض اُگهايو،

ستگر پنهنجي چرلن ۾ نٿي،

من جو پُٺو وڌايو - سڀ...

راڳ ٻيڙي

ٿل - من ڪٿا سٺج ڪرڻار جي،

چڏ وائي ٻي وهندوار جي.

۱- ڪٿا هريءَ جي پاڻ آهي،

من جا سٺا ڀرم مٿائي،

ڪل پاپ ڪري ٻههار جي،

چڏ وائي ٻي وهندوار جي.

۲- ڪٿا هريءَ جي ٿئي ٿي جاتي،

سڀ ٿيڻ ڪن واسو ٿائي،

رهي رام اتي نروار جي،

چڏ وائي ٻي وهندوار جي.

۳- ڪٿا هريءَ جي هر سان جوڙي،

جڳهه جا ڪوڙا ٻڌن ٿوڙي،

ڏي چاٻي موڪل دوار جي،

چڏ وائي ٻي وهندوار جي.

۴- جڳت ڪٿائون ڪوڙيون آهن،

ڪام ڪروڙ مد موهر وڌائڻ،

ڪن جنم اُمولڪ گار جي،

چڏ وائي ٻي وهندوار جي.

۵- ڪٿا هريءَ جي سٺ اُچارڻ،

پاڻ ٽن ۽ ٻين کي ٿارڻ،

ڪهي ٿيئون مان ٻيهار جي،

چڏ وائي ٻي وهندوار جي.

راڳ ڀيرو

ٺل - منهنجا آيا ست سڄان ٿي.

جن ٿان ٿن من ڌن قربان ٿي.

۱- ساڌو ٿڙا جت پير گهمائڻ.

يلا آڻهن جا پاڳس ٻڌائڻ.

اچي دها ڪندڙ دياوان ٿي.

جن ٿان ٿن من ڌن قربان ٿي.

۲- ساڌو جنهن تي ڪرپا ڌارين.

آئي آف ٿيندي ٿان.

اچي سڀي وڏا ٻلوان ٿي.

جن ٿان ٿن من ڌن قربان ٿي.

۳- ستن سان هي پير ڪون ٿا.

سهڻي ٿن جا ڪاج سرن ٿا.

اچي ڀلو ڪندڙ ڀڳوان ٿي.

جن ٿان ٿن من ڌن قربان ٿي.

۴- ڪهي ڏهڻون جنهن گبان سڏائڻ.

اوديا هو ٿنهن روڳه مٽائڻ.

اچي ٺٽي وڏا ڪڙوان ٿي.

جن ٿان ٿن من ڌن قربان ٿي.

ڊاگه پيروِي

ٿڌ - من ڪٿا سٽج ڪر تار جي،

۱- ڪٿا هريءَ جي پاڻ آهي،
چڏ وائي بي وهندار جي.

ڪل پاپ ڪري پرهار جي،
من جا سنسا ڀرم مٽائي،

۲- ڪٿا هريءَ جي ٿي ٿي جاتي،
چڏ وائي بي وهندار جي.

رهي رام اُتي نروار جي،
سڀ ٿيرت ڪن واسو تائي،

۳- ڪٿا هريءَ جي هر سان جوڙي،
چڏ وائي بي وهندار جي.

ڏي چاڀي موڪل دوار جي،
جڳه جا ڪوڙا ٻنڌن ٿوڙي،

۴- جڳت ڪٿائون ڪوڙيون آهن،
چڏ وائي بي وهندار جي.

ڪن جنم اُمولڪ گار جي،
ڪام ڪروڌ مد موهر وڌائين،

۵- ڪٿا هريءَ جي سنت اُچارن،
چڏ وائي بي وهندار جي.

ڪهي ڏيئون مان ٻلهار جي،
ڀاڻ ٽرن ۽ ٻين کي ٿارن،

چڏ وائي بي وهندار جي.

راڳ ڀروي

ٿل - منهنجا آيا سٺ سڄاڻ ٿي،

جن ٿاڻ ٿن من ڏن قربان ٿي.

۱- ساڏوئڙا جت پير گهمائڻ،

ڀلا انهن جا پاڳ - بڻائڻ،

اهي ديا ڪندڙ دياروان ٿي،

جن ٿاڻ ٿن من ڏن قربان ٿي.

۲- ساڏو جنهن ٿي ڪرڻا ڌارين،

آئي آس تنهنجي ٿارڻ،

اهي بلي وڏا ٻلوان ٿي،

جن ٿاڻ ٿن من ڏن قربان ٿي.

۳- سٺن سان هي ٻول ڪرڻ ٿا،

سهجي ٿن جا ڪاڄ سرن ٿا،

اهي ٻلو ڪندڙ پگوان ٿي،

جن ٿاڻ ٿن من ڏن قربان ٿي.

۴- ڪهي ڏهڻون جنهن ٿاڻ سڻائڻ،

اوديا جو تنهن روڳ مٽائڻ،

اهي ڪٽي وڏا ڪٽوان ٿي،

جن ٿاڻ ٿن من ڏن قربان ٿي.

داڳم پيروِي

- ڏل - من گهڙي ۽ گهڙي ڇڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون،
۱- ڪوڙ ڪپت مان ڪجهه نه وٺيندين،
ناسحق پنهنجي پاڙ پٽندين،
هلي روئيندين اُنت تمام تون،
۲- ڪوڙا جڳ جا چاٽج ڏنڌا،
لوپ نه ڪر تن ڪارڻ اُٺڻا،
ڪر ديا ڌرم پڇ ڄام تون،
۳- ٿول ڪيو تو ڳرپ منجهاري،
پڇن ڪندس مان، ڇڏيڻ وساري،
اُهو پورو ڪر انجام تون،
۴- ڪوڙ ڪپت جن لاءِ ڪرين ٿو،
ڪم نه ايندءِ مفت مرين ٿو،
سڄو سنگي سمجهه ستنام تون،
۵- ڪهي ٿيئون آڃان مهل نه وٺي،
نام جيئي ڪر سڦلي ديهي،
وٺ سنت ڳرن جي شام تون،
ڇڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

راڳ ڀيروِي

ٿل - سڀوا ڪريو سڀوا وارا، سڀوا ڌارين تي ستگر راضي
لڳن ٻوڙو ڪي پيارا.

۱- صاحب جي سرچاڻا خاطر،
سڀوا ساڌن آهسي،
سڀوڪ ٻڌتي سڀوا ڪر ٿون،
چڙي سڀوا ڪر سارا.

۲- جڳت هريءَ جو مندر ڄاڻج،
لاڪر پاڻ هري لي،
سڀوا ڪر ٿون سڀ ڏيڻ جي،
ڄاڻي لاڪر دوارا.

۳- جڳت هريءَ پر هري جڳت پر،
اوت اوت ٿي ٻيئي،
پيار اٿئيءَ مان سڀوا ڪر ٿون،
پالڻ موڪل دوارا.

۴- مالا مالا پيا برهر ٿي،
بالڪ ڪريو سڀني،
ڪهي ٽهڻون سڀ پالڻ ڄاڻي،
سڀوا ڪڇ ڪڇ وارا.

د اډې پوروي

ډل - مښېجا سانگي شل ايندا، جن لاء پېچان پيو مان،
اچي درشن سي ډيندا.

(۱)

جن لاء ځڼيون جايون، تن جايين پر جوړي
شل واس اچي ولندا - مښېجا سانگي ...

(۲)

جن لاء اټن اډما، سي باجه ګري اېځي
شل سيکه اچي ملندا - مښېجا سانگي ...

(۳)

جن لاء مکر نارون، سي پير پري پري
شل ويژهي مون وسندا - مښېجا سانگي ...

(۴)

جن لاء اټر سګري، تن سانگين جا درشن
شل نيټ ډسي لرندا - مښېجا سانگي ...

(۵)

ګيو پير آسيما، کهي ډيمون ټي ميلو
شل خوش ټي ګلا کلندا - مښېجا سانگي ...

داڳ ڀروِي

ٿل - منڙا توکي آءِ سمجهايان...

۱- سمجهڻ جي هيءَ مهل آئي،

سمجهي وٽ ڪر سڦلي ڏيئي،

ڀلو ٿيندجو ٿو مان ڇاهيان - منڙا توکي...

۲- هڪ هڪ دم دم جو مله لک لک آئي،

نام بنا مله ٿين جو ڪڪ ٿي،

ڳالهه سڄي مان ڳالهايان - منڙا توکي...

۳- چوري ڇفلي ٿنديا ڪر ٿا،

اوڳ ڪنهنو دل تي ڌر ٿا،

سمن ڄا ڳڻ سڪاريان - منڙا توکي...

۴- سڀ سان مڙي ٻولي بولج،

ڀڙدو ڪنهن جو ٿا ٿون ڪولج،

پريءَ وٽ مان پهچايان - منڙا توکي...

۵- ڪهي ٿيئون هي وڃن مڃين،

هٿ هٿ ٿون من سڳي ٿين،

ٺڪيون ٿيندجون مان ڳايان - منڙا توکي...

راڳ ڀيروِي

ڏل - پر ڀر سڄو ٿي جن جي من ۾

- تن کي روکي ڪير آڏا...

۱- ڪوڙن لاءِ ٿي ٻڌن جڳ ۾

قدم قدم ٿي ڪروڙ آڏا

سڄن کي نا ٻڌن ڪوئي

جنهن دل ۾ پر ڀر جو پير آڏا - پر ڀر سڄو...

۲- پر ڀر وارن کي وات سمبڙ ڏئي

جهنگل ڀري ٿي گهيرو آڏا

پرين پسڻ لاءِ ڏي دڳ ڌرتي

وڀري ڪري نا وڀر آڏا - پر ڀر سڄو...

۳- مڙو وڀي ٿي ترو تنهن لاءِ

نانگ ڀري تنهن لاءِ ڏور آڏا

ڪچو دلو ڀري تڪ مان تاري

ڀلو پر ڀر جو پير آڏا - پر ڀر سڄو...

۴- زهر منجهان ٿي اُمرت تنهن لاءِ

جبل ڪپهه جو ڀير آڏا

سڀ منجهان ٿي مورچ هر جي

پر ڀر سندو ڏس خير آڏا - پر ڀر سڄو...

۵- ڪهي ٿيئون آ جنهن جو جنهن ۾

پر ڀر پڪو چئين مير آڏا

سو تان تنهن کي ملي ضروري

ان ۾ قيد نا ڦير آڏا - پر ڀر سڄو...

راڳه پهر وي

ٿل - پريو توکي آن ۽ پرجا پان ...

۱- جنهن ڳالهين تون پريو پريو ۽
ڳالهه آها مان سر ڇاهيان - پريو توکي ...

۲- ساڌ سڪت پريو دور آهي مان ۽
گوند ٺهين ڳالهين - پريو توکي ...

۳- هر هر توکي هٿڙا جوڙي ۽
بدلون ٺهين ڳالهين - پريو توکي ...

۴- جڳه ها ٿاڻا ٿوڙي سڀني ۽
لالڻ اوسان ٿوڙا پان - پريو توکي ...

۵- ڪهي ٺهينون آن ۽ جهڙي ٺهڙي ۽
گولي ٺهين ٺهڙا آهن - پريو توکي ...

*

ڪهي ٺهينون گرو چاهتي ۽ هر دلاوي ڪول ۽
پلا ڪرو سڀ ڄڻو ڪا ۽ مڪ سي سا ٿول ۽

ڪهي ٺهينون گرو چاهتي ۽ راضي هو ڪر ٿاڻ ۽
دٻن جنن پريو ڪر ٿاڻ ۽ دي اٿن سٿڪار ۽

ڪهي ٺهينون گرو چاهتي ۽ پريو هو پريو ۽
ڪڪا پريو ٺهين ۽ سڄي سڄي ٺهڙا ٺهڙا ۽

راڳ ڀيروِي

- ڏل - ڀر ۾ سڄو ٿي جن جي من ۾
 - تن کي اوهي ڪير آڏا...
 ۱- ڪوڙن لاءِ ٿي ٻڌن جڳ ۾
 قدم قدم تي ڪروڙ آڏا
 سڄن کي نا ٻڌن ڪوئي
 جنهن دل ۾ ڀر ۾ جو پير آڏا -- ڀر ۾ سڄو...
 ۲- ڀر ۾ وارن کي وات سمبڙ ڏئي
 جهنگل ڀري ٿي گهيڙ آڏا
 ڀرين ۾ لاءِ ڏي دڳ ڌرتي
 وڀري ڪري نا وڀر آڏا -- ڀر ۾ سڄو...
 ۳- مڙو ڀري ٿي ترو تنهن لاءِ
 نانگ ڀري تنهن لاءِ ڏور آڏا
 ڪچو دلو ڀري تڪ مان تاري
 ڀلو ڀر ۾ جو پير آڏا -- ڀر ۾ سڄو...
 ۴- زهر منجهان ٿي اُمرت تنهن لاءِ
 جبل ڪپهه جو ڀير آڏا
 سڀ منجهان ٿي مورٽ هر جي
 ڀر ۾ سندو ڏس خير آڏا -- ڀر ۾ سڄو...
 ۵- ڪهي ڏيڻون آ جنهن جو جنهن ۾
 ڀر ۾ پڪو جئين مڃر آڏا
 سو تان تنهن کي ملي ضروري
 اُن ۾ قند نا ڦير آڏا -- ڀر ۾ سڄو...

راڳ ڀيروِي

ڦل - ڀرو نوکي آن ۽ ڀرجايان ...

۱- جنهن ڳالهين اٺن ڀريو ڀرجين،
ڳالھ آھا مان سر چاهيان - ڀرو نوکي ...

۲- ساڌ سنگت ڀر دوز آھي مان،
گوشت ٽھنجا ڳڻ ڳايان - ڀرو نوکي ...

۳- هر هر نوکي ھٿڙا جوڙي،
نڊيون پنھنجون مان نڀايان - ڀرو نوکي ...

۴- جڳ جا لالا ٽوڙي سڀئي،
لال ٽوسان لٽو لايان - ڀرو نوکي ...

۵- ڪهي ٽمڻون آن ۽ جهڙي جهڙي،
گولي ٽھنجي گھر آھيان - ڀرو نوکي ...

ڪهي ٽيئون گر چاهتي، هو بلاوي ڪول،
بلا ڪر وس ھيو ڪا، مڪ سي مھنا ٽول.

ڪهي ٽيئون گر چاهتي، راضي هو ڪر نار،
دين حقن ڀر ڪر ديا، دي اٿن سنگار.

ڪهي ٽيئون گر چاهتي، ڀريو هو ڀرسن،
ڪڪا برا نه ڪيچي، سمرو هر نش دن.

راڳ ڀيروِي

ڏل - مايا وارا مايا ٿي تون،
پلجي ڪر نا ماڻ ڪڏي.

۱- مايا پٽيءَ جي مايا آهي،
تنهنجي ڪڏهن نه ٿيڻي آ.

سڀني ۾ پي تنهن مايا کي،
پنهجي ڪري نا ڄاڻ ڪڏي - مايا وارا...

۲- ساڻ نه توسان آئي مايا،
هاڻي به توسان ساڻ نٿي،

مرڻ پڄاڻان هڪڙي وڪ پي،
هلي نه توسان ساڻ ڪڏي - مايا وارا...

۳- جنهن جي آهي تنهن کي ڏي تون،
تنهن ۾ تنهنجو آهه ڀلو،

يتن ڪندي پي تنهنجي نٿي نا،
وئرت ڪوءِ نا پاڻ ڪڏي - مايا وارا...

۴- ڪهي ٿيئون جن پنهنجي سمجهي،
آخر تن پڇتايو ٿي،

تون پي موه ڪندين جي اُن ۾،
تنهنجو ٿي نه ڪلياڻ ڪڏي - مايا وارا...

راڳ ٻهرو

ڏل - امان مونکي موکل ڏي، گهر کس وٺي ٺهڻجو،
آنءِ ويندس جوڳن ڏي.

۱- جهل کين امان مونکي،
جوان ٻانهون ٻڏي ٺوڪي،
وجهه ڏير نه موکل ۾،
ڏس منهنجي روٺا ڏي.

۲- جڳهه سارو سج ٻاٻان،
دل ڪنهن سان اٽڪائان،
من ڪنهن سان کين ملي،
وڃان ڪاهي ڪڇن ڏي.

۳- هيءُ جوڳن سان جڙايو،
منڊ محبت جو ٻڙهو،
ملا کين لڳن مت ٻڙ،
ساعه ساري سالگي ڏي.

۴- هاڻي چاس نا چل ۾،
ٺڪي جهلس ڪنهن جهل ۾،
اُهي ٻاهر ٻاهر ٻاري،
دم ورهه نه ويهڻ ڏي.

۵- رهان جوڳن سان جهنگ ۾،
لٽا کين ٻاٻان اٽڪ ۾،
ڪهي ٽهڻون در در تي،
جوان مانا ڀوڄن ڏي.

راڳ ڀيرو

ڏل - مايا وارا مايا تي تون،
يلجي ڪر نا ماڻ ڪڏي.

۱- مايا پتيءَ جي مايا آهي،
تنهنجي ڪڏهن نه ٿيڻي آ،
سڀني ۾ پي تنهن مايا کي،
پنهجي ڪري نا چاڻ ڪڏي - مايا وارا...

۲- ساڻ نه توسان آئي مايا،
هاڻي به توسان ساڻ نٿي،
مرڻ پڇاڻان هڪڙي وڪ پي،
هلي نه توسان ساڻ ڪڏي - مايا وارا...

۳- جنهن جي آهي تنهن کي ڏي تون،
تنهن ۾ تنهنجو آهه ڀلو،
يتن ڪندي پي تنهنجي ٿي نا،
وئرت ڪو نا پاڻ ڪڏي - مايا وارا...

۴- ڪهي ٿيڻون جن پنهنجي سمجهي،
آخر تن پڇتاڻو ٿي،
تون پي موه ڪندين جي ان ۾،
تنهنجو ٿي نه ڪلياڻ ڪڏي - مايا وارا...

راڼه پيروی

تل - امان مونکي موکل دي، گهر کي وټي لېږدو،
آنء ويښدس جوځي ځي.

۱- جهل کي امان مونکي،
چوان پانډون پښي اوکي،
وځو، دېر نه موکل ږي،
ځس مېنځي روڼ ځي.

۲- چکه سارو مخ پايان،
دل کښي سان الکايان،
من کښي سان کي ملي،
وچان کافي کښي ځي.

۳- مڼي ځي جوځي سان جرځو،
منډ منډ جو مڙهو،
ما کي لږي مټ پيا،
سارو سارو سالکي ځي.

۴- عالي پيس لږي ځي،
لکي پهلېس کښي جهل ږي،
اچي باغ پورې پاري،
ډر وره نه واپس ځي.

۵- رهاڼ جوځي سان جهنگ ږي،
لڼا کي پايان الک ږي،
کوي ټيټون ډر ډر لي،
چوان مانا پورې ځي.

- ۶- سڪ سنساري رڃ جو پاڻي،
 مٺي لڳي ٿي رام جي پاڻي،
 بن ساجن سڀ سڄ پايان،
 وڃي سانگه فقيري پايان.
- ۷- ڪهي ڏيڏئون گهر ڪين ڪي رهندس،
 خفني پائي جوڳي ٿيندس،
 ويهي بن ۾ وره وسايان،
 وڃي سانگه فقيري پايان.

راڳ ڀيرو

- ڏل - آخر منهنجا لعل هتان هلبو،
 هتان هلبو لعل هتان لڏبو.
- ۱- ڇاجي لاءِ ٿو مايا ميڙين،
 پئسو ساڻ نه هڪ ڪٿبو - آخر منهنجا لعل ...
- ۲- جي جي ڇا تون جڳهه ۾ جيئندين،
 مڙت هتان نر نيٺ مڙبو - آخر منهنجا لعل ...
- ۳- مورڪه تن جو ماڻ نه ڪر تون،
 نيٺ مٽي ۾ مڙهه گڏبو - آخر منهنجا لعل ...
- ۴- ڪهي ڏيڏئون ستگر پرسادي،
 ڄم جي قاسميءَ کان ڇٽبو - آخر منهنجا لعل ...

راڳ ڀيرو

- ۱۔ امان محبت سان موڪلايان،
وڃي سانگه ٺٽري ٻاڻان.
- ۲۔ ڪيو امان آسپس لاهائي،
ليان ٺٽري آستي مائي،
من مالڪ ساڻ ملايان،
وڃي سانگه ٺٽري ٻاڻان.
- ۳۔ ڏوڏن کان من ٺٽو بڻوڙي،
پروست ڀرندو هي لونءِ لونءِ ڇاڳي،
لڏي ڇوڳي ڇوڳي ڀڄايان،
وڃي سانگه ٺٽري ٻاڻان.
- ۴۔ مٺس مٺي لي ٺٽو آهي،
عمر نه ٺٽي ڪنهن ڀل ڏاهي،
وڃي ڇلندي رار (ڀڄايان)،
وڃي سانگه ٺٽري ٻاڻان.
- ۵۔ مٺ مٺ ڪل ڪوڙا ڄاڻان،
سڄڻ سڄا مان سند سڄاڻان،
وڃي ٺٽي اٺن سان لايان،
وڃي سانگه ٺٽري ٻاڻان.
- ۶۔ ڏاڏا جڳ ڇا ڄاڻان ڪندا،
وڃن وڻن لڏا سڳو سندا،
وڃي هر هر لڏا ڏايان،
وڃي سانگه ٺٽري ٻاڻان.

راڳ، ڀيرو

ڏل - گروءَ سندو مان شيوڪ آهيان...

۱- شيوڪ بڻجي - سيو ڪندس مان،

شرڏا من ۾ ڌاري،

ستگر ٻاجهون پي ڪنهنجو پي،

چاڪر ڪين چوايان - گرو سندو...

۲- جا جا ڪلا ڏسو ٿا مون ۾،

سا سڀ ڪرپا گر جي،

جيسين جيئرو هوندس جڳ ۾،

گيت گروءَ جا ڳايان - گروءَ سندو...

۳- ڪم ڏسي ڪن آدر سيڻي،

جڳت جي ريت لاهائي،

ايندي سان گر پنهنجو ڪيڙو،

تنهن کي ڪيئن پلايان - گروءَ سندو...

۴- سنت سيڻي روپ رام جا،

گهٽ وڌ ڪنهن ۾ ناهين،

ڪهي ڏينئون پر ستگر جي سر،

بيو نا ڪوئي پايان - گروءَ سندو...

راڳ ڀيروِي

ٿل - من سگر سان ڪر پيار ڏي،

جنهن کان ملي سٺ ويچار ڏي.

۱- جڙ چاهي ۽ چبتن چاهي،

مرم لاهو سگر سمجھائي،

اُلي سگر گهان ڀنڊار ڏي،

من سگر سان ڪر پيار ڏي...

۲- رام نام جي ڏٺي مالي،

ڪرم جي ڪل ڪٽي ڪنگالي،

اُلي گرو وڏو دالار ڏي،

من سگر سان ڪر پيار ڏي...

۳- ديھ سندو اُهيان مٽائي،

بندی مان پگوان بڻائي،

اُلي گرو سرڇڻار ڏي،

من سگر سان ڪر پيار ڏي...

۴- لڪ اپڪار گرن جا پايان،

ڪهي ٽهڻون مان ڪهڙا ڳايان،

وچان سگر نان ٻنهار ڏي،

من سگر سان ڪر پيار ڏي...

راڳ ڀيروِي

ڏل - ستگر ۾ سڪ جنهن جي آهي،

تنهن تان مان بهار سدا.

۱- ڏن ڏن سي سڪ وارا جڳهه ۾،

اولي جن جي آهه مني،

ڏينهن سپاڳو سو مان پانيان،

جنهن ڏينهن ٿي ديدار سدا - ستگر ۾...

۲- ڏن ڏن ڏن ڏن جو مات پتا،

۽ ڏن ڏن ڏن ڏن جو ڪٽنب سڄو،

ڏن ڏن ڏن ڏن ڏن سڀ تن جا،

گُر ۾ جن جو پيار سدا - ستگر ۾...

۳- سڪ وارن جي ساعت هڪڙي،

جنهن جا دڪ دور ڪري،

اُندر ۾ آرام سڄو ڏي،

ميٽي موهه جو چار سدا - ستگر ۾...

۴- سڪ وارن سان جاتي ڪاڻي،

ستگر هر دم ساڻ رهي،

ڪهي ڏيڻون سڪ ملي انهن کي،

راضي جنهن ڪرتار سدا - ستگر ۾...

راڼه پيروي

ډل - نملو نملو نملو گرو مان،
وان نهېچي در تي وکالو گرو مان.

۱- گرو نهېچو پړيل پندارو رهي،
دېن لاء کليل دوارو رهي،
مڼگان مهر وارو نه دملو گرو مان،
نملو نملو نملو گرو مان...

۲- مددگار مونسان سدائي ټبر،
ډکن ماننن ډالسر سپائي ټبر،
رهان ټو همېسه ويکالو گرو مان،
نملو نملو نملو گرو مان...

۳- شرط مان اوهانچي نه آيس هلي،
کتي کمت مېنجا کچانه تون پلي،
بنا نهېچي ناغي کو نملو گرو مان،
نملو نملو نملو گرو مان...

۴- کهي ټمټون کړيا چو هټو ډريو،
ديا سان دپالو نه دکړا هريو،
رهان نهېچي چرني سمالو گرو مان،
نملو نملو نملو گرو مان...

راڳ ڀيروِي

ٿل - سڄڻ سيارج روئي روئي،
جاڳي ساري رات منا.

۱- هر هر سڌڪا ڀر تون سڪ جا،
ڳوڙها اکين مان ڳارج تون،
ڌيمي ڌيمي ڪنڪ رڪيل سان،
لعلن جي ڪر لات منا - سڄڻ...

۲- جي تون روئندين سڄڻن خاطر،
دل مان ٿڌرا ساهه ڪڍي،
پرين پرچائڻ پاڻ ئي ايندءِ،
مٺي ڪندءِ ملاقات منا - سڄڻ...

۳- جنهن پر پاڻو روئي پاڻو،
بن روئي ڪنهن پاڻو نا،
روئڻ بن ڏي ڪير نه ماتا،
ٻارن کي ڪنهن پانت منا - سڄڻ...

۴- ڪهي ڏيئون ڀر ڀڄي انهن کان،
آب جني جي اڪڙين ۾،
راتيان ڏينهن روئندو ره،
جيئن ساوڻ جي برسات منا - سڄڻ...

راڳ ٻه روي

ٿل - سکر کي ٻرمبھور ڄاڻي،

لنھن جو ڌر منن ڏيان سدا.

۱- صاحب سکر ۾ ٿو مالن،

فرق ٿي ڪوئي ڄاڻي ٿو،

ڇوڙو صاحب ٿو سکر،

بيٺي ڄاڻ سمان سدا - سکر کي...

۲- سکر کي ھنن صاحب سمجھو،

ڪس کي اڏي ۽ سڄاڻي،

منش ڪري ھنن ڪر کي ڄاڻو،

ھوڙڪ سو ٿاڏان سدا - سکر کي...

۳- ٿرڳڻ شمد وڙب ڪرڻ ڄاڻي،

سرڳڻ ڪرڻ آڌار اٿي،

سمجھ سرت کي ڇاڻو سڄ ٻچ،

سستن جو ڌرمان سدا - سکر کي ..

۴- سرت شمد سان مڃي ڳوٺ،

ڪري سواڙي ٻون مٿان،

ڪهي ٿو ٿو ٿل سکر پٿر ڏي،

آسرت ٻو ڪر پاڻ سدا - سکر کي

۶- شانتیء وارو چمڪي جڳهه ۾،
چنڊ وانگر چوڌاري،
درشن تنهن جو آند ڏي ٿو،
سڪه جو شانت ڀنڊارو - سڀ کان ...

۷- سوئي گياني سوئي ڏيائي،
سوئي پورٽ نياڳي،
ڪهي ٿيئون جنهن شانتی من ۾،
سوئي سنت سڃارو - سڀ کان ...

راڳ ڀيروئي

ڦل - من آهين خود ڀڳوان تون،
پر جي نه ڪرين ايمان تون.

۱- چار ويد جس جهنڊو ڳائڻ،
جوڳي جنهن جو ڌيان لڳائڻ،
آهين مالڪ سو مهربان تون - پر جي نه ڪرين ...

۲- ديؤ ديوي جنهن پوءِ ڄن پيارا،
سڌ ساڌڪ جنهن سيون سارا،
آهين پريو سو ٻڌان تون - پر جي نه ڪرين ...

۳- من ٻڌ واطيءَ کان جو نيارو،
ڪوش پنجن کي ڄاڻڻ هارو،
آهين ساکي سو سلطان تون - پر جي نه ڪرين ...

۴- گهٽ گهٽ اندر کيلن هارو،
ڪهي ٿيئون جو ٻڙاڻ پيارو،
آهين نرگس سو نرڀاڻ تون - پر جي نه ڪرين ...

راڼه پهلوی

ټل - سپ کان سهڻو شانتیء واره،
 شانتیء وارو وټي سین کی، لڳي رام کی پیارو.
 ۱- کړې کلپنا کلکې سوږي،

ستچک شانتی ډاري،
 شانتی زهی جت سره آلي ټي،
 نرگه آلي جت ساږو - سپ کان ...

۲- کارو کوسېء اگنۍ وانگر،
 پاڅ پری ها ماری،
 شانتیء وارو پاتليء وانگر،
 لاری اوږو پاږو - سپ کان ...

۳- رات سولهن ټي چند سان جمن،
 ډېښن سولهن ټو سج سان،
 شانتیء سان تبس منس سولهن ټو،
 اکه سان جمن لارو - سپ کان ...

۴- کتل، کروډې وه هی وانگر،
 پاڅ مری ها ماری،
 شانتیء وارو امروء وانگر،
 مثل جبارو هارو - سپ کان ...

۵- جپ لب پوځا، نم ورت پوځا،
 شانتیء سان سپ سولهن،

تر هر گمان خو قل ټي شانتی
 قل سان روش سولهن وارو - سپ کان ...

- ۶- شائتيءَ وارو ڇمڪي جڳهه ۾،
چنڊ وانگر چوڌاري،
درشن تنهن جو آندڙ ڏي ٿو،
سڪ جو شانت پندارو - سڀ کان ...
- ۷- سوئي گياني سوئي ڏياني،
سوئي پنورڙ تياڳي،
ڪهي ٽيمڻون جنهن شائتي ۾ ۾،
سوئي سنت سڄارو - سڀ کان ...

راڳهه ٻيڙي

- ڦل - من آهين خود ڀڳوان تون،
پر جي نه ڪرين آيمان تون.
- ۱- چار ويد جس جنهنجو ڳائڻ،
جوڳي جنهن جو ڏيان لڳائڻ،
آهين مالڪ سو مهربان تون - پر جي نه ڪرين ...
- ۲- ديؤ ديؤي جنهن پوڄن پيارا،
ست ساذڪ جنهن سيون سارا،
آهين پريو سو پرڏان تون - پر جي نه ڪرين ...
- ۳- من ٻڌ واطيءَ کان جو نيارو،
ڪوش پنجن کي ڄاڻڻ هارو،
آهين ساڪي سو سلطان تون - پر جي نه ڪرين ...
- ۴- گهٽ گهٽ اندر ڪيلن هارو،
ڪهي ٽيمڻون جو پراڻ پيارو،
آهين نرگن سونر پراڻ تون - پر جي نه ڪرين ...

راڳ ڀيرو

- ٿل - سڀ کان سهڻو شانيءَ وارو،
 شانيءَ وارو وڻي مين کي، لڳي رار کي ٻارو،
 ۱- ڪري ڪلهنا ڪلجڪ سو ٿي،
 مٽجڪ شاني ڌاري،
 شاني رهي حب سرڳ آئي ٿي،
 نرڳ آئي حب ساڙو - سڀ کان ...
- ۲- ڪاوڙ ڪوبيءَ آڱيءَ وانگر،
 پاڻ ٻري ٻيا ٻاري،
 شانيءَ وارو ٻاڻيءَ وانگر،
 لاري اوڙو پاڙو - سڀ کان ...
- ۳- راب سونهن ٿي چند سان جهن،
 ڏينهن سونهن ٿو سج سان،
 شانيءَ سان ٽپن منس سونهن ٿو،
 آڪه سان جهن ٿارو - سڀ کان ...
- ۴- ڪٽل، ڪروڙي وه جي وانگر،
 پاڻ مري ٻيا ماري،
 شانيءَ وارو اُمرس وانگر،
 مثل جيئارڻ هارو - سڀ کان ...
- ۵- حب ٽپ پوڄا، نم ورد ٻڌ،
 شانيءَ سان سڀ سونهن،
 برهم گبان جو قل تي سانتي
 قل سان ترش سونهارو - سڀ کان ...

راڳ ڀروي

ڏل - سڀ ڪجهه ڪرڻ ڪرائڻ وارو،

ڪمول هڪ ڪرڻار آلي.

۱- ديئون نه يا ماڻهن نه پل،

ڪم هتي ڪو اوکو هي،

صاحب لاءِ پر سوئي سوڪو،

صاحب شڪست پندار آلي - سڀ ڪجهه...

۲- ڪيئن تو، ڪنهن مان ڪنهن مهل ڪالي،

وڃي وڃائي سرشتيءَ کي،

ڪرڻا ڪڍڻ ڪيو ٻارو،

نهنجو آڙ نه ٻار آلي - سڀ ڪجهه...

۳- ڪوراسي لڪ چوڻن آڏو،

جيو اٽڪ نمونن جا،

ڪيئن ٿو ٻالي پريو ٿن کي،

آڏيت هي اسرار آلي - سڀ ڪجهه...

۴- برهما، وشدو، شڪر آدي،

ديئون هي ٿي ٻين ڪا،

ڪنهن پي آڇ ٿين ٻيو نه ٻاڻو،

ڀڳوت بهمار آلي - سڀ ڪجهه...

- ۵- جوڳين جوڳه پڇايا ڪيئي،
 ڌيان لڳايا ڌيانين پي،
 جڇين ٽپين پي آخر آڳو،
 ايشور اگر اپار آڻي - سڀ ڪجهه...
- ۶- ڪهي ڏيئون جنهن ڀڳت وٺن ٿا،
 ڀڳتن کي پي پيارو سو،
 اهڙي پرميشور کي منهنجو،
 سدا سدا نمسڪار آڻي - سڀ ڪجهه....

راڳه پيروِي

- ڏل - راضي مونتي رام شل ٿيندين ...
- ۱- اچي اوهان جو در مون ورتو،
 عرض نماڻي جو سڀندين - راضي مونتي...
- ۲- جنم جنم کان مون وڇڙيل کي،
 پنهنجي سنگهه ۾ مڃيندين - راضي مونتي...
- ۳- ساڌ سنگت ۾ نام جپائي،
 جنم مرڻ دکه مڃيندين - راضي مونتي...
- ۴- ڪهي ڏيئون ننگهه پالي پنهنجو،
 واسو چرنن ۾ ڏيندين - راضي مونتي...

راڳ ڀروڙي

ٿل - سڀ ڪجهه ڪرڻ ڪرائڻ وارو.

ڪيول هڪ ڪرائڻ آلي.

۱- ديڙن لڻ يا ماڻهن لڻ پيل.

ڪم هجي ڪو اوکو پي.

صاحب لاءِ پير سولي سوڪو.

صاحب شڪست پندار آلي - سڀ ڪجهه...

۲- ڪنهن ٿو ڪنهن مان ڪنهن مهل ڪالي.

ويهي رحائي سرشتيءَ کي.

ڪرنا ڪبڙو ڪو ٻارو.

ننڍڇو آر نه ٻار آلي - سڀ ڪجهه...

۳- چوراسي لک چوڻين اندر.

جيڙ اٽس نمولن ها.

ڪيئن ٿو ٻالي ٻرو ٿن کي.

آديت هي اسرار آلي - سڀ ڪجهه...

۴- برهما، وشو، شنڪر آدي.

ديڙن پي ٿي پٽن ڪيا.

ڪنهن پي آج ٿين پٽو نه پالو.

ڀڳوت بيسمار آلي - سڀ ڪجهه...

راڳ ڀنڀروي

ٿل - تون آهين هت مهمان ري،

ڪر اڏو نا ايمان ري.

۱- جي هت آيا سي سڀ ويڙا،

قائم ڪي اِي هت نا رهڙا،

جڳهه ڄاڻج ڪوچ مڪان ري - تون ...

۲- چمن ڏينهن جو آهي چٽڪو،

رهي ڪال جو سر ٿي ڪڏڪو،

اٿي دم ڀل جو گذران ري - تون ...

۳- راوڻا ڪي هئي سوني لڏڪا،

ٿيس نصيب نه هڪڙي ٿڌڪا،

ويو اُنت ڪندو ارمان ري - تون ...

۴- سڪندر هيڙو ملڪ جو والي،

ويو ڪري هت اِيئي مثالي،

ڪجهه سان ڪنڊو نه سامان ري - تون ...

۵- ڇاتي تون ٿو ڀاڻ ٻڌائين،

ڪهي ڏهنون ٿر رهڻو ناهين،

سڪ ستن کان اهو ڪيان ري - تون ...

راڳ ڀيرو

ڏل - ٻرين جو ڀڳام ٻڙهي،

من محبت ۾ مستان ٿيو.

۱- موٽن جهڙا اکر ٻئي ٿي،

ٻون لکبا هنڙن سان،

جو ڪج لکيل منهنجي لاءِ سو،

اينور جو اعلان ٿيو - ٻرين ...

۲- هر هر پترو ٻڙهي ٻرين جو،

ڄمي دڪان مان جڻمن ٿي،

عمر سڄي ۾ اُح ٿي سمجهيم،

اينور جو اُحسان ٿيو - ٻرين ...

۳- مٺا لڳن ٿا اکر ٻرين جا،

ماڪي ۽ مصري ۽ اميرت کان،

ڪو ڪرم ڪل اُح ٿي جائم،

ٻريو ۽ در ٻروان ٿيو - ٻرين ...

۴- ڪهي ڏهڻون اُح ڪري ٻلائي،

ٻرين دل ۾ باد ڪو،

پيو ڏاڍو ٻرو ٻري موني،

پترو مون لاءِ ٻران ٿيو - ٻرين ...

راڳه پنهروي

ٿل - تون آهين هت مهمان ري،

ڪر ايڏو نا ايمان ري.

۱- جي هت آيا سي سڀ ويڙا،

قائم ڪي ڀي هت نا رهڙا،

جڳه ڄاڻج ڪوچ مڪان ري - تون ...

۲- چئن ڏينهن جو آهي چٽڪو،

رهي ڪال جو سر تي ڪٽڪو،

اٿي دم ڀل جو گذران ري - تون ...

۳- راوڻ ڪي هئي سوني لنگا،

ٿيس نصيب نه هڪڙي ٽنگا،

ويو آنت ڪندو ارمان ري - تون ...

۴- سڪندر هيڙو ملڪ جو والي،

ويو ڪري هت ٻيئي خالي،

ڪجهه ساڻ ڪنيو نه سامان ري - تون ...

۵- ڇاتي تون ٿو پاڻ پڏائين،

ڪهي ڏهڻون ٿر رهڻو ناهين،

سڪه سبتن کان لاهو گيان ري - تون ...

راڳ ڀروِي

ڏل - ڀرين ڇو پڦار پڙهي،

من محبت ۾ مستان ٿيو.

۱- مون ڇهڙا اکر پئي ٿي،

ڀرين لکبا هٿون سان،

ڇو ڪج لکيل منهنجي لاءِ سو،

ايسور ڇو اعلان ٿيو - ڀرين...

۲- هر هر پترو پڙهي ڀرين جو،

ڇمي وڪان مان جڻن ٿي،

عمر سڄيءَ ۾ اُڃ ٿي سمجهي،

ايسور ڇو احسان ٿيو - ڀرين...

۳- ملا لڳن ٿا اکر ڀرين جا،

ماڪيءَ مصريءَ آمير کان،

ڪو ڪرم ڪل اُڃ ٿي جائز،

ڀريوءَ ڏر ڀروان ٿيو - ڀرين...

۴- ڪهي ٿمڻون اُڃ ڪري ٻلائي،

ڀرين دل ۾ باد ڪيو،

بتو ڏنو اهو پتري مونکي،

پترو مون لاءِ ڀران ٿيو - ڀرين...

راڳ ڀيروِي

ڏل - ڀاڳن وارا سي ٿي جڳهه ۾
ستگر جن کي ياد آدا.

۱- شرڌا سان جي ڏينهن ملهائڻ،
اندر ۾ اُتساه رکي،
چئن جڳن ۾ اڱڻ انهن جا،
رهن سدا آباد آدا - ڀاڳن وارا ...

۲- اوکي تن کي اچي نه ڪائي،
دشمن تن نا وار ڪري،
ستگر جنهن جو آ رکوارو،
ڄم کان ٿي آزاد آدا - ڀاڳن وارا ...

۳- ٽين منورث پورا تن جا،
پريا رهن پندار سدا،
نانءِ گرن جي خرچن جيڪي،
هت هت تن اهلاد آدا - ڀاڳن وارا ...

۴- ستگر ۾ سڪ آهي جنهن جي،
ستر ٿري،

- ڀاڳن وارا ...

واڳ ۽ ٻيو

ڏل - آهڻان ڪرو ۽ منهنجي ڪو علام مان ،
ٻو ڪٻان ٺ ڪٻن ٻرڻام مان .

۱- سر آ هڪڙو ڏڙ منهنجي لي ،
سو مون رکڻو ڪر ڪرڻ لي ،
و لي ستر ڪي هڪ شام مان - آهڻان ...

۲- ڏلو ڪرو ۽ جو ڪاوڻ پٺان ،
ڪرو ۽ سهار ڪي ڪر ڪرڻان ،
هڪ ڪاڻان ڪر ڪي رام مان - آهڻان ...

۳- ڪٻن ٻي ڏور نا ڪٻنالي ،
من منهنجي ٺو ڪر سان لائي ،
هڪ ڪٻان ڪر ڪو نام مان - آهڻان ...

۴- ڪي ساڏو شڪ ڪر ڪرڻ جا ،
سي سڀ مالڪ منهنجي سر جا ،
ڪر ڪاڻان ڪر ڪا ڪر مان - آهڻان ...

۵- ڪي ٺوڻون ڪا ڏسو ڪٻالي ،
سا سڀ ڪر ڪي آه ٻلائي ،
رھان ڪاڪر لي ڪر ڏام مان - آهڻان ...

راڳ ڀرو وي

ٿل - سڪ وارن کان ساڃن ڪڏهن،
پل نا هڪڙو ڌار ٿئي.

۱- سڪ آهي جاني ساڃن ٿاڻي،
سڪ اُٿي جتي ساڃن آ،
سڪ ساڃن گڏ رهن هميشه،

تن ۾ روت نا وار ٿئي - سڪ وارن ...
۲- ساڃن سڪ جي صورت ڄاڻج،

سڪ ساڃن جو روپ اُٿي،
شيء ٿي هڪڙي نالو ٻيو ٻيو،

ڪنڊ جي جيئن لار ٿئي - سڪ وارن ...
۳- ساڃن مان سڪ ٿئي ٿي ٻندا،

سڪ واري ۾ پڌري ٿئي،
چمق لوھ جي وانگر جيئن،

پٽ جي پيءُ کي سار ٿئي - سڪ وارن ...
۴- ساڃن کان سڪ وارا سهڻا،

ساڃن نسن کي پيار ڪري،
پهر يون ڏيئو پاڻ پري ٿو،

پوءِ پتنگ جري چار ٿئي - سڪ وارن ...
۵- سڪ سيني ۾ نينهن نٿن ۾،

نانءُ سڄڻ جو مک جنهن جي،
ڪهي ڏيئون شل منهنجو،

اُهو ٽن سڪ وارن سان پيار ٿئي - سڪ وارن ...

راڳه ڀيرو وي

ڏل - ستن جو ستسنگ ڏاڍو سهڻو ٿي،
پريم جو بوسنگ ڏاڍو سهڻو ٿي.

۱- سنگ جهڪ ۾ آهن ڪٿي،
وڻوت وقت وڃان سٺي،

ستن جو سنگ جنم سڌاري،
ڪرم سڌاري، ڏرم سڌاري،
ڪر اون رکي امڪ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

۲- ورت، نرم، بح ڪٿي آهن،
پو ساگر کان سي نه ٿران،
هي ٺوڪي پڪ ٿرڻو آهي،
ستسنگ بڙي ئي چڙھ، لاهي،

بهار ٿرڻ جو ڊنگ - ڏاڍو سهڻو ٿي...
۳- رنگ جهڪ ۾ اٿي اُٻارا،
ڍل ڇن ۾ سي مٽھ ھارا،

رنگ سڄو هي ڄاھن پريمي،
ستن جو سنگ ڪر ٿي ٺھي،
رام نام جو رنگ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

۴- ساڌ سنگ ۾ سک آ ھڙو،
ملي نه ٻي ھند آند اھڙو،

ڪهي ٺھڻون جي مڪتي ڄاھن،
ستسنگ ان ٻي جڳي ٺاھن،
مڪتيءَ جو مارڪ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

راڳ ٻهروي

ڏل - ستر ڏينانڪ منهنجو تارج ٻهرو.

(۱)

مايا جي هن مها ساگر ۾، اٿن ڪروڙين چوليون،
ڪيئي ننڍڙيون ڪيئي وڏڙيون، ڪيئي اٿن وچوليون،
چولين سان گڏ پٽڪي هاڻي، آيو تو در جيئرو...

(۲)

چوراسي لک چوڻين اندر، ڪشت ڏنل مون ڪيئي،
ٿر ٿر جيءُ ڪنبي ٿو منهنجو، ياد ڪري دک سڀئي،
تن کان پاڻ بچائڻ لاءِ مان، ڪڙير تنهنجو ٻيرو...

(۳)

ٻيا آسرا ڇڏي سوامي، وٽر آسرو تنهنجو،
چوراسي لک جوڻ چڪر کان، ساٿ بچائج منهنجو،
جهڙو تهڙو ستر تنهنجي، چرڻ جو مان چيرو...

(۴)

جي تون ليک ڪندين دين سان، ٻجي سگهان نا توسان،
ستر پنهنجو برد سڃاڻي، پال پلائج مونسان،
ڪهي ڏينئون ڪت ڪرپا ڪرڪي،
جنم مرڻ جو ٿيرو...

راڳ ٻهروي

ڏل - اوهر گهٻان جو دان، سنگر شاهه ڏٺي،
مڪئيءَ جو اُستان، سنگر شاهه ڏٺي.

(۱)

سنگر اوهر گهٻائي آهي، اوهر گهٻان جا وڃن سڻائي،
وڃن سڻائي اوهر مٽائي، يور مٽائي پاڻ لکائي،
اورن بند ٻرڙان، سنگر شاهه ڏٺي...

(۲)

سنگر جهڙو هو نا دانا، بيءَ ماءُ نا پس پراڻا،
داون مان نا ڪو اُڇڙو، سنگر دانا آهي هڙو،
لڙيل نام نڌان، سنگر شاهه ڏٺي...

(۳)

سنگر سهرڻ سوامي آهي، شون ٻين جا ڪم مٽائي،
اوتڙ مٽي ڪم لڳائي، اوتڙي پڌلي فن ٻيچائي،
سنگر شاهه ڏٺي...

(۴)

ڪنهن ڏينهن ڏٺو، نوڪ ٻيچي جو آرڪوارو،
نور سڀي جو ڏٺو، عيسا موش کان ڪري نرالو،
نه ڏٺو، هو - مٽي، سنگر شاهه ڏٺي...

راڳه پيروِي

ڏل - سترگر دين دِيال، منهنجو عرض اُگهايو.

(۱)

سمت ڏئي ڪي ڪم تي گهر مان، نيم ڏئي ڪر نيمي
ڏئي نمرتا هٿان ڪي تون، پريم ڏئي ڪر پريمي
سنتن جي ستسنگت ڏيئي، کوٽو سنگ هٿايو،
سترگر دين دِيال، منهنجو عرض اُگهايو.

(۲)

ڏئي سجاڳي غفلت ڪي تون، جڳه کان ڪر وٺاڳي،
ڏئي سيتلتا ڪي وڪيپتا، هر جو ڪر اُتراڳي،
رنگ دنيا جو من تان مڃي، آتم رنگ چڙهايو،
سترگر دين دِيال، منهنجو عرض اُگهايو.

(۳)

سار روپ جي سو جهي ڏيئي، ساڪيءَ جي ڏي سمٽا،
مٿيا درشتي ڏئي جڳت له، مايا مان ڪي ممتا،
سار شيد سان سرتي ميلي، اوچي گهر پهچايو،
سترگر دين دِيال، منهنجو عرض اُگهايو.

(۴)

ڪيئي پدارت آهن جڳهه، آنءُ نه ڪوئي چاهيان،
جنهن ڳالهه جو پيا سي آهيان، سو ٿو عرض سڻايان،
ڪهي ڏيئون جيئن وٿان اوهانڪي، اهڙي ريت رهايو،
سترگر دين دِيال، منهنجو عرض اُگهايو.

راڻي ڀڙپاتي

ڏڻ - رات رات سان، ڏينهن ڏينهن سان،

اٿين وڃي گذار ٿي!

۱- رات سڀاڳڻ شهر سان ملي،

ڏينهن ڪري ٿو ڌار ٿي،

محسن سان هي ملڻ گهرين ٿو،

جاڳڻ ڪر درڪار ٿي - رات رات سان...

۲- لوڪن سان پل ملڻ ڏينهن جو،

رات ڀڙپاتي سان گڏ ٿي،

ملن رات جو ڀڙپاتي اٿس!

وڃ نه وڃي ڪوڪار ٿي - رات رات سان...

۳- مالڪ سان من ملي ڇڏ ٿو،

ٿن سان ڪر وڃي ٿي،

ڪڇ نه ڀڙپاتي ڀڙپاتي سان،

مٿان رشي مٿان ٿي - رات رات سان...

۴- جاڳڻ ٻاجهون ڪڍن ٿا ڀاڻو،

حانن جيءَ جو ٿار ٿي،

ڪٿي ٿي ٿي سمجهي ڏينهن جو،

جاڳي سڄڻ سڀار ٿي - رات رات سان..

راڳ ڀرپاتي

ڏل - جنهن آ توکي ٻندا ڪيڙو،
تنهن کي تون نه پلاء ٻندا.

۱- چوراسي لک جوڻين آندو،
مانش جوڻي اٽم آئي،
سائي جوڻي جنهن نه ڏني ٿي،
تنهن سان لڏوڙي لاء ٻندا - جنهن آ...

۲- سرگه نواسي جنهن کي چاهن،
شاستر پي جس ڳائڻ ٿا،
سوئي چولو جنهن نه ڏنو ٿي،
تنهن کي هيٺين هٿ ٻندا - جنهن آ...

۳- کاڌ لاء جنهن طعام ڏنا ٿي،
پيشا لاء جنهن نير منو،
پهرڻ لاء جنهن لٽا ڏنا ٿي،
تنهن سان پرڻي پاء ٻندا - جنهن آ...

۴- ڪن ٻڌڻ لاء نيٺ ڏسڻ لاء،
پير هلڻ لاء ڪنڪ سنگهڻ لاء،
منهن ٻولڻ لاء جنهن نه ڏنو ٿي،
تنهنجا ڳڻ نت ڳاء ٻندا - جنهن آ...

۵- ڪيڏي مهما ڪيان انهيءَ جي،
سڀ ڪجهه توکي جنهن نه ڏنو،
ڪهي ڏهنون سڀ ڪام ڇڏي تون،
تنهن جا چرڻ ڏي پاء ٻندا - جنهن آ...

۶۔ دواخانہ کوهہ پائشائون،

ڌرمشالا ۽ هر مدر،

نرڌا سان سي لاهي پڏهتو،

قائم هڪ نيشن ڪيو۔ مايا وارا...

۷۔ ڏيڻ وارو وڻي سڀني کي،

ملي ڏهوڻو ڦل ٺهڻ کي،

ڪهي ٽهڻون ڪل ڏيئي هريءَ کي،

راصي شري يگوان ڪيو۔ مايا وارا...

واڳ، پرڻائي

ڦل۔ غافل غفلت ٿيندي سڀهندي ڪيئي جنم گوايا تو،

(۱)

سگر سسڻ شاسنن توکي وار وار ٿي سمجهايو،

ٺهڻ هوندي پي لالچ جي وس ڪوڙا ڪرم ڪمايا تو...

(۲)

نام حق لاءِ مالڪ توکي سواس آمولڪ لعل ڏنا،

دلڻا جي ڳالهين ۾ انتهي وڻڻ سواس وڃايا تو...

(۳)

مانس گرب ۾ ڦڙل ڪيو تو، ٻڌڻ ڪرڻ جو اينور سان،

ٻاهر نڪري دس ۾ ويهڻي پڏهڻا مرض ڀلايا تو...

(۴)

ڀاڱ ٻسڻ لاءِ پريو توکي مانس جڙو اُٺ ڏنو،

ڪهي ٽهڻون پر ڪجھ نا ڪڙو وڻڻ ڌاري ڪايا تو...

راڳ ڀرپاتي

- ڏل - جنهن آ توکي پندا ڪيڙو،
تنهن کي تون نه پلاءِ بندا.
- ۱- چوراسي لک جوڻين اندر،
مانش جوڻي اٽم اٿي،
سائي جوڻي جنهن ته ڏني ٿي،
تنهن سان لنوڙي لاءِ بندا - جنهن آ...
- ۲- سرگه نواسي جنهن کي چاهن،
شاستر پي جس ڳائڻ ٿا،
سوڻي چولو جنهن ته ڏنو ٿي،
تنهن کي هيڻين هنداءِ بندا - جنهن آ...
- ۳- ڪاٺ لاءِ جنهن طعام ڏنا ٿي،
پيڻ لاءِ جنهن نير منو،
پهرڻ لاءِ جنهن لٽا ڏنا ٿي،
تنهن سان ڀرتي پاءِ بندا - جنهن آ...
- ۴- ڪن ٻڌڻ لاءِ نيٺ ڏسڻ لاءِ،
پير هلڻ لاءِ نڪ سگهڻ لاءِ،
منهن ٻولڻ لاءِ جنهن ته ڏنو ٿي،
تنهنجا ڳوٺ ڳاڙ بندا - جنهن آ...
- ۵- ڪيڏي مهما ڪيان انهيءَ جي،
سڀ ڪجهه توکي جنهن ته ڏنو،
ڪهي ڏيئون سڀ ڪام ڇڏي تون،
تنهن جا چرڻ ڏيا بندا - جنهن آ...

راجہ پرياتي

ٿل - سڻ من سکيا ڪن ڏيئي مڻينجي،
پنهنجو پاڻ سنڀارجئون.

۱- ڪرم ڪندين جڳ اندر ڇڏيون
جام ملي پڪ لوڪي ٺڙيون
ڪرم باب جا ڪري لڳائين
هيرو جنم نه خارج نون - سڻ من ...

۲- وشه پوڳ جي آلي پوڳڻا،
پشو جام ۾ پوڳ وڃي،
مالش ٿي ۾ وشه پوڳ جو،

ڏيان نه دل ۾ ڏاڍ نون - سڻ من ...
۳- ديش، ڪال، وقت سانگي جي موجب،

ڪرڻ ڪي ڪم تو سڀائين،
السا ڪرم ڪري دنيا ۾،
سڻو سانگي نه خارج نون - سڻ من ...

۴- بندي ايترو پڇڻ لڳو من،
ڇا ڪيان حبش ٿي پايو،
ڪڏهي ٽهڻون رهي ستن سنگ ۾،

گر جو نام اڃارجئون - سڻ من ...

راڳ ڀرپاتي

ٿل - مايا وارا مايا مان ڪڇ ديا ڌرم پڇ دان ڪيو.

۱- هُوَ به دِواري ڏيو ديون ڪي،
ڪُو به دِواري پٿرن ڪي،
سادو برهمڻ ودوانن لاءِ.

ڌن پنهنجو قربان ڪيو - مايا وارا...
۲- پوڄن بکين ڪي ڪارايو،
پاڻي پيئاريو پيائن ڪي،
اَنگ ڀڪڻ لاءِ ڪپڙا ڏيو.

آئي جو سمنان ڪيو - مايا وارا...
۳- چوڻو پکين ڪي گاهه پسن ڪي،
ڪنڊ ماڪوڙين ڪولين ڪي،
ٻوٽن برجن ڪي جل ڏيئي،
من ڪي سوپياوان ڪيو - مايا وارا...

۴- بيمارين ڪي ڏيو دوائون،
هيٺن سان همدرد ٿيو،
اُٺ پڙهيل اُٺ ڄاڻن ڪي،
ڪو علم ڏيئي انسان ڪيو - مايا وارا...

۵- دان بنان ڌن اُٿو اُچايو،
ديد بنان جيئن نهن بڻي،
موزي بڻجي لوڪ بنهي م،
پنهنجو نا اُپمان ڪيو - مايا وارا...

راجہ پریانی

ڈل - سٹ من سکبا کن ڈیہی منہجی،

پنہجو پاٹ سیارح لون۔

۱- کرم کندین جگہ آندو جڑو،

جہم ملی پک ٹوکی ٹھڑو،

کرم پات جا کری لہاٹا،

ہرو جہم نہ ہارج لون - سٹ من ...

۲- وشہ یوگہ جی آلی یوگٹا،

پشو جہم ہر یوگہ وجی،

مانس ان ہر وشہ یوگہ چو،

ڈیان نہ دل م ڈاوج لون - سٹ من ...

۳- دیس، کال، ویت سانگہ ہی موحب،

کروٹ کبی کرم نو ساٹا،

السا کرم کری دنیا ہر،

سہٹو سانگہ نہ ہارج لون - سٹ من ...

۴- ہڈی ایترو پچٹ لہو من،

جہا کسان حسن ٹہی پلو،

کھی آہون رھی ستن سنگ ہر،

گر جو تار آچارچ لون - سٹ من ...

راڼه پرياتي

دل - شووهم شووهم سدا ټول مشا،
رکي تيان دل یر سمجهه هي ځ مشا.

(۱)

جگت جو پساړو کھڻو ئي رچيو ٿو،
چڏي ڏي ٿون هاڻي اڃائي کلپنا -
شووهم شووهم ...

(۲)

چڏي باهر پٽڪا اچي ويهه، کهر یر،
بنان ڌام پنهنجي سڪي منڙو ٿئي نا -
شووهم شووهم ...

(۳)

رسن مانهه ريجهي، نه ٻڌ پاڻ پچري،
اٿئي نانځ جهڙو رھت ٿهڙي رھنا -
شووهم شووهم ...

(۴)

چڏي مٿن صفائي، سڄي مٿن سنڀال،
کهي ڏيئون گر سنگهه، پسج پاڻ ٿنا -
شووهم شووهم ...

راڳ ٻرپاڻي

ٿل - شووهم شووهم سدا ٻول طوطا،

دو بهت جي درياھ ۾ نه ٿون ڪاءِ عوطا.

(۱)

نه ٿون پاڻ پڇرو، نه ڪي آھ ٺههجو،

پير ۾ بيلي جو، راتو ڏينھن ڏوٿا -

شووهم شووهم...

(۲)

نه ڪر موھه مھنا، متن مائتن ۾،

اٿي سڀ غرض ڄا پتر ٺار ٻوٽا -

شووهم شووهم...

(۳)

ڪري ارڪ پڇرو، اڏو ٿون عرش ڏي،

مھنا ڪاءِ، مھوا، بھڻين ۾ ڏوٿا -

شووهم شووهم...

(۴)

رھي ياد جنھن کي، منو نام ھر جو،

ڪھي ڏھڻون ٺھنڪا، سڀئي باب ڏوٿا -

شووهم شووهم...

راڳم ڀرپاتي

ڏل - ستنن جي ستسنگ ۾ ويهي،
هر هر نام اچار بندا.

۱- سنت جن سان گرمڪ گڏجي،
هر هر چچ چانچ تون،

جنم جنم جا هڪ ئي واري،
ڪل ئي پاپ نوار بندا - ستنن ...
۲- پو ساگر کان پار ٿرڻ لڻ،

ستنن جو سنگ ٻيڙو ٿي،
ولي سهارو تنهن ٻيڙي جو،
ڪل ساري کي ٿار بندا - ستنن ...

۳- ڊڪڙا هڙي دُور ڪرڻ لڻ،
ستنن جو سنگ اوڻڻ ٿي،
سات سنگت جي اوڻڻ سيوي،

تن من جا ڊڪ ٿار بندا - ستنن ...
۴- پيد پرم سنسن ساڙڻ لڻ،

ستنن جو سنگ اڳن اُٿي،
سات سنگ جي گيان اڳن ۾،
سنا سڀئي ساڙ بندا - ستنن ...

۵- ستنن جو ستسنگ ڪري نت،
نيچ منجهان ڪيئي اُچ ٿيا،

ڪهي ڏيئون ستسنگ ۾ تون پي،
مانش جنم سڌار بندا - ستنن ...

راڳن ڀرپاتي

ڌڻ - ايشور ايها ڪر آسيسا،

تنهنجا گڻ نت ڳايان مان .

۱- مهوران ڪر مهر ايهاڻي،

من ۾ ڪو نا ماڻ رهي،

ستگر ستن پاڻ وڌن ڪي،

نوڙي سيس نوايان مان - ايشور...

۲- منگتو بطجي دان منگان ٿو،

ديا ڪري ڏي داتا مون،

نٿور تنهنجو نرمل نالو،

چپيان پين چپايان مان - ايشور...

۳- اهڙي ٻڌ ڏي اهڙي سُڌ ڏي،

اهڙي جڳتي ڏي سواي،

جڳ ساري جي ڀريتِي ٿوڙي،

توسان ڀريتِي پايان مان - ايشور...

۴- اهڙو سنگ ڏي اهڙو رنگ ڏي،

اهڙو ڍنگ ڏي ڍولڻ مون،

ڦرڻا من جا مڙئي مڇي،

تنهنجا چرن ڌيايان مان - ايشور...

راڳ ڀر ڀاتي

ٿل - ڄاڳو! ڄاڳو! نام جبو نر،
جمر نه سمهي وڃاڳو ري.

۱- جهاڙ انهيءَ جي ڪٽي ڪائي،
هو نر سمهي ٿو چادر پائي،
هر هر هوڪا ڏئي هڪلائي،
نهن آ ڪيم ٻڃاڳو ري - ڄاڳو!...

۲- چور اڃن گور نهنجي ڪاهي،
نهن ٻر نند جڏهن ڪي آهي،
خوف انهيءَ کي ڪوئي لاهي،
نهن آ پاڻ ڇاڳو ري - ڄاڳو!...

۳- ڪر منو ڇو نند ڀر ڪالي،
سواد ڪر هو سو نا پائي،
امرٽ سڃاڳيءَ سان منهن لائي،
سواد سڃڻ نهن آڙو ري - ڄاڳو!...

۴- ڄاڳو وارن کي ٽي حس آ،
سمهي ٻڙن ٽن ڪوري ڪس آ،
ڪهي ٽهڻون ٺاهو ڪر هو ڏس آ،
هردي مانھ هداڳو ري - ڄاڳو!...

راڳ ڀرپاتي

ڏل - مایا وارا مایا خاطر، ایڏو نا پریشان ٿیو.

۱- مایا ڪنهن سان نیٺ نا ٿي،

توسان پي نا نیٺ ٿئي،

هرس رکي ڇو تنهن لڻ هرس،

هردي ۾ حیران ٿیو.

۲- عربن وارا عرب ڇڏي ویا،

ڪروڙن وارن ڪروڙ ڇڏیا،

توهان به نیٺ ڇڏي ڏن ویندڻ،

تنهن لڻ ڇو بي ایمان ٿیو.

۳- سڄ اُڀرڻ کان لهندي تائين،

لهندي کان سڄ اُڀرڻ تائين،

مایا ڪوڙي لڻ ڇو پٽڪي،

هڻش ڇڏي حیوان ٿیو.

۴- ڪنهن به حیو کي اڄ تئين مایا،

ڀل ڀر نا آرام ڏنو،

کهي ڏيئون تنهن مایا سان ڇو،

ننهن رکي نادان ٿیو.

راڳ ڀر پاتي

ٿل - صبح جا تون سائين، ٻيڙا ٻني لائين،
پلٽ ٿا ته پايون، مرادون پڄائين.

(۱)

سمت ڏي سين ڪي، چين نسان ٽنهنجو،
ڪم ڪي ڪڍي تون، سمت مرهائين - صبح...

(۲)

اسان پاپ جيڪي، ڪيا هن سوامي،
انهن جي ڏي معافي، اڳتي پڄائين - صبح...

(۳)

پري ٻيٽ سڀ جو، سڄڻ ڏي تون روئي،
لٽا ڏيئي ڏائر، ننگن ڪي ڍڪائين - صبح...

(۴)

رھڻ لاءِ گھرڙو، سڄڻ ڏي تون سڀ ڪي،
بان پاپ واري ڏنڌي ۾ لڳائين - صبح...

(۵)

رھي شانت سڪڙو سين وٽ سدائين،
ڏيا پالي سڀ جا، مرض ڪل مٽائين - صبح...

(۶)

اٿي مهل امرت، چين نام جيڪي،
ڪهي ٿيڏون تن جا عرض ڪل اڳھائين - صبح...

راڳ آسا

ڦل - من جي ڄاڻن ڪلڀاڙ ري،
وڌ ڪر ڪان آلم ڳبان ري.

(۱)

ڪر ٻن ڪنهنڪي ڳبان نه ٿيندو،
ڳبان ٻيا اڳيان نه ويندو،
آئي دڪ جو ٻچ اڳيان ري - من...

(۲)

سڀ ستن جي صف ٺاهي آهي،
ستڪر ٻن گم ٿيڻي ناهي،
اڏو شاسترن جو ڀرمان ري - من...

(۳)

پستڪ پوڻيون پڙهين هزار ري،
ڪر ٻن سڌو ڪو نا ٿاڙي،
آئي سڌو هي شيطان ري - من ..

(۴)

ڪري ٻن ڪو لکين ڪروڙي،
ڪر ٻن ٻنڌن ڪو نا ٿوڙي،
آئي ٻنڌن ديه ايمان ري - من...

(۵)

ستڪر جنهن کي رمز ڏئي ٿو،
ڪهي ڏهنون ٽنهن ڳبان ٿئي ٿو،
سو پاڻي ٻڌ ٿرڻاڙ ري - من...

راڳ ۾ ڀاڻي

ڏل - صبح جا تون سائين، ٻيڙا ٻني لائين،
پلڻ ٿا ته ڀايون، مرادون پڄائين.
(۱)

سمت ڏي سين ڪي، چن نانءُ تنهنجو،
ڪم ڪي ڪڍي تون، سمت ۾ رهائين - صبح...
(۲)

اسان پاپ جيڪي، ڪيا هن سوامي،
انهن جي ڏي معافي، اڳتي پڄائين - صبح...
(۳)

پري پيت سڀ جو، سڄڻ ڏي تون روئي،
اٿا ڏيئي ڏاٽر، ننگن ڪي ڍڪائين - صبح...
(۴)

رهڻ لاءِ گهرڙو، سڄڻ ڏي تون سڀ ڪي،
ٻان پاپ واري ڏنڌي ۾ لڳائين - صبح...
(۵)

هي شانت سڳڙو سين وٽ سدائين،
با پالي سڀ جا، مرض ڪل مٽائين - صبح...
(۶)

ي مهل اُمرت، چن نام جيڪي،
ي ٿيئون تن جا عرض ڪل اُگهائين - صبح...

واڳ آسا

ٿل - من جي چاهين ڪلڀاڙ ري،
وٽ گر کان آئر گهان ري.

(۱)

گر ن ڪنهنڪي گيان نه ٿيندو،
گهان بنا اڳيان نه ويندو،
آلي دڪ هو به اڳيان ري - من...

(۲)

سڀ ستن هي مع اها آهي،
ستگر بن گم ٿي ناهي،
لاهو شاسترن هو ڀرمان ري - من...

(۳)

پستڪ ٻولڻون پڙهين هزاري،
گر بن سسو ڪو نا ناري،
آلي سسو هي شيطان ري - من ..

(۴)

ڪري ائين ڪو لکين ڪروڙي،
گر بن ٻڌن ڪو نا ٽوڙي،
آلي ٻڌن ديهه آيمان ري - من...

(۵)

ستگر جنهن کي رمز ڏئي ٿو،
ڪهي ڏينئون تنهن گهان ٿي ٿو،
سو پاڻي پد ٿرهار ري - من...

راڳ آسا

ڏل - 'مان مان' من جي جن آ ماري،

تن تان مان بلهاري - مٿن واري جاوان...

۱- هڪ 'مان' ڪاڇي پي 'مان' ساڇي،

ساڇيءَ سان دل جن جي راڇي،

سي ٿي گيان پيداري - مٿن واري جاوان...

۲- مان سان مان کي جن آ جيتيو،

پريم پيالو پُر تن پيتو،

بيحد تن خوماري - مٿن واري جاوان...

۳- مان سڇيءَ کي جن آ ڄاڻو،

تن سڀ ڄاڻو تن سڀ پاڻو،

مهما تن جي پاري - مٿن واري جاوان...

۴- سي ساڏو سي پيدت گياني،

جن ۾ هٿمان جي نه نشاني،

سي چڻ رام مراري - مٿن واري جاوان...

۵- ڪهي ڏيڻون هل مان کي ماري،

گر ڪر ٻا جو ڦل لاهو پياري،

پوڄي تن نر ناري - مٿن واري جاوان...

راڳ آسا

ڏل - ڪر سگر بڙو پار تون،
منهنجو آهڻ هڪ آڌار تون.

(۱)

يو ساگر ڏي ڏاڍ يون چولون،
مح ماگر بي نون بولون
اُهي گرهو آڪ مان ٿار تون - ڪر...
(۲)

وا طوماني گهور اُٺارو،
او بن سگر آنءِ وڃارو
ڏي ڏاڍ اُهي ڏاڏار تون - ڪر...
(۳)

بار گهڻو ٻو بڙو ٻاڻو،
گري نه حاڻان آنءِ ٻاڻو
اُهي چڪڙ منجهائون ڇاڙهه تون - ڪر...
(۴)

ڪهي ٿيئون مان آهڻا نهٿو،
تو بن سگر ٻو ٺا منهنجو
منهنجي سگر سطح ٻڪار تون - ڪر...

راڳ آسا

ڏل - اُمرت ويلي جاڳه جاڳه جاڳه پيارا،
جاڳڻ سان ئي ڪلندو تنهنجو پاڳ پيارا.

(۱)

سمهي پوڻ سان اڄ تائين ڪنهنجو پاڳ نه ڪليو ٿي،
ڏنم جڳت ۾ نند وارن جو پاڳ ته رليو ٿي،
چڱو چاهين تان آلس جو ڪر تياڳ پيارا - اُمرت...

(۲)

نند وارن جو چور ڦري گهر ڪنگلو ڪرڻ ٿا،
جاڳڻ وارن عقلمندن کان چور به ڏڍن ٿا،
سستي ڇڏي جاڳڻ سان ڪر راڳ پيارا - اُمرت...

(۳)

زهر چڙهي نا سڀ جي ڏنگ جي جاڳڻ وارن تي،
سڀني جا ڊپ ڪين ستائڻ جاڳڻ وارن کي،
جاڳڻ وارن لاءِ سدا ٿي ڦاڳ پيارا - اُمرت...

(۴)

جاڳڻ وارا جهڊ ڪري ٿا پائڻ پڊ پاري،
آرس وارن انسانن جي هٿ هٿ ٿي خواري،
جاڳي له تون اصلي پنهنجو ماڳ پيارا - اُمرت...

(۵)

جاڳڻ وارن جي ڪر صحبت جاڳڻ چاهين جي،
ڪهي ڏيئون جي جاڳڻ نند مان پاڳن وارا سي،
وڃن مڃي تان، گر چرڻن ۾ لاڳ پيارا - اُمرت...

راڳ آسا

ٿل - جوڀن ۾ ڪري وٺ سڄي ڪا ڪمائي،
پڄڻ ڪرڻ جي مهل ٿي اهاڻي.

(۱)

ملي پاڳ سان ٿي عجائب جواني،
جي وٺ هريءَ کي جهڊ ساڻ هائي،
وشين ۾ وڃايو اهاڻو نه سالي - پڄڻ ...

(۲)

بالا ٻيٽ ٻڌيءَ ري رلي ۾ رلايو،
پريءَ ۾ نه ڪجهه ٿي اکين آزمايو،
هوڀن ۾ ٿي سڀ حقيقت سڻائي - پڄڻ ...

(۳)

گلن ۾ ڪن ڪم حوالي ڪري ٿي،
ڪري چل ٽڪرا سمنڊ پي لري ٿي،
بڏاي ۾ ڪم ڪم ٿي ڪوڏ پائي - پڄڻ ...

(۴)

پروينر پيارا حوالي ڪنن جي،
عماني سموري سڻل آ ٿين جي،
وڃان مان نه صدقن انهن تان سدائي - پڄڻ ...

(۵)

عزھڙ ۽ ڪرڻ جي اهاڻي ٻلڪ ٿي،
ڪهي ٽهڻون ٿي ۽ ٻيٽ جهلڪ ٿي،
ٿرڻ جي سنگت ۾ ڪري وٺ سڃائي - پڄڻ ...

۷- سنڌن جو ستسنگ ڪرن سي،

پو ساگر کان پار ترن سي،
جنهن جو مودن سان سنڃار آ، تنهنجو جيئڻ ٿي...

۸- پوڳ وڻين کان جي وٽراڳي،

هر هر سمرن سي وڏ ڀاڳي،
جنهن ۾ سچ جو نا ويچار آ، تنهنجو جيئڻ ٿي...

۹- پاڻ لکن ۽ لکن عام ڪي،

ڪهي ڏمڻون سي وٽن رام ڪي،
جنهن ۾ ديه سندو آهڪار آ، تنهنجو جيئڻ ٿي...

راڳ آسا

ڏل - رام ملي رام ملي، ڪيئن سرٿيون مونسان رام ملي،
ساجن باجهون جڙو جلي.

۱- سرٿيون مونڪي ڏس ڏيو ڪوئي،

خاوند جيئن خوش ٿي ڪلي - رام ملي ...

۲- پير انهيءَ جا ڌوئي پيئندس،

ساڻ وٺي جا اوڏانهن هلي - رام ملي ...

۳- جيڪا ساجن ساڻ ملائي،

تن من ڏن آ تنهنجي بلي - رام ملي ...

۴- ڪهي ڏمڻون سک ساجن جي آ،

روح نه ٻي سان منهنجو رلي - رام ملي ...

راڳ آسا

ڏل - جنهن جو نروءَ ۾ نا بيار آ

لنهنجو جيئو ٿي بڪار آ.

۱- ۾ هم ڪارو جيئو جنهن جو،

لوڪ ٿيئي حس ڳائڻ لنهنجو،

جنهن ۾ ٿو نا ۾ر آپڪار آ، لنهنجو جيئو ٿي...

۲- ڌرم وڌڻ جو پالن جيئي،

ڪل حا ديڪ آهن سڀئي،

جنهن ۾ اکر نا آچار آ، لنهنجو جيئو ٿي...

۳- پاپ بنا هي ڪرن گذارو،

جيئو ٿي هو سويبا وارو،

جنهن جو ڪست پورو وهندو آ، لنهنجو جيئو ٿي...

۴- رام هردي ۾ مڙو ٽولن،

پاڻن پنهنجن کي سي کولن،

جنهن ۾ ڪنهن لاءِ ناسڪار آ، لنهنجو جيئو ٿي..

۵- ولن نه ڪنهن کان ڏين سين کي،

شاهس ٿن هي آ حيون کي،

جيڪو دل جو نا داتار آ، لنهنجو جيئو ٿي...

۶- آندو ٻاهر نرمل هي ٿي،

۾ مڙو جي هڙو سي ٿي،

جنهن جو هر ٿي نا اعتبار آ، لنهنجو جيئو ٿي...

راڳ آسا

ڦل - سواس سواس سان سوهم سوهم سوهم اُچار يو.
سوهم اُچاري جيءَ برهم جو پيد نوار يو.

(۱)

چوراسي لک جوڻين ۾، نت سوهم هلي ٿو.
مرم انهيءَ کي سمجهي جيڪو، تنهن کي ڦلي ٿو.
گجه، انهيءَ کي ڄاڻي ڪوئي، گرمڪ پيارو -
سواس سواس سان...

(۲)

هندس منجهائون سوهم، تنهن مان اوم بڻيو ٿي،
رشين منين جو اُڻيڙ ايهو، شاستر بڻيو ٿي،
من ڪري تنهن آنءُ پي ڄاڻو، اُنڀڻ ايشارو -
سواس سواس سان...

(۳)

سوريه چندر جي ڦيري مان سو، پرگهت ٿي ٿو،
سرت لڳائي تنهن سان جوڳي، اُمرت پئي ٿو،
ڪال جال جو ڊپ نا تنهن سو، ننگ نيارو -
سواس سواس سان...

(۴)

واڳ آسا

- ٿل - خوش رهن ٿل شيواداري،
شوا هن کي ٻياري - من واري جاوان...
- ۱- بنان عيوسي سوا ڪن ٿا،
آرين پنهنجو ٿن، من، ڏن ٿا،
منا من جي ماري - من واري جاوان...
- ۲- لڪر ٿيڻي سوا ڪن جي،
لوڪ ٻيڙي ڏن، ڏن، ڏن، سي،
ڏن ٿن آڪه ساري - من واري جاوان...
- ۳- سوا ڪندي ملڙو ٿولن،
پلجي ڪنهنجو عيب نه ڪولن،
جاهي ٿن ٿري - من واري جاوان...
- ۴- سوا ڪن سي ٻاڳن وارا،
ستگر سنن هر کي ٻيڙا،
لوڪ وڃن ٿياري - من واري جاوان...
- ۵- ڪهي ٿيڻون ڪن جي ٿا سوا،
ملن انهن کي مڪنا سوا،
ڪڪ ٿي چمڪاري - من واري جاوان...

راڳ آسا

ڏل - درشن جي پياس آهي سگر پيارا.

(۱)

سگر لهندي درشن بنان جي، گهري ٿو،
جاترڪ جيئن رات ڏينهن درشن گهري ٿو،
ديا ڪري ٿو درشن ڏج سائين سونهارا،
درشن جي پياس آهي سگر پيارا.

(۲)

سگر لهندي درشن ڏلي مڙج آهي ٿي،
برام اندر بي ست ٿي ديه اچي ٿي،
لونءِ لونءِ اندر سار لهندي سڄڻ سچارا،
درشن جي پياس آهي سگر پيارا.

(۳)

سگر لهندي وڃن ٻڌي ڀرم مٿن ٿا،
ڪار ڪروڙ مد لوپ موه جا دوش هٿن ٿا،
اندر ۾ آند آهي ٿو، چڙهن خومارا،
درشن جي پياس آهي سگر پيارا.

(۴)

ڪهي ڏيئون درشن سدي لوچ اندر ۾،
سگر توسان ڪيئن ملان مان سوچ اندر ۾،
مٿر ڪري ٿو ملجانءِ مون سان جيئ جيتارا،
درشن جي پياس آهي سگر پيارا.

زاڳه آسا

ٿل - اُمريت ويلي رام رام رام ڇپ ٿون ،
رام نام حو حاب جي بعدن ڪپ ٿون .

- ۱- ساڌ سنگت ۾ نام رام حو حج جناج ،
حرم جڳي سان پي اکر سان پاب مٿائج ،
سڀني بکڻ کان ڇپ جو بگه سرينڪ ڇپ ٿون ...
- ۲- ٻين بکڻ کان ڇپ حو بگه قل ڏي ڏهو ٿو ،
ٽنهن کان پي وڌ اُٺاڻسو حو قل ڏي سڻو ٿو ،
سهرڪڻ قل من حو ڇپ ڏي ٽنهن کي ٺپ ٿون ...
- ۳- هوريان ڏاڍيان ، ناسبت ٻورا اکر اُچارڇ ،
سهج ورتيء نام هريء حو ٻوڙمي پڪارڇ ،
چون وائيء حو ڇپ ٿا ٽنهن کي راجهي رڌ ٿون ...
- ۴- ڏيري ڏيري اُهي ٻڌڻ ۾ سر گر مٿر حو ،
ٿورا ٿورا جرن ٻرن ڇپ اُٺنگ اُٺدر جو ،
حون اُٺاڻسو ڇپ ٿا ٽنهن کي ٺهي ٺپ ٿون ...
- ۵- جهوا ٿاڙ ڪٽڪ ، ناسڪا ڪم اُڪرن جو ،
سوهم شد ٻر ٻن رهي من ، ڪم آ سمجهڻ جو ،
حون مانسڪ ڇپ ٿا ٽنهن کي ٿر ٿي ٺپ ٿون ...
- ۶- ڪهي ٽهڻون ڪهڙي پي ڇپ سان
ٺوڙي لائج ٿون ،
مگر ٻڄي گرديو سڄي کان شد ڪمائڇ ٿون ،
سڻو جهون ٽنهنجو ٿيندو اُٺر آب ٿون ...

واکړه آسا

دل - چيښن جو چه کار، آلي سپ چيښن جو چه کار.

۱- مټکا مټکيون کنا کسورال

دلا دليون د کنا د کټيون،

طرحين طرحين جا بوټن تن بر،

دودږ جو ديدار - آلي سپ...

۲- غمچي، کڙنا، ټوال ټوپيون،

کوټڙا کوټڙيون، دوتيون ټوتيون،

طرحين طرحين جا وستر تن بر،

ډلي رهي رنگدار - آلي سپ...

۳- کنگا کنگيون، پتلا پتليون،

سکا سکيون، مټيا مند يون،

طرحين طرحين جا ټټلا تن بر،

سوني جو سنجار - آلي سپ...

۴- ويد شاستر پړان سمرتيون، ډاکړ ډاکټليون شبد ساکيون،

طرحين طرحين جون ټولون تن بر،

واټي ۲ جو وستار - آلي سپ...

۵- ورنه آشرم چارني کاپيون،

چوراسي ۲ لکه چوټين اندر،

طرحين طرحين جا جهو آهن بر،

جانب جو جيسار - آلي سپ...

۶- موجي ۲ پنديجي ۲ موج ولنا لاء، نڅور نانا روپ ټټايا،

کهي ټټيون پيو سبب نه کولي،

آديت هي اسرار - آلي سپ...

واڳ آسا

ٿل - چولي هن جيڪا اُندر ڇا تون جهندين،
اُڇ يا سيالي، پريون نيت نه موندن.

(۱)

هر ناکس به ور ها ورتا اُستر ٿيڻ ها،
اُفلاطون به هنر هلايا جيڪو ۾ جهڻ ها،
رهيا نه ٿاڻر آهي به هس، تون ڇا رهندن!

(۲)

دانوڻ به ور ورتو هڙو، ٿرڻ به ٻڌڻ هو،
مڌ ڪٽڻ به ور هو ٻالو، اُمر ٻڌڻ هو،
ٽڪي سگهيا نا آهي نه هس، تون ڇا ٽڪدين!

(۳)

جنهن واڳ جي ويڪ ڪري، پياڙ اڏڻ ٿا،
وڏا وڏا به درخت سهڻي، پاڙون پڻجن ٿا،
ٽپن واڳ جي ويڪ اُڳيان، تون ڇا بهندين!

(۴)

ڪهي ٿيئون ڇڏ آنا تون ٿاڻ چولي جهڻ جي،
ڪر تون آنا رام نام جي، اُمر به ٻيڻ جي،
سڻن هي ڪرڻا سان، اُعر ٻيڻو پهندين...

راڳم آسا

ٿل - ڇيٽن جو ڇهڪار، اُٿي سڀ ڇيٽن جو ڇهڪار.

۱- مٽڪا مٽڪيون ڪنا ڪسورا،

دلا دليون ڍڪڻا ڍڪڻيون،

طرحين طرحين جا پرتن ٿن ۾،

ڌوڌڙ جو ديدار - اُٿي سڀ...

۲- خميص، ڪڙنا، ٿوال ٿوپيون،

ڪوٽڙا ڪوٽڙيون، ڌوٽيون ڀوٽيون،

طرحين طرحين جا وستر ٿن ۾،

ڌڻي رهي رنگدار - اُٿي سڀ...

۳- ڪنگڻا ڪنگڻيون، پتلا پتليون،

سڳا سڳيون، مڻيا مندليون،

طرحين طرحين جا ڳٻڻا ٿن ۾،

سوني جو سڌچار - اُٿي سڀ...

۴- ويد شاستر پُراڻ سمرتيون، راڳ راڳيون شبد ساڪيون،

طرحين طرحين جون ڀوليون ٿن ۾،

واٿي ۽ جو وستار - اُٿي سڀ...

۵- وردن آشرم چارئي ڪاٿيون،

چوراسي ۽ لڪ چوٿين اُندر،

طرحين طرحين جا جيو آهن ۾،

جانب جو جنسار - اُٿي سڀ...

۶- موجي ۽ پنهنجي ۽ مڙج وٺڻ لاءِ، نٿور نانا روپ ٻڌايا،

ڪٿي ڏهنون پيو سبب نه ڪوئي،

اُڍيت هي اسرار - اُٿي سڀ...

راڳ آسا

ٿل - جولي هن جڳت آندو ڇا تون حسد ڏين،
آءُ يا سياڻي، پويهن ٿبت نه موند ڏين.

(۱)

هر ٺاڪس نه ور ها ورتا اسٽر ٿيڻ ها،
اٺلاطون نه هٿر هلايا جڳهه ۾ جڳهه ڇا،
رهيا نه قائم آهي نه هٿ، تون ڇا رهند ڏين!

(۲)

رائو نه ور ورتو هٿو، نريهه ٻڌڻ هو،
مڌ ڪٽي نه ور هو پاڻو، آمر ٻڌڻ هو،
ٺڪي سگهيا نا آهي نه هٿ، تون ڇا ٺڪند ڏين!

(۳)

حسڻ واءُ هي ويڪ ڪري، بهار آڏون ٿا،
وڏا وڏا نه درخت سهجي، پاڙون پٽجن ٿا،
ٺهڻ واءُ هي ويڪه اڳيان، تون ڇا ٺهند ڏين!

(۴)

ڪهي ڏهنون ڇڏ آسا تون تان جولي جڳهه جي،
ڪر تون آسا رام نام هي، آمرت پٽڻ هي،
سٽن هي ڪرپا سان، اهو پيالو پيئند ڏين...

راڳم آسا

ڏل - سنڌن جو سنگ ڪر اون پياري،
سڌسا من جا ٿاري.

۱- سنڌن جو سنگ سورج آهي،
اود يا اوندھ ڇڏي هڏائي،
پر گھٽ وستو ڏيکاري،
مٿن واري جاوان - سنڌن جو سنگ...

۲- سنڌن جو سنگ اوڻڻ آهي،
هٿمان جو ڪل روڻ مٽائي،
پل پل پور پياري،
مٿن واري جاوان - سنڌن جو سنگ...

۳- سنڌن جو سنگ مائٽر آهي،
مالڪ مولِي لعل لپائي،
پيچند پوڻي ڏيکاري،
مٿن واري جاوان - سنڌن جو سنگ...

۴- سنڌن جو سنگ بادل آهي،
آمريت چل جو ميهن وسائي،
لنڙ لنڙ سڀ جي لاري،
مٿن واري جاوان - سنڌن جو سنگ...

۵- سنڌن جو سنگ پڙو آهي،
ڪهي ڏيڻون پڙه ڏهن ٿي لاهي،
پو کان پيار آڻاري،
مٿن واري جاوان - سنڌن جو سنگ...

راڳ آسا

ٿل - ستن چوسڪه ڊولپ آهي، پاڳ وڏي ڪوٺائي،

من واري ڄاوان واري واري.

۱- مامه پتا ڀر وار سڳائي،

پتر مٿر نا ڊولپ پائي،

ڏن پي ڊولپ ٺاهي،

من واري ڄاوان واري واري.

۲- وسٽر پوشت سونا پٽاندي،

ڊولپ نا ٿي طعام سواڊي،

ڊولپ نا ڇڳ پياري،

من واري ڄاوان واري واري.

۳- راج پاڳ دس روپ وڏائي،

ڊولپ نا ٿي ٻڌ چترائي،

ڊولپ نا دلڪ لائي،

من واري ڄاوان واري واري.

۴- ڪڙهي ٿيئون ڇڏن ڪرم ڪل ٿا،

لڏن آڇي ڪي سس ملن ٿا،

شاستر ساڪ سنائي،

من واري ڄاوان واري واري.

راڳ آسا

ڏل - جڳ جڳ جيئي پراپڪاري،

مڙد هجي توڙي ناري،

مڻ واري جاوان واري واري.

۱- جڳ ۾ جيئڻ سڦل تنهنجو،

پراپڪار ۾ چت آ جنهنجو،

منهن ڏئي پڇ پاري،

مڻ واري جاوان واري واري.

۲- جس ڳائي تنهن دنيا ساري،

سوارٿ بن جو پراپڪاري،

ديو وڃن بهاري،

مڻ واري جاوان واري واري.

۳- سو سادو ست پندت گياني،

پر هت ۾ جو لڳل پراڻي،

سو ٿي ڪرڻ مڙاري،

مڻ واري جاوان واري واري.

۴- چپ تپ سنير تيرت پارا،

ڪهي ڏيئون تنهن ڪيڙا سارا،

ديا ردي جنهن ڌاري،

مڻ واري جاوان واري واري.

راڳ آسا

ٺل - ستنام ساڳي هر دم مڪ مان ٻول بباري،
ستنام ساڳي ٺڙو ٺڙو ٺڙو پار اٿاري.

(۱)

ستنام ساڳي ڪڙو ڪڙو مڪ مان ٻولي جو،
ٻوراسي جي ٺوڙ ڇڪو ڪڏهن نه ٺولي سو،
سند شاستر پراڻ لائين جون پڪاري.

(۲)

ستنام ساڳي ولي گرو کان من مان سمي جو،
ڪلو ڪل جي ڦيري ڪن کان سڄي اُڀري سو،
ستنام ساڳي اڳا ٻچا پاب نوازي.

(۳)

ستنام ساڳي ٻن ڪن م ڪلب برش آهي،
ٻا ٻا آسا ڪنن جي من م سا سا ٻچائي،
ستنام ساڳي نرين جا ڪل ڪاڇ سڌاري.

(۴)

ستنام ساڳي نير وڪشي ساڙو ڇين لاءِ،
نن ٺاڻن جي ليد م سي نا ڪڏهن ٻين لاءِ،
ڏروءَ نه ڀڳتن جو ڪل ليکو ڦياري.

(۵)

ستنام ساڳي نير سروي سار وڌن جو،
مڙهن ٺڙهن لڻ ستنام ساڳي ڪيون سنڌن جو،
ستنام ساڳي آ ٻچا اُڀر آڀاري.

واڳه آسا

ڏل - هردي آندڙ ساڪيءَ جو ڪر سمرن پياري،
ساڪيءَ ٻاجهون پيا سڀ سمرن ڇڏج وساري.

(۱)

سمرن جڳهه ۾ آهن ڪيئي ديوي ديون جا،
سر نر راجهه ڏين توکي ڪوٺا ميون جا،
جنم مرڻ جو ڀر نا ڪوٺي، ڪشت ناري - هردي...

(۲)

سڀني ٽپن ۾ ٽپ ساڪيءَ جو اونڇو اٿيئي،
سڀني چپن ۾ چپ ساڪيءَ جو سوڇو اٿيئي،
سمرن اونڇو ساڪيءَ جو سڀ سمرن منجهاري - هردي...

(۳)

ساڪيءَ جو ٿي سمرن ايهو، ٻڌ تون ڪن ڏيئي،
ساڪيءَ کي نچ روپ پڇاڻج، مڃ تون من ڏيئي،
سمرن توکي ساڪيءَ جو گر ڀورن سيڪاري - هردي...

(۴)

ڪهي ٿيئون گر ٻاجهون سمرن ساڪيءَ جو اولو،
ستگر جنهن کي ٿو سمجهائي تنهن لاءِ ٿي سولو،
ساڪيءَ جي تون سمرن لاءِ وڃ ستگر داري - هردي...

زائڻ آسا

ٿل - توکي جيڪي ڪري گهر رام کان،
پر ڪين گهرج بي عام کان.

١- راجا راجا ڏيو مڙهي،

گهرن رام کان منهن سڀني،

تون به گهرج انهيءَ منهن کان،

پر ڪين گهرج بي عام کان.

٢- ٻن نه انهيءَ کان پاڻ پئي جو،

ڳنڍ نه انهيءَ کان پاڻ ڳنڍي جو،

تون نه ٻنچ ٻورن ڪار کان،

پر ڪين گهرج بي عام کان.

٣- گهرج ٻلي نهن کان هڪ جوڙي،

حوش ٿي ڏي نه منهن ٿا موڙي،

ڪڍي خالي ٿا ڪو ڌار کان،

پر ڪين گهرج بي عام کان.

٤- ڪهي ڏيئون ڇڏ آشا هڪ هي،

ڪر تون آشا هڪ مالڪ هي،

وٽ سمجه اها ڪر شام کان،

پر ڪين گهرج بي عام کان.

راڳم آسا

ڏل - مهنو ڪٽيءَ جو آيو آيو،
جاڳڻ جو ڪيو سعيو.

۱- دربارين جا ڪليا دٿارا

هڪ ٻئي کي سڏ ڪرڻ پيارا
جاڳو دير نه لايو، واري جاوان آيو آيو...

۲- گهنڊ، گهڙيال، توريون ٺوتارا،

جاڳائڻ لاءِ وڃڻ نغارا
جاڳي رام ريجهايو، واري جاوان آيو آيو...

۳- ٻاٺ پي جاڳو ٻين جڳايو،

ڪٿا ٻڌڻ ۾ سرٿ لڳايو
ننڊ جو پوت پڇايو، واري جاوان آيو آيو...

۴- ورت ڪٽيءَ جا رکڙ رکايو،

ديا ڌرم، پڇ ڪيو ڪرايو
درشن گُڙ جو پايو، واري جاوان آيو آيو...

۵- ڪهي ڏهڻون ڪم ڪوڙا ڇڏيو،

گر گوڀند سان من کي گڏيو
سڦلو جنم بڻايو، واري جاوان آيو آيو...

واڳه آسا
ٿل - من جاڳه اٿي من جاڳه اٿي، رام رام ٻول.
(۱)

سمي سمي سال وڃاين، هائي آڪڙيون ڪول،
ساڌ بسڪت ساڻ ملي، رام رام ڪول،
من جاڳه اٿي من جاڳه اٿي، رام رام ٻول.
(۲)

وڏي پاهه ساڻ ملين، مالش ڏيڻ اُمول،
ڪوڙ ڪهڻ موٽ م رتون، جنم ڪي لا رول،
من جاڳه اٿي من جاڳه اٿي، رام رام ٻول.
(۳)

آندڪال ڪاڻ سان، دهي نه ڪٽب ڪول،
رام بهان نانده سڄي سڄي، ڳالهه اڀيا ٻول،
من جاڳه اٿي من جاڳه اٿي، رام رام ٻول.
(۴)

خهي ٿيمون سڻي نئون، وڻي نئون ٻول،
رام رام سڄي سڄي ڏکس م ب ٻول،
من جاڳه اٿي من جاڳه اٿي، رام رام ٻول.

واڳو آسا

ڏل - اُمرت ويلي سگر جي وٽ شرن پياري،
سگر تنهنجا اڳلا ڀڄلا ڪارج سنواري.

(۱)

سگر جهڙو دين دبالو ٻيو ڪوئي ناهي،
ڪرمن باجهون ڪرپا ڪندڙ سگر ئي آهي،
شرن پين جا سگر ٻيئي لوڪ سڌاري - اُمرت ويلي...

(۲)

سگر پرچي جنهن تي پنهنجي درشتي ڌري ٿو،
هڪ ئي ڀل ۾ تنهن شيوڪ کي نهال ڪري ٿو،
پڙ ساگر کان ٻيڙو تنهنجو پار اٿاري - اُمرت ويلي...

(۳)

سگر جي جن دامن ورتي، سي سي چڙهيا ٿي،
اهڙا ٻوٽين ۾ مان ڪيئي پرسنگ پڙهيا ٿي،
جي نه مڃين تون ٻوٽين جا ڏس ورق ويچاري -
اُمرت ويلي...

(۴)

ڪهي ٽيڻون گُر پرچي جنهن کي پنهنجو بڻائي،
ڌرمراءَ جي ليکي کان گُر تنهنکي ڇڏائي،
سگر سکيا ڏيئي آواڳون نواري - اُمرت ويلي...

راڳ آسا

ٿل - ياد يون ياد يون،

مونکي سگر پيارا ياد يون.

۱- ياد گوي مان تڻ سچڻ کي،

لڻن وهانن رولي تارا - ياد يون...

۲- پيار ڏيئي هن پنهنجو ڪڙو،

رولي مڙي بولڻ هارا - ياد يون...

۳- گهڙيءَ گهڙيءَ ئي هن سمجهايو،

دين دٻالو گيان پندارا - ياد يون...

۴- ٻولر سچي جو منتر ڏيئي،

من موهن سان ميلڻ وارا - ياد يون...

۵- رام نام هي ٻڙي چاڙهي،

پڙ ساگر کان لارڻ وارا - ياد يون...

۶- ڪهي ڏهڻون سي ڪنهن وساريان،

دل کي ذبح ڏيڻ وارا - ياد يون...

*

دوها

ساحن اڀا ڪها ڪوڻ، ملي ئي ٻيڙ حام،

رونا ٻلي ٻر ٻڙي، سگلي آنڪ دکاڍ.

ساحن اڀا چاهئي، حسي لڏي نير،

ڏوٽي، نائي اڃن ٻر، ڪيئي نه ديوڪي ٻڙ.

راڳ آسا

ٿل - ڪر پرين جي اچار، نت ساڄن جي سار،
ڪڪڙي نه وسار، جي پس پرين جو چاهين...

(۱)

ڪل جان ڪچاڻون پيهيڇون،

پر سمجه نه ڪڏهن پرين جون،

مڻ پرين جا و اچار، پرين گڻن جا پندار،

ڏوھ پاڻ پر تھار، جي پس پرين جو چاهين...

(۲)

دل وات هيٺائينءَ واري، جا پرين کي آھ باري،

دب سائين جو ڌار، دم ڇڻا جو هار،

ڪر غريبي گذار، جي پس پرين جو چاهين...

(۳)

رهي رانول راغي جيئن، هل هونن اڳيان ٿيئن،

نت سڀوا جي ڪر ڪار، منو منهن مان اچار،

ڏج ٿلي نه ميار، جي پس پرين جو چاهين...

(۴)

ڏيڏئون در نا پرين جو ڇڏ تون،

خود آسٽ ويجهو آڏ تون،

توڙي ڏيئي نه آهار، ڪن توکي پيار،

نه به ڪندو ره پيار، جي پس پرين جو چاهين...

راڻو آسا

ٿل - روز آڇو روز آڇو، ستسنگ منجهاري روز آڇو،
ستسنگ دل جا دڪٽا تاري، روز آڇو...

۱- ستسنگ م جي ساڄن ايندڙ

ڀاڳن وارا ٻڙجي ويندڙ

ستسنگ قسمت ڪرڻل مڌاري - روز آڇو...

۲- شونڌا سان ستسنگ م ويهي،

ڪتا ڪرڻن ٻڌ ڪن ڏيئي،

ستسنگ آمرت عام بهاري - روز آڇو...

۳- ساڌ سنگت جي سوا ڪندڙ

چار ٻڌارت سوچي لهندڙ

ستسنگ سڀ چا هڙدا تاري - روز آڇو...

۴- ستسنگ گود هڙڪي جي جاڻو

لنهن م ويهي آئند ماڻهو

ستسنگ هڙدي هڙي ڏيکاري - روز آڇو...

۵- ستسنگ هڙي، ٻاڙ هو ڊڳ ٿي،

هڪ هڪ ڀڳ جو ٿل هڪ هڪ ٿي،

ستسنگ م ٿئي ٿرڪ ساري - روز آڇو...

۶- ڪهي ٿيئون ستسنگ نه ڇڏئون،

ٿرڪ ٿرڪ من لنهن سان گڏ ٿون،

ستسنگ ڪل جا ڪاج سواڙي - روز آڇو...

راڳ آسا

ڏل - منهنجو نينهن لڳو نندلعل سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

(۱)

شيام سندر کي ڪين وساريان،
گهوڙي ۽ گهوڙي ۽ پيو شيام سنڀاريان،
منهنجي دلڙي دين ديال سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

(۲)

من جو موهو موهن پيارو،
جي ۽ منهنجي جو آه جيارو،
منهنجي ڀرت لڳي ڀرت پال سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

(۳)

ديا ڪري ڪڏهن ڪرشن ايندو،
ڪهي ڏينئون ڪل ڪشت ڪٽيندو،
منهنجو جي ۽ جڙيو جڳه پال سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

راڳ آسا

ٿل - منهنجي منٿ ڪر و منظور ڪر،

ڪل دل جا ڊڪڙا دور ڪر.

۱- تن ٺاهڻ جي ٺهه ٺهائو،

خون ڍڳڻ جو مڙي ڪهايو،

تن ٺاهڻ کي اهمور ڪر،

ڪل دل جا ڊڪڙا دور ڪر.

۲- پستڪ وٺو ڏي آءُ ورايو،

آلدر جو آرام ڦٽايو،

تن وٺو ڏي وڃو ڪر،

ڪل دل جا ڊڪڙا دور ڪر.

۳- چنڊ تي هي حڪم ٻڌايو،

گيان ڏيان وڃيان ٻڌايو،

تن چنڊ تي کي چيو ڪر،

ڪل دل جا ڊڪڙا دور ڪر.

۴- ڪم ڪئي جا پاب ڪرائي،

ٻاڻ جو ڦل ڏک ٻوڏائي،

ٺهڻ ڪم تي کي ڪاڏو ڪر،

ڪل دل جا ڊڪڙا دور ڪر.

۵- ڪي ٿورون ڏي سم ڇڏائي،

ڏيا ڌرم ٻي ڪيان سدائي.

شهر ٻڌي کي ٻرندو ڪر،

ڪل دل جا ڊڪڙا دور ڪر.

ست نام ساڪي پزار ٿنا

منهنجي ايشور سڻ اُرداس تون،

ڪر پوري من جي آس تون.

۱- ڀرون رهن سڀ آخري ٿاين،

تيان هونجاءِ نه ڪههچو سائين،

رڪ سڪيا منهنجا سواس تون.....

۲- نهئن بر ڏي نظر حضورِ ي،

پرون بر ڏي شڪتي پوري،

ڏج همت هئن بر خاص تون.....

۳- مرن ڪهڙي ٿاين ٻڌان ڪن سان،

هر گس ٻيان مان دستا سان،

ڏج ساڌ سڌڪ بر واس تون.....

۴- ٻوڏ ٻڌيءَ بر رهي سدائي،

ڇت بر چنڌا اُٿي نه ڪاڻي،

ڏج هردي مائه هلاس تون.....

۵- رهي آنت بر سڙب سڄاڻي،

شيد دروءَ جو سمرپان جاڳي،

ڏج آخر هو پرڪاش تون.....

۶- تن بر سک ڏي من بر سک ڏي،

ڪنهن به انگه بر تر نا ڏک ڏي،

ڪهي ڏهون ڪت چم قاس تون.....

نمبر	شد	صفح	نمبر	شد	صفح
۲۷۷	ستنگ جي	۲۸۹	۲۹۴	ڪسي ڪسي	۳۰۸
۲۷۸	راڳ وهاڳ		۲۹۵	ساڪي ۽ جود ڀدار	۳۱۰
۲۷۹	ڀڳتن جا ڪاڄ	۲۹۰	۲۹۶	مدرستان ٿرڻان	۳۱۱
	راڳ ٿوڙي		۲۹۷	ستگر جي وند	۳۱۲
	پريو پاڻهار	۲۹۱	۲۹۸	ڪرمڻ جو ڪل	۳۱۴
۲۸۰	راڳ ڪڏسي		۲۹۹	پڙهڻ سڻڻ جي	۳۱۵
	سدا ستگر کي	۲۹۲	۳۰۰	ستن جو سنگ	۳۱۷
	راڳ بلاول		۳۰۱	نڀي ۽ ٽي هسوار	۳۱۸
۲۸۱	ڇڻ ڪرڻ ۾	۲۹۳	۳۰۲	سڀ کي ماري	۳۲۰
۲۸۲	ڪاوڙ ڪرڻا	۲۹۴	۳۰۳	آرم جو درشن	۳۲۱
۲۸۳	لوپ ڏ ڪر	۲۹۶	۳۰۴	ستن جو ڪر	۳۲۲
	راڳ نسلت		۳۰۵	ڇا لڻ سڙين مال	۳۲۳
۲۸۴	مون کي سگر	۲۹۷	۳۰۶	ڪنهن جو ٿا ٿر	۳۲۴
۲۸۵	من ڪوئي نٿو	۲۹۹	۳۰۷	ڪاڙي وڙو ڀار	۳۲۵
	راڳ تارون		۳۰۸	ڪوئي ڪنهن جو	۳۲۶
۲۸۶	وڃي لڏيندو	۳۰۰		راڳ ڪهاڇ	
۲۸۷	هلندا هلن ڀار	۳۰۱	۳۰۹	دري ٿا اعتبار	۳۲۸
۲۸۸	وٺاڏامي هس	۳۰۲		راڳ قلنگ اهو	
۲۸۹	آب سمي جو	۳۰۳	۳۱۰	آهن مڏهڻ ڇا سگر	۳۲۹
۲۹۰	هر ڪو آ مهمان	۳۰۴		راڳ جوڳ	
۲۹۱	ڪرڪڙي ڪل	۳۰۵	۳۱۱	تون منهنجو	۳۳۰
۲۹۲	مورڪ ڪرنامو	۳۰۶		راڳ پرياتي	
۲۹۳	راڳ ڪديات		۳۱۲	ڪرشن جي آج حشر	۳۳۱
۲۹۴	سگر جو ڀدار	۳۰۷			

نمبر	شد	صنح	نمبر	شد	صنح
۲۰۰	دياڪري گردو	۲۱۹	۲۱۹	من پنهجي کي	۲۳۸
۲۰۱	موهن من جو	۲۲۰	۲۲۰	وچن مڃي هي	۲۳۹
۲۰۲	شائنيءَ جو دان	۲۲۱	۲۲۱	مايا برقا نرو	۲۴۰
۲۰۳	آيو آئون ائون	۲۲۲	۲۲۲	مستحق هي مارو	۲۴۱
۲۰۴	هي چاهين لي	۲۲۳	۲۲۳	حمي مري شوارو	۲۴۲
۲۰۵	گروهن آياڙي	۲۲۴	۲۲۴	نن لان مان قربان	۲۴۳
۲۰۶	رونان آئون	۲۲۵	راڳه قلنگه		
۲۰۷	ايسور کي جو	۲۲۶	۲۲۵	مان مان هڪ کي	۲۴۴
۲۰۸	ڪري سگهي نا	۲۲۷	۲۲۶	هو هر نام جي	۲۴۵
۲۰۹	دهي آهي شل	۲۲۸	۲۲۷	جو ٿو ڳولهن	۲۴۶
۲۱۰	ذرم ڪرڻ ۾	۲۲۹	۲۲۸	چڏي ايمان	۲۴۷
راڳه جوڳه			۲۲۹	سمر سدا ٿون	۲۴۸
۲۱۱	هيءَ جو ڪر	۲۳۰	۲۳۰	آيو ان ٿيندي	۲۴۹
۲۱۲	داناڙي مون دان	۲۳۱	۲۳۱	سمرن ڪرڻ ٻنهن	۲۵۰
۲۱۳	هڪس ها ڪر	۲۳۲	۲۳۲	آيا گهر ۾ ساڌو	۲۵۱
۲۱۴	مان ڪري وقت	۲۳۳	۲۳۳	ستگرم ڪيئن	۲۵۲
۲۱۵	پاڻ سڃاڻي جو	۲۳۴	۲۳۴	مالڪ مهر ڪرو	۲۵۳
۲۱۶	ڪرم جي	۲۳۵	۲۳۵	هي ٿون شائني	۲۵۴
۲۱۷	پڄڻ ڪر رام جو	۲۳۶	۲۳۶	جنهن لي ڀريو	۲۵۵
۲۱۸	ڪرم جي وس	۲۳۷	۲۳۷	اڻي ڀريو پاڻ ڀار	۲۵۶

نمبر	شبد	صفح	نمبر	شبد	صفح
١٦٠	شڪر ڪر شڪر	١٧٩	١٨٠	تون مسافر آهين	١٩٩
١٦١	ڪال ڪنهن کي	١٨٠	١٨١	سنسار مهاڃار	٢٠٠
١٦٢	گوبند جو ٿي نانءُ	١٨١	١٨٢	جنهن کي	٢٠١
١٦٣	منهنجو عرض	١٨٢	١٨٣	پنهنجي من جو	٢٠٢
١٦٤	ڪم ڪاڄ تون	١٨٣	١٨٤	ويهي گذارج	٢٠٣
١٦٥	منهنجو موهن	١٨٤	١٨٥	اچن ٿا سڄڻ سي	٢٠٤
١٦٦	منهنجي ستگر	١٨٥	١٨٦	مالڪ سان رهي	٢٠٥
١٦٧	منهنجو پريم لڳو	١٨٦	١٨٧	ڏينهن چار تون	٢٠٦
١٦٨	نه تو سان آندو	١٨٧	١٨٨	هل پريم سان	٢٠٧
١٦٩	جڳهه سارو ڄاڻج	١٨٨	١٨٩	گهر گهار تون	٢٠٨
١٧٠	تنهنجو صاحب	١٨٩	١٩٠	تون بن منهنجو	٢٠٩
١٧١	ري من پياري	١٩٠	١٩١	پنهنجو آتم روپ	٢١٠
١٧٢	هل بند رابن ڏي	١٩١	١٩٢	ان جل آ بلوان	٢١١
١٧٣	بالڪ بلوان ٿي	١٩٢	١٩٣	ديهي نگرِيءَ ۾	٢١٢
١٧٤	جڳت مسافر خانو	١٩٣	١٩٤	ستگر صاحب	٢١٣
١٧٥	ٻڌو ٿم اچن ٿا	١٩٤	١٩٥	آئين جنهن ڪم	١١٤
١٧٦	رام سان ملاء	١٩٥	١٩٦	ڪرشن تنهنجو	١١٥
١٧٧	جي پاڻ پلائيدين	١٩٦	١٩٧	سرت ڏئي سڻ	١١٦
١٧٨	ڪرم جي	١٩٧	١٩٨	مايا کان من موڙ	٢١٧
١٧٩	گر ديال تون	١٩٨	١٩٩	ولي گرن کان	٢١٨

نمبر	شبد	صفح	نمبر	شبد	صفح
۱۱۹	ذولي ڀڪان دور	۱۳۸	۱۳۹	ڪر ٻار ٿون	۱۵۶
۱۲۰	مستام ساڪي اول	۱۳۸	۱۴۰	وند گيان ٿون	۱۵۷
۱۲۱	چالي ٻڌايان پاڻ	۱۳۹	۱۴۱	گر وڃن	۱۵۸
۱۲۲	ڀڳوت جو پٽ	۱۴۰	۱۴۲	من سوچ ٿون	۱۵۹
۱۲۳	جولين ۾ جپ	۱۴۱	۱۴۳	ڏاڍي صاع	۱۶۰
۱۲۴	نربير جو ٿي	۱۴۱	۱۴۴	من رام لام ڪسار	۱۶۱
۱۲۵	نيرڪي جي چڏ	۱۴۲	۱۴۵	مدهيچو ڀلو ٿي	۱۶۲
۱۲۶	ساڪي ڀسان ڪر	۱۴۳	۱۴۶	نندا ڪوڙو ٿي	۱۶۳
۱۲۷	حڪ آ ڏکيو	۱۴۴	۱۴۷	ڪتاڪتيءَ هي	۱۶۴
۱۲۸	ستن جو ڪر	۱۴۵	۱۴۸	مدهيچي رسا	۱۶۶
۱۲۹	ستن ۾ وٺان	۱۴۶	۱۴۹	مون ٿي ڪرڻا	۱۶۸
۱۳۰	ستن سان ڪر	۱۴۷	۱۵۰	سچو ستن جو	۱۶۹
۱۳۱	ساڻي چرنا وڃن	۱۴۸	۱۵۱	گرو آس ٿو	۱۷۰
راڳ ٻهاري			۱۵۲	مونکي سڱر ڏنو	۱۷۱
۱۳۲	سبياري ٿو منڙو	۱۴۹	۱۵۳	من سائين جو پٽ	۱۷۲
۱۳۳	امر ڪتا سڱ	۱۵۰	۱۵۴	مدهيچي ويٺي	۱۷۳
۱۳۴	ڀاوي ٿا ٿري	۱۵۱	۱۵۵	ڪتا ٻير جي ٻڌو	۱۷۴
۱۳۵	گر گيان ڏي	۱۵۲	۱۵۶	جپڪو من ماري	۱۷۵
۱۳۶	ڏاڏو مدهيچي	۱۵۳	۱۵۷	آهڙا ڀلي ڄاوا	۱۷۶
۱۳۷	جي ٿون ٿو ٿو ٿي	۱۵۴	۱۵۸	گرو ويٺي سڱ	۱۷۷
۱۳۸	پنهنجو من جڏ	۱۵۵	۱۵۹	ٻڌا ڪر ان ٿي	۱۷۸

نمبر	شبد	صفح	نمبر	شبد	صفح
۷۹	هر دم هر دم قادر	۹۵	۱۰۰	اي من ميري	۱۱۶
۸۰	من کوٺ نه کر	۹۶	۱۰۱	جوڳي ويڙا	۱۱۷
۸۱	نا تون نا تون	۹۷	۱۰۲	پاڻ پڇاڻي جو نا	۱۱۸
۸۲	درد پريءَ دل	۹۸	۱۰۳	منهنجا سانگي	۱۱۹
۸۳	چاڻڻ هارو	۹۹	۱۰۴	مورڪه منڙا پاپ نه	۱۲۰
۸۴	پنهنجو پاڻ پلج	۱۰۰	۱۰۵	جوڪڇ ڪرڻو	۱۲۲
۸۵	اچو پريم رکي	۱۰۱	۱۰۶	ستگر باجهه ڪر	۱۲۴
۸۶	پهلي پاڻ ڪجي	۱۰۲	۱۰۷	جنهنجو پريوءَ ۾	۱۲۵
۸۷	سڪ وارن کي	۱۰۳	۱۰۸	جو جوڙ سين	۱۲۷
۸۸	وڄن گروءَ جو	۱۰۴	۱۰۹	جڻم جڻم گنگي	۱۲۸
۸۹	ستگر سوامي	۱۰۵	۱۱۰	ستگر تيرا رکوارا	۱۲۹
۹۰	تو جهڙو پريو	۱۰۶	۱۱۱	ستگر پري پندارا	۱۳۰
۹۱	منهنجو ستگر	۱۰۷	راڳم آسا		
۹۲	جوهت آيو	۱۰۸	۱۱۲	منهنجو سرهو	۱۳۱
۹۳	يگوت گيتا پڙهه	۱۰۹	۱۱۳	اُمرت ويلي...	۱۳۲
۹۴	آئين اڪيلو	۱۱۰	۱۱۴	پري پاڻ کان	۱۳۳
۹۵	مرليءَ وارا مل	۱۱۱	۱۱۵	سرت شبد جي	۱۳۴
۹۶	جوڳي منهنجي	۱۱۲	۱۱۶	جنهن جي سڃاڻڻ	۱۳۵
۹۷	منهنجو سا جن ساڻ	۱۱۳	۱۱۷	دم تي نا اُغبار	۱۳۶
۹۸	منهنجو ڪم آهي	۱۱۴	راڳم دناسري		
۹۹	پلي دنيا جي ڪر	۱۱۵	۱۱۸	مايا ۾ سڪه نئي	۱۳۷

نمبر	شيد	صفح	نمبر	شيد	صفح
۳۸	سڀ من سڪيا	۵۴	۵۸	نماڻو نماڻو	۷۴
۳۹	مايا وارا دان ڪيو	۵۵	۵۹	ستگر بر سڪ	۷۵
۴۰	غافل غفلت ٿيند	۵۶	۶۰	من ستگر سان	۷۶
۴۱	جنهن آڻوڪي پيدا	۵۷	۶۱	گروءِ سندو شوڪ	۷۷
۴۲	رات رات سان	۵۸	۶۲	آمان محبت سان	۷۸
راڳ ڀيرو					
۴۳	سنگر دين ديال	۵۹	۶۴	آمان موڪل ڏي	۸۰
۴۴	برهم گمان جو دان	۶۰	۶۵	مايا وارا ... مان	۸۱
۴۵	ستگر دينا نات	۶۱	۶۶	پرو ٿوڪي پوڄا پاڻ	۸۲
۴۶	سندن جو مستگر	۶۲	۶۷	پروم سڄو ٿي	۸۳
۴۷	سڪ وارن کان	۶۳	۶۸	منڙاڻوڪي سمجهايان	۸۴
۴۸	آهڻان گروءِ غلام	۶۴	۶۹	منهنجا سانگي	۹۵
۴۹	پاڳن وارا سي ٿي	۶۵	۷۰	سبوا ڪريو	۸۶
۵۰	پرومن جو پيغام	۶۶	۷۱	من گهڙي ... سڀ رام	۸۷
۵۱	تون آهين	۶۷	۷۲	منهنجا آيا سند	۸۸
۵۲	سڀ ڪجهه ڪرڻا	۶۸	۷۳	من ڪٿا سڻج	۸۹
۵۳	راسي موٽي رام	۶۹	۷۴	جنم لهي جوکي آيو	۹۰
۵۴	سڀ کان سهڻو	۷۰	۷۵	رام نام هي مالها	۹۱
۵۵	من آهين خود	۷۱	۷۶	آئي حادي پباري	۹۲
۵۶	سنگر کي پرمشور	۷۲	۷۷	ڪر ڪرپا ڪر شڻ	۹۳
۵۷	سڄڻ سڀيا وڃ روئي	۷۳	۷۸	تون پرو لڄ پڄائين	۹۴

فهرست

نمبر	شبد	صفحہ	نمبر	شبد	صفحہ
	راڳر آسا				
۱	منهنجي ايشور سن ۱۷		۱۹	د رشن جي پياس ۳۵	
۲	منهنجي منڱ گرو ۱۸		۲۰	خوش رهن ۳۶	
۳	منهنجو نينهن لڳو ۱۹		۲۱	سواس سواس سان ۳۷	
۴	روز اچو ستنسگ ۲۰		۲۲	جدهنجو پوپو ۳۸	
۵	ڪر پرين جي پڇار ۲۱		۲۳	رام ملي ۳۹	
۶	ياد پون ياد پون ۲۲		۲۴	جو پين ڪري وٺ ۴۰	
۷	آمرت ويلي ۲۳		۲۵	آمرت ويلي جاڳ ۴۱	
۸	من جاڳ ائي ۲۴		۲۶	ڪر سنگر پيڙ و پار ۴۲	
۹	مهو ڪتي ۲۵		۲۷	مان مان من جي ۴۳	
۱۰	ٺوڪي جيڪي ڪڍي ۲۶		۲۸	من جي چاهين ۴۴	
۱۱	هردي آند ر ساڪي ۲۷		۲۹	صباح جا سائين ۴۵	
۱۲	ستنام ساڪي ۲۸		۳۰	هي پرميشور ۴۶	
۱۳	جڳه جڳه جيئي ۲۹		۳۱	مايا وارا ۴۷	
۱۴	سنتن جو سنگ ۳۰		۳۲	جاڳو جاڳو ۴۸	
۱۵	سنتن جو سنگ ڪر ۳۱		۳۳	ايشور ڪر آسيسا ۴۹	
۱۶	جولي هن جڳت ۳۲		۳۴	شو و هم شو و هم ۵۰	
۱۷	چيتن جو ڀه ڪار ۳۳		۳۵	سنتن جي ستنسگ ۵۱	
۱۸	آمرت ويلي رام ۳۴		۳۶	شو و هم ... طوطا ۵۲	
			۳۷	شو و هم ... مٺا ۵۳	

سونهپ ڪري ڪن منزل تي پهچائين ٿا. سوامي هن
هي سمور شڪتي تمام تيز آهي ۽ سندن وڃڻ
م ٿاثر آهي.

مان آياري آهيان پر م بوجيه ستگرو سوامي
شائتي پرڪاش مهاراج هن جو هن اُمر م به ٻچن
پرڪاش ڪرڻ لاءِ سوڳري ڏني.

شڪر گذار آهيان روحاني رهس بوجيه بهاري
دادا جنن واسواڻي ۽ هن جو هن هي دها درشتي
داس تي پئي رهي آهي، هنن هنن پسنگ لاءِ
'به اُڪر' لکي وڌا وڌ ڪيا آهن.

پاءُ پر پداس واڌوا، ننگر ڪڪڙيا، مولي
ماڪها، ڪالٽا مڊواڻي ۽ انجنا وچاڻي پڻ هن بستڪ
پرڪاش ڪرڻ ۾ سهيوڪ ڏنو. انهن مڙني مٿن
هو آهسانمند آهيان. پوسدا اُتر عراج بوجيه ستگرو
سوامي شائي پرڪاش مهاراج هن هي ۷۰ هنن دن
هي موقعي تي سوامي جن جي اُمول ڪري
'ٻچن بهار' پرڪاش ٿي رهي آهي. شل اُسن
سڀ بوجيه سوامي جن هي سڪيا هي ساڪي پهتجي
حصون ۾ ڏئي مانڪ ياترا سٿل ڪراون.

ديال 'آشا'

هي بستڪ پرونيسر ديال 'آشا' سوامي تشوارام
۽-ريم پرڪاش اُشرم، الهاسگر ه چياريو ۽
شري ڪسچند نرنڊاس لڪر، 'دلپ پريس'
الهاسگر ه ۾ چيو.

ٿيندو جي سدائين جاگرت اوستا ۾ رهندا. سڄو پريمي
 وصل ۾ يا فصل ۾ سدائين جاگرت رهي ٿو ۽ اُن
 ريت ئي پرينءَ جو پيار پائي سگهي ٿو.
 سڪ واري کي سڄ پڇ سرتيون،
 سمهڻ ڪين سهائي ري.

سوامي جن جي گيتن ۾ روحانيت جي گونچار
 آهي، مڌرتا آهي، فصاحت ۽ سلاست آهي،
 شانت رس جي پرڏاڻا آهي، اهي گيت پريوءَ جي
 پيارن جي پياس بجهائين ٿا.

پوجن ۾ سوامي جن جو جنم ناريل پور ۾ ۱۹۰۷ع ۾
 سکر ضلع جي چڪ ڳوٺ ۾ شري آسودي مل پهوجا
 جي گهر ٿيو. سندن ماما پتا جي ڌارمڪ سنسڪارن
 جو سوامي جن تي ڪافي پرياءُ پيو. سوامي جن ٽي
 درجا سنڌي پاس ڪيا. سندن مڱڻو ٿيو. ۱۲ سالن
 جي عمر ۾ سوامي جن کي وڏي مانا نڪتي جنهن ۾
 سوامي جن ٻاهر يون اُڪيون ته وڃايون مگر سندن
 اُندريون اُڪيون ڪليون. سوامي جن جي پورب جنم
 جا ڪرم ۽ سنسڪار سوامي جن ۾ پريوءَ لاءِ پورم
 پيدا ڪن ٿا. هو پاڻي هرچورام ۽ ٻين سنتن مهاتمان
 جي سمپرڪ ۾ اچن ٿا. اُمرتسر ۾ گرو گرنٿ صاحب
 جو آپياس ڪنٿا، ڪاشي ۾ ڪن پنڊتن جي سنگ ۾
 شاسترن جو اڏين ڪنٿا، آخر سوامي ٿيئون رام صاحب جن
 کين گرو روپ ۾ پراپت ٿين ٿا جي سندن سڄي

'اھر ٻرھڻ اسمي' مها واکھ جي ٻوٽي ڇايا
 ٻڻ سوامي جن جي ڪاٺ ۾ ملي ٿي.
 'نريٽ ٻڻجي اُھم ٻرھڻ جو ھڻ ٿون ٺھارو'
 سوامي جن سسنگ جي اُھميت ڏيکاريندي
 ٻرمان ٿا سسنگ روپي نديءَ ۾ اُشان ڪرڻ سان
 مڪتيءَ جي ٻرائتي ٿي ٿي. سوامي جن سدائين
 سکيا ڏيندا آھن تہ ٻارا ستار ۾ ڪنول گل ڄيان
 رھو، وھوار ڪندي واليءَ کي تہ وسارو،
 سوامي جن چون ٿا:
 'ڊاٻ ڊاٻ سان ڏينھن ڏيھ سان،
 ائين وقت گذاريندا،
 لوڪن سان ٻيل ملج ڏينھن ھو،
 ڊاٻ ٻرينءَ سان گھار مٺا،
 سوامي جن لکن ٿا تہ هي ساڌڪ ھيڪڙھن
 ٺوڪي ٻرندڙ کي ٻرايت ڪرڻو آھي تہ ٻرندڙ جي
 ٻار ۾ ڳوڙھا ڳاريندو رھ، سڪا جا سڌڪا ٻريندو
 رھ، تہ سڄا ملندء.
 'سڄا ستياڙج روئي روئي،
 جاڳي ساري ڊاٻ سا،
 ھر ھر سڌڪا ٻوٽن ۾ ڪا،
 ڳوڙھا اُڪن مان ٻار ٺون،
 ڏيمي ڏيمي ڪتب رکيل سان،
 لعلن جي ڪر لاءِ ٺون،
 جن کي سڀرينءَ لاءِ سڀني ۾ سڄي سڪا آھي
 کن کي سمجھ ڪوٺ تو سونھين، ٻرين کن کي ٻرايت

'اھم ٻرھم اسمي' مھاواڪھ جي ٻولي ڄاڻا
 ٻڌ سوامي هن جي ڪاويءَ ۾ ملي ٿي.
 'لڙيٺ ٻڌجي اھم ٻرھم جو ھڻ ٿون لغارو'
 سوامي جن مستنگ جي اُھمست ڏيکاريندي
 فرمائڻ ٿا مستنگ روپي نديءَ ۾ اُڻان ڪرڻ سان
 مڪتيءَ جي پراپتي ٿئي ٿي. سوامي جن سدائين
 سڪا ڏيندا آهن تہ ٻارا سڌار ۾ ڪڍول ڪل حيان
 رھو، وعدوار ڪندي واليءَ کي نہ وساريو.
 سوامي هن چوڻ ٿا:
 'راڻ رات سان ڏينھن ڏيھ سان،
 اُٺن وصف گذار ٻڌاي،
 لوڪن سان ڀل ملھ ڏينھن جو،
 رات ٻرينءَ سان گھار مٺاي،
 سوامي جن لکن ٿا تہ هي ساڌڪ حبڪڙھن
 ٺوڪي ٻرھم کي پراپت ڪرڻو آھي تہ ٻرھم جي
 ٻار ۾ ڳوڙھا ٻار ٻڌو رھ، سڪا سڌڪا ٻرھڻو
 رھ، تہ سچي ملندء.
 'سچي سڌار ڏوٺي ڏوٺي،
 ھاڳي ساري رات مٺاي،
 ھر ھر سڌڪا پر ٿون سڪا،
 ڳوڙھا اکين مان ٻار ٿون،
 ڏيھي ڏيھي ڪنڊ وڪيل سان،
 لعل جي ڪر لاف ٿون،
 هن کي سھڻيءَ لاءِ سڄي ۾ سڄي سڪا آھي
 تہ کي سھڻ ڪول ٿو سونھن. ٻرين ٿن کي پراپت

برار ٿا ڪندي سوامي جن چون ٿا :

منهنجي منڍ ڪرو منظور ڪر.

منهنجي دل جا ڏکڙا دور ڪر.

گرو ئي ڪيان ۽ مڪتي جو دانا آهي. منس لاءِ

ڏر ڪرڻا تمام ضروري آهي. تڏهڪري سوامي جن

فرمائڻ ٿا :

من جي چاهين ڪليان ري،

وٽ ڪر ڪان آتم ڪيان ري،

گرو بن ڪنهن کي ڪيان نه ٿيندو،

ڪيان بنا اُڪيان نه ويندو،

اُٿي دڪ جو اچ اُڪيان ري ...

سوامي جن پڳوان شري ڪرشنچندر آند ڪند

جا اُٿي، اُٿي اسڪ آهن. سواس سواس ۾

’جڏهن شري ڪرشن‘ پيا ٻوليندا آهن. سوامي جن جي

ڪاوي ۾ سندن ويدانتڪ ويچار ڌارا جي جهاڪ

ملي ٿي. سوامي جن ويدانتڪ ويچارن جو سرل سڀڪ

سهڻي سنگيت مي سنڌيءَ ۾ وويچن ڪيو آهي.

سوامي جن برهم جو ورنن ڪندي ويدانت واکي

’اڪو برهم دوليو ناستي‘ جي پشٽي ڪندي

فرمائڻ ٿا :

برهم بنا پيو ڪڇ نه بنيادي،

ڏينئون هڪ اولڪار اُٿي.

جيون آهي پر آبڪار لاءِ:

“परोपकाराय इदं शरीरं”

’وڌڪش ڪهڙون ٺهڻ قل بڪش، ٺڌي نه سڄي نر،
پروپڪار ڪي ڪارني ساڌن ڌرا شرير،‘ (ڪمرداس)
جنتا جئاوڏن پريشد جا هڙ رهيا آهن. سندن پرڻا
سان هيءَ سستا ڪيترائي سوا جا ڪارڊ ڪري
رهي آهي.

پوڄنہ سوامي جن نام جو سنديش ڏئي اڳيان
حو آڏو ڏور ڪري رهيا آهن منجهن مشاطبي
ڇڪ آهي، عجب بيمار ۽ ٺوڙف آهي. سندن
مهمان لواڙي ۽ محنت بيهڻر آهن.

پوڄنہ سوامي جن گبان پگتي، اوڳ وڙاڳ، پرام،
دبا، پروپڪار، سوا ۽ ٻن آڏيا ٽڪ آئيءَ لاءِ اپوڳي
وشن تي سرل سڳ، سڙو سڳي سڏي ۽ م سوان
اچن لکيا آهن جن پر اڳيا، روپڪ، الڪار ۽ چڪا
الوبراس جو سندو پراوڳ ٿيل آهي. منجهن ايتري
نه حلماڻي آهي هو پنهنجي ڪاوڙ، پر پنهنجي
نالي استعمال ڪرڻ بدوان پنهنجي ستگرن
سوامي ٽهونرام صاحب جو نالو استعمال ڪيو اٿئون.
پنهنجي ستگرن لاءِ کين ڪهڙي نه شرڏا آهي.
انهن پاڙ سان انهن جي آپاسا ڪن ٿا. گردبو اڳيان

جي سھائتا ڪريو. پاڻ سوامي جن ٻارن لاءِ ڪير جا دٻا، کاڌي جو سامان، ڪپڙا ۽ ھنڌ پيڙڻن لاءِ وٺي ڏين ٿا. راجسٿان ۾ سوڪ ٻوي ٿي، اُتي به ھت ٻگھيڙن ٿا. چين ۽ پاڪستان جي چڙھائيءَ وقت ٻڻ ڀارت سرڪار کي پتاشڪتيءَ سھائتا موڪليائون. انڌرا پرديش ۾ اوڏ ٻوي ٿي، تڏھن اُتان جي گورنر کي سھائتا موڪلين ٿا. بروج ۾ ڀوڪمپ پيڙڻ لاءِ ڀونڊيءَ ۾ فساد جي ستايلن لاءِ سھائتا موڪلين ٿا.

بھار ھجي يا گجرات، مھاراشٽر ھجي يا انڌرا پرديش سنڌن وٽ ڪو سنڌو ڪونھي. سوامي جن پراڻي ماڻھو جي سيوا کي وڏو مھتو ڏيندا آھن. سماجڪ مسئلن کي حل ڪرڻ لاءِ پوڄنيہ سوامي جن وقت به وقت آشرم ۾ استري سميلن، اڌياپڪ سميلن ۽ ساڌو سميلن جو آيوجن ڪندا آھن. گانڌي شتابدي جي موقعي تي ڪيئن نه سوامي جن ھزارن ھراجنن کي آشرم ۾ نيند ڏين ٿا ۽ کين پوڄن ڪارائين ٿا. ڀارت جي ڀن ڀن نگر ۾ مانس آھار، ڏيئي لپتي ۽ سماجڪ برائين خلاف سماج کي سچيت ڪري سنئين دڳ پيا لڳائين. سندن

پنهندي ڪردو سوامي تڏو لرام صاحب جن جي
آڳا سان وڃي پوڻ پڙڻ جي شبا ڪن ٿا.
ڪجهه سال آڳا ڪڏهن بهار ۾ آڪال پوي ٿو
ڪڏهن هڪدم سوامي جن آڳا ڪن ٿا بهار وڃو
بهار وڃي آڪال پڙڻ ڪن ٿا هي سوا ڪرو.
سوامي جن هزارين روپيا ڪا ڪري ٿين ٿا
ڪجهه هزارن وڙان ٿين ٿا وڃي پڙڻ کي پهچايو.
نه صرف اهو، پر پاڻ به لڪلف وي بهار وڃن
ٿا آڪال پڙڻ جي سوا ڪن ٿا. ڪتي
الها سگر ڪتي بهار! سندن من ۾ آهي دڪن
دردن جي سوا هي آڻوٺ ٺاونا.

ڪوٺا ۾ زلزلو ٿئي ٿو. پوءِ سوامي جن
هڪدم آڳا ڪن ٿا بهار ڪوٺا وڃو. هڪ
پوءِ جي ٿو سائس به ٿين ٿا ٻو وڃو.
ٿڌهن سوامي جن ڪن ٿا بهار مدد نه مهل جي
مدد موقعي نه ملي نه ڪهڙي ڪم جي. هڪدم
دوارڪا داس ريلواڻي، سري گوڻندرام ايل. پال،
پروفيسر ڪنڊهال لالچا جي آڻوٺي ۽ همت
ٽولون ڪوٺا موڪلين ٿا.
سورٺ ۾ پوڻ پوي ٿي. هڪدم سوامي جن
آڳا ڪن ٿا بهار وڃو سورٺ وڃي پوڻ پڙڻ

گرم يوگي

ڇوڪري، سوامي شانتِي پرڪاش مهاراج

سڀا سنت آهن ڪامل ڪشتيان جي آسانجي
جيون جي ڪشتيءَ کي هن پُساگر جي پيڙ مان
پار اُڪاري ستيه جو مارڪ بتائن ٿا. اُن پٽ تي
هَلط سان منش آتما جو ساڪيانڪار ڪري اُلوڪڪ
آند کي پراپت ڪري سگهي ٿو.

ڇوڪري، سوامي شانتِي پرڪاش مهاراج جن پٽ
آهڙن مهابرشن مان آهن جي هزارن جي راهه روشن
ڪري رهيا آهن. سُون اُڇڙيل دليين کي نام جي
آمريت سان آباد ڪري رهيا آهن. سوامي جن گيان
جا گلزار، پڳتيءَ جا پندار، سيوا جا ساگر ۽ محبت
جا مهراڻ آهن. سندن دل ديش پڳتيءَ سان
پرپور آهي. سنڌ ۾ آزاديءَ جي آندولن وقت
هو ڳوٺ ڳوٺ ۾ ديس پڳتيءَ لاءِ روح ڦوڪيندا
هئا ۽ سوديشيءَ جو پرچار ڪندا هئا.

سندن جيون آهي عجيب! ٻين جو دک پنهنجو
دک ڪري سمجهندا آهن. جنتا ۾ جنار دن پسي
پيا اُٺائڻ، اُٻلائڻ، بيواهن جي سيوا ڪن. ۱۹۳۳ع
۾ سنڌ ۾ جڏهن دڪ، چڪ ۽ لاڙڪاڻي طرف
ٻوڏون پون ٿيون تڏهن ڪيئن نه سوامي جن

سوامي شائتي ڀرڪاش لاءِ مونکي سڀيه ۽ شرڌا آهي. هو گائي آهي، ڀڳت آهي ۽ ڪرم ڀڳتي آهي. هن جي دل ۾ جنتا لاءِ ڀيار آهي. هو جنتا ۾ حناوڊن ٻيو پسي. مسڪينن ۽ محاسن جو مددگار آهي. ٻرڀلي لاءِ پاڻ آربي ڇڏيو اٿس. مان کيس وار وار نمڪار ٿو ڪريان. هن جا ويچار اوجا ۽ ٻوٽو آهن. انهن ويچارن لٽن جي صورت ورتي آهي. سوامي جن جي ڀڄڻ جو سنگره ”ڀڄڻ بهار“ جهڙو ڀيارو ڀڙهندو سو ڪولاوت تي ويهندو.

ڀروڙ مسر رام پنڌواڙي

سوامي شائتي ڀرڪاش مهاراج مھان ڀروڙڪاري ٻرمارئي سنڌ آهن. سندن سڀل سڀاءِ سڀن کي جڻمڻ والڳو چڪي ٿو. سندن گمن ۾ عجيب آند آهي. سندن ٻروڄن ٻرياوڻ ڪندڙ آهن. هن بستڪ ۾ ڏنل ڀڄڻ پڪ تي پڪ ٻرين ۽ هي ٻانڌڀڙن ۾ وڌيڪ ڀيار پندا ڪندا.

سنگيت آچار ۾ ماسٽر چندر

ڪري سگهي سا ڪري، پاڻ کي تڪليف ڏيئي
به ٻين کي سڪي ڪرڻ جي ڪوشش ڪري - ان
ڪري هي آهي سڀني جو پيارو!

مونکي خوشي آه منهنجي پياري متر ۽ پاڻ،
پروفيسر ڊاڪٽر ديال آشا، سوامي شائني پرڪاش
جا سندر گيت ڪنا ڪري هنن پستڪ ۾ ڇپايا
آهن - پيارو ديال پڙهيل آه، ودوان آه، پر
کيس وڌيا جو ايمان ڪين آه - پيارو ديال آهي
ڏيا جي تصوير - سادو، نماڻو، صدقي، ڏين
ڏکين جو شيوڪ، هن پياري جي لڱهه لڱهه ۾ آه
لڱن ته سنتن سٽپرڪن، پريوءَ جي پيارن جو پيغام
ڪوئي ڪوئي ۾ پهچي - ان پيغام جي هن وقت
ڪيڏي نه ضرورت آه!

شل هن پستڪ تي ايشور جي آسپس سڏيو
ڇمڪي، ڇمڪندي رهي!

۱۰ سادو واسواڻي پٽ

جشن واسواڻي

پوڻا - ۱، ۱۰-۸-۷۶

جڏو! نام ٻڌي ۽ ۾ چڙهو! ٻاجھ ٻڌي ۽ ۾ چڙهو!
 چڙهي هاو هن ٻار، لنگهي ساگر سسار!“
 ننڍي هوندي کان سوامي شائتي پرڪاش
 گر ٻاڻي ۽ سنڌ ٻاڻي ۽ دشمن جي سکيا هو آبهاس
 ڪيو آه ۽ سندس هر دو ويو آه ڪلندو. ڪالجن
 ۽ ٻوليورستن جي وڌيا هن ٻياري ڪمن ورتي آه.
 هن کي آهي اها سچي وڌيا جهنڊو آواز آه
 هي هڪڙو: ”دل ڪولبو!“

ٻريو ۽ جي ڪري ۾ جهنڊي دل ڪلي ٿي،
 ان جي جهون ۾ نه رنگ پرڪاش ٿين ٿا:
 (۱) ٺٽو. ٻياري سوامي شائتي پرڪاش آهي
 ٺاٺو، مدد ٺاٺو. ان ڪري آهي جهنڊي
 روح جو ٺاٺو.

۽ (۲) جهنڊي دل ڪلي ٿي، ان جي جهون هي
 ٻي نشاني آهي ٻار، پريس، مجسم. سوامي
 شائتي پرڪاش ٺٽو ۽ ٺار جي صورت آه،
 مجسم جي صورت آه. وٽس ايندا آهن غريب
 ۽ شاعريڪار، اُن ٻڙهي ۽ ٻڙهي، ننڍي ٺهي ۽ وارا
 ۽ ورڏا وارا، هڪ هڪ جو آڌر ٻاءُ ڪري،
 هڪ هڪ سان ٻيڙ ۽ ٻيڙ ۾ ملي، هڪ هڪ کي
 ٻڌندي آهيس ٿي، هڪ هڪ جي چٻڪا مدد

ڪري سگهي سا ڪري، پاڻ کي تڪليف ڏيئي
به ٻين کي سڪي ڪرڻ جي ڪوشش ڪري. ان
ڪري هي آهي سڀني جو پيارو!

مون کي خوشي آه منهنجي پياري متر ۽ پاڻ،
پروفيسر ڊاڪٽر ديال آشا، سوامي شانتي پرڪاش
جا سندس گيت ڪنا ڪري هن پستڪ ۾ ڇپايا
آهن. پيارو ديال پنڙهيل آه، ودوان آه، پر
کيس وڌيا جو ايمان ڪين آه. پيارو ديال آهي
ڏيا جي تصوير. سادو، نماڻو، صديقي، دين
ڏکين جو شيوڪ، هن پياري جي لڱهه لڱهه ۾ آه
لڱن نه سنڌن سڀڙڪن، پڙپوءِ جي پيارن جو پيغام
ڪوئي ڪوئي ۾ پهچي. ان پيغام جي هن وقت
ڪيڏي نه ضرورت آه!

شل هن پستڪ تي ايشور جي آسپس سڏيو
ڇمڪي، ڇمڪندي رهي!

۱۰ سادو واسواڻي پٽ

ڀوڻا - ۱، ۱۰-۸-۷۶

جشن واسواڻي

چڏيو! نام پڙي ۽ ٻر چڙهو! باجهه پڙي ۽ ٻر چڙهو!
جڙهي هلو هن يار، لنگهي ساگر سنسار!

ننڍي هوندي ڪان سوامي شاني پرڪاش
گر ٻاڻي ۽ سنڌ ٻاڻي ۽ رشنن هي سڪا حو آبهاس
ڪو آهه ۽ سندس هردو ويو آهه ڪلندو - ڪاليجن
۽ ٻولورستن هي وديا هن بهاري ڪن ورتي آهه -
آهي ڪي آهي اها سچي وديا جهنڊو آوار آهه
هڪڙو: "دل ڪولبو!"

ٻر ٻوڙ هي ڪر ٻا ٻر جهنڊي دل ڪلي ٿي،
آهي جهون ٻر ٻر رنگ پرڪاش نين ٿا -
نڙت - ٻيارو سوامي شاني پرڪاش آهي
سد سد نماڻو - ان ڪري آهي مهنجي
و راتو -

جهنڊي دل ڪلي ٿي، ان هي جهون هي
سي لڏائي آهي يار، ٻر ٻر، محبت - سوامي
شاني پرڪاش نڙت ۽ نيار هي ضرورت آهه،
محبت هي ضرورت آهه - وٽس ايندا آهن عواب
۽ شاهوڪار، اڻ پڙهيل ۽ پڙهيل، ٺڊي ٺهي ۽ وارا
۽ ورڏ اوڻا وارا، هڪ هڪ هو آدرهه ڪري،
هڪ هڪ سان ٻر ۽ ٻار ٻر ملي، هڪ هڪ ڪي
ٻڌهي آيس ٿي، هڪ هڪ جي هڪا مدد

ڪمل چرنن ۾ پڪيو آهي، ڪيترن جيون ۾ نئين
 بازار آندي آهي، ڪيترن کي دشمن ۽ سندن جي
 سکيا سڻائي آهي، جا سکيا آهي هنن ٿورن اکرن
 ۾:- ”سڪ سائر ۾ آلڪر مت جانوري پياسا،
 بهاري!“ هن سنسار جي سڪ سائر ۾ اچي اوهين
 پياسي ٿي نه وڃو! ڪئن نه هڪ هڪ ڪري هلندا
 وڃن پيا، پياسي ٿي وڃن پيا- پر پوءِ ڪي پاڻ
 کان سواءِ وڃن پيا- اوهين انهن نه ڪچو!

سنسار جو سائر لنگهي اوهين پيارا، هن پار
 هاجو، جت آهي نچ ڌام، ست ڌام، سچ ڪند!
 ”سچ ڪند ڏسيءَ نرنڪار!“ جت ڇهن ٿي چاڙهي
 مرلي، وينو شيام هڪ ئي گيت ڳائي:- ”آجا! آجا!
 وشوار پاء!“

هن پار اسين ڪئن هلون؟ اسانجيون- بيٺيون
 نه آهن پراڻيون- اسانجي بيٺين ۾ آهن ٿوڙگه-
 اسانجي بيٺين ۾ پاڻي گهڙي ٿو اچي ۽ بيٺيون ٻڏي
 ٿيون ٻون وچ سير! ڪم ڪار ڪري ڪري، پسا
 ڪنا ڪري ڪري، لڪ ڪمائي، ڪروڙ ٺاهي،
 ويچارا سنساري لوڪ ٻڏي وڃن ٿا- چو نه اسانجو
 روز به روز جو ڪم ڪار آهي ويسر جو وهندوار-
 ۽ سوامي شائني پرڪاش پيو ٻڪاري:- ”پگل بيٺيون

۴
۱۶۴
ماڻهن ۽ ٽنهن ۾ ٽڪراڙا زمانو وڃي پيو وڌيڪ
وڌيڪ ظالم ٿيندو. هڪ پنهنجي گيس ۾ ٻارو
دادا (واسوالي) چوي ٿو.

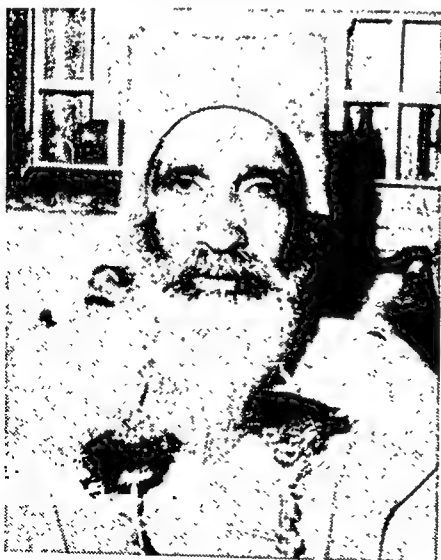
ظالم زماني ۾ اچي ٿو ڪول ٺهڙا!
رست سان رڳيل دنيا کي رحم ۾ ٺهڙا!
اوان ورڪ ٺهڻ جا پوکين پيش ٻارا!
ٺهڻ ٻار پڳتيءَ ۾ ڪول دنيا ڪا دنارا!

هن ڏکئي وقت کي آهن جي سالتڪي طرح
وٺا پوکين اوان ورڪ ٺهڻ جا، هن مان ٺهڻ ٻا
ٺهڻ ٻار ۽ پڳتيءَ جا پيش. ٺهڻ مان هڪ آهي
سوامي سالي برڪاش، هن اولده هي سم ۾
هي ٻارو پنهنجن هٿن ۾ جهلي پيو آه شائيءَ
جي شع. سوامي شائي برڪاش جي جهون هي
ساڳي آه هن ۾ نه شائي برڪاش ٺهڻ ٿي ٺي ٺهڻ
انسان ٻروءِ هي ٻار ٻر پنهنجو پاڻ وساري ڏکين
دردون هي شوا ٻر پاڻ کي خرچ ڪري ٿو
قربان ڪري ٿو.

سوامي شائي برڪاش سالت ٻر وٺو پنهنجو
سندر ڪار ٺهڻ، مان گيس ٺهڻ، نام جي ۽
نام جهارائي، ڏکين دردون هي شوا ڪري.
سوامي شائي برڪاش ڪجهڙن کي ٻروءِ جي

پوجنہ، ستگرو سوامی شانتی پرکاش مہاراج

४८. संतुष्ट स्वामीजी महाराज

آرپڻ پٿر

هي ٻسڪ

برھمڳاڻي برھمڇو واري

برھمڇو واري اوڳيراج برھم ٻوڇو

ستڱرو سواڻي ٽوٽو ٻرام مهاراڻن

؛

برھمڇو واري برھمڳاڻي

ستڱرو سواڻي سروانند مهاراڻن

هي ڪمل پٿر ۾ ٺھي سگھي

؛ شردا سان آرپڻ ڪرڻ ٿو.

شالتي پرڪاش

پڄن بهار

o

رچیتا:
 ڊرم ڊوجنڊر سوامي شانتی ڊرکاش مهاراج

o

پیمتا ۷ روپيا [ڇاپو بهريون
 ۱۵ آگست ۱۹۷۶ع

o

ڊرکاشڪ
 ڊروفيسر ديال "آشا"

